

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 122

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

54. évfolyam

2011. május 11.

Tartalom

II Nem jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ A Tanács 443/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. május 5.) az 598/2009/EK rendelettel kivetett, az Egyesült Államokból származó biodízel behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vámnak a Kanadában feladott biodízel behozatalára – függetlenül attól, hogy Kanadából származóként jelentették-e be – történő kiterjesztéséről, az 598/2009/EK rendelettel kivetett végleges kiegyenlítő vámnak az Egyesült Államokból származó, legfeljebb 20 tömegszázalék biodízelt tartalmazó keverékben előforduló biodízel behozatalára történő kiterjesztéséről, valamint a Szingapúrban feladott behozatokra vonatkozó vizsgálat megszüntetéséről 1
- ★ A Tanács 444/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. május 5.) az 599/2009/EK rendelettel kivetett, az Egyesült Államokból származó biodízel behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak a Kanadában feladott biodízel behozatalára – függetlenül attól, hogy Kanadából származóként jelentették-e be – történő kiterjesztéséről, az 599/2009/EK rendelettel kivetett végleges dömpingellenes vámnak az Egyesült Államokból származó, legfeljebb 20 tömegszázalék biodízelt tartalmazó keverékben előforduló biodízel behozatalára történő kiterjesztéséről, valamint a Szingapúrban feladott behozatokra vonatkozó vizsgálat megszüntetéséről 12
- ★ A Bizottság 445/2011/EU rendelete (2011. május 10.) a tehervagonok karbantartásáért felelős szervezetek tanúsítási rendszeréről és a 653/2007/EK rendelet módosításáról ⁽¹⁾ 22
- ★ A Bizottság 446/2011/EU rendelete (2011. május 10.) az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó egyes zsíralkoholok és keverékek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről 47

Ár: 7 EUR

(folytatás a túloldalon)

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

★ A Bizottság 447/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. május 6.) egyes áruk Kombinált Nomenklatúra szerinti besorolásáról	63
★ A Bizottság 448/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. május 6.) egy elnevezésnek az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába való bejegyzéséről (Σταφίδα Ηλείας [Stafida Ilias] [OFJ])	65
★ A Bizottság 449/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. május 6.) egyes elnevezéseknek az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába való bejegyzéséről (陝西苹果 [Shaanxi ping guo] [OEM], 龙井茶 [Longjing Cha] [OEM], 琚溪蜜柚 [Guanxi Mi You] [OEM], 蠡县麻山药 [Lixian Ma Shan Yao] [OFJ])	67
A Bizottság 450/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. május 10.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról	69

IRÁNYELVEK

★ A Bizottság 2011/58/EU irányelve (2011. május 10.) a 91/414/EGK tanácsi irányelvnek a karbendazim hatóanyagként való ismételt felvétele céljából történő módosításáról ⁽¹⁾	71
---	----

HATÁROZATOK

2011/276/EU:

★ A Bizottság határozata (2010. május 26.) a Belgium által az Umicore S.A. (korábbi Union Minière S.A.) számára adóügyi egyezség formájában nyújtott állami támogatásról (C 76/03 (korábbi NN 69/03) állami támogatás) (az értesítés a C(2010) 2538. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾	76
--	----

2011/277/EU:

★ A Bizottság végrehajtási határozata (2011. május 10.) Olaszország egyes régióinak hivatalosan brucellózistól (<i>B. melitensis</i>) mentesnek nyilvánítása tekintetében a 93/52/EGK határozat II. mellékletének módosításáról, valamint Olaszország, Lengyelország és az Egyesült Királyság egyes régióinak hivatalosan szarvasmarha-tuberkulózistól, -brucellózistól és szarvasmarhák enzootikus leukózisától mentesnek nyilvánítása tekintetében a 2003/467/EK határozat mellékleteinek módosításáról (az értesítés a C(2011) 3066. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾	100
---	-----

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A TANÁCS 443/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2011. május 5.)

az 598/2009/EK rendelettel kivetett, az Egyesült Államokból származó biodízel behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vámnak a Kanadában feladott biodízel behozatalára – függetlenül attól, hogy Kanadából származóként jelentették-e be – történő kiterjesztéséről, az 598/2009/EK rendelettel kivetett végleges kiegyenlítő vámnak az Egyesült Államokból származó, legfeljebb 20 tömegszázalék biodízelt tartalmazó keverékben előforduló biodízel behozatalára történő kiterjesztéséről, valamint a Szingapúrban feladott behozatalokra vonatkozó vizsgálat megszüntetéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. június 11-i 597/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 23. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottságnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatára,

mivel:

1. ELJÁRÁS

1.1. A meglévő intézkedések

- (1) A Bizottság a 194/2009/EK rendelettel ⁽²⁾ ideiglenes kiegyenlítő vámot vetett ki az Egyesült Államokból (USA) származó biodízel behozatalára.
- (2) Az 598/2009/EK rendelettel ⁽³⁾ (a továbbiakban: végleges rendelet) a Tanács 211,2–237 EUR/tonna összegű végleges kiegyenlítő vámot (a továbbiakban: meglévő intézkedések) vetett ki az USA-ból származó, az említett rendelet 1. cikkének (1) bekezdésében meghatározott

biodízel (a továbbiakban: érintett termék) behozatalára. A végleges rendelet elfogadásához vezető vizsgálat megnevezése a továbbiakban: eredeti vizsgálat.

- (3) Meg kell jegyezni továbbá, hogy az 599/2009/EK rendelettel ⁽⁴⁾ a Tanács 0–198 EUR/tonna összegű végleges dömpingellenes vámot vetett ki az érintett termék behozatalára.

1.2. A kérelem

- (4) 2010. június 30-án az alaprendelet 23. cikkének (4) bekezdése alapján kérelmet nyújtottak be a Bizottsághoz az érintett termék behozatala tekintetében elrendelt kiegyenlítő intézkedések lehetséges kijátszásának kivizsgálására. A kérelmet az Európai Biodízel Tanács (European Biodiesel Board, a továbbiakban: EBB) nyújtotta be az Unió biodízelgyártói nevében.
- (5) A kérelem állítása szerint az érintett termék behozatalára vonatkozó kiegyenlítő intézkedéseket Kanadában és Szingapúrban történő átrakodással, valamint a legfeljebb 20 tömegszázalék biodízelt tartalmazó előforduló biodízel kivitelével kijátsszák.
- (6) A kérelemben azt állították, hogy az érintett termékre vonatkozó intézkedések elrendelését követően jelentős változás ment végbe a kereskedelem szerkezetében (az Amerikai Egyesült Államokból – a továbbiakban: USA –, Kanadából és Szingapúrból történő kivitelek), továbbá, hogy az említett változásnak a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata vagy indoka nincs. Az állítások szerint a kereskedelem szerkezetében végbement változást az érintett termék Kanadában és Szingapúrban történő átrakodása váltotta ki.

⁽¹⁾ HL L 188., 2009.7.18., 93. o.

⁽²⁾ HL L 67., 2009.3.12., 50. o.

⁽³⁾ HL L 179., 2009.7.10., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 179., 2009.7.10., 26. o.

- (7) Ezenkívül a kérelem állítása szerint az intézkedések elrendelését követően az USA-ból legfeljebb 20 tömegszázalék biodizelt tartalmazó keverékben előforduló biodizelt kezdtek exportálni az Unióba, állítólag az érintett termék leírásában a biodizel-tartalomra megállapított küszöbértéket kihasználva.
- (8) A kérelem továbbá azt állította, hogy az érintett termékre vonatkozó meglévő kiegyenlítő intézkedések javító hatását a mennyiség és az árak tekintetében egyaránt aláássák. Az állítások szerint úgy tűnik, hogy az érintett termék behozatalát a Kanadából és Szingapúrból érkező, tiszta formában, illetve a több mint 20 tömegszázalék biodizelt tartalmazó keverékben előforduló biodizel, valamint a legfeljebb 20 tömegszázalék biodizelt tartalmazó keverékben előforduló biodizel jelentős mennyiségű behozatala váltotta fel. Emellett elegendő bizonyíték állt rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy ezek a megnövekedett mennyiségű behozatok a meglévő intézkedésekhez vezető vizsgálat során megállapított, kárt nem okozó árnál jóval alacsonyabb árakon történtek.
- (9) A kérelemben végezetül azt állították, hogy az érintett termék ára a korábban megállapított módon továbbra is támogatást élvez.

1.3. Az eljárás megindítása

- (10) Minthogy a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően megállapítást nyert, hogy elegendő *prima facie* bizonyíték áll rendelkezésre a vizsgálatnak az alaprendelet 23. cikke szerinti megindításához, a Bizottság a 721/2010/EU rendelettel⁽¹⁾ (a továbbiakban: a vizsgálatot megindító rendelet) vizsgálatot indított. Az alaprendelet 24. cikkének (5) bekezdése alapján a Bizottság a vizsgálatot megindító rendelettel utasította a vámhatóságokat is, hogy vegyék nyilvántartásba a Kanadában és Szingapúrban feladott, valamint az USA-ból származó, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, legfeljebb 20 tömegszázalék zsírsavmonoalkil-észtereket és/vagy paraffingázolajat tartalmazó keverékben előforduló biodizel behozatalát.
- (11) A Bizottság emellett a 720/2010/EU rendelettel⁽²⁾ egy párhuzamosan zajló vizsgálatot is indított az USA-ból származó biodizel behozatalára elrendelt dömpingellenes intézkedéseknek a Kanadában és Szingapúrban feladott biodizel behozatala, valamint az USA-ból származó, legfeljebb 20 tömegszázalék biodizelt tartalmazó keverékben előforduló biodizel behozatala révén történő lehetséges kijátszására vonatkozóan.

1.4. Vizsgálat

- (12) A Bizottság hivatalosan értesítette az USA, Kanada és Szingapúr hatóságait. A Bizottság kérdőíveket küldött az ismert USA-beli, kanadai és szingapúri gyártók/expor-

tálók részére. Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy írásban ismertessék álláspontjukat, és a vizsgálatot megindító rendeletben megállapított határidőn belül meghallgatást kérjenek.

- (13) A következő vállalatok küldték vissza a kitöltött kérdőíveket, és azt követően ellenőrző látogatásokra került sor a telephelyeiken:

Kanadai gyártók/exportőrök:

- BIOX Corporation,
- Rothsay Biodiesel.

Szingapúri kereskedők:

- Trafigura Pte Ltd,
- Wilmar Trading Pte Ltd.

USA-beli gyártók/exportőrök:

- Archer Daniels Midland Company,
- BP Products North America Inc.,
- Louis Dreyfus Corporation.

Kapcsolatban álló importőrök:

- BP Oil International Ltd,
- Cargill BV.

- (14) Ezenkívül látogatásokra került sor a kanadai és a szingapúri kormány érintett illetékes hatóságainál.

1.5. Vizsgálati időszak

- (15) A vizsgálati időszak 2009. április 1-jétől 2010. június 30-ig tartott. A kereskedelem szerkezetében bekövetkezett állítólagos változás kivizsgálására irányuló adatgyűjtés 2008-tól a vizsgálati időszak végéig tartott.

⁽¹⁾ HL L 211., 2010.8.12., 6. o.

⁽²⁾ HL L 211., 2010.8.12., 1. o.

2. AZ INTÉZKEDÉSEK KIJÁTSZÁSÁRA IRÁNYULÓ VIZSGÁLAT TÁRGYÁT KÉPEZŐ TERMÉK

- (16) A lehetséges kijátszásban érintett termék – azaz az eredeti vizsgálat tárgyát képező termék – a jelenleg az ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 41, 3824 90 91, ex 3824 90 97 KN-kódok alá besorolt, az Amerikai USA-ból származó, tiszta formában előforduló, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észterek és/vagy paraffingázolaj (közismert nevén „biodízel”), illetve a 20 tömegszázaléknál több, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észtert és/vagy paraffingázolajat tartalmazó keverékben előforduló biodízel.
- (17) Az intézkedések kijátszására irányuló vizsgálat tárgyát képező termék kétféle. Egyrészt a Kanadában és Szingapúrban történő állítólagos átrakodás tekintetében a termék azonos az eredeti vizsgálat tárgyát képező termékkel (lásd az előző bekezdést). A közvetlenül az USA-ból származó szállítmányok tekintetében a vizsgálat tárgyát képező termék az USA-ból származó, legfeljebb 20 tömegszázalék, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észtereket és/vagy paraffingázolajat tartalmazó keverékben előforduló biodízel.

3. A BIODÍZEL UNIÓBA IRÁNYULÓ BEHOZATALÁNAK SZEMBEÁLLÍTÁSA AZ USA-BÓL SZÁRMAZÓ KIVITELLEL

- (18) Az ideiglenes kiegyenlítő intézkedések 2009. márciusi elrendelését követően az érintett termék behozatala gyakorlatilag megszűnt. A helyzet alakulását az alábbi táblázat szemlélteti:

A biodízel és egyes biodízel-keverékek Európai Unióba irányuló behozatala

KN-kód: 3824 90 91 (tonnában)

	2008	részesedés	2009	részesedés	vizsgálati időszak	részesedés
USA	1 487 790	83,62 %	381 227	22,29 %	24	0,00 %
Kanada	1 725	0,10 %	140 043	8,19 %	197 772	9,28 %
Szingapúr	179	0,01 %	20 486	1,20 %	32 078	1,50 %

Forrás: Eurostat

- (19) A fenti Eurostat-adatok valamennyi, legalább 96,5 % észtertartalmú biodízeltre kiterjednek.
- (20) Összehasonlításképpen az USA beszámolójában a biodízel és valamennyi biodízel-keverék kivitele a 3824 90 40 00 HTS-kód alatt szerepel (állati vagy növényi eredetű zsíros anyagok keverékei) a következőképpen:

A biodízel és biodízel-keverékek USA-ból származó kivitele

HTS-kód: 3824 90 40 00 (tonnában)

	2008	2009	vizsgálati időszak
Európai Unió	2 241 473	335 577	358 291
Kanada	967	128 233	161 841
Szingapúr	311	42 056	27 415
	2 242 751	505 866	547 547

Forrás: USA Kereskedelmi Minisztérium

- (21) A fenti két táblázatot összevetve az a következtetés vonható le, hogy a vizsgálati időszak alatt az Unióba exportált 358 291 tonna termék 96,5 % vagy annál kevesebb biodízelt tartalmazó keverék.

4. KANADA

4.1. Általános szempontok

- (22) A kanadai gyártók/exportőrök nagyfokú együttműködésről tettek tanúságot. A kanadai biodízelgyártás mintegy 90 %-át képviselő két gyártó benyújtotta a kitöltött kérdőívet, és a vizsgálat során teljes mértékben együttműködött. Emellett a Megújuló Üzemanyagok Kanadai Szövetsége (Canadian Renewable Fuels Association) és a kanadai kormány érintett illetékes hatóságai is együttműködtek a vizsgálat során.
- (23) Az alaprendelet 23. cikke (3) bekezdésének megfelelően az intézkedések kijátszásának megállapítása érdekében folyamatosan meg kell vizsgálni a következőket: megváltozott-e a kereskedelem szerkezete az USA, Kanada és az Unió között; ez a változás olyan gyakorlatból, eljárásból vagy munkából eredt-e, amelynek a vám kivetésén kívül nem volt megfelelő magyarázata vagy gazdasági indoka; volt-e bizonyíték a kárra vagy arra, hogy a vám javító hatását a hasonló termék árai és/vagy mennyiségei tekintetében aláássák; az importált hasonló termék továbbra is támogatásban részesül-e.

4.2. A kereskedelem szerkezetének megváltozása

4.2.1. Az Unióba irányuló behozatal

- (24) Az USA-ból származó biodízel behozatala a 2008. évi 1 487 790 tonnáról 2009-ben 381 227 tonnára, a vizsgálati időszakban pedig közel nullára csökkent.
- (25) Az Eurostat adatai szerint ugyanakkor a Kanadából az Unióba érkező összes biodízel-behozatal jelentősen megnövekedett 2008 és a vizsgálati időszak között: míg 2008-ban 1 725 tonnát tett ki, 2009-ben 140 043 tonnára, a vizsgálati időszakban pedig 197 772 tonnára emelkedett.

4.2.2. Az USA-ból Kanadába irányuló biodízel-kivitel

- (26) Az USA és Kanada közötti biodízel-értékesítések nem alkalmaznak vámokat vagy más jellegű importkorlátozókat.
- (27) Az USA statisztikái szerint az USA-ból származó, Kanadába irányuló biodízel-kivitel a 2008. évi 967 tonnáról 2009-ben 128 233 tonnára, a vizsgálati időszakban pedig 161 841 tonnára emelkedett.
- (28) Összehasonlítva az USA hatóságai által benyújtott exportstatisztikákat és a kanadai hatóságok által a helyszínen rendelkezésre bocsátott importstatisztikákat, havi bontásban jelentős eltérésekre derült fény. A kanadai statisztika szerint az USA-ból érkező biodízel-behozatal a 2008. évi 11 757 tonnáról 2009-ben 18 673 tonnára, majd a vizsgálati időszakban 174 574 tonnára emelkedett.
- (29) A kanadai hatóságok szerint a biodízel bejelentésére nem áll rendelkezésre külön kód. Rámutattak arra, hogy

Kanada és az USA importadataikat egymás rendelkezésére bocsátják, amelyeket aztán saját exportadataikként használnak fel. Ily módon a kanadai importadatok és az USA-beli exportadatok első hat számjegyének meg kell egyeznie, ami egészében véve a 38.24.90 HTS-kód alatt így is történik. A hat számjegyén túlmenően azonban a két ország saját osztályozási rendszerrel rendelkezik. Emellett meg kell jegyezni, hogy a kanadai statisztikák csak azokat a behozatalokat foglalják magukban, amelyeket Kanadában vámtoltak el, vagyis az átrakodott árukra nem terjednek ki.

- (30) Következésképpen a két adatforrás közötti eltérések ellenére is egyértelmű, hogy az USA-ból Kanadába irányuló biodízel kivitele 2008 és a vizsgálati időszak között és különösen a kiegyenlítő intézkedések elrendelését követően megnövekedett. Ilyen mennyiségű biodízel felvételére a kanadai biodízelpiac jelenleg nem képes. A biodízel tényleges kanadai gyártói a valóságban exportorientáltak.

4.2.3. A kanadai gyártás és a ténylegesen kanadai biodízel Unióba irányuló értékesítése

- (31) A vizsgálati időszak alatt a két kanadai együttműködő gyártó nem vásárolt az USA-ból vagy más forrásból származó biodízelt.
- (32) A kanadai biodízelgyártás nagyon fiatal iparág. A vizsgálati időszak alatt mintegy hat gyártóüzem működött, az össztermelés mintegy 90 %-át viszont a két együttműködő gyártó tulajdonában álló és általuk működtetett két kelet-kanadai üzem állítja elő.
- (33) Az együttműködő gyártók által értékesített gyártási volumen alapján meghatározásra kerültek azok az értékesítések, amelyekről bizonyosan állítható, hogy észak-amerikai, vagyis USA-beli vagy kanadai végső felhasználóhoz kerültek. Az értékesítések fennmaradó részét az áru forgalmazásával és/vagy az annak egyéb biodízellel való keverésével foglalkozó vevők számára értékesítették. A két vállalatnak nem voltak információi arról, hogy a vevők a terméket kanadai biodízelnként értékesítették-e az Unióba, keverékhez adták-e hozzá, vagy a biodízelt USA-beli vagy kanadai végső felhasználók számára értékesítették-e.

- (34) Még ha azt a szélsőséges esetet feltételezzük is, hogy a „ténylegesen” kanadai biodízel teljes volumenét az Unióba irányulóan értékesítik, a vizsgálati időszak alatt ez a mennyiség a Kanadából az Unióba érkező összes behozatalnak csupán mintegy 20 %-át tenné ki.

4.3. A kereskedelem szerkezetének változására vonatkozó következtetés

- (35) A statisztikai adatoknak az együttműködő gyártók által szolgáltatott adatokkal való összehasonlítása azt mutatja, hogy a kanadai biodízelgyártók nem termelhették volna meg a Kanadából az Unióba exportált mennyiséget. Mindez tehát határozottan arra utal, hogy a Kanadából az uniós piacra irányuló behozatal ugrásszerű növekedése az USA-ból származó, Kanadában feladott biodízel-kivittel függ össze.

(36) Az USA-ból származó, Unióba irányuló kivitel 2008-tól kezdődő általános visszaesése, ezzel párhuzamosan pedig a Kanadából az Unióba irányuló export növekedése, illetve az USA-ból származó, Kanadába irányuló kivitel ezzel egyidejű, az eredeti intézkedések elrendelését követő növekedése tehát a kereskedelem szerkezetében végbement változásnak tekinthető.

4.4. Az ideiglenes kiegyenlítő vám kivetésén kívüli megfelelő magyarázat vagy gazdasági indok hiánya

(37) A vizsgálat az USA-ból származó biodízeltre kivetett, hatályos kiegyenlítő vám kifizetésének elkerülésén kívül nem tárt fel egyéb megfelelő magyarázatot vagy gazdasági indokot az átrakodásra vonatkozóan.

4.5. A kiegyenlítő vám javító hatásának alácsúszása

(38) Az Eurostat-adatok alapján megvizsgálták, hogy az importált termékek mennyisége tekintetében alácsúsztak-e az USA-ból származó biodízelt behozatalára kivetett hatályos kiegyenlítő vám javító hatását. A Kanadából származó exportmennyiségeket és -árakat összevetették az eredeti vizsgálatban megállapított, a kár megszüntetéséhez szükséges szinttel.

(39) A fent említetteknek megfelelően a Kanadából az Unióba irányuló behozatal a 2008. évi 1 725 tonnáról 197 772 tonnára emelkedett a vizsgálati időszakban; ez az utóbbi mennyiség a behozatok 9,2 %-át tette ki. Figyelemmel az uniós piacnak az eredeti vizsgálatban megállapított méretére, a Kanadából származó behozatal növekedése nem volt jelentéktelennek tekinthető. Tekintettel az eredeti vizsgálatban megállapított, kárt nem okozó árak szintjére, a Kanadából a vizsgálati időszak alatt az Unióba érkező behozatal mintegy 50 %-os áron aluli értékesítést jelentett, és körülbelül 40 %-kal kínált az uniós gyártók eladási árai alá.

(40) Ezért az a következtetés volt levonható, hogy mennyiségek és árak tekintetében az intézkedéseket aláaknázzák.

4.6. Támogatásra utaló bizonyíték

(41) A támogatások tekintetében meg kell jegyezni, hogy az USA-ban a biodízelt után nyújtott adójóváírást – mely az eredeti vizsgálat szerint a legfontosabb támogatási intézkedést jelentette –, 2010 decemberében visszamenőlegesen újra bevezették. Ennek alapján az a következtetés vonható le, hogy a hasonló termék behozatala a vizsgálati időszak alatt továbbra is támogatást élvezett.

4.7. Következtetés

(42) A vizsgálat megállapította, hogy az USA-ból származó biodízelt behozatalára kivetett végleges kiegyenlítő vámot Kanadában végrehajtott átrakodással az alaprendelet 23. cikke szerint kijátszották.

5. SZINGAPÚR

(43) A vizsgálatban két szingapúri székhelyű kereskedő működött együtt. Emellett a szingapúri kormány érintett hatóságai is együttműködésről tettek tanúságot.

(44) Az intézkedések kijátszásának megállapítására irányuló vizsgálat szempontjait a fenti (23) preambulumbekzdés ismerteti.

(45) Az Eurostat adatai szerint a Szingapúrból az Unióba irányuló összes biodízelt-kivitel a 2008. évi 179 tonnáról 2009-ben 20 486 tonnára, majd a vizsgálati időszakban 32 078 tonnára emelkedett. Ugyanebben az időszakban növekedett az USA-ból Szingapúrhoz irányuló kivitel is.

(46) A szingapúri kormány érintett hatóságainak állítása szerint a helyben termelt biodízelt zömében Szingapúron belül, a belföldi kereslet kielégítése céljából értékesítik. A hatóságok ugyanakkor a szingapúri iparág növekedését és új gyártóüzemek létesítését is megfigyelték.

(47) A szingapúri kivitel volumene hagyományosan alacsony. A biodízelt Unióba irányuló behozatalát a 14. cikk (6) bekezdése szerint létrehozott adatbázis alapján a Bizottság részletesen is megvizsgálta, és az érintett nemzeti vámhatóságokkal közösen ellenőrizte. A jelek szerint a lebonyolított behozatal néhány kiugró értéket mutat. A vizsgálat alapján e behozatok többsége ténylegesen Szingapúrból származik. Azonban nem minden behozattal tudtak elszámolni.

(48) A Szingapúrból az Unióba irányuló, el nem számolt behozatok volumene az uniós felhasználás eredeti vizsgálatban megállapított mértékéhez viszonyítva rendkívül alacsonynak bizonyult. Ezenkívül, figyelembe véve, hogy az EBB becslései alapján az uniós felhasználás az eredeti vizsgálat óta jelentősen növekedett, e behozatok uniós felhasználásban elfoglalt aránya elhanyagolható.

(49) A fentiek fényében az a következtetés vonható le, hogy a Szingapúrból származó mennyiségek tekintetében nem ásták alá a kiegyenlítő intézkedések javító hatását.

(50) A termék átrakodását illetően Szingapúr rendkívül jelentős ázsiai hajózási csomópontnak számít, ahol a regionális hajók által szállított kirakodott árut többek között Európába induló hajókra rakodják át. A vizsgálat során az együttműködő kereskedők egyike Szingapúrhoz rakodott át Malajziából, illetve Indonéziából származó biodízelt, melynek végső rendeltetési helye az Unió volt. A vizsgálati időszak alatt ez a kereskedő jelentős mennyiségű biodízelt exportált az Unióba, amelyet Szingapúrhoz rakodott át, és az Unióban Malajziából, illetve Indonéziából származó biodízeltként vámolatott el. Az ellenőrzés nem tárt fel arra utaló jeleket, amelyek alapján kétségbe vonható lenne a bejelentett származási ország (Indonézia, illetve Malajzia).

- (51) A fenti tények fényében javasolt a kiegyenlítő intézkedéseknek a Szingapúrban feladott biodízel behozatala révén történő lehetséges kijátszására vonatkozó vizsgálat megszüntetése.

6. USA

6.1. Előzetes megjegyzések

- (52) A vizsgálat során öt USA-beli biodízel-, illetve biodízel-keverék-gyártó működött együtt, amelyek közül három szerepelt az eredeti vizsgálat során alkalmazott mintában. Az USA kormánya együttműködött, és rendelkezésre bocsátotta kiviteli statisztikáit és a statisztikák értelmezését.
- (53) Az eredeti vizsgálat során alkalmazott mintába felvett három gyártó a végleges intézkedések elrendelését követően leállította a biodízel kivitelt.
- (54) Az öt együttműködő vállalat közül csupán egy, az eredeti vizsgálat során nem együttműködő BP North America exportált a vizsgálati időszak alatt legfeljebb 20 tömegszázalék biodízelt tartalmazó biodízel-keverékeket (a továbbiakban: legfeljebb B20 keverék) az Unióba.
- (55) Az USA biodízelgyártóit képviselő Nemzeti Biodízel Tanács (National Biodiesel Board, a továbbiakban: NBB) azzal érvelt, hogy egy, a nézete szerint egyértelműen a meglévő intézkedések által érintett termékkörön kívül eső termék új szubvencióellenes vizsgálat indítása hiányában nem válhat a kiegyenlítő intézkedések tárgyává. Az NBB azzal érvelt, hogy a végleges rendelet szerint az „érintett termék” és a „hasonló termék” egyértelműen a biodízel, illetve a több mint 20 % biodízelt tartalmazó keverékekben előforduló biodízel. Az NBB szerint ez nem mesterséges küszöbérték, hanem megfelel az eredeti vizsgálat során megállapított valós piaci állapotnak. Megállapították például, hogy a 20 %-os küszöbérték alapján egyértelműen el lehet határolni egymástól az USA piacán elérhető különböző típusú keverékeket.
- (56) Az NBB és más érdekelt felek véleménye szerint egy, az intézkedések kijátszására irányuló vizsgálat az érintett termékre vonatkozó kiegyenlítő intézkedéseket csak olyan hasonló termékre terjesztheti ki, amelyet csak kismértékben módosítottak az érintett termékhez viszonyítva. Az NBB azzal érvelt, hogy maga a Tanács határozta meg a végleges rendeletben, hogy a legfeljebb 20 % biodízelt tartalmazó keverékekben előforduló biodízel nem tekinthető hasonló terméknek. Ezért az NBB véleménye szerint az alaprendelet előírásainak megfelelően az egyedüli lehetőség egy új vizsgálat indítása, amelynek célja annak feltárása, hogy ezeknek a keverékeknek intézkedések tárgyává kell-e válniuk.
- (57) Ezekre az érvekre válaszul először is meg kell jegyezni, hogy az alaprendelet 23. cikkében foglalt kijátszásellenes rendelkezések célja, hogy a hatályos intézkedések megkerülésére irányuló bármiféle állítólagos kísérlet ellen fellépjenek. Amennyiben elegendő, az intézkedéseknek az

alaprendelet 23. cikkének (3) bekezdése szerinti kijátszására utaló *prima facie* bizonyíték áll rendelkezésre, a Bizottság vizsgálatot indít annak megállapítására, hogy sor kerül-e az intézkedések kijátszására. Az alaprendelet 23. cikke (3) bekezdésének megfelelően az intézkedések kijátszásának megállapítása érdekében folyamatosan meg kell vizsgálni többek között a következőket: megváltozott-e a kereskedelem szerkezete az USA és az Unió között; ez a változás olyan gyakorlatból, eljárásból vagy munkából eredt-e, amelynek a vám kivetésén kívül nem volt megfelelő magyarázata és gazdasági indoka; és volt-e bizonyíték a kárra vagy arra, hogy a vám javító hatását az árak és/vagy mennyiségek tekintetében aláássák.

- (58) Azt is szem előtt kell tartani, hogy az intézkedések kijátszására irányuló vizsgálat során nem kerül sor az alaprendelet 19. cikkén alapuló, a termékkörre vonatkozó felülvizsgálatra, és az érintett termék és a hasonló termék meghatározása nem módosul. Az alaprendelet 23. cikkének rendelkezései annak feltárásához biztosítanak megfelelő jogalapot, hogy az intézkedések tárgyát képező termék tekintetében sor kerül-e az intézkedések kijátszására.
- (59) E tekintetben a Bizottsághoz az alaprendelet 23. cikke (4) bekezdésének megfelelően benyújtott kérelem azt állítja, hogy az intézkedések elrendelését követően az USA-ból legfeljebb 20 tömegszázalék biodízelt tartalmazó keverékekben előforduló biodízelt kezdtek exportálni az Unióba, állítólagosan kihasználva az érintett termék és a hasonló termék leírásában a biodízel-tartalomra megállapított küszöbértéket. A vizsgálat során megvizsgálták, hogy az ilyen gyakorlat kijátszásnak tekinthető-e az alaprendelet 23. cikkének rendelkezései szerint. Végezetül meg kell jegyezni, hogy az intézkedések állítólagos kijátszása kizárólag az alaprendelet 23. cikke alapján vizsgálható meg.

6.2. A legfeljebb B20 keverékek USA-ból az Unióba irányuló kivitele

- (60) Amint azt a (20) preambulumbekzdés is említi, az USA-ban alkalmazott 3824 90 40 00 HTS-kód alatt a legfeljebb 96,5 %-os biodízel-tartalmú keverékek is szerepelnek. Az USA kiviteli statisztikái alapján e keveréktípusból összesen 358 291 tonnát exportáltak az Unióba a vizsgálati időszakban.
- (61) A BP Products North America (a továbbiakban: BPNA) a fenti mennyiség jelentős részét exportálta a vizsgálati időszak alatt.
- (62) A BPNA nem vett részt az eredeti vizsgálatban, mivel csak 2009 elején kezdte meg a biodízeltelre irányuló tevékenységét a biodízelpiac jövőbeni növekedésében bízva, továbbá az USA-ból és más országokból érkező állami megrendeléseknek eleget téve. A BPNA 2009 decemberében kezdte meg az Unióba irányuló kivitelt. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a végleges intézkedések elrendelésére 2009 júliusában került sor.

(63) Az Unióban a BP az Egyesült Királyságban, Franciaországban és Hollandiában értékesített az USA-ból származó, legfeljebb 15 tömegszázalék biodízel-tartalmazó biodízel-keveréket (a továbbiakban: B15). A terméket minden esetben keverékekhez használják fel annak érdekében, hogy teljesüljenek azok az egyes tagállamokban hatályos jogszabályi előírások, amelyek a bioüzemanyagok töltőállomásokon történő, környezetvédelmi szempontból jelenleg fenntarthatónak tekintett felhasználását segítik elő.

(64) A BPNA azzal érvelt, hogy a 15 %-nál kevesebb biodízel-tartalmazó keverékek nem tekinthetők hasonló terméknek az érintett termék vonatkozásában. A termékek jellemzői és a rájuk vonatkozó piaci feltételek nagyon különbözőek. Az alacsony százalékarányú keverékek gyártásához és behozatalához kapcsolódó logisztikai feladatok (beleértve a szállításra vonatkozó korlátozásokat) nagymértékben eltérnek a magas százalékarányú keverékeiktől. A BPNA szerint a 15 %-nál alacsonyabb biodízel-tartalmú keverékek szállítása esetén az ilyen termékeket a szállításnál nem vegyipari termékként, hanem kőolajszármazékként sorolják be, ami alacsonyabb szállítási költségeket eredményez. A BPNA emellett azzal érvelt, hogy a dízelmotorokban felhasznált magasabb, illetve alacsonyabb biodízel-tartalmú keverékek teljesítménybeli eltéréseket mutatnak.

(65) Az intézkedések kijátszására irányuló vizsgálat tárgya annak megállapítása, hogy a legfeljebb 20 tömegszázalék biodízel-tartalmazó keverékben előforduló biodízel tekintetében kijátszották-e a hatályos intézkedéseket. Valószínű lehet, hogy az alacsony biodízel-tartalmú keverékek szállítási költségei alacsonyabbak. Meg kell azonban jegyezni, hogy az előállítási folyamatot tekintve a legfeljebb B20 keverékek csupán összetételükben különböznek a B20 feletti biodízel-keverékektől. A keverékek összetételének módosítása egyszerű folyamat. A legfeljebb B20 keverékek előállítása az érintett termék kismértékben történő módosításának tekintendő, az egyedüli eltérést a keverékben előforduló biodízel aránya jelenti. Meg kell jegyezni továbbá, hogy az Unióban az érintett termék és a legfeljebb B20 keverék felhasználási célja egyértelműen megegyezik. A legfeljebb B20 keverékekben, illetve a B20 feletti biodízel-keverékekben előforduló biodízel alapvető tulajdonságai megegyeznek.

6.3. A kereskedelem szerkezetének megváltozása

(66) Az USA-ból származó érintett termék behozatala a 2008. évi 1 487 790 tonnáról 2009-ben 381 227 tonnára, a vizsgálati időszak alatt pedig közel nullára csökkent.

(67) E tekintetben meg kell jegyezni, hogy noha az Unióban a vizsgálati időszakban például a B5 keverékre vonatkozóan kötelező keverési követelmény volt érvényben, a legfeljebb B20 keverékeknek az USA-ból az Unióba

irányuló kivitelére csupán a végleges intézkedések elrendelését követően került sor. A mintába felvett együttműködő exportáló gyártók által szolgáltatott adatok alapján az eredeti vizsgálat idején főként B99,9 keveréket exportáltak az Unióba. Ennek az volt az oka, hogy ebben az esetben maximális volt a kiviteli termékre nyújtott támogatás (1 USD/gallon adójóváírás a biodízel után).

(68) Ezért aligha adható magyarázat arra, hogy a hatályos kiegyenlítő intézkedések megkerülésén kívül más gazdasági indoka is lehetett annak, hogy megkezdték a legfeljebb B20 keverékek kivitelét.

(69) A keverékben előforduló biodízelarány után továbbra is jár támogatás; az importőr elkerüli a fizetendő kiegyenlítő vám kifizetését. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a keverékekre vonatkozó kiegyenlítő vám a keverékben előforduló biodízel hányadával arányos, vagyis a B15-ös keverék behozatala esetén a ki nem fizetett kiegyenlítő vám mintegy maximum 35 EUR/tonna lenne.

6.4. A kiegyenlítő vám kivetésén kívüli megfelelő magyarázat vagy gazdasági indok hiánya

(70) A BNPA állítása szerint a B15 alatti biodízel-keverékeket nem a vámok elkerülése céljából hozták létre. A vállalat leszögezte, hogy nem vett részt az eredeti vizsgálatban, mivel 2009 elején kezdte meg a biodízelpiac jövőbeni élénk működésében bízva, továbbá az USA-ból és más országokból érkező állami megrendeléseknek eleget téve. A vállalat sajátos struktúrája, kőolajipari vállalatként folytatott tevékenysége és az USA-ban való logisztikai jelenléte jelentette annak a logikus üzleti döntésnek az alapját, hogy a keverékeket az USA-ban állítsák elő, és azokat az Unióba exportálják. Az exportált keverékek minden esetben legfeljebb B15 keverékek voltak, mivel azokra kevésbé szigorú biztonsági előírások vonatkoznak: a tengeri szállítmányozásra vonatkozó előírások szerint a legfeljebb B15 keverékek nem tekintendők vegyipari terméknek.

(71) Meg kell jegyezni, hogy ez a vállalat csak az intézkedések elrendelését követően kezdte meg az Unióba irányuló exporttevékenységét. A megállapítások szerint az USA-ból származó biodízelpiacra kivetett, hatályos kiegyenlítő vám kifizetésének elkerülésén kívül nincs egyéb megfelelő magyarázat vagy gazdasági indok.

6.5. A kiegyenlítő vám javító hatásának aláásása

(72) Tekintettel az eredeti vizsgálatban megállapított, kárt nem okozó árak szintjére, a legfeljebb B20 keverékeknek a vizsgálati időszakban az USA-ból az Unióba történő behozatala alákínálást és ár alatti értékesítést jelentett. A legfeljebb B20 keverékek behozatalára csak a végleges intézkedések elrendelését követően került sor, és nem elhanyagolható mennyiségekről van szó.

- (73) Ezért az a következtetés volt levonható, hogy az intézkedéseket mennyiségek és árak tekintetében aláaknázzák.

6.6. Támogatásra utaló bizonyíték

- (74) A támogatások tekintetében meg kell jegyezni, hogy az USA-ban a biodízel után nyújtott adójóváírást – mely az eredeti vizsgálat szerint a legfontosabb támogatási intézkedést jelentette –, 2010 decemberében visszamenőlegesen újra bevezették. Ennek alapján megállapítást nyer, hogy a hasonló termék behozatala a vizsgálati időszak alatt továbbra is támogatást élvezett.

6.7. Következtetés

- (75) A vizsgálat arra a megállapításra jutott, hogy az USA-ból származó biodízel behozatalára kivetett végleges kiegyenlítő vámot a legfeljebb 20 tömegszázalék biodízelt tartalmazó keverékben előforduló biodízel Unióba irányuló behozatala révén kijátszották.
- (76) Megállapították, hogy a legfeljebb B20 keverékek kivételének egyedüli gazdasági indoka egyrészt az USA-ban nyújtott támogatásokban, másrészt pedig a kiegyenlítő vám kifizetésének az Unióba irányuló behozatok esetében történő elkerülésében gyökerezik.
- (77) A BPNA mentességet kért a lehetséges kiterjesztett intézkedések alól. Mivel azonban a vizsgálat egyértelműen arra utal, hogy a legfeljebb B20 keverékek behozatalára kizárólag a hatályos intézkedések kijátszása céljából került sor, nem adható ilyen mentesség. Az alaprendelet 23. cikkének (6) bekezdésének rendelkezései szerint mentesség adható az érintett termék olyan gyártóinak, akik bizonyítani tudják, hogy nem állnak kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó gyártókkal, továbbá nem vesznek részt az intézkedések kijátszásában. E vizsgálatok során megállapítást nyert, hogy a BPNA érintett az intézkedések kijátszásában, mivel a dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedések elrendelését követően kezdett el legfeljebb B20 keverékeket exportálni anélkül, hogy ezt az intézkedések elrendelésén kívül megfelelő magyarázat vagy gazdasági indok alátámasztotta volna. Emellett arra utaló bizonyítékok is vannak, hogy az intézkedések hatását árak és mennyiségek tekintetében aláássák, továbbá, hogy az importált termék továbbra is támogatásban részesül.
- (78) Egyes, az eredeti vizsgálatban együttműködő biodízelgyártók mentességet kértek az intézkedések kijátszására irányuló valamennyi kiterjesztett intézkedés alól. Megállapítást nyert, hogy ezek az USA-beli gyártók nem gyártottak vagy értékesítettek B20 vagy annál alacsonyabb százalékarányú biodízelt. Az alaprendelet 23. cikkének (6) bekezdése szerint az intézkedések kijátszására irányuló vizsgálat során csak a gyártók mentesség iránti kérelmei vehetők figyelembe. Meg kell azonban jegyezni, hogy az alaprendelet 23. cikke az új gyártókra vonatkozóan is rendelkezik.

7. INTÉZKEDÉSEK

7.1. Kanada

- (79) A fentiek fényében megállapítást nyert, hogy az USA-ból származó biodízel behozatalára kivetett végleges kiegyenlítő vámot Kanadában végrehajtott átrakodással az alaprendelet 23. cikke szerint kijátszották.
- (80) Az alaprendelet 23. cikke (1) bekezdése első mondatának megfelelően az USA-ból származó érintett termék behozatalára vonatkozó hatályos intézkedéseket ezért ki kell terjeszteni a Kanadában feladott ugyanezen termékek behozatalára függetlenül attól, hogy azokat Kanadából származóként jelentették-e be.
- (81) Annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a vám kijátszása olyan ellenőrizhetetlen állítások által, amelyek szerint a Kanadában átrakodott terméket valamely, a végleges rendeletben megállapított egyedi vámtétel alá eső vállalat gyártotta, a kiterjesztendő intézkedés az 598/2009/EK rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében a „minden egyéb vállalat” esetében meghatározott, 237 EUR/tonna összegű végleges kiegyenlítő vám.
- (82) A keverékekre vonatkozó kiegyenlítő vámot a keverékben megtalálható, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észterek és paraffingázolaj (vagyis a biodízeltartalom) tömegszázalékos arányában kell alkalmazni.
- (83) Az alaprendelet 23. cikke (4) bekezdésének és 24. cikke (5) bekezdésének megfelelően – amely előírja, hogy a kiterjesztett intézkedéseket alkalmazni kell a vizsgálatot megindító rendeletben előírtak szerint nyilvántartásba vett, az Unióba érkező behozatokra – be kell szedni a Kanadában feladott biodízel nyilvántartásba vett behozatalaira vonatkozó vámokat.

7.2. USA

- (84) Tekintettel a fentiekre megállapítást nyert, hogy az USA-ból származó biodízel behozatalára kivetett végleges kiegyenlítő vámot a legfeljebb 20 tömegszázalék biodízelt tartalmazó keverékben előforduló biodízel Unióba irányuló behozatala révén az alaprendelet 23. cikke szerint kijátszották.
- (85) Az alaprendelet 23. cikke (1) bekezdése első mondatának megfelelően ezért az USA-ból származó érintett termék behozatalára vonatkozó hatályos intézkedéseket ki kell terjeszteni a legfeljebb 20 tömegszázalék biodízelt tartalmazó keverékben előforduló biodízel behozatalára.
- (86) Kiterjesztendő intézkedésként az 598/2009/EK rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében foglalt intézkedések javasoltak.
- (87) A keverékekre vonatkozó kiterjesztett kiegyenlítő vámot a keverékben megtalálható, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észterek és paraffingázolaj (vagyis a biodízeltartalom) tömegszázalékos arányában kell alkalmazni.

(88) Az alaprendelet 23. cikke (4) bekezdésének és 24. cikke (5) bekezdésének megfelelően – amely előírja, hogy a kiterjesztett intézkedéseket alkalmazni kell a vizsgálatot megindító rendeletben előírtak szerint nyilvántartásba vett, az Unióba érkező behozatalokra – be kell szedni az USA-ból származó, legfeljebb 20 tömegszázalék biodízel-tartalmazó keverékben előforduló biodízel nyilvántartásba vett behozatalaira vonatkozó vámokat.

8. A SZINGAPÚR ELLENI VIZSGÁLAT MEGSZÜNTE-TÉSE

(89) A Szingapúrra vonatkozó megállapításokat illetően a Szingapúrban feladott biodízel behozatalára vonatkozó kiegyenlítő intézkedések lehetséges kijátszására irányuló vizsgálatot meg kell szüntetni, és fel kell hagyni a Szingapúrban feladott biodízel behozatalának a vizsgálatot megindító rendelettel előírt nyilvántartásba vételével.

9. MENTESSÉG IRÁNTI KÉRELEM

(90) A kitöltött kérdőívet beküldő két kanadai együttműködő vállalat az alaprendelet 23. cikke (6) bekezdésének megfelelően mentességet kért az esetleges kiterjesztett intézkedések alól.

(91) A megállapítások szerint a két kanadai együttműködő gyártó nem vett részt az ezen vizsgálat tárgyát képező kijátszásban. Emellett az említett gyártók igazolni tudták, hogy nem állnak kapcsolatban az USA-beli biodízel-gyártók/-exportőrök egyikével sem. Mentesség iránti kérelmüknek ezért helyt lehet adni.

(92) Megállapítást nyert, hogy ebben az esetben különleges intézkedésekre van szükség annak biztosítására, hogy az ilyen mentesítések megfelelően alkalmazhatók legyenek. E különleges intézkedések azt jelentik, hogy elő kell írni az e rendelet mellékletében meghatározott követelményeknek megfelelő, érvényes kereskedelmi számláknak a tagállami vámhatóságok számára történő bemutatását. Az ilyen számla által nem kísért behozatal után kiterjesztett kiegyenlítő vám fizetendő.

(93) Egy, a kérdőívet megválaszoló USA-beli fél az alaprendelet 23. cikke (6) bekezdésének megfelelően szintén mentességet kért az esetleges kiterjesztett intézkedések alól.

(94) A fenti (77) preambulumbekkezdésben említettek szerint a vizsgálat egyértelműen azt mutatta, hogy ez a fél a legfeljebb B20 keverékek behozatalával részt vett az intézkedések kijátszásában. Ennélfogva nem adható számára ilyen mentesség.

(95) Hangsúlyozni kell azonban, hogy amennyiben az érintett exportáló gyártó(k) nem részesül(nek) további támogatásban, e felek az alaprendelet 19. cikkének megfelelően felülvizsgálat megindítását kérelmezhetik.

10. NYILVÁNOSSÁGRA HOZATAL

(96) Az érintett feleket tájékoztatták azokról a lényeges tényekről és szempontokról, amelyek a fenti következtetésekhez vezettek, és felkérték őket észrevételeik megtételére. A felek által benyújtott szóbeli és írásbeli észrevételeket figyelembe vették.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Az 598/2009/EK rendelettel az Amerikai Egyesült Államokból származó, tiszta formában előforduló, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észterek és/vagy paraffingázolaj (közismert nevén „biodízel”), vagy a 20 tömegszázaléknál több, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észtert és/vagy paraffingázolajat tartalmazó keverék behozatalára kivetett végleges kiegyenlítő vám kiterjesztésre kerül a jelenleg az ex 1516 20 98 (TARIC-kód: 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (TARIC-kód: 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (TARIC-kód: 1518 00 99 21), ex 2710 19 41 (TARIC-kód: 2710 19 41 21), ex 3824 90 91 (TARIC-kód: 3824 90 91 10) és ex 3824 90 97 (TARIC-kód: 3824 90 97 01) KN-kód alá besorolt, Kanadában feladott – függetlenül attól, hogy Kanadából származóként jelentették-e be –, tiszta formában előforduló, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észterek és/vagy paraffingázolaj (közismert nevén „biodízel”), vagy a 20 tömegszázaléknál több, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észtert és/vagy paraffingázolajat tartalmazó keverék Unióba irányuló behozatalára, az alábbiakban felsorolt vállalatok által gyártott termékek kivételével:

Ország	Vállalat	TARIC kiegészítő kód
Kanada	BIOX Corporation, Oakville, Ontario, Canada	B107
Kanada	Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Canada	B108

A kiterjesztendő vám az 598/2009/EK rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében a „minden egyéb vállalat” esetében meghatározott intézkedés, vagyis a nettó 237 EUR/tonna összegű végleges kiegyenlítő vám.

A keverékekre vonatkozó kiegyenlítő vámot a keverékben megtalálható, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észterek és paraffingázolaj (vagyis a biodízeltartalom) tömegszázalékos arányában kell alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdésben említett vállalatok számára nyújtott vagy a Bizottság által a 4. cikk (2) bekezdésében engedélyezett mentességek alkalmazásának feltétele a mellékletben meghatározott követelményeknek megfelelő, érvényes kereskedelmi számláknak a tagállami vámhatóságok számára történő bemutatása. Amennyiben ilyen számla bemutatására nem kerül sor, az (1) bekezdéssel elrendelt kiegyenlítő vámot kell alkalmazni.

(3) A Kanadában feladott – függetlenül attól, hogy Kanadából származóként jelentették-e be –, a 721/2010/EU rendelet 2. cikkének, valamint az 597/2009/EK rendelet 23. cikke (4) bekezdésének és 24. cikke (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vett behozatok után be kell szedni az e cikk (1) bekezdésével kiterjesztett vámot, kivéve az (1) bekezdésben felsorolt vállalatok által gyártott termékek behozatalát.

(4) A vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

(1) Az 598/2009/EK rendelettel az Amerikai Egyesült Államokból származó, tiszta formában előforduló, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észterek és/vagy paraffingázolaj (közismert nevén „biodízel”), vagy a 20 tömegszázaléknál több, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észtert és/vagy paraffingázolajat tartalmazó keverék behozatalára kivetett végleges kiegyenlítő vám kiterjesztésre kerül a jelenleg az ex 1516 20 98 (TARIC-kód: 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (TARIC-kód: 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (TARIC-kód: 1518 00 99 30), ex 2710 19 41 (TARIC-kód: 2710 19 41 30) és ex 3824 90 97 (TARIC-kód: 3824 90 97 04) KN-kód alá besorolt, az Egyesült Államokból származó, legfeljebb 20 tömegszázalékos, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észtereket és/vagy paraffingázolajat tartalmazó biodízel-keverék Unióba irányuló behozatalára.

A kiterjesztendő vámok az 598/2009/EK rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében foglaltak.

A keverékekre vonatkozó kiegyenlítő vámot a keverékben megtalálható, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észterek és paraffingázolaj (vagyis a biodízeltartalom) tömegszázalékos arányában kell alkalmazni.

(2) Az Amerikai Egyesült Államokból származó, a 721/2010/EU rendelet 2. cikkének, valamint az 597/2009/EK rendelet 23. cikke (4) bekezdésének és 24. cikke (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vett behozatok után be kell szedni az e cikk (1) bekezdésével kiterjesztett vámokat.

(3) A vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

3. cikk

Az 598/2009/EK rendelettel az Amerikai Egyesült Államokból származó biodízel behozatalával szemben bevezetett kiegyenlítő intézkedéseknek a Szingapúrban feladott biodízel behozatalával – függetlenül attól, hogy Szingapúrból származónak nyilvánították-e – történő feltételezhető kijátszására vonatkozó vizsgálat megindításáról, valamint e behozatok nyilvántartásbavételi kötelezettségének előírásáról szóló 721/2010/EU rendelettel megindított vizsgálat megszünik.

4. cikk

(1) Az 1. cikk (1) bekezdése és 2. cikk (1) bekezdése által kiterjesztett vám alóli mentesség iránti kérelmeket az Európai Unió valamelyik hivatalos nyelvén, a mentességet kérő vállalat képviselőjére felhatalmazott személy aláírásával, írásban kell benyújtani. A kérelmet a következő címre kell küldeni:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N-105 04/92
1049 Brussels
BELGIUM

Fax: + 32 22956505

(2) Az 597/2009/EK rendelet 23. cikke (6) bekezdésének megfelelően a Bizottság a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően meghozott határozatával engedélyezheti az 1. cikk (1) bekezdés és 2. cikk (1) bekezdés által kiterjesztett vám alóli mentességet az azon vállalatoktól származó behozatok tekintetében, amelyek nem játsszák ki az 598/2009/EK rendelettel elrendelt kiegyenlítő intézkedéseket.

5. cikk

A vámhatóságok utasítást kapnak arra, hogy szüntessék meg a behozatoknak a 721/2010/EU rendelet 2. cikkének megfelelően elrendelt nyilvántartásba vételét.

6. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. május 5-én.

a Tanács részéről
az elnök
MARTONYI J.

MELLÉKLET

Az 1. cikk (2) bekezdésében említett érvényes kereskedelmi számlán kötelező feltüntetni a kereskedelmi számlát kibocsátó vállalat tisztviselője által aláírt, alábbi formájú nyilatkozatot:

1. A kereskedelmi számlát kiállító vállalat tisztviselőjének neve és beosztása.
 2. Nyilatkozat: „Alulírott igazolom, hogy az e számla tárgyát képező, az Európai Unióba történő kivitelre értékesített (volumen) (érintett termék)-t a(z) (vállalat neve és címe) (TARIC kiegészítő kód) állította elő (érintett ország)-ban/-ben. Kijelentem, hogy a számlán feltüntetett adatok hiánytalanok, és megfelelnek a valóságnak.”
 3. Dátum és aláírás.
-

A TANÁCS 444/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2011. május 5.)

az 599/2009/EK rendelettel kivetett, az Egyesült Államokból származó biodízel behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak a Kanadában feladott biodízel behozatalára – függetlenül attól, hogy Kanadából származóként jelentették-e be – történő kiterjesztéséről, az 599/2009/EK rendelettel kivetett végleges dömpingellenes vámnak az Egyesült Államokból származó, legfeljebb 20 tömegszázalék biodízelt tartalmazó keverékben előforduló biodízel behozatalára történő kiterjesztéséről, valamint a Szingapúrban feladott behozatalokra vonatkozó vizsgálat megszüntetéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 13. cikke ⁽³⁾ bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottságnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatára,

mivel:

1. ELJÁRÁS

1.1. A meglévő intézkedések

- (1) A Bizottság a 193/2009/EK rendelettel ⁽²⁾ ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki az Egyesült Államokból (USA) származó biodízel behozatalára.
- (2) Az 599/2009/EK rendelettel ⁽³⁾ (a továbbiakban: végleges rendelet) a Tanács 0 EUR/tonnától 198 EUR/tonnáig terjedő összegű végleges dömpingellenes vámot (a továbbiakban: meglévő intézkedések) vetett ki az USA-ból származó, az említett rendelet 1. cikkének ⁽¹⁾ bekezdésében meghatározott biodízel (a továbbiakban: érintett termék) behozatalára. A végleges rendelet elfogadásához vezető vizsgálat megnevezése a továbbiakban: eredeti vizsgálat.
- (3) Meg kell jegyezni továbbá, hogy az 598/2009/EK rendelettel ⁽⁴⁾ a Tanács 211,2 EUR/tonnától 237 EUR/tonnáig terjedő összegű végleges kiegyenlítő vámot vetett ki az érintett termék behozatalára.

1.2. A kérelem

- (4) 2010. június 30-án az alaprendelet 13. cikkének ⁽³⁾ bekezdése alapján kérelmet nyújtottak be a Bizottsághoz az érintett termék behozatala tekintetében elrendelt dömpingellenes intézkedések lehetséges kijátszásának kivizsgálására. A kérelmet az Európai Biodízel Tanács (European Biodiesel Board, a továbbiakban: EBB) nyújtotta be az Unió biodízelyártói nevében.
- (5) A kérelem állítása szerint az érintett termék behozatalára vonatkozó dömpingellenes intézkedéseket Kanadában és

Szingapúrban történő átrakodással, valamint a legfeljebb 20 tömegszázalék biodízelt tartalmazó keverékben előforduló biodízel kivitelével kijátsszák.

- (6) A kérelemben azt állították, hogy az érintett termékre vonatkozó intézkedések elrendelését követően jelentős változás ment végbe a kereskedelem szerkezetében (az Amerikai Egyesült Államokból – a továbbiakban: USA –, Kanadából és Szingapúrból történő kivitelek), továbbá, hogy az említett változásnak a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata vagy indoka nincs. Az állítások szerint a kereskedelem szerkezetében végbement változást az érintett termék Kanadában és Szingapúrban történő átrakodása váltotta ki.

- (7) Ezenkívül a kérelem állítása szerint az intézkedések elrendelését követően az USA-ból legfeljebb 20 tömegszázalék biodízelt tartalmazó keverékben előforduló biodízelt kezdtek exportálni az Unióba, állítólag az érintett termék leírásában a biodízel-tartalomra megállapított küszöbértéket kihasználva.

- (8) A kérelem továbbá azt állította, hogy az érintett termékre vonatkozó meglévő dömpingellenes intézkedések javító hatását a mennyiség és az árak tekintetében egyaránt aláássák. Az állítások szerint úgy tűnik, hogy az érintett termék behozatalát a Kanadából és Szingapúrból érkező, tiszta formában, illetve a több mint 20 tömegszázalék biodízelt tartalmazó keverékben előforduló biodízel, valamint a legfeljebb 20 tömegszázalék biodízelt tartalmazó keverékben előforduló biodízel jelentős mennyiségű behozatala váltotta fel. Emellett elegendő bizonyíték állt rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy ezek a megnövekedett mennyiségű behozatok a meglévő intézkedésekhez vezető vizsgálat során megállapított, kárt nem okozó árnál jóval alacsonyabb árakon történtek.

- (9) A kérelemben végezetül azt állították, hogy az érintett termék ára a korábban megállapított módon továbbra is támogatást élvez.

1.3. Az eljárás megindítása

- (10) Mínt hogy a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően megállapítást nyert, hogy elegendő *prima facie* bizonyíték áll rendelkezésre a vizsgálatnak az alaprendelet 13. cikke szerinti megindításához, a Bizottság a 720/2010/EU rendelettel ⁽⁵⁾ (a továbbiakban: a vizsgálatot megindító rendelet) vizsgálatot indított. Az alaprendelet 14. cikkének ⁽⁵⁾ bekezdése alapján a Bizottság a

⁽¹⁾ HL L 343., 2009.12.22., 51. o.⁽²⁾ HL L 67., 2009.3.12., 22. o.⁽³⁾ HL L 179., 2009.7.10., 26. o.⁽⁴⁾ HL L 179., 2009.7.10., 1. o.⁽⁵⁾ HL L 211., 2010.8.12., 1. o.

vizsgálatot megindító rendelettel utasította a vámhatóságokat is, hogy vegyék nyilvántartásba a Kanadában és Szingapúrban feladott, valamint az USA-ból származó, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, legfeljebb 20 tömegszázalék zsírsav-monoalkil-észtereket és/vagy paraffingázolajat tartalmazó keverékben előforduló biodízel behozatalát.

- (11) A Bizottság emellett a 721/2010/EU rendelettel ⁽¹⁾ egy párhuzamosan zajló vizsgálatot is indított az USA-ból származó biodízel behozatalára elrendelt kiegyenlítő intézkedéseknek a Kanadában és Szingapúrban feladott biodízel behozatala, valamint az USA-ból származó, legfeljebb 20 tömegszázalék biodízelt tartalmazó keverékben előforduló biodízel behozatala révén történő lehetséges kijátszására vonatkozóan.

1.4. Vizsgálat

- (12) A Bizottság hivatalosan értesítette az USA, Kanada és Szingapúr hatóságait. A Bizottság kérdőíveket küldött az ismert egyesült államokbeli, kanadai és szingapúri gyártók/exportálók részére. Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy írásban ismertessék álláspontjukat, és a vizsgálatot megindító rendeletben megállapított határidőn belül meghallgatást kérjenek.
- (13) A következő vállalatok küldték vissza a kitöltött kérdőíveket, és azt követően ellenőrző látogatásokra került sor a telephelyeiken:

Kanadai gyártók/exportőrök:

- BIOX Corporation
- Rothsay Biodiesel

Szingapúri kereskedők:

- Trafigura Pte Ltd.
- Wilmar Trading Pte Ltd.

USA-beli gyártók/exportőrök:

- Archer Daniels Midland Company
- BP Products North America Inc.
- Louis Dreyfus Corporation

Kapcsolatban álló importőrök:

- BP Oil International Limited
- Cargill BV

- (14) Ezenkívül látogatásokra került sor a kanadai és a szingapúri kormány érintett illetékes hatóságainál.

1.5. Vizsgálati időszak

- (15) A vizsgálati időszak 2009. április 1-jétől 2010. június 30-ig tartott. A kereskedelem szerkezetében bekövetkezett állítólagos változás kivizsgálására irányuló adatgyűjtés 2008-tól a vizsgálati időszak végéig tartott.

2. AZ INTÉZKEDÉSEK KIJÁTSZÁSÁRA IRÁNYULÓ VIZSGÁLAT TÁRGYÁT KÉPEZŐ TERMÉK

- (16) A lehetséges kijátszásban érintett termék – azaz az eredeti vizsgálat tárgyát képező termék – a jelenleg az ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 41, 3824 90 91, ex 3824 90 97 KN-kódok alá besorolt, az USA-ból származó, tiszta formában előforduló, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észterek és/vagy paraffingázolaj (közismert nevén „biodízel”), illetve a 20 tömegszázaléknál több, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észtert és/vagy paraffingázolajat tartalmazó keverékben előforduló biodízel.

- (17) Az intézkedések kijátszására irányuló vizsgálat tárgyát képező termék kétféle. Egyrészt a Kanadában és Szingapúrban történő állítólagos átrakódás tekintetében a termék azonos az eredeti vizsgálat tárgyát képező termékkel (lásd az előző bekezdést). A közvetlenül az USA-ból származó szállítmányok tekintetében a vizsgálat tárgyát képező termék az USA-ból származó, legfeljebb 20 tömegszázalék, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észtereket és/vagy paraffingázolajat tartalmazó keverékben előforduló biodízel.

3. A BIODÍZEL UNIÓBA IRÁNYULÓ BEHOZATALÁNAK SZEMBEÁLLÍTÁSA AZ USA-BÓL SZÁRMAZÓ KIVITTELLEL

- (18) Az ideiglenes dömpingellenes intézkedések 2009. márciusi elrendelését követően az érintett termék behozatala gyakorlatilag megszűnt. A helyzet alakulását az alábbi táblázat szemlélteti:

A biodízel és egyes biodízel-keverékek Európai Unióba irányuló behozatala

KN-kód: 3824 90 91 (tonnában)

	2008	részesedés	2009	részesedés	vizsgálati időszak	részesedés
USA	1 487 790	83,62 %	381 227	22,29 %	24	0,00 %
Kanada	1 725	0,10 %	140 043	8,19 %	197 772	9,28 %
Szingapúr	179	0,01 %	20 486	1,20 %	32 078	1,50 %

Forrás: Eurostat.

(¹) HL L 211., 2010.8.12., 6. o.

- (19) A fenti Eurostat-adatok valamennyi, legalább 96,5 % észtertartalmú biodízelre kiterjednek.
- (20) Összehasonlításképpen az USA beszámolójában a biodízel és biodízel-keverék kivitele a 3824 90 40 00 HTS-kód alatt szerepel (állati vagy növényi eredetű zsíros anyagok keverékei) a következőképpen:

A biodízel és biodízel-keverékek Egyesült Államokból származó kivitele

HTS-kód: 3824 90 40 00 (tonnában)

	2008	2009	vizsgálati időszak
Európai Unió	2 241 473	335 577	358 291
Kanada	967	128 233	161 841
Szingapúr	311	42 056	27 415
	2 242 751	505 866	547 547

Forrás: USA Kereskedelmi Minisztérium.

- (21) A fenti két táblázatot összevetve az a következtetés vonható le, hogy a vizsgálati időszak alatt az Unióba exportált 358 291 tonna termék 96,5 % vagy annál kevesebb biodízelt tartalmazó keverék.

4. KANADA

4.1. Általános szempontok

- (22) A kanadai gyártók/exportőrök nagyfokú együttműködésről tettek tanúságot. A kanadai biodízelgyártás mintegy 90 %-át képviselő két gyártó benyújtotta a kitöltött kérdőívet, és a vizsgálat során teljes mértékben együttműködött. Emellett a Megújuló Üzemanyagok Kanadai Szövetsége (Canadian Renewable Fuels Association) és a kanadai kormány érintett illetékes hatóságai is együttműködtek a vizsgálat során.
- (23) Az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése alapján az intézkedések kijátszásának megállapítása érdekében folyamatosan meg kell vizsgálni a következőket: megváltozott-e a kereskedelem szerkezete az USA, Kanada és az Unió között; ez a változás olyan gyakorlatból, eljárásból vagy munkából eredt-e, amelynek a vám kivetésén kívül nem volt megfelelő magyarázata vagy gazdasági indoka; volt-e bizonyíték a kárra vagy arra, hogy a vám javító hatását a hasonló termék árai és/vagy mennyiségei tekintetében aláásták; és van-e bizonyíték a dömpingre a hasonló termékre vonatkozóan korábban meghatározott rendes érték tekintetében.

4.2. A kereskedelem szerkezetének megváltozása

4.2.1. Az Unióba irányuló behozatal

- (24) Az USA-ból származó biodízel behozatala a 2008. évi 1 487 790 tonnáról 2009-ben 381 227 tonnára, a vizsgálati időszakban pedig közel nullára csökkent.

- (25) Az Eurostat adatai szerint ugyanakkor a Kanadából az Unióba érkező összes biodízel-behozatal jelentősen megnövekedett 2008 és a vizsgálati időszak között: míg 2008-ban 1 725 tonnát tett ki, 2009-ben 140 043 tonnára, a vizsgálati időszakban pedig 197 772 tonnára emelkedett.

4.2.2. Az USA-ból Kanadába irányuló biodízel-kivitel

- (26) Az USA és Kanada közötti biodízel-értékesítésekre nem alkalmaznak vámokat vagy más jellegű importkorlátozókat.
- (27) Az USA statisztikái szerint az USA-ból származó, Kanadába irányuló biodízel-kivitel a 2008. évi 967 tonnáról 2009-ben 128 233 tonnára, a vizsgálati időszakban pedig 161 841 tonnára emelkedett.
- (28) Összehasonlítva az USA hatóságai által benyújtott exportstatisztikákat és a kanadai hatóságok által a helyszínen rendelkezésre bocsátott importstatisztikákat, havi bontásban jelentős eltérésekre derült fény. A kanadai statisztika szerint az USA-ból érkező biodízel-behozatal a 2008. évi 11 757 tonnáról 2009-ben 18 673 tonnára, majd a vizsgálati időszakban 174 574 tonnára emelkedett.

- (29) A kanadai hatóságok szerint a biodízel bejelentésére nem áll rendelkezésre külön kód. Rámutattak arra, hogy Kanada és az USA importadataikat egymás rendelkezésére bocsátják, amelyeket aztán saját exportadataikként használnak fel. Ily módon a kanadai importadatok és az USA-beli exportadatok első hat számjegyének meg kell egyeznie, ami egészében véve a 38.24.90 HTS-kód alatt így is történik. A hat számjegyten túlmenően azonban a két ország saját osztályozási rendszerrel rendelkezik. Emellett meg kell jegyezni, hogy a kanadai statisztikák csak azokat a behozatalokat foglalják magukban, amelyeket Kanadában vámtoltak el, vagyis az átrakodott árukra nem terjednek ki.

- (30) Következésképpen a két adatforrás közötti eltérések ellenére is egyértelmű, hogy az USA-ból Kanadába irányuló biodízel kivitele 2008 és a vizsgálati időszak között és különösen a dömpingellenes intézkedések elrendelését követően megnövekedett. Ilyen mennyiségű biodízel felvételére a kanadai biodízelpiac jelenleg nem képes. A biodízel tényleges kanadai gyártói a valóságban exportorientáltak.

4.2.3. A kanadai gyártás és a ténylegesen kanadai biodízel Unióba irányuló értékesítése

- (31) A vizsgálati időszak alatt a két kanadai együttműködő gyártó nem vásárolt az USA-ból vagy más forrásból származó biodízelt.
- (32) A kanadai biodízelgyártás nagyon fiatal iparág. A vizsgálati időszak alatt mintegy hat gyártóüzem működött, az össztermelés mintegy 90 %-át viszont a két együttműködő gyártó tulajdonában álló és általuk működtetett két kelet-kanadai üzem állítja elő.

(33) Az együttműködő gyártók által értékesített gyártási volumen alapján meghatározásra kerültek azok az értékesítések, amelyekről bizonyosan állítható, hogy észak-amerikai, vagyis USA-beli vagy kanadai végső felhasználóhoz kerültek. Az értékesítések fennmaradó részét az áru forgalmazásával és/vagy az annak egyéb biodízelrel való keverésével foglalkozó vevők számára értékesítették. A két vállalatnak nem voltak információi arról, hogy a vevők a terméket kanadai biodízelnként értékesítették-e az Unióba, keverékhez adták-e hozzá, vagy a biodízelt USA-beli vagy kanadai végső felhasználók számára értékesítették-e.

(34) Még ha azt a szélsőséges esetet feltételezzük is, hogy a „ténylegesen” kanadai biodízel teljes volumenét az Unióba irányulóan értékesítik, a vizsgálati időszak alatt ez a mennyiség a Kanadából az Unióba érkező összes behozatalnak csupán mintegy 20 %-át tenné ki.

4.3. A kereskedelem szerkezetének változására vonatkozó következtetés

(35) A statisztikai adatoknak az együttműködő gyártók által szolgáltatott adatokkal való összehasonlítása azt mutatja, hogy a kanadai biodízelgyártók nem termelhették volna meg a Kanadából az Unióba exportált mennyiséget. Mindez tehát határozottan arra utal, hogy a Kanadából az uniós piacra irányuló behozatal ugrásszerű növekedése az USA-ból származó, Kanadában feladott biodízel-kivittel függ össze.

(36) Az USA-ból származó, Unióba irányuló kivitel 2008-tól történő általános visszaesése, ezzel párhuzamosan pedig a Kanadából az Unióba irányuló export növekedése, illetve az USA-ból származó, Kanadába irányuló kivitel ezzel egyidejű, az eredeti intézkedések elrendelését követő növekedése tehát a kereskedelem szerkezetében végbement változásnak tekinthető.

4.4. A dömpingellenes vám kivetésén kívüli megfelelő magyarázat vagy gazdasági indok hiánya

(37) A vizsgálat az USA-ból származó biodízelnél kivetett, hatályos dömpingellenes vám kifizetésének elkerülésén kívül nem tárt fel egyéb megfelelő magyarázatot vagy gazdasági indokot az átrakódásra vonatkozóan.

4.5. A dömpingellenes vám javító hatásának aláírása

(38) Az Eurostat-adatok alapján megvizsgálták, hogy az importált termékek mennyisége tekintetében aláírták-e az USA-ból származó biodízel behozatalára kivetett hatályos dömpingellenes vám javító hatását. A Kanadából származó exportmennyiségeket és -árakat összevetették az eredeti vizsgálatban megállapított, a kár megszüntetéséhez szükséges szinttel.

(39) A fent említetteknek megfelelően a Kanadából az Unióba irányuló behozatal a 2008. évi 1 725 tonnáról 197 772 tonnára emelkedett a vizsgálati időszakban; ez az utóbbi

mennyiség a behozatok 9,2 %-át tette ki. Figyelemmel az uniós piacnak az eredeti vizsgálatban megállapított méretére, a Kanadából származó behozatal növekedése nem volt jelentéktelennek tekinthető. Tekintettel az eredeti vizsgálatban megállapított, kárt nem okozó árak szintjére, a Kanadából a vizsgálati időszak alatt az Unióba érkező behozatal mintegy 50 %-os áron aluli értékesítést jelentett, és körülbelül 40 %-kal kínált az uniós gyártók eladási árai alá.

(40) Ezért az a következtetés volt levonható, hogy az intézkedéseket mennyiségek és árak tekintetében aláaknázzák.

4.6. Dömpingre utaló bizonyíték

(41) Az alaprendelet 13. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelően megvizsgálták, hogy van-e bizonyíték a dömpingre az eredeti vizsgálat során megállapított rendes érték vonatkozásában.

(42) Az eredeti vizsgálatban a rendes értéket a rendes kereskedelmi forgalomban alkalmazott belföldi eladási árak alapján állapították meg, illetve belföldi értékesítések hiányában vagy nem rendes kereskedelmi fogalomban alkalmazott árak esetében a gyártási költség és egy ésszerű haszonkulcs összege alapján számították ki.

(43) A Kanadából származó termék exportárait a biodízel vizsgálati időszakban érvényes, az Eurostat adatai szerinti átlagos importára alapján állapították meg.

(44) A rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlítása érdekében az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően kiigazítások formájában megfelelő módon figyelembe vették az árakat és az azok összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségeket. Ennek megfelelően bizonyos költségtényezőkkel kapcsolatos információk hiányában csupán az USA-ból az Unióba szállított biodízelnél az eredeti vizsgálati időszakban megfigyelt átlagos tengeri szállítási költségein alapuló szállítási és biztosítási költségeket vonták le az Eurostat által megállapított CIF-árakból, hogy kiszámítsák a kanadai határon alkalmazott FOB-árakat.

(45) Az alaprendelet 2. cikke (11) és (12) bekezdésének megfelelően a dömpinget az eredeti vizsgálatban megállapított rendes érték súlyozott átlagának és a vizsgálati időszakban alkalmazott exportárak súlyozott átlagának összehasonlítása alapján számították ki, az uniós határparitáson számított, vámfizetés nélküli CIF-ár százalékában kifejezve.

(46) Ez az összehasonlítás a dömping meglétét mutatta ki.

4.7. Következtetés

(47) A vizsgálat megállapította, hogy az USA-ból származó biodízel behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vámot Kanadában végrehajtott átrakódással az alaprendelet 13. cikke szerint kijátszották.

5. SZINGAPÚR

- (48) A vizsgálatban két szingapúri székhelyű kereskedő működött együtt. Emellett a szingapúri kormány érintett hatóságai is együttműködésről tettek tanúságot.
- (49) Az intézkedések kijátszásának megállapítására irányuló vizsgálat szempontjait a fenti (23) preambulumbekzdés ismerteti.
- (50) Az Eurostat adatai szerint a Szingapúrból az Unióba irányuló összes biodízel-kivitel a 2008. évi 179 tonnáról 2009-ben 20 486 tonnára, majd a vizsgálati időszakban 32 078 tonnára emelkedett. Ugyanebben az időszakban növekedett az USA-ból Szingapúrra irányuló kivitel is.
- (51) A szingapúri kormány érintett hatóságai állítása szerint a helyben termelt biodízelt zömében Szingapúron belül, a belföldi kereslet kielégítése céljából értékesítik. A hatóságok ugyanakkor a szingapúri iparág növekedését és új gyártóüzemek létesítését is megfigyelték.
- (52) A szingapúri kivitel volumene hagyományosan alacsony. A biodízel Unióba irányuló behozatalát a 14. cikk (6) bekezdése szerint létrehozott adatbázis alapján a Bizottság részletesen is megvizsgálta, és az érintett nemzeti vámhatóságokkal közösen ellenőrizte. A jelek szerint a lebonyolított behozatal néhány kiugró értéket mutat. A vizsgálat alapján e behozatalok többsége ténylegesen Szingapúrból származik. Azonban nem minden behozattal tudtak elszámolni.
- (53) A Szingapúrból az Unióba irányuló, el nem számolt behozatalok volumene az uniós felhasználás eredeti vizsgálatban megállapított mértékéhez viszonyítva rendkívül alacsonynak bizonyult. Ezenkívül, figyelembe véve, hogy az EBB becslései alapján az uniós felhasználás az eredeti vizsgálat óta jelentősen növekedett, e behozatalok uniós felhasználásban elfoglalt aránya elhanyagolható.
- (54) A fentiek fényében az a következtetés vonható le, hogy a Szingapúrból származó mennyiségek tekintetében nem ásták alá a dömpingellenes intézkedések javító hatását.
- (55) A termék átrakodását illetően Szingapúr rendkívül jelentős ázsiai hajózási csomópontnak számít, ahol a regionális hajók által szállított kirakodott árut többek között Európába induló hajókra rakodják át. A vizsgálat során az együttműködő kereskedők egyike Szingapúrra rakodott át Malajziából, illetve Indonéziából származó biodízelt, amelynek végső rendeltetési helye az Unió volt. A vizsgálati időszak alatt ez a kereskedő jelentős mennyiségű biodízelt exportált az Unióba, amelyet Szingapúrra rakodott át, és az Unióban Malajziából, illetve Indonéziából származó biodízeltként vámolttatott el. Az ellenőrzés nem tárt fel arra utaló jeleket, amelyek alapján kétségbe vonható lenne a bejelentett származási ország (Indonézia, illetve Malajzia).

- (56) A fenti tények fényében javasolt a dömpingellenes intézkedéseknek a Szingapúrra feladott biodízel behozatala révén történő lehetséges kijátszására vonatkozó vizsgálat megszüntetése.

6. USA

6.1. Előzetes megjegyzések

- (57) A vizsgálat során öt USA-beli biodízel-, illetve biodízel-keverék-gyártó működött együtt, amelyek közül három szerepelt az eredeti vizsgálat során alkalmazott mintában. Az USA kormánya együttműködött, és rendelkezésre bocsátotta kiviteli statisztikáit és a statisztikák értelmezését.
- (58) Az eredeti vizsgálat során alkalmazott mintába felvett három gyártó a végleges intézkedések elrendelését követően leállította a biodízel kivitelét.
- (59) Az öt együttműködő vállalat közül csupán egy, az eredeti vizsgálat során nem együttműködő BP North America exportált a vizsgálati időszak alatt legfeljebb 20 tömegszázalék biodízelt tartalmazó biodízel-keverékeket (a továbbiakban: legfeljebb B20 keverék) az Unióba.
- (60) Az USA biodízelgyártóit képviselő Nemzeti Biodízel Tanács (National Biodiesel Board, a továbbiakban: NBB) azzal érvelt, hogy egy, a nézete szerint egyértelműen a meglévő intézkedések által érintett termékkörön kívül eső termék új dömpingellenes vizsgálat indítása hiányában nem válhat dömpingellenes intézkedések tárgyává. Az NBB azzal érvelt, hogy a végleges rendelet szerint az „érintett termék” és a „hasonló termék” egyértelműen a biodízel, illetve a több mint 20 % biodízelt tartalmazó keverékekben előforduló biodízel. Az NBB szerint ez nem mesterséges küszöbérték, hanem megfelel az eredeti vizsgálat során megállapított valós piaci állapotnak. Megállapították például, hogy a 20 %-os küszöbérték alapján egyértelműen el lehet határolni egymástól az USA piacon elérhető különböző típusú keverékeket.
- (61) Az NBB és egyéb érdekelt felek véleménye szerint egy, az intézkedések kijátszására irányuló vizsgálat az érintett termékre vonatkozó dömpingellenes intézkedéseket csak olyan hasonló termékre terjesztheti ki, amelyet csak kismértékben módosítottak az érintett termékhez viszonyítva. Az NBB azzal érvelt, hogy maga a Tanács határozta meg a végleges rendeletben, hogy a legfeljebb 20 % biodízelt tartalmazó keverékekben előforduló biodízel nem tekinthető hasonló terméknek. Ezért az NBB véleménye szerint az alaprendelet előírásainak megfelelően az egyedüli lehetőség egy új vizsgálat indítása, amelynek célja annak feltárása, hogy ezeknek a keverékeknek intézkedések tárgyává kell-e válniuk.
- (62) Ezekre az érvekre válaszul először is meg kell jegyezni, hogy az alaprendelet 13. cikkében foglalt kijátszásellenes rendelkezések célja, hogy a hatályos intézkedések megkerülésére irányuló bármiféle állítólagos kísérlet ellen fellépjenek. Amennyiben elegendő, az intézkedéseknek az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerinti kijátszására

utaló *prima facie* bizonyíték áll rendelkezésre, a Bizottság vizsgálatot indít annak megállapítására, hogy sor kerül-e az intézkedések kijátszására. Az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének megfelelően az intézkedések kijátszásának megállapítása érdekében folyamatosan meg kell vizsgálni többek között a következőket: megváltozott-e a kereskedelem szerkezete az USA és az Unió között; ez a változás olyan gyakorlatból, eljárásból vagy munkából eredt-e, amelynek a vám kivetésén kívül nem volt megfelelő magyarázata és gazdasági indoka; és volt-e bizonyíték a kárra vagy arra, hogy a vám javító hatását az árak és/vagy mennyiségek tekintetében aláássák.

- (63) Azt is szem előtt kell tartani, hogy az intézkedések kijátszására irányuló vizsgálat során nem kerül sor az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésén alapuló, a termék-körre vonatkozó felülvizsgálatra, és az érintett termék és a hasonló termék meghatározása nem módosul. Az alaprendelet 13. cikkének rendelkezései annak feltárásához biztosítanak megfelelő jogalapot, hogy az intézkedések tárgyát képező termék tekintetében sor kerül-e az intézkedések kijátszására.
- (64) E tekintetben a Bizottsághoz az alaprendelet 13. cikke (3) bekezdésének megfelelően benyújtott kérelem azt állítja, hogy az intézkedések elrendelését követően az USA-ból legfeljebb 20 tömegszázalék biodízel-tartalmazó keverékekben előforduló biodízel kezdtek exportálni az Unióba, állítólagosan kihasználva az érintett termék és a hasonló termék leírásában a biodízel-tartalomra megállapított küszöbértéket. A vizsgálat során megvizsgálták, hogy az ilyen gyakorlat kijátszásnak tekinthető-e az alaprendelet 13. cikkének rendelkezései szerint. Végezetül meg kell jegyezni, hogy az intézkedések állítólagos kijátszása kizárólag az alaprendelet 13. cikke alapján vizsgálható meg.

6.2. A legfeljebb B20 keverékek USA-ból az Unióba irányuló kivitele

- (65) Amint azt a fenti (20) preambulumbekkezdés is említi, az USA-ban alkalmazott 3824 90 40 00 HTS-kód alatt a legfeljebb 96,5 %-os biodízel-tartalmú keverékek is szerepelnek. Az USA kiviteli statisztikái alapján e keveréktípusból összesen 358 291 tonnát exportáltak az Unióba a vizsgálati időszakban.
- (66) A BP Products North America (a továbbiakban: BPNA) a fenti mennyiség jelentős részét exportálta a vizsgálati időszak alatt.
- (67) A BPNA nem vett részt az eredeti vizsgálatban, mivel csak 2009 elején kezdte meg a biodízeltre irányuló tevékenységét a biodízelpiac jövőbeni növekedésében bízva, továbbá az USA-ból és más országokból érkező állami megrendeléseknek eleget téve. A BPNA 2009 decemberében kezdte meg az Unióba irányuló kivitelét. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a végleges intézkedések elrendelésére 2009 júliusában került sor.

(68) Az Unióban a BP az Egyesült Királyságban, Franciaországban és Hollandiában értékesített az USA-ból származó, legfeljebb 15 tömegszázalék biodízel-tartalmazó biodízel-keveréket (a továbbiakban: B15). A terméket minden esetben keverékekhez használják fel annak érdekében, hogy teljesüljenek azok az egyes tagállamokban hatályos jogszabályi előírások, amelyek a bioüzemanyagok töltőállomásokon történő, környezetvédelmi szempontból jelenleg fenntarthatónak tekintett felhasználását segítik elő.

(69) A BPNA azzal érvelt, hogy a 15 %-nál kevesebb biodízel-tartalmazó keverékek nem tekinthetők hasonló terméknek az érintett termék vonatkozásában. A termékek jellemzői és a rájuk vonatkozó piaci feltételek nagyon különbözőek. Az alacsony százalékarányú keverékek gyártásához és behozatalához kapcsolódó logisztikai feladatok (beleértve a szállításra vonatkozó korlátozásokat) nagymértékben eltérnek a magas százalékarányú keverékekétől. A BPNA szerint a 15 %-nál alacsonyabb biodízel-tartalmú keverékek szállítása esetén az ilyen termékeket a szállításnál nem vegyipari termékként, hanem kőolajszármazékként sorolják be, ami alacsonyabb szállítási költségeket eredményez. A BPNA emellett azzal érvelt, hogy a dízelmotorokban felhasznált magasabb, illetve alacsonyabb biodízel-tartalmú keverékek teljesítménybeli eltéréseket mutatnak.

(70) Az intézkedések kijátszására irányuló vizsgálat tárgya annak megállapítása, hogy a legfeljebb 20 tömegszázalék biodízel-tartalmazó keverékekben előforduló biodízel tekintetében kijátszották-e a hatályos intézkedéseket. Valószínű lehet, hogy az alacsony biodízel-tartalmú keverékek szállítási költségei alacsonyabbak. Meg kell jegyezni azonban, hogy az előállítási folyamatot tekintve a legfeljebb B20 keverékek csupán összetételükben különböznek a B20 feletti biodízel-keverékektől. A keverékek összetételének módosítása egyszerű folyamat. A legfeljebb B20 keverékek előállítása az érintett termék kismértékben történő módosításának tekintendő, az egyedüli eltérést a keverékekben előforduló biodízel aránya jelenti. Meg kell jegyezni továbbá, hogy az Unióban az érintett termék és a legfeljebb B20 keverék felhasználási célja egyértelműen megegyezik. A legfeljebb B20 keverékekben, illetve a B20 feletti biodízel-keverékekben előforduló biodízel alapvető tulajdonságai megegyeznek.

6.3. A kereskedelem szerkezetének megváltozása

(71) Az USA-ból származó érintett termék behozatala a 2008. évi 1 487 790 tonnáról 2009-ben 381 227 tonnára, a vizsgálati időszak alatt pedig közel nullára csökkent.

(72) E tekintetben meg kell jegyezni, hogy noha az Unióban a vizsgálati időszakban például a B5 keverékre vonatkozóan kötelező keverési követelmény volt érvényben, a legfeljebb B20 keverékeknek az USA-ból az Unióba irányuló kivitelére csupán a végleges intézkedések elrendelését követően került sor. A mintába felvett együttműködő exportáló gyártók által szolgáltatott adatok

alapján az eredeti vizsgálat idején főként B99,9 keveréket exportáltak az Unióba. Ennek az volt az oka, hogy ebben az esetben maximális volt a kiviteli termékre nyújtott támogatás (1 USD/gallon adójóváírás a biodízel után).

- (73) Ezért aligha adható magyarázat arra, hogy a hatályos dömpingellenes intézkedések megkerülésén kívül más gazdasági indoka is lehetett annak, hogy megkezdték a legfeljebb B20 keverékek kivitelét.
- (74) A keverékben előforduló biodízelarány után továbbra is jár támogatás; az importőr elkerüli a fizetendő dömpingellenes vám kifizetését. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a keverékekre vonatkozó dömpingellenes vám a keverékben előforduló biodízel hányadával arányos, vagyis a B15 keverék behozatala esetén a ki nem fizetett dömpingellenes vám mintegy maximum 26 EUR/tonna lenne.

6.4. A dömpingellenes vám kivetésén kívüli megfelelő magyarázat vagy gazdasági indok hiánya

- (75) A BNPA állítása szerint a B15 alatti biodízel-keverékeket nem a vámok elkerülése céljából hozták létre. A vállalat leszögezte, hogy nem vett részt az eredeti vizsgálatban, mivel 2009 elején kezdte meg a biodízeltíre irányuló tevékenységét a biodízelpiac jövőbeni élénk működésében bízva, továbbá az USA-ból és más országokból érkező állami megrendeléseknek eleget téve. A vállalat sajátos struktúrája, kőolajipari vállalatként folytatott tevékenysége és az USA-ban való logisztikai jelenléte jelentette annak a logikus üzleti döntésnek az alapját, hogy a keverékeket az USA-ban állítsák elő, és azokat az Unióba exportálják. Az exportált keverékek minden esetben legfeljebb B15 keverékek voltak, mivel azokra kevésbé szigorú biztonsági előírások vonatkoznak: a tengeri szállítmányozásra vonatkozó előírások szerint a legfeljebb B15 keverékek nem tekintendők gyáripari termékeknek.
- (76) Meg kell jegyezni, hogy ez a vállalat csak az intézkedések elrendelését követően kezdte meg az Unióba irányuló exporttevékenységét. A megállapítások szerint az USA-ból származó biodízeltíre kivetett, hatályos dömpingellenes vám kifizetésének elkerülésén kívül nincs egyéb megfelelő magyarázat vagy gazdasági indok.

6.5. A dömpingellenes vám javító hatásának alácsúszása

- (77) Tekintettel az eredeti vizsgálatban megállapított, kárt nem okozó árák szintjére, a legfeljebb B20 keverékeknek a vizsgálati időszakban az USA-ból az Unióba történő behozatala alákínálást és ár alatti értékesítést jelentett. A legfeljebb B20 keverékek behozatalára csak a végleges intézkedések elrendelését követően került sor, és nem elhanyagolható mennyiségekről van szó.

- (78) Ezért az a következtetés volt levonható, hogy az intézkedéseket mennyiségek és árák tekintetében aláaknázzák.

6.6. Dömpingre utaló bizonyíték

- (79) Az alaprendelet 13. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelően megvizsgálták, hogy van-e bizonyíték a dömpingre az eredeti vizsgálat során megállapított rendes érték vonatkozásában. A rendes érték súlyozott átlagának az exportárak súlyozott átlagával történő összehasonlítása a dömping meglétére utalt.

6.7. Következtetés

- (80) A vizsgálat megállapította, hogy az USA-ból származó biodízel behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vámt a legfeljebb 20 tömegszázalék biodízelt tartalmazó keverékben előforduló biodízel Unióba irányuló behozatala révén kijátszották.
- (81) Megállapítást nyert, hogy a legfeljebb B20 keverékek kivitelének egyedüli gazdasági indoka egyrészt az USA-ban nyújtott támogatásokban, másrészt pedig a dömpingellenes vám kifizetésének az Unióba irányuló behozatalok esetében történő elkerülésében gyökerezik.
- (82) A BPNA mentességet kért a lehetséges kiterjesztett intézkedések alól. Mivel azonban a vizsgálat egyértelműen arra utal, hogy a legfeljebb B20 keverékek behozatalára kizárólag a hatályos intézkedések kijátszása céljából került sor, nem adható ilyen mentesség. Az alaprendelet 13. cikke (4) bekezdésének rendelkezései szerint mentesség adható az érintett termék olyan gyártóinak, akik bizonyítani tudják, hogy nem állnak kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó gyártókkal, továbbá nem vesznek részt az intézkedések kijátszásában. E vizsgálatok során megállapítást nyert, hogy a BPNA érintett az intézkedések kijátszásában, mivel a dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedések elrendelését követően kezdett el legfeljebb B20 keverékeket exportálni anélkül, hogy ezt az intézkedések elrendelésén kívül megfelelő magyarázat vagy gazdasági indok alátámasztotta volna. Emellett arra utaló bizonyítékok is vannak, hogy az intézkedések hatását árák és mennyiségek tekintetében aláássák, továbbá hogy van bizonyíték a dömpingre a korábban meghatározott rendes érték tekintetében.

- (83) Egyes, az eredeti vizsgálatban együttműködő biodízelgyártók mentességet kértek az intézkedések kijátszására irányuló valamennyi kiterjesztett intézkedés alól. Megállapítást nyert, hogy ezek az USA-beli gyártók nem gyártottak vagy értékesítettek B20 vagy annál alacsonyabb százalékarányú biodízelt. Az alaprendelet 13. cikkének (4) bekezdése szerint az intézkedések kijátszására irányuló vizsgálat során csak a gyártók mentesség iránti

kérelmei vehetők figyelembe. Meg kell azonban jegyezni, hogy az alaprendelet 13. cikke az új gyártókra vonatkozóan is rendelkezik.

7. INTÉZKEDÉSEK

7.1. Kanada

- (84) A fentiek fényében megállapítást nyert, hogy az USA-ból származó biodízel behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vámot Kanadában végrehajtott átrako-dással az alaprendelet 13. cikke szerint kijátszották.
- (85) Az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdése első mondatának megfelelően az USA-ból származó érintett termék behozatalára vonatkozó hatályos intézkedéseket ezért ki kell terjeszteni a Kanadában feladott ugyanezen termékek behozatalára, függetlenül attól, hogy azokat Kanadából származóként jelentették-e be.
- (86) Annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a vám kijátszása olyan ellenőrizhetetlen állítások által, amelyek szerint a Kanadában átrakodott terméket valamely, a végleges rendeletben megállapított egyedi vámtétel alá eső vállalat gyártotta, a kiterjesztendő intézkedés az 599/2009/EK rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében a „minden más vállalat” esetében meghatározott, 172,2 EUR/tonna összegű végleges dömpingellenes vám.
- (87) A keverékekre vonatkozó dömpingellenes vámot a keverékben megtalálható, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észterek és paraffingázolaj (vagyis a biodízel-tartalom) tömegszázalékos arányában kell alkalmazni.
- (88) Az alaprendelet 13. cikke (3) bekezdésének és 14. cikke (5) bekezdésének megfelelően – amely előírja, hogy a kiterjesztett intézkedéseket alkalmazni kell a vizsgálatot megindító rendeletben előírtak szerint nyilvántartásba vett, az Unióba érkező behozatalokra – be kell szedni a Kanadában feladott biodízel nyilvántartásba vett behozatalaira vonatkozó vámokat.

7.2. USA

- (89) Tekintettel a fentiekre, megállapítást nyert, hogy az USA-ból származó biodízel behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vámot a legfeljebb B20 keverékek Unióba irányuló behozatala révén az alaprendelet 13. cikke szerint kijátszották.
- (90) Az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdése első mondatának megfelelően ezért az USA-ból származó érintett termék behozatalára vonatkozó hatályos intézkedéseket ki kell terjeszteni a legfeljebb B20 keverékek behozatalára.
- (91) A kiterjesztendő intézkedések az 599/2009/EK rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében foglalt intézkedések.
- (92) A keverékekre vonatkozó kiterjesztett dömpingellenes vámot a keverékben megtalálható, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-

monoalkil-észterek és paraffingázolaj (vagyis a biodízel-tartalom) tömegszázalékos arányában kell alkalmazni.

- (93) Az alaprendelet 13. cikke (3) bekezdésének és 14. cikke (5) bekezdésének megfelelően – amely előírja, hogy a kiterjesztett intézkedéseket alkalmazni kell a vizsgálatot megindító rendeletben előírtak szerint nyilvántartásba vett, az Unióba érkező behozatalokra – be kell szedni az USA-ból származó, legfeljebb B20 keverékeknyilvántartásba vett behozatalaira vonatkozó vámokat.

8. A SZINGAPÚR ELLENI VIZSGÁLAT MEGSZÜNTETÉSE

- (94) A Szingapúrra vonatkozó megállapításokat illetően a Szingapúrban feladott biodízel behozatalára vonatkozó dömpingellenes intézkedések lehetséges kijátszására irányuló vizsgálatot meg kell szüntetni, és fel kell hagyni a Szingapúrban feladott biodízel behozatalának a vizsgálatot megindító rendelettel előírt nyilvántartásba vételével.

9. MENTESSÉG IRÁNTI KÉRELEM

- (95) A kitöltött kérdőívet beküldő két kanadai együttműködő vállalat az alaprendelet 13. cikke (4) bekezdésének megfelelően mentességet kért az esetleges kiterjesztett intézkedések alól.
- (96) A megállapítások szerint a két kanadai együttműködő gyártó nem vett részt az ezen vizsgálat tárgyát képező kijátszásban. Emellett az említett gyártók igazolni tudták, hogy nem állnak kapcsolatban az USA-beli biodízelgyártók/-exportőrök egyikével sem. Mentesség iránti kérelmüknek ezért helyt lehet adni.
- (97) Megállapítást nyert, hogy ebben az esetben különleges intézkedésekre van szükség annak biztosítására, hogy az ilyen mentesítések megfelelően alkalmazhatók legyenek. E különleges intézkedések azt jelentik, hogy elő kell írni az e rendelet mellékletében meghatározott követelményeknek megfelelő, érvényes kereskedelmi számláknak a tagállami vámhatóságok számára történő bemutatását. Az ilyen számla által nem kísért behozatal után kiterjesztett dömpingellenes vám fizetendő.
- (98) Egy, a kérdőívet megválaszoló USA-beli együttműködő fél az alaprendelet 13. cikke (4) bekezdésének megfelelően mentességet kért az esetleges kiterjesztett intézkedések alól.
- (99) A fenti (82) preambulumbekkezdésben említettek szerint a vizsgálat egyértelműen azt mutatta, hogy ez a fél a legfeljebb B20 keverékek behozatalával részt vett az intézkedések kijátszásában. Ennélfogva nem adható számára ilyen mentesség.
- (100) Hangsúlyozni kell azonban, hogy amennyiben az érintett exportáló gyártó(k) nem folytat(nak) többé dömpingtevékenységet, e felek az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének megfelelően felülvizsgálat megindítását kérhetik.

10. NYILVÁNOSSÁGRA HOZATAL

(101) Az érintett feleket tájékoztatták azokról a lényeges tényekről és szempontokról, amelyek a fenti következtetésekhez vezettek, és felkérték őket észrevételeik megtételére. A felek által benyújtott szóbeli és írásbeli észrevételeket figyelembe vették,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Az 599/2009/EK rendelettel az USA-ból származó, tiszta formában előforduló, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észterek és/vagy paraffingázolaj (közismert nevén „biodízel”), vagy a 20 tömegszázaléknál több, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észtert és/vagy paraffingázolajat tartalmazó keverék behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vám kiterjesztésre kerül a jelenleg az ex 1516 20 98 (TARIC-kód: 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (TARIC-kód: 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (TARIC-kód: 1518 00 99 21), ex 2710 19 41 (TARIC-kód: 2710 19 41 21), ex 3824 90 91 (TARIC-kód: 3824 90 91 10) és ex 3824 90 97 (TARIC-kód: 3824 90 97 01) KN-kód alá besorolt, Kanadában feladott – függetlenül attól, hogy Kanadából származóként jelentették-e be –, tiszta formában előforduló, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észterek és/vagy paraffingázolaj (közismert nevén „biodízel”), vagy a 20 tömegszázaléknál több, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észtert és/vagy paraffingázolajat tartalmazó keverék Unióba irányuló behozatalára, az alábbiakban felsorolt vállalatok által gyártott termékek kivételével:

Ország	Vállalat	TARIC kiegészítő kód
Kanada	BIOX Corporation, Oakville, Ontario, Canada	B107
Kanada	Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Canada	B108

A kiterjesztendő vám az 599/2009/EK rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében a „minden más vállalat” esetében meghatározott intézkedés, vagyis a nettó 172,2 EUR/tonna összegű végleges dömpingellenes vám.

A keverékekre vonatkozó dömpingellenes vámot a keverékben megtalálható, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észterek és paraffingázolaj (vagyis a biodízel-tartalom) tömegszázalékos arányában kell alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdésben külön említett vállalatok számára nyújtott vagy a Bizottság által a 4. cikk (2) bekezdésében engedélyezett mentességek alkalmazásának feltétele a mellékletben meghatározott követelményeknek megfelelő, érvényes kereskedelmi számláknak a tagállami vámhatóságok számára történő bemutatása. Amennyiben ilyen számla bemutatására nem kerül

sor, az (1) bekezdéssel elrendelt dömpingellenes vámot kell alkalmazni.

(3) A Kanadában feladott – függetlenül attól, hogy Kanadából származóként jelentették-e be –, a 720/2010/EU rendelet 2. cikkének, valamint az 1225/2009/EK rendelet 13. cikke (3) bekezdésének és 14. cikke (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vett behozatalok után be kell szedni az e cikk (1) bekezdésével kiterjesztett vámot, kivéve az (1) bekezdésben említett vállalatok által gyártott termékek behozatalát.

(4) A vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

(1) Az 599/2009/EK rendelettel az USA-ból származó, tiszta formában előforduló, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észterek és/vagy paraffingázolaj (közismert nevén „biodízel”), vagy a 20 tömegszázaléknál több, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észtert és/vagy paraffingázolajat tartalmazó keverék behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vám kiterjesztésre kerül a jelenleg az ex 1516 20 98 (TARIC-kód: 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (TARIC-kód: 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (TARIC-kód: 1518 00 99 30), ex 2710 19 41 (TARIC-kód: 2710 19 41 30) és ex 3824 90 97 (TARIC-kód: 3824 90 97 04) KN-kód alá besorolt, az USA-ból származó, legfeljebb 20 tömegszázalékos, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észtereket és/vagy paraffingázolajat tartalmazó biodízel-keverék Unióba irányuló behozatalára.

A kiterjesztendő vámok az 599/2009/EK rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében foglaltak.

A keverékekre vonatkozó dömpingellenes vámot a keverékben megtalálható, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észterek és paraffingázolaj (vagyis a biodízel-tartalom) tömegszázalékos arányában kell alkalmazni.

(2) Az USA-ból származó, a 720/2010/EU rendelet 2. cikkének, valamint az 1225/2009/EK rendelet 13. cikke (3) bekezdésének és 14. cikke (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vett behozatalok után be kell szedni az e cikk (1) bekezdésével kiterjesztett váموkat.

(3) A vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

3. cikk

Az 599/2009/EK rendelettel az USA-ból származó biodízel behozatalával szemben bevezetett dömpingellenes intézkedéseknek a Szingapúrban feladott biodízel – függetlenül attól, hogy Szingapúrból származónak nyilvánították-e – behozatala révén történő lehetséges kijátszására vonatkozó vizsgálat megindításáról, valamint e behozatalok nyilvántartásbavételi kötelezettségének előírásáról szóló 720/2010/EU rendelettel megindított vizsgálat megszűnik.

4. cikk

(1) Az 1. cikk (1) bekezdése és a 2. cikk (1) bekezdése által kiterjesztett vám alóli mentesség iránti kérelmeket az Európai Unió valamelyik hivatalos nyelvén, a mentességet kérő vállalat képviselőjére felhatalmazott személy aláírásával, írásban kell benyújtani. A kérelmet a következő címre kell küldeni:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N-105 04/92
1049 Brussels
BELGIUM

Fax: + 32 2 295 65 05

(2) Az 1225/2009/EK rendelet 13. cikke (4) bekezdésének megfelelően a Bizottság a tanácsadó bizottsággal folytatott

konzultációt követően meghozott határozatával engedélyezheti az 1. cikk (1) bekezdése és a 2. cikk (1) bekezdése által kiterjesztett vám alóli mentességet az azon vállalatoktól származó behozatalok tekintetében, amelyek nem játsszák ki az 599/2009/EK rendelettel elrendelt dömpingellenes intézkedéseket.

5. cikk

A vámhatóságok utasítást kapnak arra, hogy szüntessék meg a behozataloknak a 720/2010/EU rendelet 2. cikkének megfelelően elrendelt nyilvántartásba vételét.

6. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. május 5-én.

a Tanács részéről
az elnök
MARTONYI J.

MELLÉKLET

Az 1. cikk (2) bekezdésében említett érvényes kereskedelmi számlán kötelező feltüntetni a kereskedelmi számlát kibocsátó vállalat tisztviselője által aláírt, alábbi formájú nyilatkozatot:

1. A kereskedelmi számlát kiállító vállalat tisztviselőjének neve és beosztása.
2. Nyilatkozat: „Alulírott igazolom, hogy az e számla tárgyát képező, az Európai Unióba történő kivitelre értékesített (volumen) (érintett termék)-t a(z) (vállalat neve és címe) (TARIC kiegészítő kód) állította elő (érintett ország)-ban/-ben. Kijelentem, hogy a számlán feltüntetett adatok hiánytalanok, és megfelelnek a valóságnak.”
3. Dátum és aláírás.

A BIZOTTSÁG 445/2011/EU RENDELETE**(2011. május 10.)****a tehervagonok karbantartásáért felelős szervezetek tanúsítási rendszeréről és a 653/2007/EK rendelet módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a közösségi vasutak biztonságáról, valamint a vasúttársaságok engedélyezéséről szóló 95/18/EK tanácsi irányelv és a vasúti infrastruktúrakapacitás elosztásáról, továbbá a vasúti infrastruktúra használati díjának felszámításáról és a biztonsági tanúsítványról szóló 2001/14/EK irányelv módosításáról szóló, 2004. április 29-i 2004/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 14a. cikkére,

tekintettel az Európai Vasúti Ügynökség 2010. július 8-i, a karbantartásért felelős szervezetek tanúsítási rendszeréről szóló ajánlására,

mivel:

- (1) A 2004/49/EK irányelv célja, hogy a vasútbiztonság irányítására, szabályozására és felügyeletére vonatkozó közös elvek meghatározása révén megkönnyítse a vasúti szállítási szolgáltatások piacához való hozzáférést. A 2004/49/EK irányelv meghatározza azt a felállítandó keretrendszert is, amely egyenlő feltételeket biztosít az összes, tehervagonok karbantartásáért felelős szervezet számára, mivel az egész Unióban azonos tanúsítási követelményeket alkalmaz.
- (2) A tanúsítási rendszer célja, hogy keretet biztosítson a karbantartásért felelős szervezetek alkalmasságának értékelésére szolgáló előírások és módszerek összehangolására az Unióban.
- (3) A vasúttársaságok és a pályahálózat-működtetők a vonatok biztonságos üzemeltetésére vonatkozó feladatának sérelme nélkül a karbantartásért felelős szervezet egy karbantartási rendszer révén biztosítja, hogy a felelőségi körébe tartozó tehervagonok biztonságos üzemi állapotban legyenek. Tekintettel a tervezési és karbantartási módszerek sokféle változatára, a karbantartási rendszernek folyamatorientált rendszernek kell lennie.
- (4) A pályahálózat-működtetőknek tehervagonokat kell használniuk építőanyagok szállításához vagy pályahálózat-karbantartási tevékenységekhez. Amikor e célból üzemeltetnek tehervagonokat, a pályahálózat-működtetők ezt vasúttársasági minőségben teszik. A tehervagonok e célból történő üzemeltetésére vonatkozó pályahálózat-

működtetői alkalmasság értékelésének a 2004/49/EK irányelv 11. cikke alapján történő biztonsági engedélyhez kapcsolódó értékelés részét kell, hogy képezze.

- (5) A vonat indulása előtt, illetve útközben történő vizsgálatokat és ellenőrzéseket általában a vasúttársaságok vagy a pályahálózat-működtetők üzemi személyzete végzi el a 2004/49/EK irányelv 4. cikkének (3) bekezdésével összhangban lévő biztonságirányítási rendszerükben leírt eljárásnak megfelelően.
- (6) A vasúttársaságoknak vagy a pályahálózat-működtetőknek biztonságirányítási rendszerük segítségével biztosítaniuk kell a tevékenységükkel kapcsolatos valamennyi kockázat ellenőrzését, beleértve az alvállalkozók alkalmazását is. Ezért a vasúttársaságoknak szerződéses megállapodást kell kötniük a karbantartásért felelős szervezetekkel valamennyi, általuk üzemeltetett vasúti vagonra. Ez lehet a vasúttársaság és a karbantartásért felelős szervezet közötti szerződés, vagy más feleket, például az üzemeltetőt is bevonó szerződési láncolat. Ezeknek a szerződéseknek összhangban kell állniuk a vasúttársaság vagy a pályahálózat-működtető biztonságirányítási rendszerében ismertetett eljárásokkal, beleértve az információcserét is.
- (7) A 2004/49/EK irányelvvel összhangban a karbantartásért felelős szervezetek számára kiállított tanúsítvány az unió egész területén érvényes. A harmadik országok egyenértékű kritériumok alapján kinevezett és a jelen rendelet követelményeivel egyenértékű követelményeket teljesítő szervei által kibocsátott tanúsítványokat általában az Unióban kibocsátott karbantartásért felelős szervezeti tanúsítvánnyal egyenértékűnek kell elfogadni.
- (8) A karbantartásért felelős szervezeti tanúsítvány iránti kérelemnek a tanúsító szerv általi elbírálása a kérelmező arra való alkalmasságának elbírálását jelenti, hogy karbantartási tevékenységeket irányít és önállóan, vagy ezen feladatok vagy egyes részeik ellátásáért felelős más szervezetekkel, például karbantartási műhelyekkel kötött szerződéseken keresztül ellátja a karbantartás üzemi feladatait.
- (9) Az akkreditációs rendszernek kockázatkezelési eszközt kell biztosítania azáltal, hogy az akkreditált szervek számára hatáskört biztosít feladataik végrehajtásához. Az akkreditálás továbbá az akkreditált szervek által kibocsátott karbantartásért felelős szervezeti tanúsítványok nemzeti vagy nemzetközi elismerésére szolgáló eszköznek minősül.

⁽¹⁾ HL L 164., 2004.4.30., 44. o.

- (10) Olyan rendszer létrehozása érdekében, amely lehetővé teszi, hogy a tanúsító szervek az egész Unió területén végezhesenek a karbantartásért felelős szervezetekre vonatkozó ellenőrzéseket, fontos, hogy az összes, a karbantartásért felelős szervezetek számára tanúsítvány kiadására jogosult szerv (a „tanúsító szervek”) együttműködjön a tanúsításra vonatkozó megközelítéseik összehangolása érdekében. Az akkreditálásra vonatkozó különleges előírásokat a 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ rendelkezéseivel összhangban kell kidolgozni és jóváhagyni.
- (11) Az e rendeletben meghatározott tanúsítási folyamat értékelése érdekében fontos, hogy az Európai Vasúti Ügynökség (a továbbiakban: az ügynökség) ellenőrizze a tanúsítási rendszer kidolgozását. E feladat ellátása érdekében az ügynökségnek információkat kell gyűjtenie az e területen tevékenykedő tanúsító szervek jellegéről és a karbantartásért felelős szervezetek számára kibocsátott tanúsítványok számáról. Az ügynökségnek szintén fontos feladata, hogy megkönnyítse a tanúsító szervek koordinációját.
- (12) A 2004/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10. cikkének megfelelő biztonsági tanúsítványok és kérelemmel benyújtott dokumentáció egységes európai formátumának használatáról és a 2001/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében kibocsátott biztonsági tanúsítványok érvényességéről szóló, 2007. június 13-i 653/2007/EK bizottsági rendelet⁽²⁾ rendelkezik a biztonsági tanúsítványok egységes formátumáról. Ezt a formátumot naprakésszé kell tenni annak érdekében, hogy a karbantartásért felelős szervezetekről szóló további információkat is tartalmazza. A 653/2007/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (13) Mivel a karbantartásért felelős szervezetek tanúsításának e rendelettel létrehozott rendszerének teljes körű alkalmazása még folyamatban van, a karbantartásért felelős szervezetek és karbantartási műhelyek tanúsításának jelenleg fennálló gyakorlatának érvényességét indokolt átmeneitelen elismerni a vasúti szállítási szolgáltatások folyamatoságának biztosítása érdekében, különös tekintettel a nemzetközi műveletekre. Ez alatt az időszak alatt a nemzeti biztonsági hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a különböző tanúsítási gyakorlatok egyenértékűségére és egységességére.
- (14) Az ebben a rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a 2004/49/EK irányelv 27. cikke alapján létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Cél

- (1) Ez a rendelet létrehozza a tehervagonok karbantartásáért felelős szervezetekre vonatkozó, a 2004/49/EK irányelv 14a. cikkében említett tanúsítási rendszert.

⁽¹⁾ HL L 218., 2008.8.13., 30. o.

⁽²⁾ HL L 153., 2007.6.14., 9. o.

- (2) A tanúsítási rendszer célja annak bizonyítása, hogy a karbantartásért felelős szervezet létrehozta karbantartási rendszerét és képes megfelelni az ebben a rendeletben meghatározott követelményeknek annak biztosítása érdekében, hogy a karbantartási felelőssége alá tartozó valamennyi tehervagon biztonságos üzemi állapotban legyen.

2. cikk

Hatály

- (1) A tanúsítási rendszer valamennyi, az Unió vasúthálózatán használatos tehervagonok karbantartásáért felelős szervezetre alkalmazandó.
- (2) A karbantartó műhelyek vagy bármely, a 4. cikkben meghatározott feladatkörök egy részét ellátó szervezet önkéntes alapon alkalmazhatja a tanúsítási rendszert, a 8. cikkben és az I. mellékletben meghatározott elvek alapján.
- (3) Az 5., 7. és 12. cikkben a pályahálózat-működtetőre történő hivatkozások a tehervagonoknak építőanyagok szállításához vagy pályahálózat-karbantartási tevékenységekhez való felhasználásához kapcsolódó tevékenységekre vonatkoznak. Amikor e célból üzemeltet tehervagonokat, a pályahálózat-működtetőt vasúttársasági minőséggel rendelkezőnek kell tekinteni.

3. cikk

Fogalommeghatározások

- (1) E rendelet alkalmazásában a 2004/49/EK irányelv 3. cikkében foglalt fogalommeghatározások irányadók.
- (2) E rendelet alkalmazásában továbbá:
- a) „akkreditálás”: akkreditálás a 765/2008/EK rendelet 2. cikkének 10. pontjának meghatározása alapján;
- b) „karbantartásért felelős szervezeti tanúsítvány”: a 2004/49/EK irányelv 14a. cikkének (4) bekezdése alkalmazásában a karbantartásért felelős szervezet számára kibocsátott tanúsítvány;
- c) „tanúsító szerv”: a 10. cikkel összhangban kijelölt, a karbantartásért felelős szervezeteknek a II. mellékletben szereplő kritériumok alapján történő tanúsításáért felelős szerv;
- d) „tehervagon”: nem önjáró, áru vagy egyéb, építési vagy infrastruktúra-karbantartási tevékenységek során használatos anyagok szállítására tervezett jármű;
- e) „karbantartó műhely”: mobil vagy állandó jellegű, személyzetből – közte irányítási felelősséggel tartozó személyzetből is –, szerszámokból és létesítményekből álló egység, amelynek célja járművek, illetve a járművek alkatrészeinek vagy részegységeinek karbantartása;

- f) „üzembe helyezés”: biztosíték, amelyet a karbantartást végrehajtó szervezet ad a járműállomány-karbantartás irányítójának arra vonatkozóan, hogy a karbantartást a karbantartási megbízásoknak megfelelően hajtották végre;
- g) „újból üzembe helyezés”: a karbantartásért felelős szervezet által a felhasználónak, például a vasúttársaságnak vagy az üzembentartónak adott, az üzembe helyezésen alapuló biztosíték arra vonatkozóan, hogy a megfelelő karbantartási munkálatokat befejezték és az üzemből korábban kivont vagon állapota biztonságos üzemeltetést tesz lehetővé, esetleges időleges használati korlátozások mellett.

4. cikk

Karbantartási rendszer

- (1) A karbantartási rendszer a következő feladatkörökből áll:
- a) az irányítási feladatkör felügyeli és koordinálja a b)–d) pontban említett karbantartási feladatokat és biztosítja a tehervagon biztonságos állapotát a vasúthálózaton;
- b) a karbantartás-fejlesztési feladat, amely a karbantartási dokumentáció kezeléséért felelős, beleértve a tervezési és üzemelési adatokon, valamint a teljesítményen és a tapasztalati visszajelzéseken alapuló konfiguráció-menedzsmentet;
- c) a járműállomány-karbantartás irányításának feladata, amely intézkedik a tehervagon karbantartásra küldéséről és a karbantartás utáni újból üzembe állításáról;
- d) a karbantartás végrehajtásának feladata, amely elvégzi a tehervagon vagy egyes részeinek szükséges műszaki karbantartását, beleértve a javítási dokumentáció kiállítását is.

(2) A karbantartásért felelős szervezet biztosítja, hogy az (1) bekezdésben említett feladatok megfelelnek a III. mellékletben meghatározott követelményeknek és értékelési szempontoknak.

(3) A karbantartásért felelős szervezetnek az irányítási feladatkört saját magának kell ellátnia, de az (1) bekezdés b)–d) pontjában említett karbantartási feladatokat vagy azok egyes részeit kiszervezheti egyéb szerződéses feleknek a 8. cikk rendelkezéseinek megfelelően. Amennyiben igénybe veszi a kiszervezést, a karbantartásért felelős szervezetnek biztosítania kell, hogy az I. mellékletben meghatározott elvek alkalmazására kerüljenek.

4. A létrejött kiszervezési konstrukcióktól függetlenül a karbantartásért felelős szervezet felel a karbantartási tevékenység eredményéért, ezért az ezen tevékenységek teljesítményének nyomon követésére szolgáló rendszert hoz létre és működtet.

5. cikk

A karbantartási folyamatban részt vevő felek közötti kapcsolatok

(1) Valamennyi vasúttársaságnak és pályahálózat-működtetőnek biztosítania kell, hogy az általa üzemeltetett tehervagonok

indulás előtt rendelkezzenek tanúsított karbantartásért felelős szervezettel, és a vagon használata megfeleljen a tanúsítvány hatályának.

(2) A karbantartási folyamatban részt vevő minden fél megosztja egymással a karbantartásra vonatkozó lényeges információkat a III. melléklet I.7. és I.8. szakaszában felsorolt szempontoknak megfelelően.

(3) Szerződéses megállapodásokat követően a vasúttársaság üzemeltetési célokra tájékoztatást kérhet a tehervagon karbantartásáról. A tehervagon karbantartásáért felelős szervezet az említett kérésekre közvetlenül vagy egyéb szerződéses feleken keresztül válaszol.

(4) Szerződéses megállapodásokat követően a karbantartásért felelős szervezet tájékoztatást kérhet egy-egy tehervagon üzemeltetéséről. A vasúttársaság vagy a pályahálózat-működtető az említett kérésekre közvetlenül vagy egyéb szerződéses feleken keresztül válaszol.

(5) Az összes szerződéses fél információkat cserél a biztonsággal kapcsolatos üzemzavarokról, balesetekről, váratlan eseményekről, balesetveszélyes helyzetekről és más veszélyes esetekről, valamint a tehervagonok használatára vonatkozó összes lehetséges korlátozásról.

(6) A karbantartásért felelős szervezetek tanúsítványát a vasúttársaságnak vagy a pályahálózat-működtetőnek a vasútbiztonsági tanúsítvány megszerzéséhez szükséges követelményeknek való megfelelés értékelésére szolgáló közös biztonsági módszerről szóló, 2010. december 9-i 1158/2010/EK bizottsági rendelet⁽¹⁾ II. mellékletének B.1., B.2., B.3. és C.1. pontjában, valamint a vasútbiztonsági engedély megszerzéséhez szükséges követelmények teljesítésének értékelésére szolgáló közös biztonsági módszerről szóló, 2010. december 10-i 1169/2010/EK bizottsági rendeletben⁽²⁾ meghatározott, a karbantartásra és az alvállalkozók és a beszállítók ellenőrzésére vonatkozó követelményeknek való megfelelésre való képessége bizonyítékként kell elfogadni, kivéve, ha a nemzeti biztonsági hatóság lényeges biztonsági kockázatát meglétét tudja igazolni.

(7) Amennyiben egy szerződő félnek, különösen ha vasúttársaságról van szó, megalapozott oka van azt feltételezni, hogy egy bizonyos karbantartásért felelős szervezet nem felel meg a 2004/49/EK irányelv 14a. cikkének (3) bekezdésében előírt követelményeknek vagy e rendelet tanúsítási szabályainak, erről haladéktalanul tájékoztatja a tanúsító szervet. A tanúsító szerv meghozza a megfelelő intézkedést annak ellenőrzésére, hogy az előírások nem teljesítésére vonatkozó állítás megalapozott-e, és a vizsgálat eredményéről tájékoztatja az érintett feleket (beleértve szükség szerint az illetékes nemzeti biztonsági hatóságot is).

⁽¹⁾ HL L 326., 2010.12.10., 11. o.

⁽²⁾ HL L 327., 2010.12.11., 13. o.

(8) Amennyiben a karbantartásért felelős szervezet változik, erről a nyilvántartásba vétel jogosultja a 2008/57/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 33. cikkének (3) bekezdése értelmében időben tájékoztatja a 2007/756/EK bizottsági határozat⁽²⁾ 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott nyilvántartó szervet annak érdekében, hogy az naprakésszé tehesse a nemzeti járműnyilvántartást.

A karbantartásért felelős előző szervezet a karbantartási dokumentációt átadja a nyilvántartásba vétel jogosultjának, vagy a karbantartásért felelős új szervezetnek.

A karbantartásért felelős előző szervezetet a nemzeti járműnyilvántartásból való törlésekor mentesítik a felelősségei alól. Amennyiben a karbantartásért felelős előző szervezet nyilvántartásból való törlésének időpontjáig egy új szervezet nem ismeri el karbantartásért felelős szervezeti jogállását, a jármű nyilvántartását felfüggesztik.

6. cikk

Tanúsító szervek

(1) A karbantartásért felelős szervezeti tanúsítványt bármely, az azt kérelmező karbantartásért felelős szervezet által választott illetékes tanúsító szerv kibocsáthatja.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a tanúsító szervek megfelelnek a II. mellékletben meghatározott általános szempontoknak és elveknek, valamint bármely további, ágazati akkreditációs rendszernek.

(3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a tanúsító szervek által hozott határozatok bírósági felülvizsgálatnak legyenek alávetettek.

(4) A kérelmek értékelési szempontjainak összehangolása érdekében a tanúsító szervek mind a tagállamokon belül, mind az Unió tagállamai között együttműködnek egymással.

(5) Az ügynökség megszervezi és elősegíti az együttműködést a tanúsító szervek között.

7. cikk

A karbantartásért felelős szervezetek tanúsításának rendszere

(1) A tanúsítás annak értékelésén alapul, hogy egy adott karbantartásért felelős szervezet képes-e teljesíteni a III. mellékletben foglalt vonatkozó követelményeket, és következetesen alkalmazza-e azokat. A tanúsításnak felügyeleti rendszert is magában kell foglalnia annak biztosítására, hogy az alkalmazandó követelményeknek való megfelelés a karbantartásért felelős szervezet tanúsítványának odaítélése után is folyamatos legyen.

(2) A karbantartásért felelős szervezetek a tanúsítást a IV. mellékletben található vonatkozó formanyomtatvány használatával kérelmezik és rendelkezésre bocsátják a III. mellékletben meghatározott eljárásokhoz előírt igazoló okmányokat. A szervezetek haladéktalanul benyújtják a tanúsító szerv által kért összes kiegészítő adatot. A kérelmek értékelése során a tanúsító szervek a III. mellékletben meghatározott követelményeket és értékelési szempontokat alkalmazzák.

(3) A tanúsító szerv legkésőbb négy hónappal azután meghozza döntését, hogy a tanúsítványt kérelmező karbantartásért felelős szervezet minden előírt adatot és kiegészítő adatot benyújtott a tanúsító szervhez. A tanúsító szervnek a karbantartásért felelős szervezet tanúsítványának odaítélését megelőzően el kell végeznie a szükséges vizsgálatokat a karbantartásért felelős szervezet telephelyén vagy telephelyein. A tanúsítvány odaítéléséről szóló döntést a karbantartásért felelős szervezettel az V. mellékletben található, vonatkozó formanyomtatvány használatával közlik.

(4) A karbantartásért felelős szervezeti tanúsítvány érvényességi ideje öt év. A tanúsítvány tulajdonosa haladéktalanul tájékoztatja a tanúsító szervet a tanúsítvány odaítélésének időpontjában fennálló körülményekhez képest bekövetkezett jelentős változásokról. A tanúsító szerv ennek alapján határozhat arról, hogy módosítja, megújítja vagy visszavonja a tanúsítványt.

(5) A tanúsító szerv minden döntését részletes indokolással látja el. A tanúsító szerv a döntéséről és annak indokairól értesíti a karbantartásért felelős szervezetet, a fellebbezési eljárás és határidő, valamint a fellebbezési szerv elérhetőségének megjelölésével.

(6) A tanúsító szerv a tanúsított karbantartásért felelős szervezetek földrajzi és funkcionális szempontból összes tevékenységét képviselő kijelölt telephelyen, vagy kijelölt telephelyeken legalább évente egyszer vizsgálati tevékenységet végez annak ellenőrzése érdekében, hogy a szervezet továbbra is megfelel-e a III. mellékletben meghatározott szempontoknak.

(7) Ha a tanúsító szerv úgy véli, hogy a karbantartásért felelős szervezet nem felel meg többé azoknak a követelményeknek, amelyek alapján megkapta a karbantartásért felelős szervezeti tanúsítványt, az előírások nem teljesítésének mértékétől függően fejlesztési tervben állapodik meg a karbantartásért felelős szervezettel, vagy korlátozza a tanúsítvány hatályát, vagy felfüggeszti a tanúsítványt.

A tanúsítási követelményeknek vagy a fejlesztési tervnek való folyamatos meg nem felelés esetén a tanúsító szerv döntésének indokolásával, a fellebbezési eljárás és a fellebbezési határidő, valamint a fellebbezési szerv elérhetőségének megjelölésével korlátozza a karbantartásért felelős szervezet tanúsítványának hatályát vagy visszavonja azt.

(8) Ha egy vasúttársaság vagy pályahálózat-működtető biztonsági tanúsítvány vagy biztonsági engedély iránti kérelmet nyújt be, az általa használt tehervagonokra a következők alkalmazandók:

a) amennyiben a tehervagonokat a kérelmező tartja karban, akkor a kérelmezőnek kérelme részeként érvényes karbantartásért felelős szervezeti tanúsítványt kell csatolnia (ha rendelkezésre áll), vagy a biztonsági tanúsítvány vagy biztonsági engedély iránti kérelme részeként meg kell vizsgálni a karbantartásért felelős szervezeti minőségét;

b) amennyiben a tehervagonokat nem a kérelmező tartja karban, akkor a kérelmezőnek biztonságirányítási rendszerén keresztül biztosítania kell a tevékenységével kapcsolatos összes kockázat ellenőrzését, beleértve az ilyen vagonok használatát is; ezzel kapcsolatban különösen e rendelet 5. cikkének előírásai alkalmazandók.

⁽¹⁾ HL L 191., 2008.7.18., 1. o.

⁽²⁾ HL L 305., 2007.11.23., 30. o.

A tanúsító szervek és a nemzeti biztonsági hatóságok minden esetben folyamatos vélemény- és tapasztalatcserét folytatnak a kettős értékelés elkerülése érdekében.

8. cikk

A kiszervezett karbantartási feladatok tanúsítási rendszere

(1) Ha egy karbantartásért felelős szervezet úgy dönt, hogy a 4. cikk (1) bekezdésének b) c) vagy d) pontjában említett egy vagy több feladatot vagy azok részeit kiszervezi, az alvállalkozónak az e rendelet tanúsítási rendszere alapján, önkéntes módon történő tanúsítása a karbantartásért felelős szervezet számára a III. mellékletben meghatározott, vonatkozó követelményeknek való megfelelés vélelmét vonja maga után, amennyiben az alvállalkozó önkéntes tanúsítása kiterjed ezekre a követelményekre. Ilyen tanúsítás hiányában a karbantartásért felelős szervezetnek a tanúsító szerv felé igazolnia kell, hogy a kiszervezendő feladatok tekintetében megfelel a III. mellékletben meghatározott összes követelménynek.

(2) A kiszervezett karbantartási feladatokra vagy részeikre vonatkozó tanúsítványt a tanúsító szervek adják ki, a 6. és a 7. cikkben, valamint a 10. cikk (3) bekezdésében szereplő, a kérelmező konkrét esetéhez igazított eljárások alapján. A tanúsítványok az Unió egész területére érvényesek

A kiszervezett karbantartási feladatokra vagy részeikre vonatkozó tanúsítvány iránti kérelmek elbírálásakor a tanúsító szervek az I. mellékletben meghatározott elveket követik.

9. cikk

A felügyeleti rendszer szerepe

Amennyiben egy nemzeti biztonsági hatóságnak megalapozott oka van azt feltételezni, hogy egy bizonyos karbantartásért felelős szervezet nem felel meg a 2004/49/EK irányelv 14a. cikkének (3) bekezdésében előírt követelményeknek, vagy az e rendeletben előírt tanúsítási követelményeknek, késedelem nélkül meghozza a szükséges határozatot és határozatáról értesíti a Bizottságot, az ügynökséget, más illetékes hatóságokat, a tanúsító szervet és az egyéb érintett feleket.

10. cikk

Adatszolgáltatás a Bizottság és az ügynökség részére

(1) A tagállamok legkésőbb 2011. november 30-ig tájékoztatják a Bizottságot, hogy a tanúsító szervek akkreditált szervek, elismert szervek vagy nemzeti biztonsági hatóságok. A helyzetben bekövetkező valamennyi változásról is értesítik a Bizottságot a változástól számított egy hónapon belül.

(2) A tagállamok legkésőbb 2012. május 31-ig értesítik az ügynökséget az elismert tanúsító szervekről. A 765/2008/EK rendeletben meghatározott akkreditáló testületek tájékoztatják

az ügynökséget az akkreditált tanúsító szervekről. Valamennyi változásról is értesítik az ügynökséget a változástól számított egy hónapon belül.

(3) A tanúsító szervek határozatuk meghozatalától számított egy héten belül, az V. mellékletben található formanyomtatvány használatával értesítik az ügynökséget az összes kibocsátott, módosított, megújított vagy visszavont karbantartásért felelős szervezeti tanúsítványról vagy a 4. cikk (1) bekezdése szerinti sajátos feladatkörökre vonatkozó tanúsítványról.

(4) Az ügynökség nyilvántartást vezet a (2) és (3) bekezdés értelmében bejelentett összes adatról, és azokat nyilvánosan hozzáférhetővé teszi.

11. cikk

A 653/2007/EK rendelet módosítása

A 653/2007/EK rendelet I. mellékletének helyébe e rendelet VI. mellékletének szövege lép.

12. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) A következő átmeneti rendelkezések a 9. cikk sérelme nélkül alkalmazandók.

(2) 2012. május 31-től kezdve valamennyi karbantartásért felelős szervezeti tanúsítvány e rendeletnek megfelelően kerül kibocsátásra a tehervagonok karbantartásáért felelős szervezetek részére, a 2004/49/EK irányelv 14a. cikkének (8) bekezdése sérelme nélkül.

(3) A tagállamok által 2009. május 14-én aláírt, a tehervagonok karbantartásáért felelős szervezetek közös rendszerének alapelveit megállapító egyetértési nyilatkozattal egyenértékű elvek és szempontok alapján a legkésőbb 2012. május 31-ig tanúsító szervek által kibocsátott tanúsítványokat érvényességük eredeti időszakára, legkésőbb 2015. május 31-ig bezárólag az e rendelet értelmében kibocsátott karbantartásért felelős szervezeti tanúsítványokkal egyenértékűnek ismerik el.

(4) Az e rendelet hatálybalépése előtt hatályos és az e rendelettel egyenértékű nemzeti jogszabályok alapján, különös tekintettel a 6. és 7. cikkre, valamint az I. és III. mellékletre, a legkésőbb 2012. május 31-ig tanúsító szervek által kibocsátott tanúsítványokat érvényességük eredeti időszakára, legkésőbb 2015. május 31-ig bezárólag az e rendelet értelmében kibocsátott karbantartásért felelős szervezeti tanúsítványokkal egyenértékűnek ismerik el.

(5) Az e rendelet hatálybalépése előtt hatályos és az e rendelettel egyenértékű nemzeti jogszabályok alapján, a legkésőbb

2014. május 31-ig karbantartási műhelyek által kibocsátott tanúsítványokat érvényességük eredeti időszakára, legkésőbb 2017. május 31-ig bezárólag az e rendelet értelmében kibocsátott a karbantartás-végrehajtási feladatot végző karbantartási műhelyekre érvényes tanúsítvánnyal egyenértékűnek ismerik el

(6) A (3)–(5) bekezdés sérelme nélkül, a legkésőbb 2012. május 31-ig a nemzeti járműnyilvántartásban nyilvántartásba vett, tehervagonok karbantartásért felelős szervezeteket e rendelettel összhangban legkésőbb 2013. május 31-ig tanúsítani kell. Ebben az időszakban a karbantartásért felelős szervezeteknek a jelen rendelet és a tagállamok által 2009. május 14-én aláírt, a tehervagonok karbantartásáért felelős szervezetek közös rendszerének alapelveit megállapító egyetértési nyilatkozat vonatkozó követelményeire vonatkozó, önkéntes megfeleléségi nyilat-

kozatát az e rendelet értelmében kibocsátott karbantartásért felelős szervezeti tanúsítvánnyal egyenértékűnek ismerik el.

(7) A legkésőbb 2012. május 31-ig a 2004/49/EK irányelv 10. és 11. cikkével összhangban tanúsított vasúttársaságoknak és pályahálózat-működtetőknek a karbantartásért felelős szervezetként a felelősségük alá tartozó vagonok karbantartására vonatkozó tanúsítványuk eredeti érvényességi idejére nem kell karbantartásért felelős szervezeti tanúsítványért folyamodniuk.

13. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. május 10-én.

a Bizottság részéről
az elnök

José Manuel BARROSO

I. MELLÉKLET

A tanúsítványt kérelmező szervezetekre a karbantartásért felelős szervezet által kiszervezett karbantartási feladatok tekintetében alkalmazandó elvek

1. A karbantartásért felelős szervezet egy vagy több karbantartási feladatát (karbantartás-fejlesztés, járműállomány-karbantartás irányítás, karbantartás-végrehajtás) vagy azok egy részét elvégző szervezetek tanúsítására vonatkozóan a III. mellékletben található következő követelmények és értékelési szempontok alkalmazandók:
 - a) a III. melléklet I. szakaszában meghatározott követelmények és értékelési szempontok, a szervezet típusához és a szolgáltatás mértékéhez igazítva;
 - b) a konkrét karbantartási feladatot vagy feladatokat leíró követelmények és értékelési szempontok.
 2. A karbantartás-végrehajtási feladatot végző karbantartási műhely tanúsításához a III. mellékletben található következő követelmények és értékelési szempontok alkalmazandók:
 - a) a III. melléklet I. szakaszában meghatározott követelmények és értékelési szempontok, amelyeket hozzá kell igazítani a karbantartás-végrehajtási feladatot ellátó karbantartási műhely konkrét tevékenységéhez;
 - b) a karbantartás-végrehajtási feladatot leíró eljárások.
-

II. MELLÉKLET

A karbantartásért felelős szervezeti tanúsítványok értékelésében és odaítélésében részt vevő tanúsító szervezetek akkreditálásának vagy elismerésének kritériumai

1. SZERVEZETI FELÉPÍTÉS

A tanúsító szervezetnek dokumentálnia kell szervezeti felépítését, amely tartalmazza a vezetőség és az egyéb tanúsító személyzet, valamint az esetleges bizottságok feladatait, felelősségét és hatáskörét. Amennyiben a tanúsító szerv egy jogi személy meghatározott része, abban az esetben a felépítésnek tartalmaznia kell az utasításadási illetékességet és a jogi személyen belüli más részekkel való viszonyt is.

2. FÜGGETLENSÉG

A tanúsító szervezetnek döntéshozatalában szervezetenként és működésileg függetlennek kell lennie a vasúttársaságoktól, a pályahálózat-működtetőktől, az üzemeltetőktől, a gyártóktól és a karbantartásért felelős szervezetektől és nem nyújthat hasonló szolgáltatásokat.

Biztosítani kell a tanúsítási ellenőrzésekért felelős személyzet függetlenségét. A személyzet javadalmazása nem alapulhat sem a végrehajtott ellenőrzések számán, sem azok eredményén.

3. SZAKÉRTELEM

A tanúsító szervezetnek és a telepített személyzetnek a szükséges szakmai hozzáértéssel kell rendelkeznie, különös tekintettel a tehervagonok karbantartásának megszervezésére és a megfelelő karbantartási rendszerre.

A tanúsító szervezetnek a következőket kell igazolnia:

- a) irányítási rendszerek értékelésében szerzett alapos tapasztalat;
- b) az alkalmazandó jogi előírások ismerete.

A karbantartásért felelős szervezetek felügyeletéért felelős csoportnak jártasnak kell lennie a vonatkozó területeken és különösen a következőket kell igazolnia:

- a) a vonatkozó európai jogszabályok megfelelő ismerete;
- b) vonatkozó műszaki szakértelem;
- c) legalább három év a karbantartás terén szerzett általános tapasztalat;
- d) a tehervagon-karbantartás terén vagy legalább hasonló ipari ágazatbeli karbantartás terén szerzett elégséges tapasztalat.

4. PÁRTATLANSÁG

A tanúsító szerv döntéseinek a megfelelés vagy a nem-megfelelés a tanúsító szerv általi megállapításán kell alapulniuk, és azokat más érdekek vagy felek nem befolyásolhatják.

5. FELELŐSSÉG

A tanúsító szerv nem felelős a tanúsítvány követelményeinek való tartós megfelelés biztosításáért.

A tanúsító szerv felelős azért, hogy a tanúsítási döntésének alapjául szolgáló elegendő objektív bizonyítékot vizsgáljon meg.

6. NYILVÁNOSSÁG

A ellenőrzési és a tanúsítási eljárásról szóló megfelelő és időben történő tájékoztatáshoz a tanúsító szervezetnek nyilvános hozzáférést kell biztosítania, illetve közzé kell tennie azt. Szükséges továbbá, hogy a szerv az összes szervezet tanúsítási státusáról tájékoztatást nyújtson (beleértve a tanúsítvány megadására, kiterjesztésére, fenntartására, megújítására, felfüggesztésére, hatályának szűkítésére vagy visszavonására vonatkozó információkat), a tanúsítási folyamat feddhetetlenségébe és hitelességébe vetett bizalom fejlesztése érdekében. A nyilvánosság a megfelelő tájékoztatáshoz való nyilvános hozzáférésnek, illetve a megfelelő tájékoztatás közzétételének elve.

7. TITOKTARTÁS

A tanúsítási követelményeknek való megfelelés értékeléséhez szükséges információkhoz való kiváltságos hozzáférés megfelelő elnyerése érdekében a tanúsító szervezetnek az ügyfélről szerzett kereskedelmi információkat bizalmasan kell kezelnie.

8. PANASZKEZELÉS

A döntésekkel és egyéb, a tanúsítással kapcsolatos tevékenységekre vonatkozó panaszok kezelésére a tanúsító szerv eljárást dolgoz ki.

9. FELELŐSSÉG ÉS FINANSzíROZÁS

A tanúsító szervnek bizonyítania kell, hogy értékelte a tanúsítási tevékenységéből fakadó kockázatokat, és tevékenysége minden területén és működésének minden földrajzi területén való működéséből eredő felelősség fedezésére megtette a megfelelő intézkedéseket (beleértve a biztosítást vagy tartalékok képzését).

III. MELLÉKLET

A karbantartásért felelős szervezeti tanúsítványt kérelmező szervezetekre vagy a karbantartásért felelős szervezet által kiszervezett karbantartási feladatokra vonatkozó tanúsítványra vonatkozó követelmények és értékelési szempontok**I. Az irányítási feladatkörre vonatkozó követelmények és értékelési szempontok****1. Vezetői feladat – elkötelezettség a szervezet karbantartási rendszerének fejlesztése és végrehajtása, valamint hatékonyságának folyamatos javítása iránt**

A szervezetnek eljárásokkal kell rendelkeznie a következőkre vonatkozóan:

- a) a szervezet által nyújtott szolgáltatás típusának és nagyságrendjének megfelelő, valamint a szervezet vezető tisztségviselője vagy megbízottja által jóváhagyott karbantartási politika létrehozása;
- b) a jogi keretnek megfelelő és a szervezet típusával, méretével és a felmerülő kockázatokkal összhangban álló biztonsági célok létrehozása;
- c) a szervezet átfogó biztonsági teljesítményének a vállalati szinten megállapított biztonsági célokhoz viszonyított értékelése;
- d) a célkitűzések megvalósítására szolgáló tervek és eljárások kidolgozása;
- e) a szükséges erőforrások rendelkezésre bocsátása az e mellékletben szereplő követelményeknek való megfelelésre irányuló összes folyamat elvégzéséhez;
- f) a többi irányítási tevékenység karbantartási rendszerre gyakorolt hatásának azonosítása és kezelése;
- g) annak biztosítása, hogy a felső vezetés ismeri a teljesítményvizsgálat és az ellenőrzés eredményeit, és átfogó felelősséget vállal a karbantartási rendszer változtatásainak végrehajtásáért;
- h) annak biztosítása, hogy a személyzet képviselői részt vesznek a személyzet részvételével járó üzemeltetési eljárások biztonsági vonatkozásainak meghatározásában, kidolgozásában, azok ellenőrzésében és felülvizsgálatában, illetve annak biztosítása, hogy velük e kérdéskörökben egyeztetésre kerül sor.

2. Kockázatértékelés – a tehervagonok karbantartásával kapcsolatos kockázatok, köztük a műveleti eljárásokból és a más szervezetek vagy személyek tevékenységeiből közvetlenül származó kockázatok értékelésére, valamint a megfelelő kockázatkezelési intézkedések azonosítására szolgáló strukturált megközelítés**2.1. A szervezetnek eljárásokkal kell rendelkeznie a következőkre vonatkozóan:**

- a) a szervezet által működésére vonatkozó kockázatok elemzése, beleértve a meghibásodásokból és a nem megfelelő gyártásból vagy a teljes életciklus során fellépő gyártási hiányosságokból eredő kockázatokat is;
- b) az a) pontban említett kockázatok értékelése;
- c) a kockázatok kezelésére irányuló intézkedések kifejlesztése és bevezetése.

2.2. A szervezetnek rendelkeznie kell az üzemeltetőkkel, a vasúttársaságokkal, a pályahálózat-működtetőkkel vagy egyéb érdekelt felekkel történő együttműködés szükségességének és az az iránti elkötelezettség elismerésére vonatkozó eljárásokkal és megállapodásokkal.**2.3. A szervezetnek rendelkeznie kell kockázatértékelési eljárásokkal a berendezések, az eljárások, a szervezet, a személyzet vagy a kapcsolódási pontok változásainak kezelésére és a 352/2009/EK rendelet ⁽¹⁾ alkalmazására.****2.4. A kockázatok értékelése során a szervezetnek eljárásokkal kell rendelkeznie az európai uniós és a nemzeti szabályozásnak, különösen a 89/391/EGK irányelvnek ⁽²⁾ megfelelő munkakörnyezet meghatározásának, biztosításának és fenntartásának szükségességének figyelembevételére.****3. Ellenőrzés – annak biztosítására szolgáló strukturált megközelítés, hogy kockázatkezelési intézkedések vannak hatályban és ezek megfelelően működnek és teljesítik a szervezet céljait****3.1. A szervezetnek eljárással kell rendelkeznie a vonatkozó biztonsági adatok gyűjtésére, figyelemmel kísérésére és elemzésére, beleértve a következőket:**

- a) a vonatkozó folyamatok teljesítménye;
- b) a folyamatok eredményei (beleértve a beszállítók által szállított összes szolgáltatást és terméket);

⁽¹⁾ HL L 108., 2009.4.29., 4. o.

⁽²⁾ HL L 183., 1989.6.29., 1. o.

- c) a kockázatkezelési intézkedések hatékonysága;
- d) a napi üzemelésből és karbantartásból eredő tapasztalatokra, üzemzavarokra, meghibásodásokra és javítására vonatkozó információk.
- 3.2. A szervezetnek eljárásokkal kell rendelkeznie, amelyek biztosítják, hogy a baleseteket, váratlan eseményeket, a majdnem bekövetkező baleseteket és más veszélyes eseteket bejelentsék, feljegyezzék, kivizsgálják és elemezzék.
- 3.3. Valamennyi folyamat időszakos felülvizsgálatára a szervezetnek független, pártatlan és átláthatóan működő belső ellenőrzési rendszerrel kell rendelkeznie. E rendszernek eljárásokkal kell rendelkeznie a következőkre vonatkozóan:
- a) a belső ellenőrzési terv kidolgozása, amely a korábbi ellenőrzésekből és a teljesítmény figyelemmel kíséréséből származó eredmények függvényében felülvizsgálható;
- b) az ellenőrzések eredményeinek elemzése és értékelése;
- c) konkrét korrekciós intézkedésekre történő javaslattevés és azok végrehajtása;
- d) a korábbi intézkedések hatékonyságának ellenőrzése.
4. Folyamatos javítás – a rendszeres figyelemmel kísérés, ellenőrzés, vagy egyéb lényeges források révén szerzett információk elemzésére, valamint az eredményeknek a tanulságok levonására és a biztonsági szint fenntartására vagy javítására irányuló megelőző vagy korrekciós intézkedések elfogadására való felhasználására szolgáló strukturált megközelítés
- A szervezetnek eljárásokkal kell rendelkeznie a következők biztosítása érdekében:
- a) az azonosított hiányosságokat kiküszöbölik;
- b) végrehajtják az új biztonsági fejlesztéseket;
- c) a belső ellenőrzés során tett megállapításokat felhasználják a rendszer fejlesztése során;
- d) szükség esetén megelőző vagy korrekciós intézkedéseket hajtanak végre annak biztosítására, hogy a vasúti rendszer megfelel a szabványoknak és más előírásoknak a berendezés egész életciklusa és a működés során;
- e) a balesetek, váratlan események, balesetveszélyes helyzetek és más veszélyes esetek kivizsgálására és okaira vonatkozó fontos információk oktatási célú, valamint szükség szerint a biztonsági szintet javító intézkedések meghozatalára történő felhasználása;
- f) a nemzeti vasútbiztonsági hatóság és a nemzeti vizsgáló testület által, valamint az ágazati vagy belső vizsgálatok során megfogalmazott vonatkozó ajánlásokat szükség szerint értékeli és végrehajtják;
- g) a vasúttársaságoktól, pályahálózat-működtetőktől, az üzemeltetőktől és más vonatkozó forrásokból érkező fontos jelentéseket/tájékoztatókat megfontolják, és figyelembe veszik.
5. Szervezeti felépítés és felelősség – az egyéni és csoportos felelőségek meghatározására irányuló strukturált megközelítés a szervezet biztonságos céljainak elérése érdekében.
- 5.1. A szervezetnek rendelkeznie kell eljárásokkal a felelőségek kiosztására az egész szervezet valamennyi vonatkozó folyamatára vonatkozóan.
- 5.2. A szervezetnek rendelkeznie kell a biztonsággal kapcsolatos felelősségi körök, valamint az azokhoz kapcsolódó sajátos funkciókkal és kapcsolódási pontjaikkal kapcsolatban megállapított felelősségi körök egyértelműen meghatározására szolgáló eljárásokkal. Ez magában foglalja a szervezet és az üzemeltetők, és adott esetben a vasúttársaságok és a pályahálózat-működtetők közötti, fent említett eljárásokat.
- 5.3. A szervezetnek eljárásokkal kell rendelkeznie annak biztosítására, hogy a szervezeten belül felelősséggel felruházott személyzet rendelkezzen a feladatai ellátásához szükséges felhatalmazással, hatáskörrel és megfelelő erőforrásokkal. A felelősségnek és a szakértelemnek összhangban kell állnia és összeegyeztethetőnek kell lennie az adott szereppel. A felhatalmazást írásba kell foglalni.
- 5.4. A szervezetnek rendelkeznie kell a szervezeten belüli vonatkozó folyamatokhoz kapcsolódó tevékenységek koordinálását biztosító eljárásokkal.
- 5.5. A szervezetnek olyan eljárásokkal kell rendelkeznie, amelyek segítségével a biztonságirányítási szerepkört betöltő személyek teljesítményük alapján számon kérhetők.
6. Szakmai alkalmassági nyilvántartás – annak biztosítására szolgáló strukturált megközelítés, hogy a munkavállalók rendelkezzenek az előírt szakmai alkalmassággal annak érdekében, hogy a szervezet céljait minden körülmények között biztonságosan, eredményesen és hatékonyan érik el.
- 6.1. A szervezetnek szakmai alkalmassági nyilvántartási rendszert kell létrehoznia, amely a következőket biztosítja:
- a) a rendszerben az e melléklet követelményeinek való megfeleléshez szükséges valamennyi folyamat ellátásáért felelősséget viselő munkakörök azonosítása;
- b) a biztonsági feladatokat tartalmazó munkakörök azonosítása;

- c) az adott feladatokra a megfelelő képzésű személyzet beosztása;
- 6.2. A szervezet szakmai alkalmassági nyilvántartási rendszerében eljárásokat kell kialakítani a személyzet szakmai alkalmasságának nyilvántartására, amelyek legalább a következőkre kiterjednek:
- a) a biztonsággal kapcsolatos feladatokhoz szükséges ismeretek, készségek és tapasztalatok meghatározása, a felelőségi körüknek megfelelően;
 - b) kiválasztási elvek, beleértve a szükséges alapvégzettség szintjét, a mentális alkalmasságot és a fizikai erőnlétet;
 - c) alapképzés és a megszerzett képesítésekre és készségekre vonatkozó képzés vagy bizonyítvány;
 - d) annak biztosítása, hogy a személyzet minden tagja tudatában legyen tevékenysége és fontosságának és jelentőségének, és annak, hogyan járulnak hozzá a biztonsági célok eléréséhez;
 - e) folyamatos képzés és a meglévő ismeretek és készségek időszakos frissítése;
 - f) adott esetben a kompetencia, a mentális alkalmasság és a fizikai erőnlét időszakos ellenőrzése;
 - g) szükség szerint külön intézkedések balesetek/váratlan események vagy hosszabb munkahelyi távollét esetére.
7. Tájékoztatás – *annak biztosítására szolgáló strukturált megközelítés, hogy a fontos információk hozzáférhetőek legyenek a szervezet valamennyi szintjén található döntéshozók számára.*
- 7.1. A szervezetnek eljárásokkal kell rendelkeznie jelentéstételi csatornákat meghatározására annak érdekében, hogy a szervezeten belül és a többi szereplővel történő kapcsolatban, beleértve a pályahálózat-működtetőket, a vasúttársaságokat és az üzembentartókat is, valamennyi vonatkozó folyamatot illetően megfelelő információcserére kerüljön sor és azokat gyors és egyértelmű módon közöljék a saját szervezetben, mind a más szervezetekben a megfelelő szereppel rendelkező személlyel.
- 7.2. A megfelelő információcscere biztosítására a szervezetnek eljárásokkal kell rendelkeznie a következők vonatkozásában:
- a) az egyes információk fogadása és feldolgozása;
 - b) az egyes információk azonosítása, létrehozása és terjesztése;
 - c) megbízható és naprakész információk hozzáférhetővé tétele.
- 7.3. A szervezetnek eljárásokkal kell rendelkeznie annak biztosítására, hogy a legfontosabb üzemeltetési információk:
- a) lényegesek és érvényesek;
 - b) pontosak;
 - c) teljes körűek,
 - d) kellően naprakészek;
 - e) ellenőrzöttek;
 - f) következetesek és könnyen érthetőek (a használt nyelvezetet is beleértve);
 - g) alkalmazásuk előtt ismertetésre kerülnek a személyzettel;
 - h) a személyzet számára könnyen hozzáférhetőek és szükség esetén másolatot is kapnak belőlük.
- 7.4. A 7.1, 7.2 és 7.3 pontban meghatározott követelmények különös tekintettel a következő üzemeltetési információkra alkalmazandók:
- a) a nemzeti járműnyilvántartás pontosságának és teljességének ellenőrzése, tekintettel a szervezet által karbantartott tehervonatok azonosítására (beleértve az arra szolgáló eszközöket is) és nyilvántartására;
 - b) karbantartási dokumentáció;
 - c) információ az üzembentartóknak és adott esetben az egyéb feleknek, köztük a vasúttársaságoknak vagy a pályahálózat-működtetőknak nyújtott támogatásról;
 - d) információ a személyzet szakképzettségéről és a karbantartás-fejlesztés során végzett későbbi felügyeletről;
 - e) információ a vasúttársaságok, üzembentartók és pályahálózat-működtetők műveleteiről (beleértve a kilométer-teljesítményt, a tevékenységek típusát és mértékét, váratlan eseményeket/baleseteket) és kéréseiről;
 - f) az elvégzett karbantartásról szóló nyilvántartás, beleértve az ellenőrzések alatt feltárt hiányosságokat és a vasúttársaságok vagy a pályahálózat-működtetők által végrehajtott korrekciós intézkedéseket, például a vonat elindulása előtt, illetve útközben történő vizsgálatok és ellenőrzéseket;
 - g) üzembe helyezés és újbóli üzembe helyezés;
 - h) karbantartási megbízások;

- i) karbantartási utasításokat tartalmazó, a vasúttársaságoknak/pályahálózat-működtetőknek és az üzembentartóknak nyújtandó műszaki információk;
 - j) vészhelyzettel kapcsolatos információk a biztonságos üzemi állapot veszélyeztetettsége esetén, amelyek a következőket tartalmazhatják:
 - i. a szervezet által karbantartott tehervagonok vagy a más karbantartásért felelős szervezet által karbantartott, de azonos sorozatú járművek használatára vonatkozó korlátozások vagy különleges üzemi körülmények alkalmazása. Ezt az információt az összes érintett féllel meg kell osztani;
 - ii. a karbantartás során azonosított, a biztonsággal kapcsolatos ügyekről szóló sürgős információk, például egy több járműtípusban vagy –sorozatban megtalálható alkatrészen felfedezett hiányosságok;
 - k) A tanúsító szerv és a vonatkozó fogyasztók (beleértve az üzembentartókat is) számára készített éves karbantartási jelentés benyújtásához szükséges összes vonatkozó információ/adat, amely jelentést a nemzeti biztonsági hatóságok kérésére is hozzáférhetővé kell tenni.
8. Dokumentáció – az összes vonatkozó információ nyomon követhetőségének biztosítására szolgáló strukturált megközelítés.
- 8.1. A szervezetnek megfelelő eljárásokkal kell rendelkeznie valamennyi vonatkozó folyamat megfelelő dokumentálásának biztosítása érdekében.
- 8.2. A szervezetnek megfelelő eljárásokkal kell rendelkeznie a következőkre vonatkozóan:
- a) az összes vonatkozó dokumentáció rendszeres figyelemmel kísérése és frissítése;
 - b) valamennyi vonatkozó dokumentáció formázása, elkészítése, terjesztése és változáskezelése;
 - c) valamennyi vonatkozó dokumentáció fogadása, összegyűjtése és megőrzése.
9. Szerződéses tevékenységek – az alvállalkozói tevékenységeknek a szervezet céljainak elérése érdekében történő megfelelő irányítását biztosító strukturált megközelítés
- 9.1. A szervezetnek eljárásokkal kell rendelkeznie a biztonsági termékek és szolgáltatások azonosítására.
- 9.2. Amennyiben biztonsági termékek és szolgáltatások esetében veszik igénybe az alvállalkozókat és/vagy beszállítókat, a szervezetnek eljárásokkal kell rendelkeznie kiválasztásuk időpontjában a következők ellenőrzésére:
- a) a vállalkozók, alvállalkozók és beszállítók képesítéssel rendelkeznek;
 - b) a vállalkozók, alvállalkozók és beszállítók rendelkeznek megfelelő és dokumentált karbantartási és irányítási rendszerrel.
- 9.3. A szervezetnek eljárással kell rendelkeznie azoknak a követelményeknek a meghatározására, amelyeknek az ilyen vállalkozóknak és beszállítóknak eleget kell tenniük.
- 9.4. A szervezetnek eljárásokkal kell rendelkeznie annak nyomon követésére, hogy a beszállítók és/vagy vállalkozók tudatában vannak-e a szervezet működésére vonatkozóan általuk előidézett kockázatoknak.
- 9.5. Amennyiben a vállalkozó vagy beszállító karbantartási/irányítási rendszere tanúsítással rendelkezik, a 3. pontban ismertetett ellenőrzési eljárás korlátozható a 3.1 pont b) pontjában említett szerződéses műveleti eljárások eredményeire.
- 9.6. A szerződéses felek közötti szerződésben legalább a következő folyamatokra vonatkozó alapelveket világosan meg kell határozni, ismertetni és elosztani:
- a) a vasútbiztonsági kérdésekhez kapcsolódó felelősségek és feladatok;
 - b) a fontos információk mindkét fél közötti átadásával kapcsolatos kötelezettségek;
 - c) a biztonsággal kapcsolatos dokumentumok nyomon követhetősége.
- II. A karbantartás-fejlesztési feladatkörre vonatkozó követelmények és értékelési szempontok**
1. A szervezetnek eljárással kell rendelkeznie a biztonságot és a biztonsági szempontból kritikus alkatrészeket érintő valamennyi karbantartási tevékenység azonosítására és irányítására.
2. A szervezetnek eljárásokkal kell rendelkeznie az alapvető átjárhatósági követelményeknek – beleértve az egész életciklus során történő korszerűsítéseket is – való megfelelés biztosítására, a következők révén:
- a) a vonatkozó kölcsönös átjárhatósági műszaki előírásokban (ÁME-k) meghatározott, alapvető átjárhatósági paraméterekkel kapcsolatos előírásoknak való megfelelés biztosítása;
 - b) a karbantartási napló és az üzembe helyezési engedély (beleértve a nemzeti biztonsági hatóságok előírásait is), az ÁME-knek való megfeleléségi nyilatkozatok, az EK-hitelesítési nyilatkozatok, valamint a műszaki dokumentáció közötti, minden körülmények között biztosítandó összhang ellenőrzése;

- c) esetleges helyettesítések kezelése a karbantartás során a 2008/57/EK irányelv és a vonatkozó ÁME-k előírásainak megfelelően;
- d) a kockázatkezelés szükségességének meghatározása, tekintettel a kérdéses helyettesítésnek a vasúti rendszer biztonságára gyakorolt potenciális hatására;
- e) a jármű biztonsági integritását befolyásoló valamennyi műszaki változás konfigurációjának kezelése.
3. A szervezetnek eljárással kell rendelkeznie a speciálisan a karbantartásra kifejlesztett, illetve ahhoz előírt karbantartási berendezések, felszerelés és szerszámok kialakítására és végrehajtásának támogatására. A szervezetnek eljárással kell rendelkeznie annak ellenőrzésére, hogy ezeket a berendezéseket, felszereléseket és szerszámokat a karbantartási ütemtervvel összhangban és a karbantartási követelményeknek megfelelően használják, tárolják és tartják karban.
4. A tehervagonok üzembe állítása során a szervezetnek eljárásokkal kell rendelkeznie a következőkre vonatkozóan:
- a) az eredeti dokumentáció beszerzése és elegendő információ gyűjtése a tervezett műveletekről;
- b) az eredeti dokumentáció elemzése és az első karbantartási napló elkészítése, figyelembe véve a kapcsolódó garanciákban található kötelezettségeket is;
- c) az első karbantartási napló megfelelő végrehajtásának biztosítása.
5. A karbantartási naplónak a tehervagon teljes életciklusán keresztül történő naprakészen tartása érdekében a szervezetnek eljárásokkal kell rendelkeznie a következőkre vonatkozóan:
- a) a legalább a következőkkel kapcsolatos lényeges információk összegyűjtése:
- i. az eredményesen végrehajtott műveletek típusa és mértéke, beleértve többek között azokat az üzem közbeni eseményeket, amelyek potenciálisan befolyásolhatják a tehervagon biztonsági integritását;
- ii. a tervezett műveletek típusa és mértéke;
- iii. az eredményesen elvégzett karbantartás;
- b) a korszerűsítések szükségességének meghatározása, az átjárhatóságra vonatkozó határértékek figyelembevételével;
- c) a változásokra, azok jóváhagyására és végrehajtására vonatkozó javaslatok készítése, a kockázatértékelés eredményét figyelembe vevő, egyértelmű kritériumok alapján meghozott döntés érdekében;
- d) a változtatások megfelelő végrehajtásának biztosítása.
6. Az alkalmassági nyilvántartás eljárásának a karbantartás-fejlesztési feladatkörre való alkalmazásakor legalább a következő, a biztonságot befolyásoló tevékenységeket figyelembe kell venni:
- a) a karbantartási naplón végrehajtott változtatások jelentőségének és a karbantartás során javasolt helyettesítések hatásának értékelése;
- b) a karbantartási napló létrehozásának és változásainak, valamint a karbantartás során történő helyettesítések kidolgozásának, értékelésének, érvényesítésének és jóváhagyásának kezeléséhez szükséges műszaki szakterületek;
- c) kapcsolási technikák (beleértve a hegesztést és a ragasztást), fékrendszerek, kerékpárok és vonókészülék, roncsolásmentes vizsgálati módszerek és karbantartási tevékenységek a veszélyes áruk szállítására szolgáló tehervagonok egyes komponensei, például a tartályok és szelepek esetében.
7. A dokumentációs eljárásának a karbantartás-fejlesztési feladatkörre való alkalmazásakor garantálni kell legalább a következő elemek nyomkövethetőségét:
- a) a karbantartás folyamán történő helyettesítés kidolgozásával, értékelésével, érvényesítésével és jóváhagyásával kapcsolatos dokumentáció;
- b) járműkonfiguráció, beleértve többek között a biztonsággal kapcsolatos alkatrészeket;
- c) az elvégzett karbantartásról szóló nyilvántartás;
- d) a tapasztalati visszajelzésekről szóló vizsgálatok eredményei;
- e) a karbantartási napló valamennyi, egymást követő változata, beleértve a kockázatértékelést is;
- f) a karbantartás végrehajtásának és a járműállomány-karbantartás irányításának szakszerűségéről és felügyeletéről szóló jelentések;
- g) az üzembentartóknak, a vasúttársaságoknak és a pályahálózat-működtetőknek nyújtandó műszaki információk.

III. A járműállomány-karbantartás irányítási feladatkörre vonatkozó követelmények és értékelési szempontok

1. A szervezetnek eljárással kell rendelkeznie a karbantartás végrehajtásáért felelős szervezet hozzáértésének, rendelkezésre állásának és képességének ellenőrzésére a karbantartási megbízások kiadása előtt. Ez megköveteli, hogy a karbantartási műhelyek megfelelő képzéssel rendelkezzenek a karbantartás-végrehajtási feladat szerinti műszaki szakértelem követelményeiről szóló döntéshozatalhoz.
2. A szervezetnek eljárással kell rendelkeznie a munkacsomag összeállítására és a karbantartási megbízás kiadására és jóváhagyására vonatkozóan.
3. A szervezetnek eljárással kell rendelkeznie a tehervagonok időben történő karbantartásra küldésére vonatkozóan.
4. A szervezetnek eljárással kell rendelkeznie a tehervagonok karbantartási célból, vagy meghibásodások azonosítása esetén történő üzemem kívül helyezésének irányítására.
5. A szervezetnek eljárással kell rendelkeznie a tehervagonok elvégzett karbantartására és az üzembe helyezésre alkalmazandó, szükséges ellenőrző intézkedések meghatározására.
6. A szervezetnek eljárással kell rendelkeznie az üzembe helyezési dokumentációt figyelembe vevő, az újbóli üzembe helyezésre vonatkozó értesítés kibocsátására.
7. Az alkalmassági nyilvántartás eljárásának a járműállomány-karbantartás irányítási feladatkörre való alkalmazásakor legalább az újbóli üzembe helyezést figyelembe kell venni.
8. A tájékoztatási eljárásnak a járműállomány-karbantartás irányítási feladatkörre való alkalmazásakor legalább a következő elemeket a karbantartás-végrehajtási feladatkör rendelkezésére kell bocsátani:
 - a) az alkalmazandó szabályok és műszaki előírások;
 - b) minden egyes tehervagon karbantartási terve;
 - c) az alkatrészek listája, beleértve minden egyes rész kellően részletes műszaki leírását, amely lehetővé teszi az eredetinek megfelelő, ugyanazon biztosítékok melletti cserét.
 - d) az anyagok listája, beleértve a használatukra vonatkozó, kellően részletes ismertetőt és a szükséges egészségügyi és biztonsági tájékoztatást;
 - e) a biztonságot befolyásoló tevékenységekre vonatkozó előírásokat meghatározó és az alkatrészekre vonatkozó, beavatkozási és használati közbeni korlátozásokat is tartalmazó dokumentum;
 - f) azon alkatrészek vagy rendszerek listája, amelyekre jogi előírások vonatkoznak, és ezen előírások listája (beleértve a fektartályokat és a veszélyes áruk szállítására szolgáló tartályokat);
 - g) valamennyi további, a biztonsággal kapcsolatos lényeges információ, a szervezet által végrehajtott kockázat-értékelésnek megfelelően.
9. A tájékoztatási eljárásnak a járműállomány-karbantartás irányítási feladatkörre való alkalmazásakor legalább az újbóli üzembe helyezésre vonatkozó információkat, beleértve a felhasználókra (vasúttársaságok és pályahálózat-működtetők) vonatkozó használati korlátozásokat is, közölni kell az érdekelt felekkel.
10. A dokumentációs eljárásának a járműállomány-karbantartás irányítási feladatkörre való alkalmazásakor legalább a következő elemeket kell nyilvántartásba venni:
 - a) karbantartási megbízások;
 - b) újbóli üzembe helyezés, beleértve a vasúttársaságokra vagy pályahálózat-működtetőkre érvényes használati korlátozásokat is.

IV. A karbantartás-végrehajtási feladatkörre vonatkozó követelmények és értékelési szempontok

1. A szervezetnek eljárásokkal kell rendelkeznie a következőkre vonatkozóan:
 - a) a járműállomány-karbantartás irányítási feladatkör által megrendelt tevékenységekkel kapcsolatban rendelkezésre bocsátott információk teljességének és megfelelőségének ellenőrzése;
 - b) a karbantartási megbízásnak megfelelő karbantartási szolgáltatások elvégzése érdekében alkalmazandó előírt, lényeges karbantartási dokumentumok és egyéb előírások használatának ellenőrzése;
 - c) valamennyi, a karbantartási megbízásokban szereplő vonatkozó karbantartási előírás valamennyi érintett személy számára történő hozzáférhetővé tételének biztosítása (pl. azáltal, hogy a belső munkahelyi utasításokba foglalják őket);
 - d) a karbantartási megbízásokban hivatkozott jogszabályokban és szabványokban meghatározott valamennyi vonatkozó karbantartási előírás valamennyi érintett személy számára történő hozzáférhetővé tételének biztosítása (pl. azáltal, hogy a belső munkahelyi utasításokba foglalják őket).
2. A szervezetnek eljárásokkal kell rendelkeznie a következők biztosítása érdekében:
 - a) a karbantartási megbízásokban és a beszállítói dokumentációban meghatározott módon használják fel az alkotóelemeket (beleértve az alkatrészeket is) és anyagokat;

- b) az alkotóelemeket és anyagokat a karbantartási megbízásokban és a beszállítói dokumentációban meghatározott, valamint kopást és károsodást kiküszöbölő módon tárolják, kezelik és szállítják;
- c) valamennyi alkotóelem és anyag, beleértve az ügyfél által rendelkezésre bocsátottakat is, megfelel a vonatkozó nemzeti és nemzetközi előírásoknak, valamint a vonatkozó karbantartási megbízások követelményeinek.
3. A szervezetnek eljárásokkal kell rendelkeznie alkalmas és megfelelő berendezések, felszerelés és szerszámok meghatározására, azonosítására, rendelkezésre bocsátására, nyilvántartására és hozzáférhetővé tételére annak érdekében, hogy a karbantartási szolgáltatásokat a karbantartási megbízásoknak és az egyéb alkalmazandó előírásoknak megfelelően végezze el, a következők biztosításával:
- a) a karbantartás biztonságos elvégzése, beleértve a karbantartást végző személyzet egészségét és biztonságát;
- b) ergonómia és egészségvédelem, beleértve a felhasználók és az információtechnológiai rendszerek vagy a diagnosztikai berendezések közötti interfészeket is.
4. Amennyiben az érvényes eredmények biztosításához szükséges, a szervezetnek a mérőberendezésre vonatkozóan eljárásokkal kell rendelkeznie annak biztosítására, hogy a berendezés(t):
- a) meghatározott időközönként vagy használat előtt a nemzetközi, nemzeti vagy ágazati mérési szabványoknak megfelelően kalibrálják vagy ellenőrzik. Amennyiben nem létezik ilyen szabvány, a kalibráláshoz vagy ellenőrzéshez használt hivatkozási alapot rögzíteni kell;
- b) szükség szerint beállítják vagy újraállítják;
- c) a kalibrálási állapot megállapítását lehetővé tévő módon van azonosítva;
- d) védett az olyan beállításoktól, amelyek érvénytelenítenék a mérési eredményt;
- e) kezelése, karbantartása és tárolása során védett a károsodástól és a minőségromlástól.
5. A szervezetnek eljárásokkal kell rendelkeznie annak biztosítására, hogy valamennyi berendezést, felszerelést és szerszámot a dokumentált eljárásokkal összhangban, megfelelően használják, kalibrálják, őrzik és tartják karban.
6. A szervezetnek eljárásokkal kell rendelkeznie annak ellenőrzésére, hogy az elvégzett karbantartási feladatok megfelelnek-e a karbantartási megbízásoknak, valamint az üzembe helyezésre vonatkozó, az esetleges használati korlátozásokat is tartalmazó értesítés kibocsátására.
7. A kockázatértékelési eljárásnak (különös tekintettel az I. szakasz 2.4 pontjára) a karbantartás-végrehajtási feladatkörre való alkalmazásakor a munkakörnyezet nemcsak a karbantartás elvégzésére szolgáló műhelyeket foglalja magában, de a műhelyépületeken kívüli vágányokat és valamennyi olyan helyszínt, amelyen karbantartási tevékenységeket végeznek.
8. A szakmai alkalmassági nyilvántartás eljárásának a karbantartás-végrehajtási feladatkörre való alkalmazásakor legalább a következő, a biztonságot befolyásoló tevékenységeket figyelembe kell venni:
- a) kapcsolási technikák (beleértve a hegesztést és a ragasztást);
- b) roncsolásmentes vizsgálat;
- c) a jármű végső ellenőrzése és üzembe helyezése,
- d) a fékrendszereken, kerékpárokon és vonókészüléken elvégzett karbantartási tevékenységek, valamint a veszélyes áruk szállítására szolgáló tehervagonok egyes komponensei, például a tartályok és szelepek esetében végzett karbantartási tevékenységek;
- e) egyéb azonosított, a biztonságot befolyásoló szakterületek.
9. A tájékoztatási eljárásnak a karbantartás-végrehajtási feladatkörre való alkalmazásakor legalább a következő elemeket a járműállomány-karbantartás irányítási és a karbantartás-fejlesztési feladatkör rendelkezésére kell bocsátani:
- a) a karbantartási megbízásoknak megfelelően elvégzett munkálatok;
- b) valamennyi, a biztonságot érintő, a szervezet által azonosított lehetséges hiba;
- c) üzembe helyezés.
10. A dokumentációs eljárásnak a karbantartás-végrehajtási feladatkörre való alkalmazásakor legalább a következő elemeket kell nyilvántartásba venni:
- a) a biztonságot befolyásoló tevékenységekkel kapcsolatos valamennyi berendezés, felszerelés és szerszám egyértelmű azonosítása;
- b) valamennyi elvégzett karbantartási munka, beleértve a felhasznált személyzetet, szerszámokat, felszerelést, alkatrészeket és anyagokat, továbbá:

- i. a szervezet letelepedési helye szerinti, vonatkozó nemzeti jogszabályokat;
 - ii. a karbantartási megbízásokban meghatározott követelményeket, amelyek a nyilvántartásra vonatkozó követelményeket is tartalmazzák;
 - iii. a végső ellenőrzést és az üzembe helyezésre vonatkozó határozatot;
- c) a karbantartási megbízások által előírt ellenőrző intézkedések és az üzembe helyezés;
- d) a kalibrálás és ellenőrzés eredményei. A meghatározott követelmények ellenőrzéséhez és méréséhez használt számítógépes szoftver vonatkozásában a szoftvernek a kívánt feladat elvégzésére való alkalmasságát az első használatot megelőzően el kell végezni és szükség esetén újból megerősíteni;
- e) az előző mérési eredmények érvényessége, ha a mérőműszer nem felel meg az előírásoknak.
-

IV. MELLÉKLET

**KARBANTARTÁSÉRT FELELŐS SZERVEZETI TANÚSÍTVÁNY
IRÁNTI KÉRELEM**

A karbantartásért felelős szervezetnek a 2004/49/EK irányelvnek és a/az 445/2011/EU rendeletnek megfelelő karbantartási rendszerének az Európai Unión belüli elfogadását megerősítő tanúsítvány iránti kérelem

A tanúsító szerv adatai

- 1.1 A kérelemben címzett szervezet: _____
- 1.2 A tanúsító szerv hivatkozási száma _____
- 1.3 Teljes postai cím (utca, házszám, postai irányítószám, helység, ország) _____

A kérelmező adatai

- 2.1 Hivatalos megnevezés _____
- 2.2 Teljes postai cím (utca, házszám, postai irányítószám, helység, ország) _____
- 2.3 Telefonszám _____ 2.4 Fax _____
- 2.5 E-mail cím _____ 2.6 Honlap _____
- 2.7 Cégjegyzékszám _____ 2.8 HÉA-azonosító szám _____
- 2.9 Egyéb információ _____

Kapcsolattartó adatai

- 3.1 Családi név és utónév _____
- 3.2 Teljes postai cím (utca, házszám, postai irányítószám, helység, ország) _____
- 3.3 Telefonszám _____ 3.4 Fax _____
- 3.5 E-mail cím _____

A kérelemre vonatkozó adatok

- 4.1 A kérelem hivatkozási száma (a kérelmező által adott szám)

Ez a kérelem a következőkre vonatkozik:

- 4.1.1 új tanúsítvány 4.1.2 naprakészé tett/módosított tanúsítvány
- 4.1.3 meghosszabbított tanúsítvány

Működési adatok

- Vállalkozás típusa: 5.1 Vasúttársaság/pályahálózat-
működtető 5.2 Üzemben tartó
- 5.3 egyéb részletezze: _____

A karbantartásért felelős szervezet tevékenységeinek hatálya

- 5.4 Kiterjed a veszélyes áruk szállítására szolgáló tartálykocsikra: IGEN/NEM
Kiterjed egyéb, a veszélyes áruk szállítására szolgáló kocsikra: IGEN/NEM

A karbantartásért felelős szervezet üzemi feladatai:

	önállóan	részben	teljes mértékben:
5.5 Karbantartás-fejlesztés	5.4.1 ☐	5.4.2 ☐	5.4.3 ☐
5.6 Járműállomány-karbantartás irányítás	5.5.1 ☐	5.5.2 ☐	5.5.3 ☐
5.7 Karbantartás-végrehajtás	5.6.1 ☐	5.6.2 ☐	5.6.3 ☐

Benyújtott dokumentumok6.1 A karbantartási rendszer dokumentációja 6.2 Egyéb részletezze: _____**Aláírások****Kérelmező:** _____

(utónév, családi név)

Dátum: _____ Aláírás: _____

Tanúsító szerv

Belső hivatkozási szám:

_____ Kérelem beérkezésének időpontja: _____

Dátum: _____ Aláírás: _____

A CÍMZETT HIVATAL/HATÓSÁG TÖLTI KI

KARBANTARTÁSI FELADATOKRA VONATKOZÓ TANÚSÍTVÁNY IRÁNTI KÉRELEM

A 2004/49/EK irányelvnek és a/az 445/2011/EU rendeletnek megfelelő karbantartási rendszernek az Európai Unión belüli elfogadását megerősítő tanúsítvány iránti kérelem

A tanúsító szerv adatai

- 1.1 A kérelemben címzett szervezet: _____
- 1.2 A tanúsító szerv hivatkozási száma _____
- 1.3 Teljes postai cím (utca, házszám, postai irányítószám, helység, ország) _____

A kérelmező adatai

- 2.1 Hivatalos megnevezés _____
- 2.2 Teljes postai cím (utca, házszám, postai irányítószám, helység, ország) _____
- 2.3 Telefonszám _____ 2.4 Fax _____
- 2.5 E-mail cím _____ 2.6 Honlap _____
- 2.7 Cégjegyzékszám _____ 2.8 Héa-azonosító szám _____
- 2.9 Egyéb információ _____

Kapcsolattartó adatai

- 3.1 Családi név és utónév _____
- 3.2 Teljes postai cím (utca, házszám, postai irányítószám, helység, ország) _____
- 3.3 Telefonszám _____ 3.4 Fax _____
- 3.5 E-mail cím _____

A kérelemre vonatkozó adatok

- 4.1 Kérelem hivatkozási száma (a kérelmező által adott szám)

Ez a kérelem a következőkre vonatkozik:

- 4.1.1 új tanúsítvány 4.1.2 naprakészé tett/módosított tanúsítvány
- 4.1.3 meghosszabbított tanúsítvány

Működési adatok

- Vállalkozás típusa: 5.1 Vasúttársaság/pályahálózat-
működtető 5.2 Üzemben tartó
- 5.3 egyéb részletezze: _____

A tevékenységek hatálya:

- 5.4 Kiterjed a veszélyes áruk szállítására szolgáló tartálykocsikra: IGEN/NEM
Kiterjed egyéb, a veszélyes áruk szállítására szolgáló kocsikra: IGEN/NEM

Karbantartási feladatok

5.5	Karbantartás-fejlesztés	IGEN ☐	NEM ☐	Részben ☐
5.6	Járműállomány-karbantartás irányítás	IGEN ☐	NEM ☐	Részben ☐
5.7	Karbantartás-végrehajtás	IGEN ☐	NEM ☐	Részben ☐

Részleges karbantartási feladatok esetében azok az alfeladatok, amelyekre vonatkozóan a kérelmet benyújtották (lásd a/a/z 445/2011/EU rendelet III. mellékletében szereplő listát):

Benyújtott dokumentumok

- 6.1 A karbantartási rendszer dokumentációja
- 6.2 Egyéb. részletezze: _____

Aláírások

Kérelmező: _____
(utónév, családi név)

Dátum: _____ Aláírás: _____

Tanúsító szerv

Belső hivatkozási szám:

_____ Kérelem beérkezésének időpontja: _____

Dátum: _____ Aláírás: _____

A CÍMZETT HIVATAL/HATÓSÁG TÖLTI KI

V. MELLÉKLET

KARBANTARTÁSÉRT FELELŐS SZERVEZETI TANÚSÍTVÁNY

amely megerősíti a karbantartásért felelős szervezet a 2004/49/EK irányelvnek és a/az 445/2011/EU rendeletnek megfelelő karbantartási rendszerének az Európai Unión belüli elfogadását

1. A TANÚSÍTOTT KARBANTARTÁSÉRT FELELŐS SZERVEZET

Hivatalos megnevezés:	
Kereskedelmi megnevezés vagy rövidítés (fakultatív)	
Teljes postai cím (utca, házszám, postai irányítószám, helység, ország)	
Cégjegyzékszám:	Héa-azonosító szám:

2. TANÚSÍTÓ SZERV

Hivatalos megnevezés:
Teljes postai cím (utca, házszám, postai irányítószám, helység, ország)
A tanúsító szerv hivatkozási száma:

3. A TANÚSÍTVÁNYRA VONATKOZÓ INFORMÁCIÓ

Ez egy — új tanúsítvány ☐ — meghosszabbított tanúsítvány ☐ — naprakésszé tett/módosított tanúsítvány ☐	A korábbi karbantartásért felelős szervezeti tanúsítvány azonosító száma:
Érvényesség kezdete:	vége:
Vállalkozás típusa: (vasúttársaság, üzembentartó, karbantartási vállalkozó, stb.)	

4. A KARBANTARTÁSÉRT FELELŐS SZERVEZET TEVÉKENYSÉGEINEK HATÁLYA

Kiterjed a veszélyes áruk szállítására szolgáló tartálykocsikra	IGEN/NEM
Kiterjed egyéb, a veszélyes áruk szállítására szolgáló kocsikra	IGEN/NEM

5. KIEGÉSZÍTŐ INFORMÁCIÓK

--

Kibocsátás dátuma és érvényességi idő:

--

Alíráás:

--

Belső hivatkozási szám:

--

Tanúsító szerv bélyegzője:

--

KARBANTARTÁSI FELADATOKRA VONATKOZÓ TANÚSÍTVÁNY

amely megerősíti a 2004/49/EK irányelvnek és a/az 445/2011/EU rendeletnek megfelelő karbantartási rendszerek az Európai Unión belüli elfogadását

1. TANÚSÍTOTT SZERVEZET

Hivatalos megnevezés:	
Kereskedelmi megnevezés vagy rövidítés (fakultatív)	
Teljes postai cím (utca, házszám, postai irányítószám, helység, ország)	
Céggjegyzékszám:	Héa-azonosító szám:

2. TANÚSÍTÓ SZERV

Hivatalos megnevezés:
Teljes postai cím (utca, házszám, postai irányítószám, helység, ország)
A tanúsító szerv hivatkozási száma:

3. A TANÚSÍTVÁNYRA VONATKOZÓ INFORMÁCIÓ

Ez egy — új tanúsítvány ☐	A korábbi tanúsítvány azonosító száma:
— meghosszabbított tanúsítvány ☐	
— naprakészé tett/módosított tanúsítvány ☐	
Érvényesség kezdete:	vége:
Vállalkozás típusa: (vasúttársaság, üzembentartó, karbantartási vállalkozó, stb.)	

4. A KARBANTARTÁSI TEVÉKENYSÉGEK HATÁLYA

Kiterjed a veszélyes áruk szállítására szolgáló tartálykocsikra	IGEN/NEM
Kiterjed egyéb, a veszélyes áruk szállítására szolgáló kocsikra	IGEN/NEM

5. KARBANTARTÁSI FELADATOK

Karbantartás-fejlesztés	IGEN	☐	NEM	☐
Járműállomány-karbantartás irányítás	IGEN	☐	NEM	☐
Karbantartás-végrehajtás	IGEN	☐	NEM	☐

Részleges karbantartási feladatok esetében azok az alfeladatok, amelyekre vonatkozóan ez a tanúsítvány érvényes (lásd a/az XXX/2011/EU rendelet III. mellékletében szereplő listát):

6. KIEGÉSZÍTŐ INFORMÁCIÓKKibocsátás dátuma és érvényességi
idő:

Alírás:

Belső hivatkozási szám:

Tanúsító szerv bélyegzője:

VI. MELLÉKLET

„I. MELLÉKLET

BIZTONSÁGI TANÚSÍTVÁNY – A. RÉSZ

Biztonsági tanúsítvány a 2004/49/EK irányelvnek és az alkalmazandó nemzeti jogszabályoknak megfelelő biztonsági rendszer Európai Unión belüli elfogadásának megerősítéséről

EURÓPAI UNIÓS AZONOSÍTÓ SZÁM:

1. A TANÚSÍTVÁNYBAN RÉSZESÜLŐ VASÚTTÁRSASÁG

Hivatalos megnevezés:	
A vasúttársaság neve:	Rövidítés:
Nemzeti nyilvántartási szám:	Héa-azonosító szám:

2. TANÚSÍTVÁNYT KIÁLLÍTÓ SZERVEZET

Szervezet:
Ország:

3. A TANÚSÍTVÁNYRA VONATKOZÓ INFORMÁCIÓ

Ez egy	— új tanúsítvány	☐	Karbantartásért felelős szervezeti tanúsítvány: Igen/Nem
	— meghosszabbított tanúsítvány	☐	Karbantartásért felelős szervezeti tanúsítvány száma:
	— naprakészé tett/módosított tanúsítvány	☐	A korábbi A. részből álló tanúsítvány uniós azonosító száma:
Érvényesség kezdete:	vége:		
Szolgáltatás(ok) típusa(i):			
Szállítási mennyiség:			
Vasúttársaság mérete:			
A karbantartásért felelős szervezet tevékenységeinek hatálya:			
Kiterjed a veszélyes áruk szállítására szolgáló tartálykocsikra: IGEN/NEM			
Kiterjed egyéb, a veszélyes áruk szállítására szolgáló kocsikra: IGEN/NEM			

4. ALKALMAZANDÓ NEMZETI JOGSZABÁLYOK

5. KIEGÉSZÍTŐ INFORMÁCIÓK

Kibocsátás dátuma:

Aláírás: _____

Belső hivatkozási szám:

Hatósági bélyegző:

A BIZOTTSÁG 446/2011/EU RENDELETE

(2011. május 10.)

az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó egyes zsíralkoholok és keverékek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendeletre⁽¹⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 7. cikkére,

a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS

1.1. Az eljárás megindítása

- (1) 2010. augusztus 13-án az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítésben⁽²⁾ (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés) bejelentette az Indiából, Indonéziából és Malajziából (a továbbiakban: az érintett országok) származó egyes zsíralkoholok és keverékek (a továbbiakban: a vizsgált termék) Európai Unióba történő behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindítását.
- (2) A dömpingellenes eljárás megindítására azt követően került sor, hogy két uniós gyártó, a Cognis GmbH és a Sasol Olefins & Surfactants GmbH (a továbbiakban: a panaszosok) 2010. június 30-án panaszt nyújtottak be. Mindkét vállalat a német jog szerint bejegyzett, németországi, franciaországi és olaszországi telephellyel rendelkező társaság. E két vállalat a vizsgált termék uniós össztermelésének döntő hányadát adja, ebben az esetben több mint 25 %-át. A panasz olyan *prima facie* bizonyítékot tartalmazott az érintett országokból származó érintett termék dömpingjére és az abból eredő jelentős kárra vonatkozóan, amely elegendőnek minősült az eljárás megindításának indokolásához.

1.2. Az eljárásban érintett felek

- (3) A Bizottság hivatalosan értesítette a panaszosokat, az egyéb ismert uniós gyártókat, az érintettként ismert importőröket/kereskedőket és felhasználókat, az ismert

exportáló gyártókat és az érintett exportáló országok képviselőit az eljárás megindításáról. Az érdekeltek lehetőséget kaptak arra, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítésben megállapított határidőn belül írásban ismertessék álláspontjukat vagy szóbeli meghallgatást kérjenek.

- (4) A Bizottság minden olyan érdekelt fél számára lehetővé tette a meghallgatást, aki kérelmezte, és aki ismertette azokat a különleges okokat, amelyek meghallgatását indokolják.
- (5) Tekintettel arra, hogy a panasz alapján sok importőrt azonosítottak, az eljárás megindításáról szóló értesítésben az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban az importőrök esetében mintavételt helyeztek kilátásba. Az eljárás megindításáról szóló értesítésben foglalt határidőn belül négy importőr adta meg a kért tájékoztatást, és járult hozzá ahhoz, hogy szerepeljen a mintában. Mivel kevés importőr jelentkezett, az a döntés született, hogy nem alkalmaznak mintavételt.
- (6) A Bizottság kérdőíveket küldött az exportáló gyártóknak, az uniós gyártóknak, az importőröknek és valamennyi felhasználónak és beszállítónak, amelyeket érintettként ismert, továbbá mindazoknak a feleknek, amelyek az eljárás megindításáról szóló értesítésben megállapított határidőn belül ezt kérték.
- (7) A kérdőívekre öt uniós gyártó, két importőr, 21 uniós felhasználó, két indiai exportáló gyártó, két indonéziai exportáló gyártó és a velük kapcsolatban álló kereskedők, valamint három malajziai exportáló gyártó és a velük kapcsolatban álló kereskedők adtak választ.
- (8) A Bizottság minden olyan információt beszerzett és ellenőrzött, amelyet a dömping, az abból eredő kár és az uniós érdek előzetes meghatározása szempontjából szükségesnek tartott. A következő vállalatok telephelyén került sor ellenőrző látogatásra:

a) Uniós gyártók:

— Cognis GmbH, Németország

— Cognis France S.A.S., Franciaország

— Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Németország

⁽¹⁾ HL L 343., 2009.12.22., 51. o.⁽²⁾ HL C 219., 2010.8.13., 12. o.

b) Uniós importőrök:

— Oleo Solutions Ltd, Egyesült Királyság

c) Uniós felhasználók:

— Henkel AG & Co., Németország

— PCC Rokita SA, Lengyelország

— Procter & Gamble International Operations SA, Svájc

— Unilever, Hollandia

— Zshimmer & Schwarz Italiana SpA, Olaszország

d) Indiai exportáló gyártók:

— Godrej Industries Limited, Mumbai és Taluka Valia

— VVF Limited, Mumbai

e) Indonéz exportáló gyártók:

— P.T. Ecogreen Oleochemicals és a vele kapcsolatban álló vállalatok, Batam, Szingapúr, Dessau

— P.T. Musim Mas és a vele kapcsolatban álló vállalatok, Medan, Szingapúr, Hamburg

f) Malajziai exportáló gyártók:

— Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd. és a vele kapcsolatban álló vállalatok, Prai, Emmerich

— KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd. és a vele kapcsolatban álló vállalatok, Petaling Jaya, Hamburg

— Emery Oleochemicals Sdn. Bhd., Telok Panglima Garang

1.3. Vizsgálati időszak

- (9) A dömpingre és a kárra vonatkozó vizsgálat a 2009. július 1. és 2010. június 30. közötti időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) terjedt ki. A kár felmérése szempontjából releváns tendenciák vizsgálata a 2007.

január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig terjedő időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki.

2. ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

2.1. Érintett termék

- (10) Az érintett termék az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó, C8, C10, C12, C14, C16 vagy C18 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó telített zsíralkoholok (az elágazó láncú izomereket nem ideértve), beleértve a telített egységes zsíralkoholokat (más néven „egységes frakciók”), valamint a döntő részben C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó keverékeket (általános megnevezésük: C8-C10 keverék), a döntő részben C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó keverékeket (általános megnevezésük: C12-C14 keverék), valamint a döntő részben C16-C18 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó keverékeket (a továbbiakban: érintett termék), amelyek jelenleg az ex 2905 16 85, a 2905 17 00, az ex 2905 19 00 és az ex 3823 70 00 KN-kód alá tartoznak.

- (11) A vizsgált termék olyan köztes termék, amelyet természetes (olajkémiai) vagy szintetikus (petrolkémiai) forrásból állítanak elő, például természetes zsírokból és olajokból, nyersolajból, földgázból, cseppfolyósított földgázból és szénből. Főként zsíralkohol-szulfátok, zsíralkohol-etoxilátok és zsíralkohol-éter-szulfátok (úgynevezett felületaktív anyagok) előállításához használják alapanyagként. A felületaktív anyagokat detergensnek, háztartási szerek, tisztítószerek, tisztálkodószerek előállításához használják.

2.2. Hasonló termék

- (12) Megállapították, hogy az Unióba Indiából, Indonéziából és Malajziából exportált termék, az ezen országokban előállított és belföldön értékesített termék, valamint az Unióban az uniós gyártók által előállított és értékesített termék alapvető fizikai és műszaki jellemzői és felhasználási formái megegyeznek. Ezért ezeket a termékeket az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében ideiglenesen hasonló terméknek tekintik.

- (13) A vizsgálatok során egyesek azt állították, hogy az egyik panaszos telephelyeinek egyikén olyan termékeket gyárt, amelyek elágazó láncú izomer molekulákat tartalmaznak, ezek pedig nem tartoznak a termék fogalmi körébe, ezért ezt a terméket nem szabad hasonló terméknek tekinteni. Ideiglenesen megállapítható, hogy ez az állítás bizonyított, ezért az e gyártóra vonatkozó adatokat nem használták fel a kár felméréséhez. Meg kell jegyezni, hogy két másik vállalatot, amelyek közül az egyik együttműködött a vizsgálatban, ugyanezen okokból szintén ki kellett zárni az uniós gazdasági ágazat fogalmi köréből.

3. DÖMPING

3.1. India

3.1.1. Rendes érték

- (14) A rendes érték meghatározásához először minden egyes exportáló gyártó tekintetében megállapították, hogy a hasonló termék független vevők számára történő belföldi értékesítésének összmenyisége reprezentatív-e az Unióba irányuló exportértékesítés összmenyiségéhez képest. Az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének megfelelően a belföldi értékesítés akkor tekinthető reprezentatívnak, ha az érintett termék belföldi értékesítésének összmenyisége eléri az Unióba irányuló exportértékesítése összmenyiségének 5 %-át. Megállapították, hogy a hasonló termék egyes exportáló gyártók általi belföldi összértékesítése reprezentatív.
- (15) A valamely exportáló gyártó által a belföldi piacon értékesített minden olyan terméktípus esetében, amelyeket az Unióba irányuló exportra eladott terméktípussal közvetlenül összevethetőnek találtak, megvizsgálták, hogy az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában a belföldi értékesítések kellően reprezentatívak voltak-e. Valamely terméktípus belföldi értékesítése akkor minősült kellően reprezentatívnak, ha a vizsgálati időszakban a terméktípus érintett exportáló gyártó által belföldön független vevőknek értékesített teljes mennyisége legalább 5 %-a volt az általa uniós exportra értékesített hasonló terméktípus teljes mennyiségének.
- (16) A Bizottság azt is vizsgálta, hogy az egyes terméktípusok belföldi értékesítései az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdése szerint szokásos kereskedelmi forgalom keretében megvalósított értékesítésnek tekinthetők-e. Ezt olyan módon állapították meg, hogy az érintett termék minden egyes exportált típusára meghatározták a vizsgálati időszak folyamán a belföldi piacon független vevők részére történt nyereséges értékesítés arányát.
- (17) Azon terméktípusoknál, amelyek belföldi piacon értékesített mennyiségének több mint 80 %-át az egységköltségnél többért értékesítették, és amelyek esetében az eladási ár súlyozott átlaga legalább az egységnyi előállítási költség szintjén volt, a terméktípusonkénti rendes érték megállapítása az érintett típus teljes értékesítési mennyiségére alkalmazott tényleges belföldi árak súlyozott átlagának kiszámításával történt, függetlenül attól, hogy az értékesítések nyereségesek voltak-e.
- (18) Azokban az esetekben, amikor egy terméktípus nyereséges értékesítése legfeljebb a típus teljes értékesítési mennyiségének 80 %-át tette ki, vagy amikor a típus súlyozott átlagára nem érte el az egységnyi előállítási költséget, a rendes érték meghatározása a tényleges belföldi ár alapján történt, amelyet a szóban forgó típus vizsgálati időszak alatti, kizárólag nyereséges belföldi értékesítéseinek súlyozott átlagáraként számítottak ki.

3.1.2. Exportár

- (19) Mindkét indiai exportáló gyártó közvetlenül független uniós vevőknek értékesítette az érintett terméket. Az exportárakat ezért az említett független vevők által az érintett termékért ténylegesen kifizetett vagy fizetendő árak alapján határozták meg, az alaprendelet 2. cikke (8) bekezdésének megfelelően.

3.1.3. Összehasonlítás

- (20) A rendes értéket és az exportáló gyártók exportárait a gyártelepi ár alapján hasonlították össze.
- (21) A rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlításának biztosítása érdekében az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően kiigazítások formájában kellő mértékben figyelembe vették azokat a különbségeket, amelyek az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásolják. Ennek alapján a közvetett adók, a fuvarozási, a biztosítási, az anyagmozgatási, a rakodási és a mellék-költségek, a csomagolási költségek és a hitelköltségek, továbbá a jutalékok különbségeit – adott és indokolt esetben – kiigazították.
- (22) Mindkét exportáló gyártó azt kérte, hogy ne vegyék figyelembe azokat az értékesítéseket a dömpingkülönbözlet kiszámításánál, amelyeket az uniós panaszosok egyikének teljesítettek a vizsgálati időszakban, mivel ezek az értékesítések jelentős mennyiségekről szóltak, erőteljesen nyomott árakon. Ugyanakkor nincs jogi indoka annak, hogy az érintett termékek e kiveteleit miért ne lehetne figyelembe venni a dömpingkülönbözlet kiszámításánál. Ezért mindkét exportáló gyártó kérelmét elutasították.
- (23) Mindkét exportáló gyártó kérte az átváltási árfolyam kiigazítását, azzal érvelve, hogy az indiai rúpiát (INR) 2009-től tartósan felértékeltek az euróval (EUR) szemben, ezért ez torzíthatja a dömpinggel kapcsolatos számításokat. A kérelem olyan értékesítésekre vonatkozott, amelyeket 2010 januárjától EUR-ban teljesítettek, és arra irányult, hogy az ezen értékesítések INR-re történő átváltására használt árfolyam, azaz az értékesítés hónapjában érvényes árfolyam helyett a két hónappal korábbi árfolyamot vegyék figyelembe. A 2. cikk (10) bekezdésének j) pontja bizonyos körülmények között valóban lehetőséget biztosít az átváltási árfolyam kiigazítására. Ugyanakkor meg kell jegyezni, hogy az INR felértékelésére csak a vizsgálati időszak második felében került sor. Meg kell jegyezni továbbá azt is, hogy mindkét indiai vállalat gyakran, rendszeres időközönként emelte árait a fő uniós vevőivel szemben az érintett időszakban, és hogy a panaszosok által az Unióban alkalmazott árak szintén folyamatosan emelkedtek a vizsgálati időszak második felében. Ezért nem bizonyított egyértelműen, hogy az INR felértékelése nem tükröződött időszerűen az indiai exportáló gyártók által uniós vevőkkel szemben megállapított árakban, vagy hogy az a dömpinggel kapcsolatos számítások során alkalmazott jogellenes szankciót jelentett volna. Ezért mindkét vállalat kérelmét elutasították.

3.1.4. Dömpingkülönbözet

- (24) Az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban a dömpingkülönbözet megállapítására az együttműködő indiai exportáló gyártók esetében úgy került sor, hogy a súlyozott átlagos rendes értéket összehasonlították a súlyozott átlagos exportárral.
- (25) A panaszban szereplő, illetve az együttműködő indiai exportáló gyártóktól kapott információk alapján, és figyelembe véve a rendelkezésre álló statisztikai adatokat, megállapítható, hogy az érintett terméknek Indiában nincs más gyártója. Ezért az India esetében megállapítandó országos dömpingkülönbözetnek meg kell egyeznie az együttműködő exportáló gyártók esetében megállapított legmagasabb dömpingkülönbözettel.
- (26) Ez alapján az ideiglenes dömpingkülönbözet a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következő:

Vállalat	Ideiglenes dömpingkülönbözet
Godrej Industries Limited	9,3 %
VVF Limited	4,8 %
Minden más vállalat	9,3 %

3.2. Indonézia

3.2.1. Rendes érték

- (27) A rendes érték meghatározásához először minden egyes exportáló gyártó tekintetében megállapították, hogy a hasonló termék független vevők számára történő belföldi értékesítésének összmenyisége reprezentatív-e az Unióba irányuló exportértékesítés összmenyiségéhez képest. Az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének megfelelően a belföldi értékesítés akkor tekinthető reprezentatívnak, ha az érintett termék belföldi értékesítésének összmenyisége eléri az Unióba irányuló exportértékesítése összmenyiségének 5 %-át. Megállapították, hogy a hasonló termék egyes exportáló gyártók általi belföldi összértékesítése reprezentatív.
- (28) A valamely exportáló gyártó által a belföldi piacon értékesített minden olyan terméktípus esetében, amelyeket az Unióba irányuló exportra eladott terméktípussal közvetlenül összevethetőnek találtak, megvizsgálták, hogy az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában a belföldi értékesítések kellően reprezentatívak voltak-e. Valamely terméktípus belföldi értékesítése akkor minősült kellően reprezentatívnak, ha a vizsgálati időszakban a terméktípus érintett exportáló gyártó által belföldön független vevőknek értékesített teljes mennyisége legalább 5 %-a volt az általa uniós exportra értékesített hasonló terméktípus teljes mennyiségének.

- (29) A Bizottság azt is vizsgálta, hogy az egyes terméktípusok belföldi értékesítései az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdése szerint szokásos kereskedelmi forgalom keretében megvalósított értékesítésnek tekinthetők-e. Ezt olyan módon állapították meg, hogy az érintett termék minden egyes exportált típusára meghatározták a vizsgálati időszak folyamán a belföldi piacon független vevők részére történt nyereséges értékesítés arányát.
- (30) Azon terméktípusoknál, amelyek belföldi piacon értékesített mennyiségének több mint 80 %-át az egységköltségnél többért értékesítették, és amelyek esetében az eladási ár súlyozott átlaga legalább az egységnyi előállítási költség szintjén volt, a terméktípusonkénti rendes érték megállapítása az érintett típus teljes értékesítési mennyiségére alkalmazott tényleges belföldi árak súlyozott átlagának kiszámításával történt, függetlenül attól, hogy az értékesítések nyereségesek voltak-e.
- (31) Azokban az esetekben, amikor egy terméktípus nyereséges értékesítése legfeljebb a típus teljes értékesítési mennyiségének 80 %-át tette ki, vagy amikor a típus súlyozott átlagára nem érte el az egységnyi előállítási költséget, a rendes érték meghatározása a tényleges belföldi ár alapján történt, amelyet a szóban forgó típus vizsgálati időszak alatti, kizárólag nyereséges belföldi értékesítéseinek súlyozott átlagáráként számítottak ki.
- (32) Ha az exportáló gyártó nem értékesítette az adott terméktípust belföldön, a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozták meg.
- (33) Ha a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése alapján számították ki, az eladási, általános és adminisztratív költségek és a nyereség összege az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének bevezető fordulata szerint az exportáló gyártó hasonló termékének előállítására és a rendes kereskedelmi forgalom során történő értékesítésére vonatkozó tényleges adatokon alapult.

3.2.2. Exportár

- (34) Az exportáló gyártó vagy közvetlenül független vevők számára, vagy a Szingapúrban vagy az Unióban található, vele kapcsolatban álló kereskedelmi vállalaton keresztül exportálta termékeit az Unióba.
- (35) Azokban az esetekben, amikor az Unióba irányuló exportértékesítés közvetlenül uniós független vevők részére vagy a Szingapúrban található, kapcsolatban álló kereskedelmi vállalatokon keresztül történt, az exportárakat az érintett termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árak alapján állapították meg, az alaprendelet 2. cikke (8) bekezdésének megfelelően.

(36) Amennyiben az exportértékesítéseket egy Unióban található, kapcsolatban álló kereskedelmi vállalatlan keresztül végezték, az exportárakat az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésével összhangban az első független uniós vevő által az e kapcsolatban álló kereskedőknek fizetett viszonteladási ár alapján határozták meg.

3.2.3. Összehasonlítás

(37) A rendes értéket és az exportáló gyártók exportárait a gyártelepi ár alapján hasonlították össze.

(38) A rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlításának biztosítása érdekében az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően kiigazítások formájában kellő mértékben figyelembe vették azokat a különbségeket, amelyek az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásolják. Ennek alapján a közvetett adók, a fuvarozási, a biztosítási, az anyagmozgatási, a rakodási és a mellék-költségek, a csomagolási költségek és a hitelköltségek, továbbá a jutalékok különbségeit – adott és indokolt esetben – kiigazították.

(39) Az egyik vállalat a fizikai jellemzőkben rejlő különbségek alapján kért kiigazítást, mivel folyékony és szilárd halmazállapotú vizsgált terméket is exportál az EU-ba, belföldi piacon viszont csak szilárd halmazállapotú értékesít, a folyékony halmazállapotú vizsgált termék ára pedig alacsonyabb, mint a szilárd halmazállapotúé. A vállalat ugyanakkor nem számszerűsítette ezt a kiigazítást. A szilárd és folyékony halmazállapotú vizsgált termék exportárának egyszerű összehasonlítása alapján nem lehet a fizikai jellemzők különbözőségeire tekintettel kiigazítást megadni. Ráadásul a vállalat számviteli rendszere alapján sem lehet megfelelően elkülöníteni a szilárd és a folyékony termék költségkülönbségeit. Ezért nem lehetett az esetleges kiigazítást megbízhatóan kiszámítani, ennél fogva a kérelmet el kellett utasítani.

(40) A panaszosok azt állították, hogy Indonéziában az energiaköltségeket torzítják a nagyon olcsó és támogatott energiaárak. Ugyanakkor nem nyújtottak be megalapozott információkat arra vonatkozóan, hogy a belföldi és exporttermelés energiaköltségének ilyen torzulása mennyiben érintené a dömpinggel kapcsolatos számításokat. Ezért ezt az állítást elutasították.

3.2.4. Dömpingkülönbözet

(41) Az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban a dömpingkülönbözet megállapítására az együttműködő indonéz exportáló gyártók esetében úgy került sor, hogy a súlyozott átlagos rendes értéket összehasonlították a súlyozott átlagos exportárral.

(42) A panaszban szereplő, illetve az együttműködő indonéz exportáló gyártóktól kapott információk alapján, és figyelembe véve a rendelkezésre álló statisztikai adatokat, megállapítható, hogy az érintett terméknek Indonéziában nincs más gyártója. Ezért az Indonézia esetében megállapítandó országos dömpingkülönbözetnek meg kell egyeznie az együttműködő exportáló gyártók esetében megállapított legmagasabb dömpingkülönbözettel.

(43) Ez alapján az ideiglenes dömpingkülönbözet a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következő:

Vállalat	Ideiglenes dömpingkülönbözet
P.T. Ecogreen Oleochemicals	6,3 %
P.T. Musim Mas	7,6 %
Minden más vállalat	7,6 %

3.3. Malajzia

3.3.1. Rendes érték

(44) A rendes érték meghatározásához először minden egyes exportáló gyártó tekintetében megállapították, hogy a hasonló termék független vevők számára történő belföldi értékesítésének összmenyisége reprezentatív-e az Unióba irányuló exportértékesítés összmenyiségéhez képest. Az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének megfelelően a belföldi értékesítés akkor tekinthető reprezentatívnak, ha az érintett termék belföldi értékesítésének összmenyisége eléri az Unióba irányuló exportértékesítése összmenyiségének 5 %-át. Két együttműködő exportáló gyártó esetében megállapították, hogy a hasonló termék exportáló gyártók általi belföldi összértékesítése reprezentatív. A további egy exportáló gyártó esetében nem állapították meg, hogy sor került volna független vevőknek történő belföldi értékesítésre a vizsgálati időszakban.

(45) A valamely exportáló gyártó által a belföldi piacon értékesített minden olyan terméktípus esetében, amelyeket az Unióba irányuló exportra eladott terméktípussal közvetlenül összevethetőnek találtak, megvizsgálták, hogy az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában a belföldi értékesítések kellően reprezentatívak voltak-e. Valamely terméktípus belföldi értékesítése akkor minősült kellően reprezentatívnak, ha a vizsgálati időszakban a terméktípus érintett exportáló gyártó által belföldön független vevőknek értékesített teljes mennyisége legalább 5 %-a volt az általa uniós exportra értékesített hasonló terméktípus teljes mennyiségének.

- (46) A Bizottság azt is vizsgálta, hogy az egyes terméktípusok belföldi értékesítései az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdése szerint szokásos kereskedelmi forgalom keretében megvalósított értékesítésnek tekinthetők-e. Ezt olyan módon állapították meg, hogy az érintett termék minden egyes exportált típusára meghatározták a vizsgálati időszak folyamán a belföldi piacon független vevők részére történt nyereséges értékesítés arányát.
- (47) Azon terméktípusoknál, amelyek belföldi piacon értékesített mennyiségének több mint 80 %-át az egységköltségnél többért értékesítették, és amelyek esetében az eladási ár súlyozott átlaga legalább az egységnyi előállítási költség szintjén volt, a terméktípusonkénti rendes érték megállapítása az érintett típus teljes értékesítési mennyiségére alkalmazott tényleges belföldi árak súlyozott átlagának kiszámításával történt, függetlenül attól, hogy az értékesítések nyereségesek voltak-e.
- (48) Azokban az esetekben, amikor egy terméktípus nyereséges értékesítése legfeljebb a típus teljes értékesítési mennyiségének 80 %-át tette ki, vagy amikor a típus súlyozott átlagára nem érte el az egységnyi előállítási költséget, a rendes érték meghatározása a tényleges belföldi ár alapján történt, amelyet a szóban forgó típus vizsgálati időszak alatti, kizárólag nyereséges belföldi értékesítéseinek súlyozott átlagáraként számítottak ki.
- (49) Ha az exportáló gyártó nem értékesítette az adott terméktípust belföldön, a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozták meg.
- (50) Ha a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése alapján számították ki, az eladási, általános és adminisztratív költségek és a nyereség összege az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének bevezető fordulata szerint az exportáló gyártó hasonló termékének előállítására és a rendes kereskedelmi forgalom során történő értékesítésére vonatkozó tényleges adatokon alapult.
- (51) Azon exportáló gyártó tekintetében, amely nem értékesített belföldön a vizsgálati időszakban, az eladási, általános és adminisztratív költségek és a nyereség összege az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdése a) pontjának értelmében a vizsgálat alá vont másik két exportáló gyártó tekintetében a hasonló termék előállítására és a malajziai piacon való értékesítésére vonatkozóan megállapított tényleges összegek súlyozott átlagán alapult.

3.3.2. Exportár

- (52) Az exportáló gyártó vagy közvetlenül független vevők számára, vagy az Unióban található, vele kapcsolatban álló vállalatban keresztül exportálta termékeit az Unióba.
- (53) Azokban az esetekben, amikor az Unióba irányuló exportértékesítés közvetlenül független vevők részére

történt, az exportárakat az érintett termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árak alapján állapították meg, az alaprendelet 2. cikke (8) bekezdésének megfelelően.

- (54) Amennyiben az exportértékesítéseket egy Unióban található, kapcsolatban álló vállalatban keresztül végezték, az exportárakat az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésével összhangban az első független uniós vevő által az e kapcsolatban álló vállalatnak fizetett viszonteladási ár alapján határozták meg.

3.3.3. Összehasonlítás

- (55) A rendes értéket és az exportáló gyártók exportárait a gyártelepi ár alapján hasonlították össze.
- (56) A rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlításának biztosítása érdekében az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően kiigazítások formájában kellő mértékben figyelembe vették azokat a különbségeket, amelyek az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásolják. Ennek alapján a fuvarozási, a biztosítási, az anyagmozgatási, a rakodási és a mellékköltségek, a csomagolási költségek és a hitelköltségek kiigazításait – adott és indokolt esetben – elvégezték.
- (57) Egy malajziai exportáló gyártó azt állította, hogy az Unióban található, vele kapcsolatban álló vállalat valójában a gyártó exportrészlege. Ennek alapján a vállalat azt állította, hogy a gyártelepi ár megállapításakor túlzott levonásokat alkalmaznának, ha teljes mértékben kiigazítanák az eladási, általános és adminisztratív költségeket, valamint a nyereségeket az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése alapján. E tekintetben a Bizottság megállapította, hogy a számlákat a kapcsolatban álló vállalat állította ki az uniós vevők számára, és az uniós vevők által teljesített kifizetések is a kapcsolatban álló vállalathoz érkeztek be. Azt is fontos megjegyezni, hogy a kapcsolatban álló vállalat értékesítéseire felárát számítottak fel. A kereskedő pénzügyi elszámolásai is azt tükrözték, hogy ő viselte a behozatal és a viszonteladás között felmerült rendes eladási, általános és adminisztratív költségeket. Ebből tehát inkább az tűnik ki, hogy a kapcsolatban álló vállalat valójában az importőr tipikus feladatait látja el. Ennek alapján a vállalat állítását a Bizottság elutasította.

- (58) A panaszosok Malajziára vonatkozóan is benyújtották ugyanazt, a (40) preambulumbekzdésben említett, az energiaköltségekkel kapcsolatos állítást, amelyet Indonézia tekintetében. Ezt az állítást ugyanazokból az okokból szintén elutasították.

3.3.4. Dömpingkülönbözet

- (59) Az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban a dömpingkülönbözet megállapítására az együttműködő malajziai exportáló gyártók esetében úgy került sor, hogy a súlyozott átlagos rendes értéket összehasonlították a súlyozott átlagos exportárral.

(60) A panaszban szereplő, illetve az együttműködő malajziai exportáló gyártóktól kapott információk alapján, és figyelembe véve a rendelkezésre álló statisztikai adatokat, megállapítható, hogy az érintett termékek Malajziában nincs más gyártója. Ezért a Malajzia esetében megállapítandó országos dömpingkülönbözetnek meg kell egyeznie az együttműködő exportáló gyártók esetében megállapított legmagasabb dömpingkülönbözettel.

(61) Ez alapján az ideiglenes dömpingkülönbözet a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következő:

Vállalat	Ideiglenes dömpingkülönbözet
Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd	13,8 %
KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.	5,0 %
Emery Oleochemicals Sdn. Bhd	5,3 %
Minden más vállalat	13,8 %

4. KÁR

4.1. Az uniós gazdasági ágazat és az uniós előállítás meghatározása

(62) A vizsgálati időszak alatt a hasonló terméket két ismert és néhány egyéb nagyon kis gyártó állította elő az Unióban. Az uniós gyártókról rendelkezésre álló információkat, beleértve a panaszban szolgáltatott, illetve a vizsgálat megindítása előtt és után az uniós gyártóktól gyűjtött információkat is, felhasználták a teljes uniós előállítás megállapítására. Ezen az alapon a teljes uniós előállítás becsült mértéke körülbelül 400 000–500 000 tonna volt a vizsgálati időszakban. Az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében az uniós gazdasági ágazatot a teljes uniós előállítást képviselő uniós gyártók alkotják.

(63) Egyes érdekelt felek azt állították, hogy a panaszosok egyikét nem lehet az uniós gazdasági ágazat szereplőjének tekinteni, mivel ez a vállalat importálta az érintett terméket a vizsgálati időszakban. Bebizonyosodott ugyanakkor, hogy az e vállalat által a vizsgálati időszakban az érintett országokból behozott termékek százalékos aránya meglehetősen alacsony volt, ennél fogva jelentéktelen a hasonló termék általa történő előállításához képest. Ráadásul ezek a behozatalok főként ideiglenes jellegűek voltak. Megerősíthető tehát, hogy e vállalat fő tevékenysége a vizsgált termék előállítása és értékesítése az EU-ban, valamint fő érdekeltisége megegyezik az uniós gyártókéval. Ebből következően ideiglenesen megállapítható, hogy ez az állítás nem igazolható.

4.2. Uniós fogyasztás

(64) A fogyasztást az uniós gazdasági ágazat által az uniós piacon teljesített összes értékesítésből, a kötött felhasználásból és az összes behozatalból kiindulva (az Eurostattól

származó adatok alapján) állapították meg. Mivel az Eurostat adatai néhány olyan termékre is kiterjednek, amelyek nem egyeznek meg az érintett termékkel, el kellett végezni a megfelelő kiigazításokat. Az információk a bizalmas adatkezelés érdekében indexekben (2007 = 100) szerepelnek.

Uniós fogyasztás	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
tonna	100	102	97	102
Éves Δ %		2,2 %	- 4,8 %	4,6 %

Forrás: Eurostat, a panaszban jelzett adatok és a kérdőívre adott válaszok.

(65) A figyelembe vett időszakban az uniós fogyasztás 2 %-kal esett vissza. A fogyasztás 2007 és 2008 között 2,2 %-kal emelkedett, majd 2008 és 2009 között 4,8 %-kal esett vissza. 2009-től a vizsgálati időszak végéig a fogyasztás 4,6 %-kal növekedett.

(66) A gazdasági visszaesés is hozzájárult a fogyasztás 2008-tól kezdődő csökkenéséhez, mivel az érintett termék felhasználói ebben az időszakban a termékek iránti kereslet visszaesését tapasztalhatták. A vizsgálati időszak kezdetekor a piaci helyzet valamelyes javulni kezdett, ez azt eredményezte, hogy az érintett termék iránti kereslet 2009 első feléhez képest növekedett.

4.3. Az érintett országokból származó uniós behozatal

4.3.1. Kumuláció

(67) A Bizottság mérlegelte, hogy az érintett országokból származó dömpingelt behozatal hatásait az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésében rögzített kritériumok alapján összesítve kell-e értékelni. E cikk előírja, hogy amikor egyszerre két vagy több országból érkező termék behozatala képezi a dömpingellenes vizsgálat tárgyát, az ilyen behozatal hatásait csak akkor lehet összesítve értékelni, ha megállapítást nyer, hogy a) az egyes országokból származó behozatalra megállapított dömpingkülönbözet magasabb az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdésében meghatározott minimum százaléklábnál, és az egyes országokból származó behozatal mennyisége sem elhanyagolható, valamint b) az importtermékek közötti verseny feltételeit, valamint az importtermékek és a hasonló közösségi termékek közötti verseny feltételeit figyelembe véve a behozatal hatásainak összesített értékelése helyénvaló.

(68) Az egyes érintett országokból érkező behozatalra vonatkozóan megállapított dömpingkülönbözetek meghaladják az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdésében meghatározott minimum százaléklábat, azaz az exportárak 2 %-át, és az egyes érintett országokból érkező behozatal mennyisége az alaprendelet 5. cikkének (7) bekezdésében megállapított 1 %-os piaci részesedési határérték fölött van.

- (69) A vizsgálat továbbá kimutatta, hogy a dömpingelt behozatalok, valamint a dömpingelt behozatal és a hasonló uniós termék között hasonlóak voltak a versenyfeltételek. Megállapították, hogy az összes érintett országban alkalmazott átlagos behozatali ár csökkent a figyelembe vett időszakban, és ugyanazt a tendenciát követte. Emellett az érintett országokból behozott vizsgált termék minden tekintetben hasonló és felcserélhető volt, és hasonló uniós értékesítési csatornákon keresztül, ugyanazon feltételekkel került értékesítésre, tehát mind egymással, mind az Unióban előállított vizsgált termékkel versenyben volt.
- (70) A fentiek alapján a Bizottság ideiglenesen megállapította, hogy az összesített értékelés minden követelménye teljesült, és ennek megfelelően az érintett országokból származó dömpingelt behozatal hatásait a kár elemzése céljából együttesen kell értékelni.

4.3.2. Az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal mennyisége, ára és piaci részesedése

Az érintett országokból érkező behozatal	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
tonna	112 523	177 286	165 386	176 279
Index: 2007 = 100	100	158	147	157
Éves $\Delta\%$		57,6 %	- 6,7 %	6,6 %
Piaci részesedés	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	154	151	154
Éves $\Delta\%$		54,2 %	- 2,0 %	1,9 %
Átlagár EUR/tonnában	942	1 017	837	882
Index: 2007 = 100	100	108	89	94
Éves $\Delta\%$		8 %	- 18 %	5 %

Forrás: Eurostat és a kitöltött kérdőívek.

- (71) A figyelembe vett időszakban az érintett országokból származó behozatal mennyisége jelentősen, 57 %-kal nőtt. A legnagyobb növekedésre 2007 és 2008 között került sor, amikor a behozatal 58 %-kal emelkedett. A behozatal ezt követően, 2009-ben mérséklődött, majd a vizsgálati időszakban ismételt a 2008. évi szintre emelkedett.
- (72) Az érintett országból származó behozatal átlagára erőteljesen ingadozott a figyelembe vett időszakban, és összességében 6 %-kal csökkent. Az érintett országokból származó behozatal átlagára a figyelembe vett időszak

egészében elmaradt a világ többi része és az uniós ágazat által alkalmazott ártól, így növekedett az érintett országok piaci részesedése.

- (73) Az érintett országok piaci részesedése a figyelembe vett időszak során jelentősen, 54 %-kal emelkedett. A legnagyobb növekedésre 2007 és 2008 között került sor. A gazdasági válság során a behozatal mérséklődése volt megfigyelhető, aminek következtében az érintett országok piaci részesedése 2 %-kal csökkent 2008 és 2009 között, azonban a figyelembe vett időszak végére e piaci részesedés ismételt növekedett.

4.3.2.1. Áralakítás

- (74) Az áralakítás vizsgálatának céljából az uniós gazdasági ágazat által az Unió piacán független vevők számára történő értékesítés során alkalmazott, terméktípusonkénti eladási ár gyártelepi szintre igazított súlyozott átlagát hasonlították össze az Unió piacán az első független vevőnek eladott, az érintett országokból behozott termékek azon megfelelő súlyozott átlagárával, amelyet a meglévő vámtételek és a behozatalt követő költségek miatt megfelelően kiigazított CIF-paritás alapján állapítottak meg. A kereskedelem azonos szintjén történő tranzakcióknak a szükséges kiigazítások utáni, engedményekkel és visszatérítésekkel csökkentett árát hasonlították össze. Az összehasonlítás eredményei az uniós gazdasági ágazat vizsgálati időszak alatti eladási árainak százalékában kifejezve jelentős (16 %-ig terjedő) ár-alakítási különbséget jeleztek. Ezek az ár-alakítási különbségek az Unió piacon érdekelt országokból érkező behozatalból eredő árnyomásból fakadnak.
- (75) Érintett országokként az alakítási különbségek a következők voltak:

Ország	Alakítási különbség
India	- 0,5 %-tól 16 %-ig
Indonézia	- 12,1 %-tól - 3,2 %-ig
Malajzia	- 10,4 %-tól 15,1 %-ig

4.4. Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete ⁽¹⁾

4.4.1. Előzetes megjegyzések

- (76) Az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében, a dömpingelt behozatal által az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatás vizsgálata magában foglalta – az uniós gazdasági ágazat helyzetének 2007-től a vizsgálati időszak végéig történő felmérése céljából – valamennyi gazdasági mutató értékelését.

⁽¹⁾ Az információk az uniós gazdasági ágazat által kitöltött kérdőívekben szereplő ellenőrzött adatokon alapulnak, és – amikor a titoktartás szükségessé teszi – indexek (2007 = 100) vagy tartományok formájában szerepelnek.

4.4.2. Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

Az uniós gazdasági ágazat termelése	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	90	77	83
Az uniós ágazat kapacitása	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	109	103	98
Kapacitáskihasználás	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	83	75	85

Forrás: kitöltött kérdőívek.

(77) 2007-től 2009-ig az uniós előállítás jelentősen, 23 %-kal csökkent, majd 2009 és a vizsgálati időszak vége között kismértékben javult, így összességében 17 %-os csökkenés volt tapasztalható a figyelembe vett időszakban. Meg kell jegyezni, hogy bár az uniós fogyasztás körülbelül 5 %-kal csökkent 2008 és 2009 között, ugyanezen időszak alatt az uniós gazdasági ágazat termelése jóval nagyobb mértékben, 15 %-kal esett vissza, és az uniós fogyasztás a vizsgálati időszakban tapasztalt növekedése ellenére sem emelkedett.

(78) A figyelembe vett időszak alatt az uniós gazdasági ágazat termelési kapacitása hozzávetőleg 2 %-kal csökkent. A 2008. évi 9 %-os növekedést követő években csökkentették a kapacitást, így a figyelembe vett időszakban összességében 2 %-os kapacitáscsökkenést tapasztaltak.

(79) Ugyanakkor a csökkenő termelési mennyiség mellett a rendelkezésre álló kapacitás kihasználása is csökkent 15 %-kal a figyelembe vett időszakban. A legnagyobb visszaesésre 2009-ben, az általános gazdasági válság során került sor, ezt kismértékű növekedés követte a vizsgálati időszakban.

4.4.3. Értékesítés és piaci részesedés

(80) Az alábbi táblázat értékesítési adatai az uniós piacon az első független vevő részére értékesített mennyiségekre és eladási értékekre vonatkoznak.

A független vevők részére történt értékesítés mennyisége az EU-ban	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	85	79	82
Éves $\Delta\%$		-15,4 %	-6,5 %	4,3 %

A független vevők részére történt értékesítés értéke az EU-ban (EUR)	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	102	85	88
Éves $\Delta\%$		1,6 %	-16,6 %	3,9 %
Az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	88	87	88

Forrás: Eurostat és a kitöltött kérdőívek.

(81) Az értékesítési mennyiség 18 %-kal, a piaci részesedés 12 %-kal csökkent 2007 és a vizsgálati időszak között. A figyelembe vett időszak kezdetekor, 2007 és 2008 között az uniós gazdasági ágazat értékesítési mennyisége 15 %-kal csökkent, és a piaci részesedés 12 %-át is elvesztették, annak ellenére, hogy az uniós fogyasztás emelkedett. 2009-ben visszaesett az uniós fogyasztás, ami az értékesítési mennyiség tekintetében további, 6,5 %-os veszteséget jelentett az uniós gazdasági ágazat számára. A vizsgálati időszakban az uniós fogyasztás emelkedésével kismértékben az uniós értékesítés is növekedett. A piaci részesedés azonban változatlan maradt 2008 és a vizsgálati időszak vége között.

4.4.4. Az uniós gazdasági ágazat átlagos egységárai

Egységár, független vevőknek történő uniós értékesítés esetén	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	120	107	107
Éves $\Delta\%$		20,1 %	-10,8 %	-0,4 %

Forrás: kitöltött kérdőívek.

(82) Az árak jelentősen, 20 %-kal emelkedtek 2007 és 2008 között. Meg kell jegyezni, hogy az exportáló gyártók ugyancsak emelték áraikat ebben az időszakban, jóllehet az uniós gazdasági ágazatnál jóval csekélyebb mértékben.

(83) 2009-ben az uniós gazdasági ágazatnak csökkentenie kellett az árait, hogy reagáljon az érintett országokból származó megnövekedett behozatal miatti nyomásra. 2008-ban az ezen országokból származó behozatal 57 %-kal nőtt, árai pedig jelentősen elmaradtak az uniós gazdasági ágazat áraitól. Ugyanakkor az uniós gazdasági ágazat nem tudta ugyanarra a szintre csökkenteni az árait, mint az exportáló gyártók.

(84) A vizsgálati időszakban az uniós gazdasági ágazat a 2009. évi árszintet tartotta, így az árak összességében 7 %-kal emelkedtek a figyelembe vett időszakban.

4.4.5. Készletek

- (85) Az uniós gazdasági ágazat készletei a figyelembe vett időszak során 33 %-kal csökkentek. A készletek különösen 2008 és a vizsgálati időszak között csökkentek jelentősen, 51 %-kal.

Az uniós gazdasági ágazat zárókészletei	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	128	86	67
Éves $\Delta\%$		27,7 %	- 33,0 %	- 21,1 %
Készlet a termeléshez viszonyítva	5,0 %	7,1 %	5,6 %	4,1 %

Forrás: kitöltött kérdőívek.

4.4.6. Foglalkoztatottság, bérek és termelékenység

Foglalkoztatottság az uniós gazdasági ágazatban	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Az érintett termékhez kapcsolódó összes munkavállaló (a nem nyilatkozó gyártókkal együtt) Index: 2007 = 100	100	97	91	87
Munkavállalónkénti átlagbér (EUR) Index: 2007 = 100	100	102	101	106
Termelékenység (egység/munkavállaló) Index: 2007 = 100	100	93	85	96

Forrás: kitöltött kérdőívek.

- (86) Az uniós gazdasági ágazat leépítésének hatására a munkavállalók száma 13 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban. A munkavállalónkénti munkaerőköltségek kismértékben, 6 %-kal növekedtek ugyanebben az időszakban. Ez természetes növekedésnek tekinthető, és elmarad a figyelembe vett időszakban tapasztalható inflációs rátától.

4.4.7. Nyereségesség, pénzforgalom, beruházások, beruházások megtérülése, illetve tőkebevonási képesség

Nyereségesség független vevőknek történő uniós értékesítés esetén	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
% nettó veszteség/forgalom Index: 2007 = 100	100	76	408	236

Nyereségesség független vevőknek történő uniós értékesítés esetén	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Az uniós gazdasági ágazat negatív pénzforgalma (EUR) Index: 2007 = 100	100	- 249	1 178	439
Pénzforgalom a független vevőknek történő uniós értékesítés %-ában	- 1,3 %	3,7 %	- 24,5 %	- 7,9 %
Index: 2007 = 100	100	- 285	1 899	609
Az uniós gazdasági ágazat beruházásai (EUR) Index: 2007 = 100	100	56	68	65
Éves $\Delta\%$		- 43,8 %	20,6 %	- 4,2 %
Negatív befektetési hozam az uniós gazdasági ágazatban Index: 2007 = 100	100	136	510	320

Forrás: kitöltött kérdőívek.

- (87) Az uniós gazdasági ágazat nyereségességét úgy állapították meg, hogy a hasonló termék értékesítéséből származó, adózás előtti nettó hasznot (ebben az esetben veszteséget) az említett értékesítések forgalmának százalékában fejezték ki. Megállapítást nyert, hogy az uniós gazdasági ágazat nyereségessége negatív volt az érintett időszak kezdete, azaz 2007 óta, és a figyelembe vett időszakban a veszteség jelentősen növekedett. A veszteségek a 2008. évi csökkenés után 2009-ben, az általános gazdasági válság idején ismét nagymértékben növekedtek. A gazdaság vizsgálati időszakban tapasztalt fellendülése ugyanakkor lehetővé tette az uniós gazdasági ágazat számára, hogy a forgalmi veszteségeit mérsékelje, amely még mindig messze elmaradt a pozitív nyereségszintektől.
- (88) A pénzforgalomban tapasztalható tendencia – ami a gazdasági ágazatnak azon képessége, hogy saját maga finanszírozza a tevékenységeit – nagymértékben tükrözi a nyereségesség alakulását. A pénzforgalom negatív volt 2007-ben, és jelentősen csökkent a figyelembe vett időszakban. Ugyanez mondható el a beruházások megtérüléséről is, amely a figyelembe vett időszak során – az uniós gazdasági ágazat által elért negatív eredményekkel összhangban – hasonlóan negatív volt.
- (89) A fentiek következményeként az uniós gazdasági ágazat beruházásra való képessége korlátozódott, mivel a pénzforgalma a figyelembe vett időszak alatt jelentősen romlott. Ennek következtében a beruházások hozzávetőleg 35 %-kal estek vissza az említett időszakban.

4.4.8. *Növekedés*

- (90) A figyelembe vett időszak alatt az uniós fogyasztás többé-kevésbé változatlan maradt. Ugyanakkor az uniós gazdasági ágazat értékesítési mennyisége 18 %-kal, piaci részesedése 12 %-kal esett vissza.

4.4.9. *A tényleges dömpingkülönbszet nagysága*

- (91) Figyelembe véve az érintett országokból származó dömpingelt behozatal mennyiségét, piaci részesedését és árát, a tényleges dömpingkülönbszetek uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatása nem tekinthető elhanyagolhatónak.

4.5. **A károkozásra vonatkozó következtetések**

- (92) A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy a kármutatók többsége – például a termelés (– 17 %), a kapacitáskihasználás (– 13 %), az értékesítési mennyiség (– 18 %), a piaci részesedés (– 12 %) és a foglalkoztatottság (– 14 %) – kedvezőtlenül alakult a figyelembe vett időszakban. Emellett jelentősen romlottak az uniós ágazat pénzügyi teljesítményéhez kapcsolódó kármutatók, például a pénzforgalom és a nyereségesség. Ez azt jelenti, hogy az uniós ágazat tőkebevonási képessége korlátozott maradt, különösen a vizsgálati időszakban.
- (93) A fentiek figyelembevételével azt a következtetést lehetett levonni, hogy az uniós gazdasági ágazatot jelentős kár érte az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében.

5. **OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS**5.1. **Bevezetés**

- (94) Az alaprendelet 3. cikkének (6) és (7) bekezdésével összhangban megvizsgálták, hogy az érintett termék érintett országokból származó dömpingelt behozatala okozott-e olyan mértékű kárt az uniós gazdasági ágazatnak, amely jelentősnek minősíthető. A dömpingelt behozataltól eltérő egyéb, az uniós gazdasági ágazatot ugyanabban az időben kárral fenyegető ismert tényezőket is megvizsgálták annak érdekében, hogy az ilyen egyéb tényezők által okozott esetleges kárt ne lehessen a dömpingelt behozatalnak tulajdonítani.

5.2. **A dömpingelt behozatal hatása**

- (95) A vizsgálatok arra mutattak rá, hogy az Unió fogyasztása szinte változatlan volt a figyelembe vett időszakban, míg az érintett országokból származó dömpingelt behozatal mennyisége jelentősen, mintegy 57 %-kal növekedett.
- (96) Az érintett országokból származó dömpingelt behozatal nyomás alatt tartotta az uniós gazdasági ágazatot, főként 2008-ban, amikor e behozatal 58 %-kal nőtt. Ebben az évben az érintett országok által alkalmazott árak az Eurostat adatai alapján lényegesen elmaradtak az uniós gazdasági ágazat áraitól. Ennek következtében az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése körülbelül 12 %-kal csökkent, míg az érintett országoké 54 %-kal növekedett.

- (97) E nyomásra reagálva az uniós gazdasági ágazat csökkentette az árait 2009-ben. Jóllehet az érintett országokból származó behozatal mennyisége csökkent (– 6,7 %) a gazdasági visszaesséssel és az uniós piac szűkülésével egyidejűleg, a behozatali ár nagyobb mértékben csökkent az uniós gazdasági ágazat által alkalmazott árnál, ezért az uniós gazdasági ágazat nem tudta visszaszerezni elvesztett piaci részesedését.

- (98) A vizsgálati időszakban az uniós piacnak tovább kellett csökkenteni árait, jóllehet az érintett országok által alkalmazott áralakítás még mindig 3 %-os volt az ellenőrzött exportadatok alapján. Az uniós gazdasági ágazat értékesítési mennyisége (+ 4,3 %) és eladási értéke (+ 3,9 %) kismértékben emelkedett, ám annak ellenére, hogy csökkent az érintett országok által alkalmazott behozatali árhoz viszonyított árkülönbség, az uniós gazdasági ágazat nem tudta kihasználni a fogyasztás növekedését, és piaci részesedése nem változott. Eközben az érintett országokból származó behozatal mennyisége és ezen országok piaci részesedése a vizsgálati időszakban tovább növekedett (előbbi 6,6 %-kal, utóbbi 2 %-kal).

5.3. **További tényezők hatása**

- (99) Az okozati összefüggés keretében vizsgált további tényezők a következők voltak: a más országokból származó behozatal, az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye és a gazdasági válság hatása.

5.3.1. *A más országokból (a világ többi részéből) származó behozatal*

A más országokból származó behozatal mennyisége (Eurostat)	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
tonna	32 874	31 446	38 295	30 495
Index: 2007 = 100	100	96	116	93
Éves Δ %		– 4,3 %	21,8 %	– 20,4 %
Más országok piaci részesedése	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	94	120	91
Éves Δ %		– 6,4 %	27,9 %	– 23,9 %
A más országok által alkalmazott átlagár EUR/tonnában	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	112	93	92
Éves Δ %		12 %	– 17 %	– 1 %

Forrás: Eurostat

- (100) Az Eurostat adatai alapján a vizsgálat alá nem vont harmadik országokból származó vizsgált termék Uniósba történő behozatalának a mennyisége 7 %-kal esett vissza a figyelembe vett időszak során. Ezeknek az országoknak a piaci részesedése szintén 9 %-kal csökkent.

- (101) E behozatalok átlagára magasabb volt mind az érintett országok exportáló gyártói által alkalmazott áraknál, mind az uniós gazdasági ágazat árainál.
- (102) A fentiek alapján a Bizottság ideiglenesen azt a következtetést vonta le, hogy az ezen harmadik országokból származó behozatal nem járult hozzá az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kárhoz.

5.3.2. Az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye

A független exportra történő értékesítés mennyisége	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	38	52	45
Éves $\Delta\%$		- 62,4 %	38,0 %	- 14,0 %
A független exportra történő értékesítés értéke	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	78	74	76
Éves $\Delta\%$		- 21,6 %	- 5,9 %	3,5 %
Egységár, független vevőknek történő exportértékesítés esetén	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	208	142	171
Éves $\Delta\%$		108,4 %	- 31,9 %	20,3 %

- (103) A figyelembe vett időszakban az uniós gazdasági ágazat exportértékesítési mennyisége 55 %-kal esett vissza. E visszaesés hatásait azonban részben az kompenzálta, hogy az átlagos eladási egységár 71 %-kal növekedett ugyanebben az időszakban, így az exportértékesítés értéke csak 24 %-kal csökkent. Mindezek alapján, valamint figyelembe véve, hogy az exportértékesítés az összes értékesítés mindössze 5 %-át tette ki a vizsgálati időszakban, a Bizottság arra az ideiglenes következtetésre jutott, hogy az exportteljesítmény nem szünteti meg az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár és az érintett országokból származó behozatal közötti okozati összefüggést.

5.3.3. A gazdasági válság hatásai

- (104) A gazdasági válság hozzájárult az uniós fogyasztás visszaeséséhez és az árnyomáshoz. A vizsgált termék iránti kisebb kereslet az uniós gazdasági ágazat termelésének visszaesését eredményezte, emellett részben hozzájárult az eladási árak leszorításához.
- (105) Rendes gazdasági körülmények között és az erőteljes árnyomás hatásának hiányában, illetve a dömpingelt behozatali szint emelkedésének hiányában az uniós gazdasági ágazatnak okozhatott volna némi nehézséget, hogy megbirkózzon a fogyasztás csökkenésével és az

állandó egységnyi költségek emelkedésével, amely a 2007 és a vizsgálati időszak között tapasztalt alacsony kapacitáskihasználtság eredményeképp lépett fel. A dömpingelt behozatalok azonban felerősítették a gazdasági visszaesés hatását, és lehetetlenné tették a költségek feletti áron történő értékesítést.

- (106) A fentiek alapján úgy tűnik, hogy az uniós kereslet gazdasági válság okozta visszaesése hozzájárult az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kárhoz. A Bizottság ugyanakkor úgy véli, hogy ez nem szünteti meg az érintett országokból származó olcsó dömpingelt behozattal kapcsolatban megállapított okozati összefüggést.

5.4. Az okozati összefüggésre vonatkozó következtetés

- (107) A fenti elemzés bebizonyította, hogy a figyelembe vett időszakban jelentősen nőtt az érintett országokból származó olcsó dömpingelt behozatal mennyisége és piaci részesedése. Ezenfelül megállapították, hogy a behozatalt az uniós gazdasági ágazat által az Unió piacán hasonló termékekért felszámított áraknál alacsonyabb dömpingáron bonyolították le.
- (108) Az érintett országokból származó olcsó dömpingelt behozatal mennyiségének és piaci részesedésének növekedése egybeesett az uniós fogyasztás általános és folyamatos csökkenésével a figyelembe vett időszakban, valamint az uniós gyártók piaci részesedését érintő, ugyanebben az időszakban bekövetkező kedvezőtlen változással. Ráadásul 2008-tól az általános gazdasági lassulás és az uniós fogyasztás csökkenése mellett az érintett országok exportőreinek árai csökkentésével sikerült fenntartaniuk piaci részesedésüket úgy, hogy még mindig alákínáltak az uniós árak. Megfigyelhető volt ugyanakkor egy további, az Unió piaci részesedését és gazdasági helyzetének főbb mutatóit befolyásoló kedvezőtlen fejlemény. A figyelembe vett időszakban a folyamatosan az uniós árak alá kínáló országokból, azaz Indiából, Indonéziából és Malajziából származó olcsó dömpingelt behozatal áradatának eredményeként visszaesett az uniós gazdasági ágazat nyereségessége, ezért súlyos veszteségek érték a vizsgálati időszakban.

- (109) Az uniós gazdasági ágazatnak vélhetően kárt okozó egyéb ismert tényezők vizsgálata arra világított rá, hogy ezek a tényezők nem olyanok, hogy megszüntethetnék az érintett országokból származó dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett károk között megállapított okozati összefüggést.

- (110) A fenti elemzés alapján – amely megfelelően megkülönböztette és elválasztotta egymástól az uniós gazdasági ágazat helyzetét befolyásoló összes ismert tényező hatását és a dömpingelt behozatal káros hatását – a Bizottság azt az ideiglenes következtetést vonta le, hogy az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó dömpingelt behozatal az alaprendelet 3. cikke (6) bekezdésének értelmében jelentős kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak.

6. AZ UNIÓS ÉRDEK

6.1. Előzetes megjegyzés

(111) A Bizottság az alaprendelet 21. cikke alapján megvizsgálta, hogy a kárt okozó dömpingre vonatkozó ideiglenes következtetés ellenére fennáll-e olyan kényszerítő erejű ok, amely alapján azt kellene megállapítani, hogy ebben a konkrét esetben az ideiglenes dömpingellenes intézkedések elfogadása nem szolgálná az Unió érdekét. Az uniós érdek elemzése valamennyi érintett érdek megítélésén alapult, beleértve az uniós gazdasági ágazatnak, az importőröknek és az érintett termék felhasználóinak érdekeit is.

6.2. Az uniós gazdasági ágazat

(112) Az uniós ágazat az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó dömpingelt behozatal következtében jelentős kárt szenvedett. Fontos emlékeztetni arra, hogy a figyelembe vett időszak alatt a legtöbb kármutató kedvezőtlen tendenciát mutatott. A behozatal különösen az uniós gazdasági ágazat pénzügyi teljesítményéhez kapcsolódó kármutatókat, egyebek között a pénzforgalmat, a beruházások megtérülését és a nyereségséget befolyásolta nagymértékben. Intézkedések hiányában nagyon valószínű az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzetének további romlása.

(113) Az ideiglenes dömpingellenes vámok kivétele várhatóan helyreállítaná az uniós piacon a hatékony kereskedelem feltételeit, és lehetővé tenné az uniós gazdasági ágazat számára, hogy a vizsgált termék árát hozzáigazítsa a különféle összetevők költségeihez és a piaci feltételekhez. Az ideiglenes intézkedések meghozatala várhatóan lehetővé tenné az uniós gazdasági ágazat számára, hogy a figyelembe vett időszak alatt elvesztett piaci részesedésének legalább egy részét visszanyerje, ami további kedvező hatással lenne gazdasági helyzetére és nyereségére.

(114) A Bizottság ezért megállapította, hogy az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó vizsgált termék behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes intézkedések elrendelése az uniós gazdasági ágazat érdekét szolgálná.

6.3. Importőrök

(115) 21 importőr számára küldtek ki kérdőíveket. A vizsgálatban csak két importőr működött együtt, mindkettő az Egyesült Királyságban működik; az érintett országokból származó behozatalból való együttes részesedésük 0,3 %-ot ért el a vizsgálati időszakban. A két importőr közül csak a nagyobb látogatták meg. Ez az importőr azonban a helyszínen nem engedte meg a könyveibe való betekintést, így a releváns információkat nem lehetett ellenőrizni. Egyértelmű volt ugyanakkor, hogy noha a dömpingellenes intézkedések növelnék e vállalat költségeit, tevékenysége szempontjából nem jelentenének

súlyos problémákat, még a vevőkör megtartása mellett sem, vagy szükség esetén a tevékenységi kör megváltoztatása esetén sem.

(116) A rendelkezésre álló információ alapján megállapítható volt, hogy noha az ideiglenes dömpingellenes intézkedések elrendelése hátrányosan érintené a fent említett importőrt, ez az importőr olyan helyzetben lenne, hogy költségtöbbletét átháríthatná a vevőire, illetve átállhatna más beszerzési forrásokra. Ezért az ideiglenes intézkedések elrendelése nem járna túlzottan kedvezőtlen hatással az importőrökre.

6.4. Felhasználók

(117) A vizsgált termék felhasználói nagy érdeklődést mutattak ezen eset iránt. A 97 megkeresett felhasználó közül 21 együttműködött a vizsgálat során. Az együttműködő felhasználók az érintett termék uniós behozatalának 25 %-át képviselték a vizsgálati időszakban. E vállalatok az Unióban mindenütt megtalálhatók, és a tisztálkodószerek, háztartási szerek és ipari tisztítószeres ágazatában tevékenykednek.

(118) A 21 vállalatból ötnél tettek látogatást; ezek az érintett országokból származó vizsgált termék uniós összehozatalának 18 %-át adták a vizsgálati időszakban. Az ellenőrzött információkból az tűnik ki, hogy a vizsgált termék e vállalatok termelési struktúráinak költségeiből jelentős részt, a végterméktől függően 10–20 %-ot tesz ki.

(119) A meglátogatott öt vállalatból három esetében az összes munkavállaló 15 %-a dolgozik az érintett terméket felhasználó ágazatban, egy vállalat esetében ez a százalékos arány 70 %, míg a másik esetében nem lehetett megállapítani a vállalat összetett struktúrája és a termék-skála változatossága miatt.

(120) A vizsgálati időszakban a vizsgált terméket használó tevékenységek összes üzleti tevékenységből való átlagos részesedése 22 % volt a meglátogatott vállalatokban, míg az e tevékenységi kör átlagos haszonkulcsa 6 % volt. Mindezek alapján és tekintettel a javasolt intézkedések viszonylagos enyhességére, a Bizottság úgy becsülte, hogy az érintett országokból származó behozatallal szemben elrendelt ideiglenes dömpingellenes intézkedések hatása összességében elég csekély marad. Néhány felhasználó azzal érvelt, hogy a dömpingellenes intézkedések elrendelése a vizsgált termék hiányát eredményezheti az Unióban, tekintve, hogy csak két nagy uniós gyártó létezik, a vizsgált termék iránti kereslet pedig egyre növekszik. Ugyanakkor meg kell jegyezni, hogy a javasolt intézkedések viszonylagos enyhessége miatt nem kizárt a vizsgált termék érintett országokból történő behozatala sem. Ráadásul a két uniós gyártó nem használta ki teljes kapacitását a figyelembe vett időszakban. Emellett behozatalra lehetőség van más olyan harmadik országokból is, amelyek nem állnak ilyen intézkedések hatálya alatt. Ezért ezt az érvelést elutasították.

(121) A fentiek alapján, még ha az érintett országokból származó behozatalra megállapított intézkedések a legtöbb felhasználóra kedvezőtlen hatással is vannak, az összehatás csekélynek tűnik. Ezért a Bizottság ideiglenesen megállapította, hogy a rendelkezésre álló információk alapján az érintett országokból származó vizsgált termék behozatala elleni dömpingellenes intézkedéseknek nagy valószínűséggel nem lesznek jelentősen kedvezőtlen hatással az érintett termék felhasználóira.

6.5. Az uniós érdekre vonatkozó következtetés

(122) A fenti szempontokat figyelembe véve a Bizottság ideiglenesen megállapította, hogy az uniós érdekre vonatkozó rendelkezésre álló információk alapján nincsenek kényszerítő erejű okok az érintett országokból származó vizsgált termék behozatalára vonatkozó ideiglenes intézkedések elrendelésével szemben.

7. IDEIGLENES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK

(123) A dömpinggel, a dömpingből származó kárral, az okozati összefüggéssel és az uniós érdekekkel kapcsolatban levont következtetéseket figyelembe véve ideiglenes intézkedéseket kell bevezetni annak megakadályozása érdekében, hogy a dömpingelt behozatal további kárt okozzon az uniós gazdasági ágazatnak.

7.1. A kár megszüntetéséhez szükséges szint

(124) Ezen intézkedések szintjének meghatározása céljából figyelembe vették a megállapított dömpingkülönbözeteiket, valamint az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár megszüntetéséhez szükséges vám összegét.

(125) A kárt okozó dömping hatásának megszüntetéséhez szükséges vám összegének kiszámításakor figyelembe vették, hogy az intézkedéseknek lehetővé kell tenniük az uniós gazdasági ágazat számára, hogy a termelési költségeit fedezni tudja, továbbá hogy olyan adózás előtti nyereségre tegyen szert, amelyet egy ilyen fajta iparág ebben az ágazatban rendes versenyfeltételek mellett, vagyis dömpingelt behozatal nélkül, a hasonló terméknek az Unióban történő értékesítéséből ésszerűen elérhetne.

(126) A kár megszüntetéséhez szükséges szintet a dömpingelt behozatal átlagárának és az uniós gazdasági ágazat célárának az összehasonlítása alapján számították ki. A célarat úgy állapították meg, hogy az uniós gazdasági ágazat költségeket fedező eladási árához (mivel az ágazat veszteségesen működött a vizsgálati időszakban) hozzáadták az előírányzott haszonkulcsot. Az uniós gazdasági ágazat azt állította, hogy 15 %-os előírányzott haszonkulcs megfelelő lenne, de állítását nem tudta alátámasztani. Az előírányzott haszonkulcsot ezért ideiglenesen 7,7 %-ban állapították meg, amely megfelel a panaszosok egyike által a figyelembe vett időszakot megelőző utolsó nyereséges évben realizált utolsó haszonkulcsnak.

(127) Az átlagos alakínálási különbséget 24,2 %-ban állapították meg India, 9,1 %-ban Indonézia és 25,7 %-ban Malajzia esetében.

7.2. Ideiglenes intézkedések

(128) Az előzőekre tekintettel és az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján a dömping és a kár megszüntetéséhez szükséges megállapított szintek közül a legalacsonyabbal azonos mértékű ideiglenes dömpingellenes vámot kell kivetni az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó érintett termék behozatalára, az alacsonyabb összegű vám szabályával összhangban. A dömpingellenes vámtételeket egy esetet kivéve a dömpingkülönbözöt alapján állapították meg.

(129) A fentiek alapján a javasolt dömpingellenes vámtételek a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Ország	Vállalat	Ideiglenes dömpingellenes vám %-ban
India	VVF Limited	4,8
	Minden más vállalat	9,3
Indonézia	P.T. Ecogreen Oleochemicals	6,3
	P.T. Musim Mas	4,3
	Minden más vállalat	7,6
Malajzia	KL-Kepong Oleomas (KLK)	5,0
	Emery	5,3
	Minden más vállalat	13,8

(130) Az e rendeletben meghatározott, az egyes vállalatokra alkalmazandó dömpingellenes vámtételeket e vizsgálat megállapításai alapján határozták meg. Így ezek az értékek a vizsgálat során a vállalatokkal kapcsolatban feltárt helyzetet tükrözik. Ezek a vámtételek (ellentétben a „minden más vállalatra” alkalmazandó országos vámmal) ennélfogva kizárólag az érintett országokból származó és az említett vállalatok, így a konkrétan említett jogalanyok által gyártott termékek behozatalára alkalmazandók. Az e rendelet rendelkező részében névvel és címmel nem említett vállalatok – beleértve a névvel és címmel felsorolt vállalatokkal kapcsolatban álló vállalatokat – által előállított importált termékekre nem vonatkozhatnak ezek a vámtételek; ezekre a termékekre a „minden más vállalatra” vonatkozó vámtételeket kell alkalmazni.

(131) A vállalat-specifikus dömpingellenes vámtételek alkalmazására vonatkozó kérelmeket (például a jogalany nevében bekövetkezett változást, illetve új gyártási vagy értékesítési egységek létrehozását követően) a Bizottsághoz ⁽¹⁾ kell benyújtani, és mellékelni kell hozzá minden fontos információt, különös tekintettel a vállalatnak a termeléshez, a belföldi értékesítéshez és az exportértékesítésekhez kapcsolódó olyan tevékenységeiben bekövetkezett változásokra, amelyek például névváltozással vagy a gyártási és értékesítési egységekben bekövetkezett változással függenek össze. Adott esetben a rendeletet ennek megfelelően módosítják az egyedi vámtételekben részesülő vállalatok listájának aktualizálásával.

(132) A dömpingellenes vám megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében a maradványvám szintje nemcsak a nem együttműködő exportáló gyártókra vonatkozik, hanem azokra a gyártókra is, akik a vizsgálati időszak során egyáltalán nem exportáltak az Unióba.

(133) A felelősségteljes ügyvitel érdekében meg kell határozni azt az időszakot, amelyen belül az eljárás megindításáról szóló értesítésben megadott határidőn belül jelentkező érdekelt felek írásban ismertethetik álláspontjukat, és meghallgatást kérhetnek. Emellett hangsúlyozni kell, hogy a vámok kivetése tekintetében az e rendelet alkalmazásában tett megállapítások ideiglenesek, és lehetséges, hogy ezeket a végleges intézkedések céljából újra meg kell vizsgálni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A következő termékek behozatalára ideiglenes dömpingellenes vámot kell kivetni: az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó, jelenleg az ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 és ex 3823 70 00 KN-kód (2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 és 3823 70 00 91 TARIC-kódok) alá tartozó, C8, C10, C12, C14, C16 vagy C18 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó telített zsíralkoholok (az elágazó láncú izomereket nem ideértve), beleértve az egységes telített zsíralkoholokat (más néven egységes frakciókat), valamint a döntő részben C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó keverékeket (általános megnevezésük: C8-C10 keverék), a döntő részben C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó keverékeket (általános megnevezésük: C12-C14 keverék), valamint a döntő részben C16-C18 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó keverékeket.

(2) Az (1) bekezdésben leírt és az alább felsorolt vállalatok által előállított termékek vámfizetés előtti, nettó, uniós határparitáson megállapított árára alkalmazandó ideiglenes dömpingellenes vámtételek a következők:

Ország	Vállalat	Ideiglenes dömpingellenes vám %-ban	TARIC kiegészítő kód
India	VVF Limited, Sion (Kelet), Mumbai	4,8	B110
	Minden más vállalat	9,3	B999
Indonézia	P.T. Ecogreen Oleochemicals, Kabil, Batam	6,3	B111
	P.T. Musim Mas, Tanjung Mulia, Medan, Sumatera Utara	4,3	B112
	Minden más vállalat	7,6	B999
Malajzia	KL-Kepong Oleomas Sdn Bhd, Petaling Jaya, Selangor Darul Ehsan	5,0	B113
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd., Kuala Langat, Selangor	5,3	B114
	Minden más vállalat	13,8	B999

(3) Az (1) bekezdésben említett termék Európai Unió belüli szabad forgalomba bocsátásának feltétele az ideiglenes vám összegével megegyező vámbiztosíték nyújtása.

(4) eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

Az 1225/2009/EK tanácsi rendelet 20. cikkének sérelme nélkül az érdekelt felek az e rendelet hatálybalépésétől számított egy hónapon belül kérhetik azoknak a lényeges tényeknek és szempontoknak a közlését, amelyek alapján ezt a rendeletet elfogadták, írásban ismertethetik álláspontjukat, és kérhetik a Bizottság általi szóbeli meghallgatásukat.

Az 1225/2009/EK rendelet 21. cikkének (4) bekezdése alapján az érintett felek az e rendelet hatálybalépésének időpontjától számított egy hónapon belül e rendelet alkalmazására vonatkozóan észrevételeket tehetnek.

3. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzétételét követő napon lép hatályba.

E rendelet 1. cikke egy hat hónapos időszakra alkalmazandó.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Office Nerv-105, B-1049 Brussels.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. május 10-én.

a Bizottság részéről
az elnök
José Manuel BARROSO

A BIZOTTSÁG 447/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2011. május 6.)****egyek áruk Kombinált Nomenklatúra szerinti besorolásáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

mivel:

- (1) A 2658/87/EGK rendelet mellékletét képező Kombinált Nomenklatúra egységes alkalmazása érdekében intézkedéseket szükséges elfogadni az e rendelet mellékletében meghatározott áruk besorolásáról.
- (2) A 2658/87/EGK rendelet meghatározza a Kombinált Nomenklatúra értelmezésére irányadó általános szabályokat. Ezeket a szabályokat kell alkalmazni bármely más olyan nomenklatúrára vonatkozóan is, amely részben vagy egészben a Kombinált Nomenklatúrán alapul vagy azt bármilyen további albontással kiegészíti, és amelyet az árukereskedelemhez kapcsolódó tarifális és más intézkedések alkalmazása céljából az Unió valamely más rendelkezése hoz létre.
- (3) Az említett általános szabályok értelmében a mellékletben szereplő táblázat 1. oszlopában leírt árukat a 3. oszlopban feltüntetett indokok alapján a táblázat 2. oszlopában megjelölt KN-kód alá kell besorolni.

(4) Indokolt úgy rendelkezni, hogy a tagállamok vámhatóságai által kibocsátott, e rendelet rendelkezéseitől eltérő tartalmú, az áruk Kombinált Nomenklatúra szerinti besorolására vonatkozó kötelező érvényű tarifális felvilágosítást a jogosult – a Közösségi Vámkodekx létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 12. cikke (6) bekezdésének alkalmazásában – három hónapig továbbra is felhasználhatja.

(5) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Vámkodekx Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A Kombinált Nomenklatúrában a melléklet táblázatának 1. oszlopában leírt árukat a táblázat 2. oszlopában megjelölt KN-kód alá kell besorolni.

2. cikk

A tagállamok vámhatóságai által kibocsátott, e rendelet rendelkezéseitől eltérő tartalmú kötelező érvényű tarifális felvilágosítás – a 2913/92/EGK rendelet 12. cikke (6) bekezdésének alkalmazásában – három hónapig továbbra is felhasználható.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. május 6-án.

*a Bizottság részéről,
az elnök nevében,
Algirdas ŠEMETA
a Bizottság tagja*

⁽¹⁾ HL L 256., 1987.9.7., 1. o.

⁽²⁾ HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

MELLÉKLET

Árumegevezés	Besorolás (KN-kód)	Indokolás
(1)	(2)	(3)
<p>Fogyasztásra kész, töltött szőlőlevél-konzerv. A termék rizs, hagyma, szójaolaj, só, citromsav, feketebors, menta és kapor szőlőlevélbe csomagolt keveréke.</p> <p>Az összetétel (tömegszázalékban):</p> <ul style="list-style-type: none">— rizs: kb. 50,— szőlőlevél kb. 15,— hagyma: kb. 9,— egyéb összetevők: olaj, só, fűszerek és víz.	1904 90 10	<p>A besorolást a Kombinált Nomenklátúra értelmezésére szolgáló 1., 3. b) és 6. általános szabály, valamint a 1904, a 1904 90 és a 1904 90 10 KN-kód szövegezése határozza meg.</p> <p>Ennek a terméknek a lényeges jellemzőjét a rizs összetevő határozza meg.</p> <p>Jellemzőinél fogva tehát a terméket a 3. b) általános szabálynak megfelelően a 1904 vtsz. alá kell besorolni.</p>

A BIZOTTSÁG 448/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2011. május 6.)****egy elnevezésnek az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába való bejegyzéséről (Σταφίδα Ηλείας [Stafida Ilias] [OFJ])**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 7. cikke (4) bekezdésének első albekezdésére,

mivel:

- (1) Az 510/2006/EK rendelet 6. cikke (2) bekezdésének első albekezdésével összhangban a Bizottság közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* Görögország kérelmét ⁽²⁾ a „Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias)” elnevezés bejegyzésére.

- (2) A Bizottsághoz nem érkezett az 510/2006/EK rendelet 7. cikke szerinti kifogás, ezért az említett elnevezést be kell jegyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az e rendelet mellékletében szereplő elnevezés bejegyzésre kerül.

2. cikkEz a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. május 6-án.

a Bizottság részéről,
az elnök nevében,
Dacian CIOLOȘ
a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 93., 2006.3.31., 12. o.

⁽²⁾ HL C 233., 2010.8.28., 20. o.

MELLÉKLET

A Szerződés I. mellékletében felsorolt, emberi fogyasztásra szánt mezőgazdasági termékek:

1.6. osztály. Gyümölcs, zöldségfélék és gabonafélék, frissen vagy feldolgozva

GÖRÖGORSZÁG

Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias) (OF)

A BIZOTTSÁG 449/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2011. május 6.)

egyes elnevezéseknek az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába való bejegyzéséről (陕西苹果 [Shaanxi ping guo] [OEM], 龙井茶 [Longjing Cha] [OEM], 琯溪蜜柚 [Guanxi Mi You] [OEM], 蠡县麻山药 [Lixian Ma Shan Yao] [OFJ])

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 7. cikke (4) bekezdésének első albekezdésére,

mivel:

- (1) Az 510/2006/EK rendelet 6. cikke (2) bekezdésének első albekezdésével összhangban a Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétette a Kínai Népköztársaság kérelmét ⁽²⁾ a „陕西苹果 (Shaanxi ping guo)”, a „龙井茶 (Longjing Cha)”, a „琯溪蜜柚 (Guanxi Mi You)” és a „蠡县麻山药 (Lixian Ma Shan Yao)” elnevezések bejegyzésére.

- (2) A Bizottsághoz nem érkezett az 510/2006/EK rendelet 7. cikke szerinti kifogás, ezért az említett elnevezéseket be kell jegyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az e rendelet mellékletében szereplő elnevezések bejegyzésre kerülnek.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. május 6-án.

a Bizottság részéről,
az elnök nevében,
Dacian CIOLOȘ
a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 93., 2006.3.31., 12. o.

⁽²⁾ HL C 252., 2010.9.18., 16. o., HL C 254., 2010.9.22., 6. o., HL C 257., 2010.9.24., 3. o., HL C 257., 2010.9.24., 7. o.

MELLÉKLET

A Szerződés I. mellékletében felsorolt, emberi fogyasztásra szánt mezőgazdasági termékek:

1.6. osztály. Gyümölcs, zöldségfélék és gabonafélék, frissen vagy feldolgozva

KÍNAI NÉPKÖZTÁRSASÁG

琯溪蜜柚 (Guanxi Mi You) (OEM)

蠡县麻山药 (Lixian Ma Shan Yao) (OF)

陕西苹果 (Shaanxi ping guo) (OEM)

1.8. osztály. A Szerződés I. mellékletében felsorolt egyéb termékek (fűszerek stb.)

KÍNAI NÉPKÖZTÁRSASÁG

龙井茶 (Longjing Cha) (OEM)

A BIZOTTSÁG 450/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2011. május 10.)****az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (az egységes közös piac-szervezésről szóló rendelet),tekintettel a gyümölcs- és zöldségágazatban a 2200/96/EK, a 2201/96/EK és az 1182/2007/EK tanácsi rendeletre vonatkozó végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 2007. december 21-i 1580/2007/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 138. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 1580/2007/EK rendelet a mellékletében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1580/2007/EK rendelet 138. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet 2011. május 11-én lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. május 10-én.

*a Bizottság részéről,
az elnök nevében,*José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.⁽²⁾ HL L 350., 2007.12.31., 1. o.

MELLÉKLET

Az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	JO	78,3
	MA	46,2
	TN	107,9
	TR	82,0
	ZZ	78,6
0707 00 05	TR	76,8
	ZZ	76,8
0709 90 70	MA	86,8
	TR	123,0
	ZZ	104,9
0709 90 80	EC	27,0
	ZZ	27,0
0805 10 20	EG	51,1
	IL	59,9
	MA	47,9
	TN	54,9
	TR	72,0
	ZZ	57,2
0805 50 10	TR	49,8
	ZZ	49,8
0808 10 80	AR	68,7
	BR	72,9
	CA	107,1
	CL	82,9
	CN	102,2
	NZ	116,8
	US	143,8
	UY	71,0
	ZA	76,2
	ZZ	93,5

⁽¹⁾ Az országoknak az 1833/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 354., 2006.12.14., 19. o.) meghatározott nomenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

IRÁNYELVEK

A BIZOTTSÁG 2011/58/EU IRÁNYELVE

(2011. május 10.)

a 91/414/EGK tanácsi irányelvnek a karbendazim hatóanyagként való ismételt felvétele céljából történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló, 1991. július 15-i 91/414/EGK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 6. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) A karbendazim 91/414/EGK irányelv I. mellékletébe való bejegyzésének érvényessége 2011. június 13-án lejár.
- (2) A hatóanyagra vonatkozó bejegyzés kérésre, legfeljebb tíz évre megújítható. A kérelmezőtől 2007. augusztus 6-án az említett hatóanyagra vonatkozó bejegyzés megújítására irányuló kérelem érkezett a Bizottsághoz.
- (3) 2008. január 10-én a kérelmező a referens tagállamnak, Németországnak a karbendazim felvételének megújítására irányuló kérelmét alátámasztó adatokat nyújtott be.
- (4) A referens tagállam elkészítette az újraértékelő jelentés tervezetét, amelyhez a kérelmező 2009. május 13-án megjegyzéseket fűzött, majd a jelentést – véglegesítését követően – 2009. július 24-én megküldték a kérelmező, valamint a Bizottság részére. A hatóanyag értékelése mellett a jelentés azon tanulmányok jegyzékét is tartalmazza, amelyekre a referens tagállam az értékelés során támaszkodott.
- (5) A Bizottság 2009. július 28-án megküldte az újraértékelő jelentés tervezetét az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatósághoz (a továbbiakban: Hatóság) és a tagállamokhoz észrevételezésre.
- (6) A Bizottság kérésére az újraértékelő jelentés tervezetét a tagállamok és a Hatóság szakmai vizsgálatnak vetették alá, a kérelmező pedig 2009. december 14-én megjegyzéseket fűzött hozzá. A Hatóság ezután 2010. április 30-án ismertette a Bizottsággal a karbedazim ⁽²⁾ kockázat-

elemzésének szakmai vizsgálata alapján tett megállapításait. Azt követően, hogy a kérelmező számára az észrevételei megtételére biztosított határidő lejárt, és figyelemmel az általa 2010. május 31-én tett észrevételekre, az újraértékelő jelentés tervezetét és a Hatóság megállapításait a Bizottság az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottságban a tagállamokkal együtt megvizsgálta, majd ezeket a karbendazimról szóló bizottsági vizsgálati jelentésként 2010. november 23-án véglegesítették.

- (7) A különböző vizsgálatokból kiderült, hogy a karbendazim-tartalmú növényvédő szerek általában véve várhatóan továbbra is megfelelnek a 91/414/EGK irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában előírt követelményeknek azon felhasználásokat illetően, amelyeket a bizottsági felülvizsgálati jelentésben megvizsgáltak és részleteztek. Ezért helyénvaló megújítani a karbedazimnak a 91/414/EGK irányelv I. mellékletébe történő felvételét annak érdekében, hogy az e hatóanyagot tartalmazó növényvédő szereket továbbra is engedélyezni lehessen, amennyiben megfelelnek az említett irányelvnek. Az első felvételhez jóváhagyott felhasználási formákon túl a kérelmező a megújítási dokumentációban támogatja a takarmányrépán való felhasználást is. Figyelembe véve a kérelmező által benyújtott kiegészítő adatokat, a takarmányrépán való felhasználást fel kell venni az engedélyezhető felhasználási formák jegyzékébe.
- (8) A 91/414/EGK irányelv 5. cikkének (4) bekezdése szerint valamely hatóanyagnak az I. mellékletbe való felvétele feltételekhez köthető. Ahhoz, hogy az emberek és állatok egészségének és az Unió környezetének magas szintű védelme megfelelően érvényre jusson, a karbendazim felhasználási formáit azokra a felhasználási formákra kell korlátozni, amelyeket ténylegesen értékelték, és amelyek úgy tekinthetők, hogy eleget tesznek a 91/414/EGK irányelv 5. cikke (1) bekezdésében szereplő feltételeknek. Ez azt is jelenti, hogy azok a felhasználási formák, amelyek nem szerepelnek az említett irányelv I. mellékletében szereplő felhasználási formák között, kizárólag a jegyzékbe történt felvételüket követően engedélyezhetők. Helyénvaló megállapítani a kereskedelmi forgalomba hozatalra gyártott karbendazimban előforduló, két releváns szennyező anyag – a 2-amino-3-hidroxi-fenazin (AHP) és a 2,3-diamino-fenazin (DAP) – koncentrációjának a felső határát.

⁽¹⁾ HL L 230., 1991.8.19., 1. o.

⁽²⁾ Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság: A karbendazim hatóanyagú növényvédő szereknél felmerülő kockázatok felméréséről készült szakértői értékelés megállapításai (Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance carbendazim), EFSA Journal 2010; 8(5):1598.

- (9) A (8) preambulumbekzdésben említett következtetés sérelme nélkül egyes konkrét kérdésekről indokolt további információkat beszerezni. A 91/414/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdése szerint valamely hatóanyagnak az I. mellékletbe való felvétele feltételekhez köthető. Ezért helyénvaló felkérni a kérelmezőt, hogy nyújtson be további információkat az aerob lebomlásról a talajban, a madarakat fenyegető hosszú távú veszélyekről és egy harmadik szennyező anyag relevanciájáról, amely a bizalmas kezelésre tekintettel AEF037197-ként említendő. Ezen túlmenően a kérelmezőt fel kell kérni, hogy vizsgálja meg a 2009. július 16-i újraértékelő jelentés tervezetének jegyzékében szereplő tanulmányokat (1. kötet, 4. szint „További információk”, 155–157. o.).
- (10) Több tagállam aggodalmát fejezte ki az anyag kockázati profiljával kapcsolatban. Hasonló aggályok már az első felvételkor is felmerültek. A megújítási dokumentáció részben azokon a toxicitási adatokon alapul, amelyeket az anyag első felvételéhez benyújtott dokumentáció értékeléséhez használtak. Az eredeti felvétel három évre korlátozódott⁽¹⁾. Figyelemmel kell továbbá lenni arra a fokozatosan növekvő igényre, hogy biztosítani kell az emberek és állatok egészségének magas szintű védelmét és a fenntartható környezetvédelmet. Ezért helyénvaló a megújított bejegyzés érvényességének időtartamát három és fél évre korlátozni.
- (11) Csakúgy, mint a 91/414/EGK irányelv I. mellékletébe felvett összes anyag esetében, a karbendazim státusát az említett irányelv 5. cikkének (5) bekezdése értelmében felül lehet vizsgálni bármilyen újonnan rendelkezésre álló adat fényében, ilyen pl. az anyag jelenleg folyamatban lévő értékelése a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló, 1998. február 16-i 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ keretében és a releváns tudományos irodalom vizsgálata.
- (12) A hatóanyagoknak a 91/414/EGK irányelv I. mellékletébe történő felvételének megújítása előtt megfelelő időtartamot kell biztosítani abból a célból, hogy a tagállamok és az érdekeltek felkészülhessenek a megújításból származó új követelményeknek való megfelelésre.
- (13) A 91/414/EGK irányelvben előírt, egy adott hatóanyagok az I. mellékletbe való felvétele megújításából fakadó kötelezettségek fenntartása mellett a felvétel megújítása után hat hónapot kell biztosítani arra, hogy a tagállamok felülvizsgálhassák a karbendazimot tartalmazó növényvédő szerekre már kiadott engedélyeket, és ezáltal biztosítsák a 91/414/EGK irányelvben és különösen annak 13. cikkében előírt követelmények, valamint

I. mellékletében meghatározott vonatkozó feltételek teljesülését. A tagállamok – szükség esetén módosításokkal – megújítják az engedélyeket, vagy elutasítják az engedélyek megújítását. A fenti határidőtől eltérve hosszabb időt kell biztosítani minden egyes növényvédő szer minden egyes tervezett felhasználására vonatkozó, a III. melléklet szerinti teljes aktualizált dokumentáció benyújtására és a 91/414/EGK irányelvben meghatározott egységes elvekkel összhangban történő értékelésére.

- (14) A 91/414/EGK irányelvet ezért a fentieknek megfelelően módosítani kell.
- (15) Az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság az elnöke által kitézött határidőn belül nem nyilvánított véleményt, ezért a Bizottság az említett intézkedésekre vonatkozóan javaslatot nyújtott be a Tanácshoz. Mivel a 91/414/EGK irányelv 19. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében meghatározott időtartam lejártáig a Tanács se nem fogadta el a javasolt végrehajtási jogi aktust, sem ellenvéleményt nem nyilvánított, ezen intézkedéseket a Bizottságnak kell elfogadnia,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 91/414/EGK irányelv I. melléklete ezen irányelv mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

A tagállamok legkésőbb 2011. november 30-ig elfogadják és kihadják azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét, valamint az e rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Ezeket a rendelkezéseket 2011. december 1-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

3. cikk

(1) A karbendazimot hatóanyagként tartalmazó növényvédő szerekre kiadott engedélyeknek a 91/414/EGK irányelvvel összhangban történő szükséges módosítását, illetve visszavonását a tagállamok 2011. december 1-jéig elvégzik.

⁽¹⁾ A Bizottság 2006. december 11-i 2006/135/EK irányelvével a 91/414/EGK tanácsi irányelvnek a karbendazim hatóanyagként való felvétele céljából történő módosításáról (HL L 349., 2006.12.12., 37. o.).

⁽²⁾ HL L 123., 1998.4.24., 1. o.

Az említett időpontig főként arról kell meggyőződniük, hogy az említett irányelv I. mellékletében a karbendazimra előírt feltételek, a hatóanyagra vonatkozó bejegyzés B. részében leírtak kivételével, teljesülnek-e, és hogy az engedély jogosultja az említett irányelv 13. cikkében meghatározott feltételek szerint rendelkezik-e az irányelv II. mellékletében szereplő követelményeknek megfelelő dossziéval, vagy ilyen dossziéhoz való hozzáféréssel.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően az olyan engedélyezett növényvédő szerek esetében, amelyek karbendazimot tartalmaznak egyedüli hatóanyagként vagy több olyan hatóanyag egyikeként, amelyek mindegyike legkésőbb 2011. június 1-jéig felkerült a 91/414/EGK irányelv I. mellékletében lévő jegyzékre, a tagállamok a 91/414/EGK irányelv VI. mellékletében előírt egységes alapelvek szerint, az irányelv III. mellékletében foglalt követelményeknek megfelelő dosszié alapján az irányelv I. mellékletében a karbendazimra vonatkozó bejegyzés B. részének figyelembevételével újból elvégzik a növényvédő szer értékelését. Az értékelés alapján meghatározzák, hogy a szer megfelel-e a 91/414/EGK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b), c), d) és e)

pontjában megállapított feltételeknek. Ezt követően a tagállamok 2013. december 1-jéig szükség szerint módosítják vagy visszavonják az engedélyt.

4. cikk

Ez az irányelv 2011. június 1-jén lép hatályba.

5. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2011. május 10-én.

*a Bizottság részéről
az elnök*

José Manuel BARROSO

MELLÉKLET

A 91/414/EGK irányelv I. mellékletének 149. sora helyébe a következő szöveg lép:

Sorszám	Közhasználatú név, azonosító szám	IUPAC-név	Tisztaság (1)	Hatálybalépés	Felvétel lejárata	Különös rendelkezések
„149	Karbendazim CAS-szám: 10605-21-7 CIPAC-szám: 263	Metil-benzimidazol-2-il-karbamát	≥ 980 g/kg Jelentős szennyeződések: 2-amino-3-hidroxi-fenazin (AHP): legfeljebb 0,0005 g/kg 2,3-diamino-fenazin (DAP): legfeljebb 0,003 g/kg	2011. június 1.	2014. november 30.	<p>A. RÉSZ</p> <p>Kizárólag gombaölő szerként engedélyezhető a következő növényekhez:</p> <ul style="list-style-type: none"> — gabonafélék — repce — cukorrépa és takarmányrépa — kukorica <p>legfeljebb a következő mértékben:</p> <ul style="list-style-type: none"> — 0,25 kg hatóanyag/hektár/kijuttatás gabonafélékhez és repcéhez, — 0,075 kg hatóanyag/hektár/kijuttatás cukorrépához és takarmányrépához, — 0,1 kg hatóanyag/hektár/kijuttatás kukoricához. <p>A következő felhasználási formákat tilos engedélyezni:</p> <ul style="list-style-type: none"> — légi kijuttatás, — kijuttatás háti permetezővel vagy kézi permetezővel, akár szakemberek, akár nem szakemberek által, — házi kert. <p>A tagállamok biztosítják, hogy minden megfelelő kockázatcsökkentő intézkedés megtörténjen. Külön figyelmet kell fordítani a következők védelmére:</p> <ul style="list-style-type: none"> — vízi élőlények. A felszíni víztestek expozíciójának minimalizálása érdekében megfelelő sodródáscsökkentő intézkedéseket kell alkalmazni. Ide értendő biztonsági távolság alkalmazása a kezelt területek és a felszíni víztestek között, sodródáscsökkentő technikák vagy eszközök használatával együtt vagy anélkül,

Sorszám	Közhasználatú név, azonosító szám	IUPAC-név	Tisztaság ⁽¹⁾	Hatálybalépés	Felvétel lejárata	Különös rendelkezések
						<p>— földigiliszták és a talajban élő más makroorganizmusok. Az engedély feltételei között szerepelnie kell kockázatcsökkentő intézkedéseknek, mint például a kijuttatások száma és időzítése, és szükség esetén a hatóanyag-koncentráció legmegfelelőbb kombinációjának megválasztása,</p> <p>— madarak (hosszú távú kockázat). Az egyes felhasználási formák kockázatértékelésének eredményétől függően szükség lehet célzott intézkedésekre is az expozíció minimalizálása érdekében,</p> <p>— a kezelők, akiknek megfelelő védőruházatot kell viselniük, különösen kesztyűt, overallt, gumicsizmát és arcvédőt vagy védőszemüveget a keverés, betöltés, kijuttatás, valamint a felszerelés tisztítása során, kivéve, ha az anyag által jelentett veszélyek megfelelően ki vannak küszöbölve a felszerelés kialakításának vagy annak köszönhetően, hogy a felszerelés el van látva meghatározott védőeszközökkel.</p> <p>B. RÉSZ</p> <p>A VI. mellékletbe foglalt egységes alapelvek megvalósítása érdekében figyelembe kell venni a karbendazimról szóló felülvizsgálati jelentés következtetéseit és különösen annak I. és II. függelékét.</p> <p>Az érintett tagállamok felkérik a kérelmezőt, hogy bocsassa a Bizottság rendelkezésére a következőket:</p> <p>— legkésőbb 2011. december 1-jéig információk a AEF037197 szennyeződés toxikológiai és ökotoxikológiai relevanciájáról,</p> <p>— legkésőbb 2012. június 1-jéig a 2009. július 16-i újraértékelő jelentés tervezetének jegyzékében szereplő tanulmányok vizsgálata (1. kötet, 4. szint »További információk«, 155–157. o.),</p> <p>— legkésőbb 2013. június 1-jéig információk az anyag sorsáról és viselkedéséről (aerob bomlás útja a talajban) és a madarakat veszélyeztető hosszú távú kockázatokról.”</p>

⁽¹⁾ A hatóanyag pontos azonosítása és részletes specifikációja a vizsgálati jelentésben található.

HATÁROZATOK

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2010. május 26.)

a Belgium által az Umicore S.A. (korábbi Union Minière S.A.) számára adóügyi egyezség formájában nyújtott állami támogatásról (C 76/03 (korábbi NN 69/03) állami támogatás)

(az értesítés a C(2010) 2538. számú dokumentummal történt)

(Csak a francia és holland nyelvű szöveg hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2011/276/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 108. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térséget létrehozó megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

azt követően, hogy az említett cikkeknek megfelelően felhívták az érdekelteket az észrevételeik megtételére ⁽¹⁾, és tekintettel ezekre az észrevételekre,

mivel:

I. ELJÁRÁS

- (1) 2002. február 11-én kelt levelében a Bizottság tájékoztatta a belga hatóságokat a belga adóhatóság különleges adófelügyelete (Inspection Spéciale des Impôts, a továbbiakban: ISI) és az Umicore S.A. (a továbbiakban: Umicore), korábbi „Union Minière S.A.” közötti, a hozzáadottérték-adó (héta) tekintetében fennálló tartozás csökkentéséről szóló egyezséggel kapcsolatban rendelkezésére álló információkról. Az említett levélben a Bizottság arra kérte a belga hatóságokat, hogy adjanak meg minden tájékoztatást, amelynek alapján ezt az egyezséget a Szerződés 107. és 108. cikkének (*) fényében értékelheti.
- (2) A belga kormány a 2002. május 7-én kelt levelében válaszolt a Bizottságnak.
- (3) 2002. augusztus 9-én kelt levelében a Bizottság részletesebb információkat kért, hogy lezárhassa az intézkedés

értékelését. Ezeket az információkat a belga kormány a 2002. szeptember 18-án kelt levelében továbbította.

- (4) 2003. október 21-én kelt levelében a Bizottság arra kérte a belga hatóságokat, hogy adják át azokat a kiegészítő dokumentumokat, amelyek egyértelművé tehetik a belga adóhatóságnak az Umicore-ral kötött egyezséggel kapcsolatos álláspontját.
- (5) 2003. október 31-én kelt levelükben a belga hatóságok arról tájékoztatták a Bizottságot, hogy Lugentz bíró, az ISI és az Umicore közötti egyezség létrejöttének körülményeivel kapcsolatos, X elleni büntetőeljárással megbízott brüsszeli vizsgálóbíró lefoglalta az Umicore adóügyi aktáját, továbbá minden, a szóban forgó egyezséggel kapcsolatos dokumentumot.
- (6) 2003. december 10-én kelt levelében a Bizottság tájékoztatta Belgiumot arról a határozatáról, hogy a kérdéses támogatás tekintetében megindítja a Szerződés 108. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárást.
- (7) A Bizottságnak az eljárás megindításáról szóló határozatát 2004. szeptember 7-én közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽²⁾. A Bizottság felszólította az érdekelteket, hogy nyújtsák be a szóban forgó támogatással kapcsolatos észrevételeiket.
- (8) A 2004. szeptember 7-én közzétett szövegbe került hiba miatt a határozatot 2004. november 17-én ismét közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽³⁾.
- (9) A Bizottság e tárgyban a 2004. október 7-én és december 13-án kelt levelekben az Umicore-tól, valamint egy 2004. október 4-én beérkezett levélben egy névtelen harmadik személytől kapott észrevételeket.
- (10) A határozat ismételt közzétételét követően Belgium a 2004. december 15-én kelt levelében továbbította megjegyzéseit.

⁽¹⁾ HL C 280., 2004.11.17., 10. o.

^(*) Az EK-Szerződés 87. és 88. cikke 2009. december 1-jei hatállyal az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 107., illetve 108. cikkévé vált. A megfelelő cikkek rendelkezései tartalmukat tekintve azonosak. E határozat alkalmazásában az EUMSZ 107. és 108. cikkére történő hivatkozásokat – adott esetben – az EK-Szerződés 87., illetve 88. cikkére történő hivatkozásként kell érteni. Az EUMSZ bevezetett bizonyos terminológiai változtatásokat is, a „Közösségből” például „Unió” lett, a „közös piacból” pedig „belső piac”.

⁽²⁾ HL C 223., 2004.9.7., 2. o.

⁽³⁾ Lásd az 1. lábjegyzetet.

- (11) 2005. május 13-án a Bizottság továbbította Belgiumnak a harmadik személyek észrevételeit. Belgium 2005. június 13-án nyújtotta be megjegyzéseit.
- (12) 2005. december 12-én kelt levelében a Bizottság tájékoztatta Belgiumot arról a határozatáról, hogy az intézkedés vizsgálatát a bíróság folyó ügyben hozott határozatáig felfüggeszti.
- (13) 2006. január 19-én adott válaszában Belgium jelezte, hogy ténylegesen zajlottak vizsgálatok a hatóság helyiségeiben, hogy az adóügyi aktát teljes egészében lefoglalták, és hogy ezen felül nem mulasztja el tájékoztatni a Bizottságot azokról a határozatokról, amelyeket a bíróság az érintett hatósággal közöl majd.
- (14) 2008. március 31-én kelt levelében a Bizottság tájékoztatást kért a bírósági eljárás aktuális állásáról és a lefoglalt dokumentumok esetleges visszaszerzéséről.
- (15) Belgium a 2008. június 16-án kelt levelében válaszolt a Bizottságnak, és jelezte, hogy a bírósági eljárást 2007. november 13-án lezárták.
- (16) 2008. július 28-án találkozási kerületbe került az ISI képviselői és a Bizottság között, amelynek befejeztével elektronikus levélben megküldték a belga hatóságoknak a Bizottság képviselői által felvetett pontokat érintő kérdések listáját. A belga hatóságok a 2008. szeptember 9-én kelt levélben küldték meg válaszukat.
- (17) 2008. október 17-én kelt levelében a Bizottság emlékeztette Belgiumot, hogy Belgiumnak kötelessége megtenni az ahhoz szükséges lépéseket, ideértve a lefoglalt dokumentumok visszaszerzését is, hogy válaszolni tudjon a Bizottság által felvetett kérdésekre. Ebben a levélben a Bizottság felvetette annak lehetőségét, hogy hivatalosan felszólítja Belgiumot a kért információk átadására, tekintettel arra, hogy ezeket az információkat már a korábbi tájékoztatás iránti megkereséseit követően meg kellett volna adni a Bizottságnak.
- (18) 2009. január 21-én kelt elektronikus levelében a Bizottság arra kérte a belga hatóságokat, hogy folyamatosan tájékoztassák a 2008. október 17-én kelt levélét követően hozott intézkedésekről. A hatóságok a 2009. január 29-én kelt levelükben azt a választ adták, hogy az ISI lépéseket tett azért, hogy megválaszolja a Bizottság által felvetett kérdéseket.
- (19) 2009. május 7-én kelt levelében Belgium arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy a lefoglalt dokumentumok végül visszakerültek az ISI-hez, és hogy ezek vizsgálata folyamatban van, hogy választ tudjanak adni a Bizottság kérdéseire.
- (20) 2009. augusztus 6-án kelt levelében Belgium továbbította a Bizottság 2008. október 17-én kelt levelében felvetett kérdésekre adott válaszát.
- (21) A Bizottság kérésére Belgium a 2009. szeptember 22-én kelt elektronikus levélben megadta a kiegészítő tájékoztatást bizonyos alkalmazandó közigazgatási rendelkezésekről.

II. A TÁMOGATÁS RÉSZLETES BEMUTATÁSA

II.1. Az ISI és az Umicore között 2000. december 21-én létrejött egyezség általános háttere

- (22) A több tagállam adóhatósága által a nemesfémekkel kapcsolatos ügyletek tárgyában folytatott vizsgálatok keretében az ISI Brüsszeli Regionális Igazgatósága ellenőrzéseket végzett az UMICORE S.A.-nál az 1995–1999 közötti évek tekintetében. Ezen ellenőrzések lezárultával az ISI 1998. november 30-án, illetve 1999. április 30-án két korrekciós kimutatást továbbított az Umicore-nak, amelyek azt állapították meg, hogy a héamentességet a szemcsés ezüst olaszországi, svájci és spanyolországi társaságoknak történő eladásának esetében szabálytalanul alkalmazták.
- (23) Ez a két korrekciós kimutatás különösen egyrészt a héa azon összegének ideiglenes megállapításáról szólt, amellyel az Umicore tartozik, mivel szabálytalanul alkalmazta az adómentességet, másrészt a fizetendő adóbírság összegének, valamint a héatartozás keletkezésének napjától automatikusan fizetendő kamatnak a meghatározásáról. A két kimutatásban felszólították az adóalanyt, hogy 20 napon belül írásban közölje az ISI-vel, hogy jóváhagyja-e az így meghatározott összegeket, vagy ismertesse megfelelően indokolt kifogásait.
- (24) Ez utóbbi választási lehetőséget követve az Umicore 1999 júniusában két levélben tudatta az ISI-vel annak megállapításaival szembeni kifogásait, és az alkalmazott héamentesség jogszerűségére hivatkozott. 1999. december 23-án az ISI az adóalany két levelére válaszul közölte észrevételeit az Umicore-ral, és megerősítette a két korrekciós kimutatásban tett megállapításainak helytállóságát. Az ISI tehát felszólította az Umicore-t, hogy közölje az adómegállapítással kapcsolatos egyetértését, vagy azokat az új tényeket, amelyek következtében vagy csökkenteni kellene az adót, vagy el kellene engedni azt, és adott esetben jelezze, hogy lemond az elévülésre történő hivatkozásról, hogy így megszakadjon az adó, a kamatok és az adóbírság behajtásának elévülési ideje. 2000. március 30-án az Umicore kiegészítette érvelését, és ismételt elutasította az ISI következtetéseit.
- (25) 2000. december 21-én az ISI elfogadta az Umicore által a két korrekciós kimutatás tárgyában benyújtott megállapodásjavaslatot (a továbbiakban: egyezség), amely arról szólt, hogy a héát az ISI által ellenőrzött teljes időszakra alkalmazzák. A szóban forgó egyezség szerint az Umicore jelentősen kisebb összeget fizetne a fent említett korrekciós kimutatásokban megjelölt összegekhez képest.

II.2. A Közösségen belüli termékértékesítésre és az árukivitelre alkalmazandó adórendszer

- (26) Az 1995–1998 közötti évekre vonatkozó egyezséggel érintett, Közösségen belüli termékértékesítésre, valamint árukivitelre alkalmazandó héával kapcsolatos szabályok

a 91/680/EGK tanácsi irányelvnek ⁽⁴⁾ a belga héatörvénykönyvbe történő átültetéséből erednek. Ez az irányelv meghatározta a fiskális határok Európai Unión belüli megszüntetésére szolgáló átmeneti héarendszert, valamint módosította a héáról szóló, hatodik irányelvet ⁽⁵⁾.

1. A termékértékesítés adóztatása

(27) A héatörvénykönyv (a továbbiakban: CTVA) 2. cikkének első albekezdése a következőképpen rendelkezik: „adó alá tartozik az adóalanyként eljáró személy által ellenszolgáltatás fejében teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás, amennyiben arra Belgiumban kerül sor.”

(28) A CTVA 10. cikke ezen felül a következőképpen rendelkezik:

„A termékértékesítés a termék feletti, tulajdonost megillető rendelkezési jog átengedése. Ez különösen átruházást vagy jognyilatkozatot tartalmazó szerződés végrehajtásaként termékeknek a vevő vagy a kedvezményezett rendelkezésére bocsátását jelenti.”

(29) Végül, a CTVA 15. cikke a következőket írja elő:

„1§ A termékértékesítésre akkor kerül sor Belgiumban, ha az a hely, amely a 2–4. §-nak megfelelően az értékesítés helyének minősül, Belgiumban található.

2§ A termékértékesítés helyének az a hely minősül, ahol a termékeket a vevő vagy a kedvezményezett rendelkezésére bocsátják.

Mindazonáltal az értékesítés helyének minősül:

1. az a hely, ahol a küldeményt feladják, vagy a szállítást megkezdik a vevő címére, ha a terméket akár az eladó, akár a vevő, akár harmadik személy adja fel, illetve fuvarozza el;

(...)

⁽⁴⁾ HL L 376., 1991.12.31., 1. o.

⁽⁵⁾ A Tanács 77/388/EGK hatodik irányelve (1977. május 17.) a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás (HL L 145., 1977.6.13., 1. o.).

7§ Az ellenkező bizonyításáig ingó javak értékesítésére vélelmezhetően Belgiumban kerül sor, ha az értékesítés időpontjában az ügyletben részes felek egyike gazdasági tevékenységeinek székhelye vagy állandó telephelye, vagy ezek hiányában lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye ott található.”

(30) A termékértékesítés tehát (ha a terméket Belgiumban adják fel) főszabályként adóköteles Belgiumban. Amennyiben az ügyletben részes felek egyike Belgiumban telepedett le, a törvény vélelmet állapít meg, amely szerint úgy kell tekinteni, hogy az értékesítésre Belgiumban került sor.

2. A h é a megfizetésére kötelezett személy

(31) A CTVA 51. cikkének (1) bekezdése értelmében az adót annak az adóalanyknak kell megfizetnie, aki olyan adóköteles termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végez, amelyre Belgiumban kerül sor.

3. Kivitel

(32) A CTVA 39. cikkének (1) bekezdése héamentességet ír elő az árukivitelre, és úgy rendelkezik, hogy „adómentes 1. azon termékek értékesítése, amelyeket az eladó vagy annak nevében eljáró személy adott fel vagy szállított a Közösségen kívülre; 2. azon termékek értékesítése, amelyet a nem Belgiumban letelepedett vevő vagy az ő nevében eljáró személy adott fel vagy szállított a Közösségen kívülre (...)”.

(33) A CTVA 39. cikke (3) bekezdésének megfelelően a belga jogban az 1992. december 29-i 18. sz. királyi rendelet (a továbbiakban: 18. sz. kr.) határozta meg a Belgiumból a Közösségen kívülre irányuló árukivitel adómentességére vonatkozó feltételeket ⁽⁶⁾.

⁽⁶⁾ A 18. sz. kr. 5. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy „a nem Belgiumban letelepedett vevőnek, aki Belgiumban kerül a termékek birtokába, a termék átvételkor átvételi elismervényt kell adnia a Belgiumban letelepedett eladó számára. Az eladónak átadandó átvételi elismervényen fel kell tüntetni a termékek átadásának napját, a termékek leírását és a rendeltetési országot. Ugyanezt a dokumentumot át kell adni az eladónak akkor is, ha a termékeket Belgiumban olyan harmadik személy veszi át, aki a nem Belgiumban letelepedett vevő nevében jár el. Ebben az esetben a dokumentumot az említett harmadik személynek kell kiállítania, aki nyilatkozik arról is, hogy megbízója nevében jár el.” A 18. sz. kr. 6. cikke kimondja, hogy „a kivitel tényét az eladónak kell bizonyítania (...), az 5. cikk (2) bekezdésben előírt dokumentumon felül.” A 18. sz. kr. 3. cikke úgy rendelkezik továbbá, hogy „az eladónak mindig rendelkeznie kell a kivitel megtörténtét igazoló dokumentumokkal, és azokat az ellenőrzésért felelős tisztviselők bármely kérelmére be kell mutatnia. Ezek a dokumentumok különösen a megrendelőlap, a fuvarokmány, a fizetési okmányok, valamint a 2. cikkben előírt kiviteli nyilatkozat”; e 2. cikk azt írja elő, hogy „az értékesítés számlájának másolatát, vagy ennek hiányában az értékesítés számláján kötelezően feltüntetendő valamennyi adatot tartalmazó kísérőlevelet be kell nyújtani annál a vámhivatalnál, ahova a kivitelre vonatkozó vámszabályok szerint a kiviteli nyilatkozatot is be kell nyújtani.”

4. Közösségen belüli termékértékesítések

(34) A CTVA 39a. cikke 1993. január 1-jétől a következőket írja elő: „Adómentes: 1. azon termékek értékesítése, amelyeket az eladó (...), a vevő vagy az azok nevében eljáró személy adott fel vagy szállított Belgium területén kívülre, de a Közösség területén belül maradvá, és amelyeket olyan másik adóalany vagy nem adóalany jogi személy számára értékesítettek, aki – ebben a minőségben – egy másik tagállamban jár el, és aki ott köteles a Közösségen belüli vagyonszerzése után adót fizetni (...).”

(35) A belga adójog több feltételt szab a CTVA 39a. cikkében előírt mentesség megfelelő alkalmazásának igazolására szolgáló bizonyítékok tekintetében. Az 1992. december 29-i 52. sz. királyi rendelet (a továbbiakban: 52. sz. kr.) 1. cikke úgy rendelkezik, hogy „a törvénykönyv 39a. cikkében előírt adómentességek alkalmazásához bizonyítani kell, hogy a termékeket Belgiumon kívülre, de a Közösségen belülre adták el vagy szállították.” Ezenfelül, az 52. sz. kr. 2. cikke meghatározza, hogy ehhez a mentességhez „bizonyítani kell azt is, hogy az értékesítés egy másik tagállamban hozzáadottértékadó-azonosító számmal rendelkező adóalany (...) javára történt.” Az 52. sz. kr. 3. cikke úgy rendelkezik másfelől, hogy „az eladónak mindig rendelkeznie kell a feladás vagy elszállítás megtörténtét igazoló dokumentumokkal...” Ezzel kapcsolatban a Moniteur belge 1993. február 20-i 36. számában megjelent sajtóközlemény kivonata felhívja az adófizetők figyelmét arra, hogy „a szállítást az eladónak, a vevőnek vagy a nevükben eljáró személynek kell teljesítenie. Ennek az a következménye, hogy ha a szállítást egy további ügyfél vagy az ő nevében eljáró személy végzi el (például láncértékesítések esetében, ahol a szállítást a végfelhasználó teljesíti), az ezen utolsó ügyfél javára történő értékesítést megelőző értékesítések nem mentesíthetők.”

(36) Ahhoz, hogy egy Közösségen belüli termékértékesítés után az adómentesség kedvezményében lehessen részesülni, az adóalany köteles tehát többek között bizonyítani, hogy a szállítást az eladó, a vevő vagy a nevükben eljáró személy teljesítette (7).

(7) A belga pénzügyminiszternek az 1996. január 23-i 248. sz. parlamenti kérdésre adott kivezetéses válasza (Bull. Q.R., Ch. Repr. S.O. 1995–1996, 26. szám, 1996/3/18) szerint „A Belgiumból kiinduló Közösségen belüli termékértékesítés ennél fogva olyan ügyletnek minősül, amelynek következtében főszabályként a héát Belgiumban kell megfizetni, ha a termékértékesítést egy e minőségében eljáró adóalany teljesíti. Az e mentesség kedvezményére való jogosultságot természetesen annak az eladónak kell igazolnia, aki arra hivatkozik. Rá hárul tehát annak bizonyítása, hogy a mentesség alkalmazásának feltételei fennállnak.”

(37) Az adómentesség alkalmazására vonatkozó, a CTVA 39. és 39a. cikkében előírt feltételek be nem tartása esetén a termékértékesítés adóköteles lesz Belgiumban, és az adótartozás már az ügylet egyetlen megvalósulásával létrejön. (8) A *fair play* elvének az adóalannyal szembeni alkalmazása eredményeként a belga adóhatóság mindazonáltal abban az esetben jóváhagyja a mentesség e cikkeken címén történő alkalmazását, ha az adóalany nem áll ugyan módjában a mentesség feltételeinek betartását igazoló valamennyi bizonyíték bemutatása, a hatóság viszont maga rendelkezik ilyen bizonyítékokkal, például más tagállamokkal vagy harmadik országokkal folytatott kölcsönös segítségnyújtás következtében.

5. Az adó megállapítása a valós tények alapján

(38) A belga Cour de Cassation (Semmítőszék) állandó ítélezési gyakorlata szerint az adót (ideértve a héát is) a valós tények függvényében kell megállapítani (9). Ezen elvet követve a hatóság köteles tehát arra, hogy az adót ne az adófizető által előadott nyilvánvaló aktusra alapozza, hanem a valós aktusra (amely a résztvevő felek valódi szándékából következik).

6. Eljárás

(39) Ha az adóhatóság vitatja a szóban forgó termékértékesítésre alkalmazott héamentességet, korrekciós kimutatást (10) küld az adóalanyoknak, amelyben rendszerint bírság is szerepel.

7. Az adóalannyal kötött egyezség

(40) A CTVA 84. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a pénzügyminiszter egyezséget köt az adó megfizetésére kötelezett személyekkel, feltéve, hogy az nem terjed ki adómentességre vagy adómérséklésre. Az ilyen egyezségek tehát

(8) A 16. cikk kimondja, hogy az értékesítés abban a pillanatban létrejön, amikor a materiális javakat a vevő rendelkezésére bocsátják, a 17. cikk pedig úgy rendelkezik, hogy az adóztatandó tényállás akkor valósul meg, és az adó akkortól fizetendő, amikor a termékértékesítés létrejön.

(9) Lásd a Cour de Cassation 1982.5.21-i ítéletét, Pas. I, 1982., 1106. o.

(10) Noha ezt az eljárást a héáról szóló törvénykönyv nem írja elő kifejezetten, ez a hatóság szokásos gyakorlatának részét képezi annak érdekében, hogy tiszteletben tartsanak bizonyos alapvető elveket, mint a védelemhez való jog és a megfelelő ügyintézés elve.

csak ténybeli kérdésekről szólhatnak, jogi kérdésekről nem. Ezekre az egyezségekre általában csak akkor van lehetőség, ha mindkét oldal engedményeket tesz (nem az adó összege tekintetében, amely következhet a megállapított tényekből, hanem ténykérdésekben, a bírság megállapítását illetően stb.)⁽¹¹⁾

- (41) A pénzügyminiszter a hatáskörét a héáért felelős hatóság és az ISI regionális igazgatóságaira ruházza át.

8. Közigazgatási bírságok alkalmazása

- (42) Ami a bírságok mentességhez való jog bizonyítása hiányában történő alkalmazását illeti, a CTVA 70. cikkének (1) bekezdése a héa megfizetésével kapcsolatos kötelezettség minden megszegésére a meg nem fizetett adó összege kétszeresének megfelelő, arányos bírságot ír elő. Az 1987. január 30-i 41. sz. királyi rendelet (a továbbiakban: 41. sz. kr.) mindazonáltal előírja az arányos adóbírságok fokozatos csökkentését. A 41. sz. kr. 1. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ezt a bírságot a megfizetendő adó 10 %-ára kell csökkenteni (a melléklet G. táblázata) a CTVA 39a. cikkének alkalmazását érintő jogsértések esetén (helytelenül vagy a mentességhez való jog bizonyítékának hiányában alkalmazott mentesség). Ugyanezt az arányos bírságot kell alkalmazni a CTVA 39. cikkének alkalmazását érintő, ugyanilyen jellegű jogsértésekre.

- (43) A CTVA 70. cikkének (2) bekezdése azt írja elő, hogy az ügylet után megfizetendő adó kétszeresének megfelelő összegű bírságot kell fizetni, ha a számlát nem állították ki, vagy ha a számla pontatlan adatokat tartalmaz, többek között az ügyletben érdekelt felek azonosító adatait, nevét vagy címét illetően. A CTVA 70. cikke (2) bekezdésének második albekezdése alkalmazásában ez a bírság mindazonáltal nem alkalmazható azokra az esetekre, amikor a szabálysértés pusztán véletlenszerű⁽¹²⁾, vagy ha az eladónak nem volt oka kételkedni a másik szerződő fél nem adóalanyi minőségében⁽¹³⁾.

- (44) Ha a számlán szerepeltetendő adatokat pontatlanul tüntették fel, a 41. sz. kr.⁽¹⁴⁾ az ügylet után fizetendő adó összegének 100 %-ában állapítja meg a bírságot. Ugyanezen királyi rendelet 3. cikke előírja a kiszabott bírság teljes elengedését, ha az adófizető önként rendezi a helyzetet még az adóhatóság fellépése előtt.

⁽¹¹⁾ A héatörvénykönyv 84/91. sz. közigazgatási magyarázata.

⁽¹²⁾ Különös tekintettel a szabályszerű dokumentumokban nem rögzített ügyletek számának és jelentőségének és a szabályszerű dokumentumok tárgyát képező ügyletek számának és jelentőségének egymáshoz viszonyított arányára.

⁽¹³⁾ A 70/67. sz. közigazgatási magyarázat előírja, hogy ezt a rendelkezést akkor kell alkalmazni, ha az adóalany számla nélkül ad el valamit a magánszemélyként fellépő ügyfélnek, feltéve, hogy az adóalanynak nincs komoly oka kételkedni a vele szerződő fél nem adóalanyi minőségében.

⁽¹⁴⁾ Lásd a C. táblázatot.

9. A bírságok arányossága

- (45) 1999. február 24-i ítéletében⁽¹⁵⁾ a belga Cour d'Arbitrage⁽¹⁶⁾ úgy határozott, hogy a bírónak meg kell tudnia bizonyosodni arról, hogy „a megtorló jellegű határozat tényekkel és jogilag indokolható-e, és tiszteletben tartja-e a hatóságra vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket és általános elveket, köztük az arányosság elvét.” Ez alkalommal a Cour d'Arbitrage azt is megállapította, hogy a héa területén kiszabott közigazgatási bírságok megtorló jellegűek.

- (46) A belga Cour de Cassation közelmúltbeli ítélezési gyakorlata⁽¹⁷⁾ ezen felül megerősítette mind az illetékes adóhatóság, mind a bíró azon kötelezettségét, hogy a közigazgatási bírságokra az arányosság elvét alkalmazza, ideértve azt az esetet is, ha ezzel eltérne a rögzített kulcsoktól.

10. A hatóság lehetősége a bírság csökkentésére vagy elengedésére

- (47) Az adóügyi jogvitákról szóló, 1999. március 15-i törvény hatálybalépését követően hatályon kívül helyezték a CTVA azon rendelkezéseit⁽¹⁸⁾, amelyek hatáskört biztosítottak a pénzügyminiszternek a bírságok elengedésére. Mindazonáltal, az 1831. március 18-i régensi rendelet 9. cikke⁽¹⁹⁾ alapján a pénzügyminiszter, illetve az általa e célból megbízott tisztviselő megtartja a bírságok csökkentésével vagy elengedésével kapcsolatos hatáskörét. A miniszter ezt a hatáskört átruházta a héáért felelős hatóság⁽²⁰⁾ főigazgatójára, illetve a regionális igazgatókra⁽²¹⁾.

- (48) Ez a rendelkezés elvben lehetővé teszi a hatóság számára, hogy héabírság kiszabásakor eltérjen a CTVA 70. cikkének (2) bekezdésében, valamint a 41. sz. kr.-ben előírt törvényes kulcsoktól, különösen akkor, ha e kulcsok szigorú alkalmazása ellentétbe kerülné az arányosság elvével.

- (49) Ha lehetőség van a bírság csökkentésére, szabályszerűnek tekinthető, ha az adóhatóság és az adófizetésre kötelezett személy közötti egyezség esetén ez az egyezség kiterjed a bírságra is, és hogy e tárgyban egyezkedni lehet.

⁽¹⁵⁾ A Cour d'Arbitrage-nak a 22/99. sz. ügyben 1999. február 24-én hozott ítélete.

⁽¹⁶⁾ Időközben Cour Constitutionnel (Alkotmánybíróság) lett.

⁽¹⁷⁾ Cassation, 2009. február 12., RG C.07.0507.N, nem tették közzé; Cassation, 2009. február 13. RG F.06.0107.N, nem tették közzé, és Cassation, 2009. február 12., RG F.06.0108.N.

⁽¹⁸⁾ Lásd a CTVA korábbi 84. cikkét.

⁽¹⁹⁾ A régensi rendelet 9. cikke előírja, hogy a pénzügyminiszter határoz mindazokról a panaszokról, amelyek tárgya a bírságok, illetve a bírság címén történő adóemlések elengedése, és amelyekről nem a bíró dönt.

⁽²⁰⁾ Lásd a 84/59. sz. héamagyarázatot.

⁽²¹⁾ Az ISI regionális igazgatói az 1999. március 15-i törvénynek az 1980. augusztus 8-i törvény 87. cikke helyébe lépő 95. cikke értelmében ugyanazokkal a hatáskörökkel rendelkeznek.

11. Késedelmi kamatok

(50) Ami a késedelmi kamatokot illeti, a CTVA 91. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy e kamatot a késedelem minden hónapjára a megfizetendő adó 0,8 %-ának megfelelő összegben kell megállapítani. A CTVA 84a. cikke előírja, hogy különleges esetekben az illetékes regionális igazgató az általa meghatározott feltételek mellett mentesíthet a CTVA 91. cikkében megállapított kamatok összessége vagy egy része alól.

(51) A héával kapcsolatos közigazgatási magyarázatokból⁽²²⁾ mindazonáltal az következik, hogy a késedelmi kamatok csak akkor lehet teljesen vagy részben elengedni, ha az adóalany akarátán kívül álló okok miatt nehéz pénzügyi helyzetbe került. Ezt az álláspontot erősítette meg Belgium a 2005. június 13-án kelt levelében, amelyben harmadik személyek megjegyzéseire válaszolva kijelentette, hogy „az ISI regionális igazgatói az eléjük kerülő ügyekben soha nem engedték el teljesen vagy részben a késedelmi kamatot. Ráadásul erre az elengedésre csak akkor van lehetőség, ha az adó megfizetésére kötelezett nehéz pénzügyi helyzetben van (...)”

12. Visszatérítés

(52) A CTVA 77. cikke (1) bekezdésének 7. pontja előírja, hogy a vételár-követelés egészének vagy egy részének behajthatatlanná válása esetén a termékértékesítésre (vagy szolgáltatásnyújtásra) kivetett adót a megfelelő összeg erejéig visszatérítik.

(53) A héa-visszatérítésekről szóló 78. sz. körlevél⁽²³⁾ kimondja, hogy visszatérítésre nem csak akkor kerül sor, ha a vételár-követelés csőd vagy egyezség folytán behajthatatlanná válik, hanem minden olyan esetben is, ha az eladó azt állapítja meg, hogy a számlát részben vagy egyáltalán nem egyenlítették ki, és kimerítette valamennyi jogorvoslati lehetőségét. A kérdés, hogy mikortól tekinthető a veszteség biztosnak, az egyes esetekre jellemző ténybeli körülményektől függően válaszolható meg⁽²⁴⁾.

(54) Ha a számlának csak egy részét fizették ki, mert a vevő csak a számla héán kívüli összegét fizette meg, de a

héának megfelelő összeget nem, a héának kizárólag a ki nem fizetett hányadra arányosan⁽²⁵⁾ vonatkozó része téríthető vissza⁽²⁶⁾.

13. A héa leírhatósága a társasági adóból

(55) A jövedelemadóról szóló törvénykönyv (a továbbiakban: CIR92) 53. cikke előírja, hogy egyes adókat nem lehet leírni a jövedelemadó (ide értve a társasági adót is) adóalapjából. Mindazonáltal a héa nem szerepel az ott említett adók között.

(56) A jövedelemadóról szóló közigazgatási utasítások⁽²⁷⁾ ezenfelül úgy rendelkeznek, hogy az államkincstárnak egy adófizető által fizetett vagy fizetendő, és az ügyfélnek felszámított héával nem fedezett héa működési költségeknek minősül.

14. A héabírság leírhatósága a társasági adóból

(57) A Cour de Cassation közigazgatási magyarázatokkal megerősített ítélkezési gyakorlata⁽²⁸⁾ szerint az arányos héabírságok leírhatók a társasági adóból.

15. Az ISI hatásköre

(58) Az 1980. augusztus 8-i törvény 87. cikke szerint az ISI és regionális igazgatói ugyanazon hatáskörökkel rendelkeznek, mint a héáért felelős hatóság.

II.3. A kedvezményezett

(59) Az Umicore S.A társaság a belga jog szerint létrejött részvénytársaság, amely különleges anyagokat és nemesfémeket állít elő, illetve forgalmaz az uniós és nemzetközi piacokon, többek között szemcsés ezüstöt állít elő és értékesít. Az Umicore különösen arról ismert, hogy a világon az egyik legjelentősebb ezüstfinomítási kapacitással rendelkezik.

(60) Az Umicore által előállított ezüstöt más anyagokból vonják ki, az esetek többségében ipari hulladékból, amelyhez nemesfémek vagy nem nemesfémek (ezüst, arany, platina, palládium, ródiium, irídium, kobalt, réz, ólom, stb.) kinyerésére irányuló bér munka-szerződéseken keresztül jut hozzá. Az Umicore különösen szemcsés ezüst előállítására szakosodott, amelyet általában az ékszergyártási ágazat nagykereskedelmi vállalatainak vagy az iparnak ad el.

⁽²²⁾ Lásd a 84a/4. sz. és az azt követő héamagyarázatokat.

⁽²³⁾ 78. sz. héakörlevél, 1970. december 15., 9. pont.

⁽²⁴⁾ Lásd a héáról szóló kézikönyvet, amelyet a héáért felelős hatóság tett közzé, 1116. o., 530. pont.

⁽²⁵⁾ Ha az adóalany eredetileg 100 egységet plusz 21 egységnyi héát számlázott ki, azaz összesen 121 egységet, és a beszerző csak 100-at fizet meg, az esetleges visszatérítés nem a 21 egységnyi összegre vonatkozik, hanem a $21 \times (21/121) = 3,64$ -re.

⁽²⁶⁾ Nincsenek pontos utasítások a visszatérítés kiszámításának módjára részleges árbevétel-veszteség esetén. Mindazonáltal semmi akadálya annak, hogy az ilyen visszatérítést azokra az esetekre is alkalmazni lehessen, ha a héa összegét az adóalany utólag számlázza ki (akár több évvel az adóztatandó tényállás megvalósulását követően).

⁽²⁷⁾ Lásd: Com.I.R. 53/88. szám.

⁽²⁸⁾ Lásd: Com.I.R. 53/97. és 53/97.1. szám.

(61) A szemcsés ezüst forgalmazására irányuló tevékenységei keretén belül az Umicore különösen más tagállamok számára értékesíti termékét. Az Umicore által a belga adóhatóságnak átadott információkból az következik, hogy a világ ezüstoffogyasztása a tényállás megvalósulásakor megközelítőleg évi 26 000 tonnával emelkedett, és hogy az évi megközelítőleg 2 000 tonnás igényével Olaszország volt a legjelentősebb európai piac és az egyik elsődleges földrajzi piac.

II.4. Az ISI által végrehajtott ellenőrzések és megküldött korrekciós kimutatások

(62) Az Umicore 1995 és 1999 között folytatott nemesfém-forgalmazási tevékenységének ISI általi ellenőrzését követően az ISI Brüsszeli Regionális Igazgatósága 1998. november 30-án és 1999. április 30-án két korrekciós kimutatást küldött az Umicore-nak, amelyek a CTVA 39a. cikke címén (és egyes esetekben az Unión kívülre irányuló árukivitel tekintetében járó mentességről szóló 39. cikk címén) járó mentesség helytelen alkalmazását állapították meg egyes, olasz, spanyol és svájci ügyfelek, valamint Olaszország felé irányuló szemcsés ezüst-értékesítések tekintetében. Különösen az érintett tagállamok illetékes szolgálatai által folytatott vizsgálatokból lehetett megállapítani, hogy az Umicore egyes külföldi ügyfelei fiktív ügyfelek voltak, és olyan „körhintacsálás” típusú csalárd mechanizmusokban vettek részt, amelyek célja a héa megkerülése volt.

(63) Az ISI által feltárt szabálytalanságok többek között a CTVA 39. és 39a. cikkének és az 52. sz. kr. 1–3. cikkének megsértésében álltak, amely cikkek egyes Közösségen belüli termékértékesítések és egyes árukivitelek esetében az Umicore által is alkalmazott mentességre vonatkoznak. A hatóság különösen úgy ítélte meg, hogy az adóalany nem tudta bizonyítani, hogy a CTVA 39. és 39a. cikke címén járó mentesség alkalmazásának feltételei ezen értékesítések esetében teljesültek. Az ISI tehát előzetesen úgy vélte, hogy az Umicore a héamentességet helytelenül alkalmazta egyes Közösségen belüli termékértékesítéseire, illetve egyes árukiviteleire.

(64) Ami pontosabban a különböző olasz és spanyol adóalanyok javára szóló értékesítéseket illeti (1995–1996 közötti időszak), az ISI (előzetesen) úgy ítélte meg, hogy az áruszállítást nem az Umicore, és nem is a számlán megjelölt vevő, sem pedig a nevükben eljáró személy, hanem az értékesítési csatorna egy következő olaszországi szereplője végezte el. Az ISI szerint a szóban forgó értékesítések tehát nem feleltek meg a CTVA 39a. cikkében a Közösségen belüli termékértékesítésre vonatkozó mentességek tekintetében előírt feltételeknek.

(65) Ami a Svájcban letelepedett társaságoknak történő egyes értékesítéseket illeti, az ISI ezek esetében is úgy vélte, hogy még a CTVA 39. cikkében az egyes termékek Unión kívülre irányuló kivitele tekintetében előírt mentesség sem alkalmazható, tekintettel arra, hogy a termékek rendeltetési helye Olaszország volt, így tehát el sem hagyták az Unió területét.

(66) Ebből következően az ISI az 1998. november 30-i korrekciós kimutatásában ideiglenesen azt állapította meg, hogy az 1995. és 1996. évre vonatkozóan az Umicore a következő összegekkel tartozik a belga államnak:

— héa címén: 708 211 924 BEF, azaz megközelítőleg 17 556 115 EUR,

— csökkentett adóbírság címén (a 41. sz. kr.-hez mellékelt G. táblázat): 70 820 000 BEF, azaz megközelítőleg 1 755 582 EUR,

— késedelmi kamat címén: 0,8 % a késedelem minden egyes hónapjára 1997. január 21-től, a fizetendő héa összege alapján számolva.

(67) Az ISI az 1999. április 30-i korrekciós kimutatásában másrésztől ideiglenesen azt állapította meg, hogy az Umicore a következő összegekkel tartozik a belga államnak az 1997. és 1998. év tekintetében:

— héa címén: 274 966 597 BEF, azaz megközelítőleg 6 816 243 EUR,

— csökkentett adóbírság címén (a 41. sz. kr.-hez mellékelt G. táblázat): 27 496 000 BEF, azaz megközelítőleg 681 608 EUR,

— fizetendő kamatok címén: 0,8 % a késedelem minden egyes hónapjára 1999. január 21-től, a fizetendő héa összege alapján számolva.

(68) A korrekciós igények következtében az Umicore-tól követelt héa összege összesen 24 372 358 EUR-t, a korrekciós kimutatásokban kiszámított adóbírság összege pedig 2 437 235 EUR-t tett ki.

(69) Az 1999. június 11-én és 18-án, valamint 2000. március 31-én kelt levélben az Umicore egyet nem értését fejezte ki a két kimutatással kapcsolatban. Az Umicore különösen azt állította, hogy nincs köze az ügyfeleinél megállapított szabálytalanságokhoz, és annak újbóli megemléztetésével védekezett, hogy szemcsés ezüst-piaci nagykereskedőként nem feltételezhető róla, hogy ismeri a vásárlói ügyfeleit, tekintettel arra a tényre, hogy az ezüstöt a szállítási kockázatok elkerülése érdekében a telephelyen (ex works) értékesítik. Ezen felül az Umicore arra hivatkozott, hogy a végrehajtott ügyeltek idején a cég minden ügyfele rendelkezett héa-azonosító számmal más tagállamokban, hogy az Umicore Közösségen belüli termékértékesítésekről szóló négyhavi kimutatásai mindig minden szóban forgó értékesítést feltüntettek, amint azt a héáról szóló belga törvénykönyv előírja, hogy az Umicore számláit a megrendelések során született megállapodásokkal összhangban héa-azonosító számmal rendelkező címzettnek nevére állították ki, hogy a szállítást ténylegesen erre szakosodott fuvarvállalatok végezték, továbbá hogy az áru ténylegesen elhagyta Belgium területét és ténylegesen megérkezett Olaszországba. Az Umicore tehát úgy vélte, hogy jogosan alkalmazta a CTVA 39a. cikkében előírt héamentességet a szóban forgó ügyletekre.

(70) Az Umicore azt is hangsúlyozta, hogy egyes tagállamok mindössze annak igazolását követelik meg, hogy a termékeket a szállítás kiindulási helyétől különböző tagállamba szállították, míg Belgium kötelezővé teszi annak bizonyítását, hogy a szállítást a kérdéses termékek eladója vagy vevője vagy a nevükben eljáró személy teljesítette, ami ellentétes az uniói joggal, és súlyos versenytorzuláshoz vezet az Umicore és más, ilyen típusú Közösségen belüli termékértékesítéssel foglalkozó belga vállalkozások kárára. Az Umicore tehát úgy vélte, hogy jóhiszeműen nem vonta le a vitás ügyletek utáni héat.

II.5. A 2000. december 21-i egyezség alapja

(71) 2000. december 21-én az ISI elfogadta az Umicore javaslatát, amely az 1995–1998 közötti időszakban az Umicore héával kapcsolatos helyzetére irányuló egyezségre vonatkozott. Az egyezségre irányuló javaslat azt tartalmazta, hogy az Umicore vitatja az ISI által megkövetelt korrekciók megalapozottságát, de elfogadja az egyezségkötési céllal javasolt adósságrendezést.

(72) A szóban forgó egyezség előírja, hogy az Umicore 423 000 000 BEF-ot, azaz körülbelül 10 485 896 EUR-t fizessen meg, „az Umicore 1995-től 1999-ig terjedő időszakra vonatkozóan fennálló héahelyzetének végleges és teljes rendezése címén.” Az egyezség ezen felül kimondja, hogy ezt az összeget nem lehet leírni a társasági adóból.

(73) Amint azt Belgium az eljárás megindítását megelőző, előzetes vizsgálati szakaszban már kifejtette, az adóhatóság úgy véli, hogy az egyezségben szereplő összeg egy CTVA 70. cikkének (2) bekezdése szerinti rögzített és a CTVA 84. cikke alapján csökkentett bírságnak felel meg. A 70. cikk (2) bekezdése különösen azt mondja ki, hogy ha az adóalany által kiállított számlán pontatlan adatokat tüntetnek fel „az ügyletben érdekelt felek azonosító száma, neve vagy címe, az értékesített termékek vagy teljesített szolgáltatások jellege, mennyisége, az ár, illetve annak járulékaival vonatkozásában” az ügylet után fizetendő adó kétszeresének megfelelő összegű bírságot kell kiszabni. Mindazonáltal a bírságot az adó 100 %-ára szállítják le a 41. sz. kr. 1. cikkének (3) bekezdése értelmében (a 41. sz. kr.-hez mellékelt C. táblázat).

(74) Belgium azt is állítja, hogy a belga jog szerint az Umicore és az ISI által az egyezségben rögzített összeg teljes mértékben jogszerű és indokolt. Ez különösen a következő számításokból következik:

— a szóban forgó ügyleteket elvben terhelő adó (elméleti számítás): 708 millió BEF,

— a törvényi bírság: 708 millió BEF × 200 % = 1 416 millió BEF (a CTVA 70. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában),

— 100 %-ra csökkentés a 41. sz. kr.-nek (C. táblázat) megfelelően, amely meghatározza a héabírságok összegét arra az esetre, ha a jogsértést nem az adókezelés vagy annak lehetővé tétele szándékával követték el: 708 millió BEF,

— a bírság működési költségként nem leírható jellegének figyelembevétele (708 – a 708 40,17 %-a): 423 millió BEF, azaz mintegy 10 485 896 EUR.

(75) Belgium szerint ez az egyezség azért indokolt, mert a szóban forgó korrekciós kimutatások csak az összetett közigazgatási eljárás első szakaszára terjednek ki, amely szakasz célja a héa megfizetésére kötelezett társaság által fizetendő adótarozás megállapítása. A család magatartást mindvégig tagadó Umicore által előterjesztett információk és érvek alapos vizsgálata arról győzte meg az ISI-t, hogy a szóban forgó esetben nem követelhet semmilyen adót. Az ISI úgy véli, hogy a tények összességéből, különösen az Umicore és az olasz hatóságok által átadott dokumentumokból az állapítható meg, hogy a héamentesség feltételei teljesülnek, mindazok ellenére, ami a korrekciós kimutatásban szerepelt. Mivel nem állapítottak meg adóösszeget, nem ítélték meg a héatarozás csökkentését sem.

III. AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁHOZ VEZETŐ OKOK

(76) Az eljárás megindításáról szóló határozatában a Bizottság úgy vélte, hogy a héamentességnek az ISI által készített korrekciós kimutatás tárgyát képező termékértékesítésekre történő alkalmazhatósága kétséges. A Bizottság úgy vélte, hogy a szóban forgó értékesítések esetében a helytelenül alkalmazott héamentesség következményeként növekedhetett az eladó haszonkulcsa.

(77) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a Közösségen belüli termékértékesítés, amely elvben adóköteles Belgiumban, az alábbi két feltétel teljesülése esetén adómentességben részesíthető:

— ha a termékeket az eladó, a vevő vagy a nevükben eljáró személy a kiindulási tagállam területén kívülre, de az Unión belülre adja fel vagy szállítja, és

— a termékértékesítés egy a szállítás kiindulási helyétől vagy a feladás helyétől különböző másik tagállamban ebben a minőségében eljáró másik adóalany javára történik.

(78) A Bizottság rendelkezésére álló információk szerint az ISI ellenőrzései során az Umicore nem tudta bizonyítani, hogy ezek a mentességi feltételek teljesültek. Ebből következően, valamint a héa belgiumi termékértékesítésre történő alkalmazásának szabályai szerint ezen adóköteles ügyletek megvalósulásának tényéből adótarozás keletkezett.

(79) A Bizottság tehát úgy vélte, hogy a szóban forgó egyezség olyan előnyben részesíti az Umicore-t, amely az ez utóbbi által szokásosan viselendő adóterhen könnyít.

(80) A Bizottság arra is rámutatott, hogy ellentmondásos és indokolatlan a meg nem fizetett héával arányos bírság alkalmazása, ha nem követelik ezzel egyidejűleg a héat magát is.

- (81) A Bizottság szerint az Umicore csalárd szándékának vélelmezett hiánya nem indokolja az arányos bírságnak az adó helyetti kiszabását.
- (82) A Bizottság másfelől rámutatott arra, hogy a héának az arányos bírság kiszámításánál figyelembe vett összege (708 millió BEF) az ISI kimutatásaiban eredetileg megállapított tartozásnak (983 millió BEF) mindössze egy részét jelenti. A Belgium által a megkötött egyezségben alkalmazott számításokkal kapcsolatban közölt tények esetében úgy tűnik, nem vették figyelembe az Umicore 1997–1998 közötti, az 1999. április 30-i korrekciós kimutatás szerinti héatartozásának összegét.
- (83) Ezen felül a Bizottság kétségeit fejezte ki a szóban forgó összeg utólagos csökkentésének jogszerűségét illetően, amely csökkentést azon a címen alkalmazták, hogy a bírságot működési költségként nem lehet leírni a társasági adóból.
- (84) Másfelől a Bizottság kétségeit fejezte ki azon körülményekkel kapcsolatban, amelyek szerint az egyezség létrejött. Különösen az tény, hogy ez az egyezség nem tartalmazott jogalap-meghatározást, sem jogi szempontú hivatalos indokolást, eltér a héatartozás meghatározására és elengedésére Belgiumban szokásosan alkalmazott eljárási rendtől. Általában, ha a hatóság vitatja az adóalany mentességhez való jogát, korrekciós kimutatást küld az adóalanyának, amely rendszerint bírságot is tartalmaz. Amennyiben az érdekelt fél tiltakozik a hatóság által alkalmazott adómegállapítás ellen, és amennyiben ellenérvei nem győzik meg az adott szervezeti egységet, a hatóságnak elvben végrehajtható határozatot kellene kiadnia, amely a bírság 50 %-kal történő megemelését is magában foglalja.
- (85) Ami az intézkedés szelektív jellegét illeti, a Bizottság emlékeztetett arra, hogy az adóhatóságok diszkrecionális gyakorlata alkalmas a Szerződés 107. cikke (1) bekezdésének értelmében vett előny biztosítására⁽²⁹⁾.
- (86) A Bizottság tehát úgy vélte, hogy a héatartozás, a bírság és a kamatok csökkentéséről szóló ilyen egyezség, amelyet az Umicore-ral is kötöttek, általában nem elérhető valamennyi adófizetésre kötelezett számára, még akkor sem, ha vitatnák a nekik felrótt jogsértések megalapozottságát, és hogy ebből következően a szelektivitás kritériuma teljesül ebben az esetben.
- (87) A Bizottság szerint a szóban forgó támogatásra a Szerződés 107. cikke szerinti egyetlen eltérés sem alkalmazható.

⁽²⁹⁾ Lásd például a Bíróságnak a C-241/94. sz., Franciaország kontra Bizottság ügyben hozott ítéletét, EBHT 1996., I-4551. o.; a Törvényszék T-127/99. sz., Diputación Foral de Álava, T-129/99. sz., Comunidad Autónoma del País Vasco és Gasteizko Industria Lurra és T-148/99. sz., Daewoo Electronics Manufacturing España egyesített ügyekben 2002. március 6-án hozott ítéletét, EBHT 2002., II-1275. o., 151. és 154. pont.

IV. BELGIUM ÉSZREVÉTELEI

Az alkalmazott eljárásról

- (88) Belgium hangsúlyozza, hogy a héáról szóló törvénykönyv az adó megfizetésére kötelezettek terhelő korrekciókra nézve nem állapít meg pontosan követendő hivatalos eljárást. Van mindazonáltal e tekintetben bevett gyakorlat, amely mindenekelőtt arra irányul, hogy értesítsék az adófizetésre kötelezett személyt a hatóság által előírt korrekcióról, és felkérjék, hogy terjessze elő az adó e megállapításával szemben álló tényeket. Ezt a gyakorlatot a megfelelő ügyintézés elve és a védelemhez való jog szabályozza. Ebben az összefüggésben a korrekciós kimutatás pusztán javaslat a hatóság részéről, amely arra szolgál, hogy vitát indítson az adóalanyal, és amelynek nincs jogkövetkezménye az adóalanyal, és nem keletkeztet követelést az állam javára. A korrekciós kimutatás lényegében tehát lehetővé teszi az adó megfizetésére kötelezett számára, hogy tiltakozzon a hatóság elsődleges állásfoglalásával szemben, és előterjessze a saját álláspontját alátámasztó tényeket.
- (89) Belgium szerint előfordulhat, hogy az adófizetésre kötelezett által a korrekciós kimutatásra válaszul előadott érvek megvizsgálását követően az előírt korrekciót módosítani kell, illetve, hogy a megállapított adót teljes mértékben el kell hagyni.
- (90) Belgium azt is kiemeli, hogy a korrekciós kimutatás nem keletkeztet tartozást. Egyedül a végrehajtható határozat az, amelynek címén létrejön az állam héakövetelése⁽³⁰⁾. Az Umicore részére a szóban forgó ügyben soha nem kézbesítettek végrehajtható határozatot, így a „héatartozás csökkentése” kifejezés Belgium szerint pontatlan.
- (91) Annak bizonyítására, hogy az Umicore ügyének kezelésekor folytatott eljárást más adófizetésre kötelezett személyek ügyének kezelésére is alkalmazzák, Belgium átadja az egy adóalanyal 2000-ben kötött egyezség fénymásolatát, amelyben 6 millió BEF-ot állapítottak meg, jöllehet az ugyanezen ügyletek tekintetében 1995-ben készített jegyzőkönyv azt közölte az adóalanyal, hogy 14 millió BEF-nak megfelelő összeggel tartozik.
- (92) Ami az adóalanyal folytatott eljárási rendet illeti, Belgium hozzáteszi, hogy az adóügyi egyezségek olyan alapvető eszközök a héa területén, amelyeket mind az elmélet, mind az ítélkezési gyakorlat széles körben szentesít, és amelyeket a CTVA 84. cikke kifejezetten elő is ír. Az egyezség tehát elválaszthatatlan része magának az eljárásnak, és kivétel nélkül valamennyi adófizetésre kötelezett személy számára elérhető.
- (93) Ami azt a tényt illeti, hogy az egyezség nem állapítja meg saját jogalapját, Belgium rámutat arra, hogy a CTVA 84. cikke a héával kapcsolatos adóügyi egyezségekre nem ír elő alakszerűségi vagy tartalmi követelményt. Ebből következően az egyezségben nem volt kötelező megemlíteni semmilyen jogalapot vagy hivatalos indokolást.

⁽³⁰⁾ CTVA 85. cikk.

A bizonyítási rendszer

- (94) Belgium emlékeztet arra, hogy a Bizottság 1999-ben érdeklődött a belga államtól, hogy a belga hatóság mennyire értékeli szigorúan az adófizetésre kötelezettek által a Közösségen belüli termékértékesítések megtörténének igazolása céljából benyújtott bizonyítékokat. Ebben a tekintetben hivatkoznak a Bizottság és a belga pénzügyminiszter közötti, a Közösségen belüli termékértékesítés után járó mentesség elnyeréséhez szükséges bizonyítási szintről szóló levélváltásra ⁽³¹⁾.
- (95) Belgium arra is emlékeztet, hogy nincs pontos, az uniós vagy a belga jogban előírt hivatalos módszer, amelyet követve az adófizetésére kötelezettek minden körülmények között bizonyítani tudnák, vagy bizonyítaniuk kellene a mentességhez való jogukat. Ezzel szemben, elsősorban a hatóságra tartozik – és adott esetben ezt követően a bíróra –, hogy esetről esetre értékelje, hogy azok a tények, amelyekkel a mentességi feltételek összességének fennállását próbálják igazolni, kellő bizonyító erővel rendelkeznek-e vagy sem. Ezzel összefüggésben Belgium továbbítja több végzés és ítélet másolatát, amelyek ilyen kérdésről ellenkező előjellel határoztak.

A hatósági értékelés megváltozása

- (96) Ami az 1995–1996. évre vonatkozó, első korrekciós kimutatást illeti, Belgium kijelenti, hogy az eredeti adómegállapítás elhagyásakor a következő tényeket vette figyelembe:
- a csalás rendszerében az Umicore bűnrészességének hiánya,
 - az árukat kifizették, mielőtt azokat a vásárlók által megbízott fuvarozók elvitték volna,
 - az áruk Olaszországba történő szállítását bizonyították, még akkor is, ha ezt nem elsősorban az Umicore, hanem maguk az olasz hatóságok tették meg ⁽³²⁾.
- (97) Belgium mindazonáltal kifejti, hogy mivel az ISI a valódi ügyfelek azonosítása tekintetében mulasztásokat állapított meg az Umicore-nál, úgy vélte, hogy jelentős bírságot kell kivetni az adóalanyra. Ezzel összefüggésben a hatóság akkor csak a bírság összege tekintetében tett engedményt, amit az is bizonyíthat, hogy az adós kifizetését arányos bírságként tüntették fel az állam számviteli nyilvántartásaiban.

⁽³¹⁾ Ebben az 1999. május 10-én kelt levélben (SG(99) 3364) a Bizottság kifejti, hogy jóllehet a belga rendelkezések ésszerűnek és arányosnak tűnnek, a Bizottsághoz több panasz érkezett, amelyekből különösen az tűnik ki, hogy ha a vevő saját maga szállítja a megvásárolt termékeket, a hatóság olyan dokumentumokat követel meg, amelyeket az eladó nem tud átadni, nevezetesen a fuvarokmányokat.

⁽³²⁾ E tekintetben Belgium hivatkozik a belga ítélkezési gyakorlatra, amely szerint az adónak a valós tényeken kell alapulnia, továbbá hivatkozik a megfelelő ügyintézés elvére. Ezen elvek alapján a hatóság úgy véli, hogy a Közösségen belüli termékértékesítés héamentességének esetleges odaitélésekor figyelembe kell vennie egy másik ország hatóságai által átadott bizonyítékokat is.

- (98) Ami az 1997–1998. évre vonatkozó, második korrekciós kimutatást illeti, Belgium arra mutat rá, hogy az adómegállapítás elhagyása azért indokolt, mert bebizonyosodott, hogy a mentességi feltételek ténylegesen teljesültek. Az árukat ugyanis ténylegesen egy másik tagállamba (Olaszországba) küldték, és az értékesítést egy másik tagállamban (az Egyesült Királyságban) héa-azonosító számmal rendelkező adóalany javára teljesítették ⁽³³⁾.
- (99) Belgium arra is rámutatott, hogy az értékelés megváltozása abból a tényből ered, hogy 1998-ban és 1999-ben még nem állt rendelkezésre minden releváns dokumentum. Ezzel szemben, amikor e dokumentumokat megszerették, a hatóságnak kellett értékelni a rendelkezésre álló valamennyi adat alapján, hogy megtagadhatja-e a mentességet, és hogy jó eséllyel tudja-e igazolni a mentesség megtagadását a bíróság előtt. Belgium azt is hozzáteszi, hogy a magánhitelezőkhöz hasonló kockázatok értékelése alapján az ISI egy azonnali, tényleges és nem vitatott eredményt részesített előnyben egy hosszú és költséges, kétséges kimenetelű jogvitával szemben.

A bírság alkalmazása

- (100) Belgium rámutat arra, hogy a korrekciós kimutatások megszövegezésekor a tisztviselők automatikusan az előírányzott adóra vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket alkalmazták. A helytelenül, de nem csalárd szándékkal hivatkozott vagy alkalmazott mentesség esetén a CTVA 70. cikkének (1) bekezdése, valamint a 41. sz. kr. G. táblázata (VII.2.A. pont) a fizetendő adó 10 %-ának megfelelő bírságot írnak elő. Belgium hangsúlyozza e tekintetben, hogy mivel a hatósági tisztviselők így jártak el, bizonyára úgy vélték, hogy nem állapítható meg csalárd szándék az Umicore-nál.
- (101) Belgium szerint a 2000. december 21-i egyezségben elfogadott bírság alapja teljesen más, mint a korrekciós kimutatásban szereplő bírságé. Mivel a Közösségen belüli termékértékesítések megtörténtét a jogilag megkövetelt módon megállapították, Belgium hangsúlyozza, hogy teljes mértékben ellentmondásos lenne a CTVA 70. cikkének (1) bekezdése szerinti bírság alkalmazása azzal az indokkal, hogy a CTVA 39a. cikkében foglalt mentességre helytelenül hivatkoztak.
- (102) Belgium hangsúlyozza továbbá, hogy ha a Közösségen belüli termékértékesítés megtörténtét meg is állapították, mindez nem változtat azon, hogy az Umicore által kiállított számlák esetében súlyos hiányosságok mutatkoztak az eladott ezüst valódi olasz ügyfeleinek azonosítása tekintetében. E hiányosságok súlyosságát annak figyelembevételével is értékelhették, hogy az Umicore jelentős gazdasági szereplő, aki főként a nemzetközi és ebből következően az európai piacon állandó jelleggel van jelen. Ezért valószínűsíthető volt, hogy a társaság felelős

⁽³³⁾ Ebben az esetben a termékeket megvásároló svájci társaság egy egyesült királysági héa-azonosító számmal rendelkező, és adókötelezettségeit ebben az országban teljesítő felelős képviselőt ismertette el.

vezetőinek tudniuk kellett arról, hogy a számlázásuk hiányos az ügyfelek azonosítását illetően, és ezért nem felel meg teljes mértékben a belga jogszabályi előírásoknak. Más tények hiányában ez a vélelem mindazonáltal kevés volt az Umicore részéről fennálló csalárd szándék megállapításához.

- (103) Belgium emlékeztet arra a módszerre, amellyel az egyezségben szereplő bírság összegét megállapították, és kijelenti, hogy az arányos bírság alkalmazása nem ellentétes az alkalmazandó jogszabályokkal, még akkor sem, ha nem áll fenn héakövetelés. Ha egy ügylet elvben adóköteles⁽³⁴⁾, a törvénykönyv utólag – de csakis utólag – mentesít bizonyos ügyleteket, például Közösségen belüli termékértékesítéseket a Belgiumban alkalmazandó adó alól. Ebből az következik, hogy alkalmazható az érintett ügyletek után elvben megfizetendő adó összegével arányos bírság akkor is, ha ezen adók megfizetése alól később mentességet adnak⁽³⁵⁾.
- (104) Belgium megállapítja, hogy a CTVA 70. cikkének (2) bekezdésében előírt bírság szankcionálja a pontatlan adatok számlákon történő feltüntetését, függetlenül az érintett ügyletekre alkalmazandó héarendszertől. Ezért tehát csak abban az esetben nem lehetne alkalmazni ilyen bírságot, ha az ügylet a CTVA 2. cikkének értelmében nem lenne adóköteles. A CTVA 70. cikkének (2) bekezdésében előírt bírság egyébként nem az adófizetés elmulasztását szankcionálja – ezt a CTVA 70. cikkének (1) bekezdése teszi meg – hanem azt, hogy a termékek forgalmazásának egymást követő szakaszaiban lehetővé teszik az adó megkerülését. Az áru címzettje valódi azonosságának elleplezésével az állam elveszti nyomukat, és így nem tudja kiszabni a héát, sem azokat a közvetlen adókat, amelyeket az értékesített árukkal azt követően realizált ügyletek után kellene megfizetni. A héáról szóló törvénykönyv közigazgatási magyarázata kifejezetten foglalkozik ezzel a kérdéssel⁽³⁶⁾.
- (105) Ami az arányos bírság megállapítását illeti, Belgium kijelenti, hogy a CTVA 70. cikke (2) bekezdésében szereplő 200 %-os mérték 100 %-ra csökkentése teljes mértékben jogszerű, mivel ez a csökkentés megfelel a 41. sz. kr. C. táblázatában a csalárd szándék hiányának esetére előírt bírságösszegeknek.
- (106) Végül Belgium hangsúlyozza, hogy a Cour de Cassation állandó ítélkezési gyakorlata szerint az arányos héabír-

ságok leírhatók a társasági adó adóalapjából⁽³⁷⁾. Tekintettel arra, hogy az Umicore valamilyen módon szeretne volna előre hozni ezt a leírást, hogy teljes mértékben, még a 2000. pénzügyi év vége előtt lezárhassa vitás ügyét az ISI-vel, a 2000. december 21-i egyezségben a hatóság elfogadta ezen előrehozatal figyelembevételét. Belgium továbbá kifejti, hogy e kérelem figyelembevétele a bírságok csökkentésével vagy elengedésével kapcsolatos miniszteri hatáskör elválaszthatatlan részét képezi. Belgium hangsúlyozza azt is, hogy az Umicore kötelezettségvállalásának megfelelően 2000. december 31. előtt ténylegesen megfizette a 423 millió BEF összeget.

Állami támogatás fennállása

- (107) Belgium vitatja, hogy valaha is támogatást nyújtott volna az Umicore-nak. Hangsúlyozza azt is, hogy a vizsgált egyezség semmilyen egyedi elbírálásban vagy előnyben nem részesítette az Umicore-t, és semmiképpen sem erősítette a vállalkozás pozícióját a tagállamok közötti kereskedelemben részt vevő más versenytársakhoz képest. Úgy véli, hogy az Umicore nem részesült semmiféle sajátos bánásmódban, hanem egy egyébként széles körben alkalmazott alapvető jogi eszközt alkalmaztak egy egyedi esetre.
- (108) Belgium szerint az ilyen egyezségek gyakoriak, nem csak Belgiumban, hanem nyilvánvaló okokból (azaz a hosszú, költséges, kétes kimenetelű pereskedések megelőzésére) más tagállamok hatóságai körében is. Ebben a tekintetben Belgium megjegyzi, hogy a Bizottság saját maga is egyezséget kötött a Philip Morris Internationallel a törvényes behozatal esetében megfizetendő vámok és a héa vonatkozásában felmerülő veszteségekkel összefüggő ügyben⁽³⁸⁾.
- (109) Belgium hozzáteszi, hogy feltéve, hogy a vitás ügyletek után héát kellett volna fizetni, ezt a héát az adóhatóságnak vissza kellett volna térítenie az Umicore ügyfelei számára, mivel ők élhetnek a héa levonására vonatkozó jogukkal, mint héa-azonosító számmal rendelkező adóalanyok. Ebből tehát egy semleges ügylet keletkezett volna a belga államkincstárnál, állami erőforrások átruházása nélkül.
- (110) Ami az egyediségi kritériumot illeti, Belgium kifejti, hogy ellentétben azzal, amit a Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában megfogalmazott, a pusztán tény, hogy az egyezség csak az Umicore-ra terjed ki, nem bizonyítja, hogy teljesül a szelektivitási kritérium⁽³⁹⁾. Annak meghatározásához, hogy egyedi előnyről van-e szó, az intézkedést az állítólag előnyben részesített vállalkozáshoz hasonló ténybeli és jogi helyzetben levő vállalkozásokra alkalmazott bánásmóddal összehasonlítva kell értékelni⁽⁴⁰⁾.

⁽³⁴⁾ A CTVA 2. cikke előírja, hogy a visszatérően teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás adóköteles, ha arra Belgiumban kerül sor. A CTVA 53. cikkének 2. pontja pedig számla kiállítását teszi kötelezővé minden termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás tekintetében, függetlenül attól, hogy ezeket ténylegesen megadóztatják-e Belgiumban vagy sem.

⁽³⁵⁾ A CTVA 70. cikkének (2) bekezdését kell alkalmazni, ha azokat a számlákat, amelyek kiállítását a CTVA 53. 53 g. és 54. cikke írja elő, nem állították ki, vagy helytelenül állították ki.

⁽³⁶⁾ Lásd a 70/60–70/62. sz. héamagyarázatot.

⁽³⁷⁾ Lásd Com.I.R. 53/97. és 53/97.1. szám.

⁽³⁸⁾ Lásd a 2004. július 9-i sajtóközleményt, IP/2004/882.

⁽³⁹⁾ Lásd az eljárás megindításáról szóló határozat (55) preambulumbekendését.

⁽⁴⁰⁾ Lásd a főtanácsnok indítványát a C-353/95. sz., Schmid ügyben, EBHT 1997., I-7007. o., 30. pont.

(111) Belgium szerint, ha – mint az ügyben is – minden héa-azonosító számmal rendelkező adóalanynak lehetősége van a korrekciós kimutatás vitatására, az érve hatóságok elé terjesztésére és a hatósággal egyezség kötésére a saját egyedi ügyében, és ha ez az egyezség nem tér el semmilyen módon a törvénytől, és az átadott bizonyítékok alapján arra szorítkozik, hogy elfogadja az adóalany által megállapított tények megalapozottságát, az intézkedés általános, és nem minősíthető a Szerződés 107. cikke értelmében vett állami támogatásnak. Márpedig Belgium szerint az Umicore-ra vonatkozó eljárás más vállalkozások előtt is nyitva áll, és azt hasonló módon alkalmazzák valamennyi vitás ügyben.

(112) Ebben a tekintetben Belgium hangsúlyozza, hogy a hatóság a szóban forgó ügyben nem rendelkezett és nem élt semmiféle diszkrecionális jogkörrel vagy önhatalommal a héáról szóló adójogszabály alkalmazása során.

(113) Belgium szerint a vizsgált intézkedést emellett indokolhatja a belga adórendszer jellege és szerkezete. Minden olyan közigazgatási eljárásban logikus lehet ugyanis, hogy a lehető leggyorsabban elérjék a megfelelő eredményt, amely az eljárás gazdaságosságának szigorú tiszteletben tartása mellett a jogbiztonságot szolgálja, és hatékonyan biztosítja az adó behajtását. Az olyan adófizetőkkel kötött egyezség, mint amilyen az Umicore is, végső soron arra szolgál, hogy elkerüljék az elhúzódo, késes kimenetelű bírósági eljárások kockázatát.

(114) Belgium rámutat arra, hogy ismeretei szerint az Umicore európai versenytársai finomított ezüüstöt adtak el ugyanazolyan olasz ügyfeleknek, mint tette azt az Umicore, mégpedig ugyanolyan feltételekkel, és hogy e termelők héahelyzetével összefüggésben nem merült fel korrekciós igény a nemzeti hatóságok részéről, azzal az indokkal, hogy a csalásra Olaszországban került sor és nem a gyártóknál. Azzal, hogy elfogadta egy jelentős összegű bírság megfizetését, míg versenytársai nem fizettek sem héát, sem közigazgatási bírságot, az Umicore messze nem részesült támogatásban, sőt, a versenyhelyzetét fenyegető intézkedéssel szembesült az érintett piacon, és ha sor is került a kereskedelem érintettségére, az mindenképpen az Umicore kárára történt.

(115) Belgium úgy véli ebből következően, hogy az intézkedés a Szerződés szerinti állami támogatás meglétének megállapításához szükséges egyetlen feltételnek sem felel meg. A szóban forgó ügyben ugyanis nem kerül sor állami források vagy előny átadására, nem valósul meg szelektivitás, sem a verseny vagy a tagállamok közötti kereskedelem fenyegetettsége.

A Szerződés 107. cikkének az adóügyi egyezségekre való alkalmazásával kapcsolatos általános megjegyzés

(116) Végül Belgium megállapítja, hogy ha a Bizottság ezen túl az adóügyi egyezségeknél magát a mechanizmusát kívánja támadni, amely pedig széles körben alkalmazott és alapvetően fontos az adók hatóságok általi beszedé-

sének megfelelő megvalósulása szempontjából, minden egyes esetben a nemzeti hatósági határozatok tekintetében bizonyos mértékben fellebbviteli bíróként eljáró nemzeti bíró helyébe kellene lépnie ahhoz, hogy el tudja bírálni a jog alkalmazhatóságát.

V. AZ ÉRDEKELTEK ÉSZREVÉTELEI

V.1. Umicore

Hivatkozás az általános háttérre

(117) Az Umicore mindenekelőtt arra emlékeztet, hogy a nemesfémek nemzetközi kereskedelmének ágazatában kialakult általános gyakorlat szerint az értékesítésre a telephelyen (ex works) kerül sor, azaz a vevő gondoskodik az áru elszállításáról. Ez a fajta értékesítés elég kockázatos a Közösségen belüli értékesítésekre vonatkozó új héarendszerben. Az eladónak kell ugyanis bizonyítania a szállítás megtörténtét, míg ebben az esetben a vevő az, aki a szállítást igazoló okmányokkal rendelkezik (mivel 1993 óta a szállítás legmegfelelőbb bizonyítéka – azaz a vámhatóság kiviteli okmányokon szereplő pecsétje – nem létezik többé a Közösségen belüli termékértékesítések tekintetében).

(118) Ami közelebbről az áruk szállításának bizonyítékát illeti, az Umicore hangsúlyozza, hogy nagyon részletes, e szállítást igazoló dokumentációt adott át az ISI-nek.

(119) Az Umicore ezen felül a vitás ügyleteket illetően saját jóhiszeműségére hivatkozik, amit az is igazol, hogy a korrekciós kimutatások 10 %-os bírságot említenek, amely bírságot az adóalany jóhiszeműségének esetére tartják fenn. Ezzel összefüggésben az Umicore azt is kijelenti, hogy önként együttműködött az olasz igazságszolgáltatással, amely meggyőződve az Umicore jóhiszeműségéről, a továbbiakban nem folytatott ellene eljárást.

(120) Az Umicore azt is kiemeli, hogy meglátása szerint Olaszország felelőssége annyiban merül fel, amennyiben nem vonta vissza az olasz áltársaságok héa-azonosító számát, mihelyt adóhatóságai a súlyos szabálytalanságokat feltárták.

(121) Azt is állítja továbbá, hogy a más tagállamokban letelepedett többi versenytárs ezüüstgyártó ugyanezen svájci és olasz közvetítőkön keresztül értékesítették termékeiket, ugyanolyan körülmények között és feltételekkel, amelyek az Umicore általi termékértékesítést is jellemezték, azzal a kivétellel, hogy ezeket az értékesítéseket adóhatóságai nem vonták eljárás alá. Éppen ezért elfogadhatatlan, hogy a 423 millió BEF-ot (10 485 896 EUR-t) megfizető Umicore-ra úgy tekintsenek, mint állami támogatásban részesített társaságra, míg a többi versenytárs társasággal szemben semmiféle eljárást nem indítottak.

(122) Végül az Umicore csatlakozik Belgium észrevételeihez, amelyek szerint a korrekciós kimutatás, szemben a végrehajtható határozattal, a belga jog szerint semmilyen héatartozást nem keletkeztet.

Az ISI által alkalmazott eljárás

- (123) Az Umicore a Belgium által említett érvekhez hasonló érveket terjeszt elő a hatóság és az adóalanyok közötti, héa tárgyában kötött egyezségek jogszerűségét és érvényességét illetően. Az érdekelt emlékeztet arra, hogy ezek az egyezségek csak ténykérdésekre vonatkozhatnak, mint például a szállítás igazolása Közösségen belüli termékértékesítés esetén (és az e termékértékesítésből eredő adóalap). Ezzel összefüggésben az Umicore kijelenti, hogy az ilyen egyezségek megkötése széles körben alkalmazott, az ISI szervezeti egységeinek szintjén is ⁽⁴¹⁾.
- (124) Az érdekelt azt is kifejti, hogy a közigazgatási bírságoknak az adófizetővel az összeg tekintetében kötött egyezés fejében történő csökkentésének érvényességét és jogszerűségét az ítélezési gyakorlat is igazolhatja ⁽⁴²⁾.
- (125) Végül, ami a fizetendő összeg leírhatóságának figyelembevételét illeti, az Umicore hangsúlyozza, hogy:

— az ISI nem csak a héa tekintetében rendelkezik hatáskörrel, hanem a jövedelemadók tekintetében is,

— ahelyett, hogy az Umicore-tól a jövedelemadózás előtti bruttó összeg megfizetését követelte volna, ami leírható az adóból, az ISI egy adózás utáni nettó összeg kifizetését fogadta el, nyilvánvalóan azzal a feltétellel – amint arra az egyezés is kitér – hogy ez a (nettó) összeg nem írható le az adóból. Ezzel szemben az Umicore elfogadta, hogy a (nettó) összeget nagyon rövid időn belül (az adott héten) kifizeti, ami nem sért semmilyen alkalmazandó jogszabályi rendelkezést.

- (126) Az Umicore úgy véli, hogy a 423 millió BEF az 1995–1996-ra járó héa összegének felel meg, és hogy az ISI a CTVA 84a. cikke értelmében mentesítette az Umicore-t a késedelmi kamat megfizetése alól, valamint a régensi rendelet 9. cikke értelmében az arányos bírság (10 %) megfizetése alól.
- (127) Ami a 708 millió BEF-nak megfelelő fizetendő héa összegének 423 millió BEF-ra csökkentését illeti, az Umicore hangsúlyozza, hogy ezt a levonást az indokolja, hogy az

⁽⁴¹⁾ Az Umicore az ISI statisztikáit idézi, amelyek szerint a 2000–2002 közötti időszakban a forgalom növekedése miatt fizetendő héa adó 22 %-át az adófizetésre kötelezett személlyel kötött egyezséget követően állapították meg.

⁽⁴²⁾ Trib. Namur, 10.01.91, F.J.F, 91/204: „Az adóhatóság és az adófizető érvényes egyezséget köthetnek a héa adóalapjáról. Az alkalmazandó törvényi és rendeleti rendelkezések előírják, hogy az adófizető azzal, hogy elfogadja az adóalapról szóló egyezséget, egyúttal a bírságok csökkentésének kedvezményét is kéri. Az ügylet így felel meg jellegéből adódóan az egyezés fogalmának, amelynek lényegi vonása az, hogy a felek kölcsönös engedményeket tesznek. Az adófizető engedménye jelen esetben abban áll, hogy egyetért az ellenőrzést követő korrekciós kimutatásból következő adóalappal. Az adóhatóság engedménye pedig abban áll, hogy csökkentti az adóalap meghatározásával kapcsolatos egyezséggel összefüggő törvényi bírságot.”

Umicore által az olasz és svájci vevőknek kiállított számlából eredő héakövetelést nem egyenlítették ki, ezért az leírható az adóból.

- (128) Az 1997–1998. éveket illetően az Umicore azt állítja, hogy az 1999. április 30-i korrekciós kimutatást azért nem követték további lépések, mivel az adóalany kellően bizonyította, hogy a szóban forgó értékesítések a CTVA 39a. cikke alapján mentesíthetők a héa alól.

Az előny meglétéről

- (129) Az Umicore meglátása szerint egy olyan adóügyi egyezés, mint amilyen a szóban forgó is, az EUMSZ értelmében nem minősül előnynek, és ebből eredően nem tartozik az állami támogatás fogalomkörébe. Az Umicore különösen a Bizottság azon állítását vitatja, amely szerint a szóban forgó adóügyi egyezés a többi adófizetőnél kedvezőbb helyzetbe hozta volna őt.

- (130) Először is az Umicore kifejti, hogy valójában maga az ISI értékelte úgy, hogy az adóügyi egyezés előnyösebb volt az államkincstár számára, mint egy olyan eljárás, amelynek végkimenetele lehet, hogy végső soron kedvezőtlenebb lett volna.

- (131) Másodsor az adóügyi egyezés megkötésének és a kölcsönös engedmények megtételének lehetősége önmagában nem jelent egyedi előnyt az Umicore számára, mivel ilyen egyezségek általában valamennyi adóalany számára elérhetők, és a héa területén bevett, szokásos gyakorlatnak tekinthetők.

- (132) Harmadsor az egyezés a jellegéből adódóan sem részesít olyan előnyben, amely az állami támogatási szabályok alá vonható lenne. Az engedménytételre irányuló döntés meghozatala során a dolog lényegénél fogva a részes felek mindegyike értékeli egyrészt az azonnali és biztos kifizetés lehetőségét, másrészt egy per feltételezett vagy lehetséges kimenetelének kockázatát.

- (133) Ennélfogva az Umicore szerint félrevezető lenne egy egyezés feltételeit előnyként minősíteni azokat az eseteket kivéve, amikor az egyik fél kifejezetten jobb eredményt ér el az egyezséggel mindannál, amit egy perrel nyerhetett volna.

- (134) Az Umicore szerint a Bizottság feltételezi, hogy ha az adóügyi jogvitát a belga igazságszolgáltatási szervek elé kellett volna vinni a közigazgatási határozatot megfellebbezve, az eljáró bírónak szükségképpen nagyobb összeg megfizetésére kellett volna köteleznie az Umicore-t annál, mint ami az ISI és az Umicore közötti egyezségből

adódott. Márpedig ahhoz, hogy ilyen megállapításra jusson, a Bizottságnak a saját értékelését kellene a nemzeti hatóság, sőt adott esetben a nemzeti bíró értékelése helyébe tennie.

(135) Negyedszer az Umicore hivatkozik a Déménagements-Manutention Transport SA⁽⁴³⁾ („DMT”) ügyre, amelyben a Bíróság úgy vélte, hogy mivel az ONSS⁽⁴⁴⁾ fizetési könnyítéseket adott az érintett vállalkozásnak, állami hitelezőként járt el, aki a magánhitelezőhöz hasonlóan arra törekszik, hogy megfizettesse azokat az összegeket, amelyekkel neki egy pénzügyi nehézségekkel küzdő adós tartozik. A Bíróság úgy határozott továbbá, hogy a nemzeti bíróságra tartozik annak meghatározása, hogy a fizetési könnyítések nyilvánvalóan jelentősebbek voltak-e, mint amit egy magánhitelező adott volna e társaságnak.

(136) A Bíróság ugyanezen érvelése alapján az Umicore úgy véli, hogy a szóban forgó ügyben az ISI, hasonlóan ahhoz az állami hitelezőhöz, aki egy magánhitelezőhöz hasonlóan, arra törekszik, hogy megfizettesse a neki járó összegeket, egy nettó összeg azonnali kifizetését választotta a bruttó összeg helyett, ami lehetővé tette a számára a biztos és rendkívül gyors behajtást. Ez a magatartás gazdasági szempontból racionális és óvatos, és hasonló ahhoz a magatartáshoz, amelyet a feltételezett magánhitelező hasonló helyzetben alkalmazott volna.

A szelektivitásról

(137) Ebben az esetben az Umicore úgy véli, hogy a szelektivitási kritérium egyértelműen nem teljesül az ügyben, amennyiben a szóban forgó adóügyi egyezség csak egy általános, minden hasonló helyzetben lévő adófizető számára elérhető rendszert alkalmaz az adóalanyra, és hogy az ISI az engedmények megtételekor nem él diszkrecionális jogkörrel.

(138) Még ha feltételezés szerint a szóban forgó intézkedés szelektívnek is tekinthető, ez a rendszer jellegéből és szerkezetéből adódóan indokolt is lenne. Az Umicore szerint ugyanis még egy szelektív adóügyi intézkedést is lehet úgy tekinteni, mint ami nem részesít előnyben, ha bizonyított, hogy hozzájárul az adóbehajtás hatékonyságához⁽⁴⁵⁾. Az adott ügyben az Umicore úgy véli, hogy az

intézkedés indokolt lehet a rendszer jellegéből és szerkezetéből adódóan, amennyiben a létrejött egyezség hozzájárul az adó hatékony behajtásához⁽⁴⁶⁾.

Hatáskörtúllépés

(139) Az Umicore azt állítja, hogy az állami támogatás fogalmának olyan értelmezése, hogy abba beletartozzon az olyan adóügyi egyezség is, amelyet az ISI-vel kötöttek, elkerülhetetlenül ahhoz vezet, hogy a Bizottság túllépje hatáskörét és olyan hatáskört követeljen magának a közvetett adók behajtása területén, amellyel nem rendelkezik, és hogy az adóügyi jogvitákban döntéshozatalra kizárólag jogosult nemzeti bírók előjogait bitorolja.

A verseny és a kereskedelem érintettségének hiánya

(140) Az Umicore azt állítja, hogy jelentős összeget fizetett az ISI-nek, míg a más tagállamokban letelepedett többi versenytárs ezüstgyártó nem fizetett héát, bírságot vagy kamatot a hasonló körülmények között és feltételekkel végrehajtott termékértékesítések után.

(141) Ezzel összefüggésben az Umicore úgy véli, hogy a szóban forgó intézkedés egyértelműen nem erősítette a versenyhelyzetét az érintett piacon, azaz a szemcsés ezüst kereskedelmének piacán. Ebből következően az Umicore megállapítja, hogy az ISI-vel kötött egyezség nem érinti sem a versenyt, sem a tagállamok közötti kereskedelmet, ennél fogva ebben az esetben a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése nem alkalmazható.

V.2. Névtelen harmadik személy

(142) Egy névtelen harmadik személy eljuttatta a Bizottsághoz egy, a belga pénzügyminiszternek címzett, 2002. február 15-én kelt levél másolatát, amely levél jogilag elemzi az Umicore-ral kötött egyezséget és az érintett ügyleteket.

(143) Levelében a névtelen harmadik személy azt állította, hogy a) az ISI és az Umicore közötti egyezség hatása a fizetendő hea összegének bírsággá történő átminősítése lehetett, a belga alkotmány 10. és 172. cikkének, valamint a CTVA 84. cikkének megsértésével; b) a társasági adó hatásának figyelembevétele a fizetendő hea vagy a bírság összegének megállapításakor jogszerűtlen és c) az arányos bírság (hea összegére történő) alkalmazása a hea megfizetésének követelése nélkül önmagában is logikátlan.

⁽⁴³⁾ A C-256/97. sz., *DM Transport* ügyben 1999.6.29-én hozott ítélet, EBHT 1999., I-3913. o. A DM Transport többek között bérlévnások és munkáltatói járulékok címén 18,1 millió BEF-kal tartozott a belga Office national de sécurité sociale-nak (Nemzeti Társadalombiztosítási Hivatal, „ONSS”). A belga jog értelmében azzal a munkáltatóval szemben, aki nem fizeti meg időben a járulékokat, többek között pótlékot és büntetőjogi szankciókat szabnak ki. Mindazonáltal megengedett, hogy az ONSS türelmi időt adjon. Tekintettel arra, hogy a fizetési könnyítések lehetővé tették a fizetés-képtelen vállalkozás számára, hogy mesterségesen fennmaradjon, a brüsszeli Tribunal de commerce előzetes döntéshozatalra kérdést terjesztett elő a Bírósághoz annak meghatározására, hogy az ilyen fizetési könnyítések állami támogatásnak minősíthetők-e.

⁽⁴⁴⁾ A belgiumi Office national de sécurité social (Nemzeti Társadalombiztosítási Hivatal).

⁽⁴⁵⁾ A T-127/99. sz. *Diputación Foral de Álava és társai* ügyben 2002.3.6-án hozott ítélet, EBHT 2002., II-1275. o., 164–166. pont.

⁽⁴⁶⁾ Ebben a tekintetben az Umicore hivatkozik az állami támogatási szabályoknak a vállalkozások közvetlen adóztatásával kapcsolatos intézkedésekre történő alkalmazásáról szóló bizottsági közlemény (HL C 384., 1998.12.10., 3. o.) 26. pontjára, amely szerint „az adórendszer végső célja az, hogy bevételeket gyűjtsön az állami kiadások finanszírozásához”.

VI. BELGIUM VÁLASZA AZ ÉRDEKELTEK ÉSZREVÉTELEIRE

- (144) Belgium úgy véli, hogy az Umicore álláspontja általában megerősíti Belgium szóban forgó eljárással kapcsolatos álláspontját, különösen, ami a héa területére alkalmazható hivatalos korrekciós eljárás hiányát, az adóalany által jóvá nem hagyott korrekciós kimutatás jogi értékének hiányát, az adóügyi egyezségek jogszerűségét és azok valamennyi adófizetésre kötelezett személy általi elérhetőségét, és általánosabban az állami támogatás fogalmi elemeinek hiányát illeti.
- (145) Ami a 2004. október 1-jén kelt névtelen levelet illeti, Belgium úgy véli, hogy ez a levél semmilyen konkrét észrevételt nem tartalmaz az állami támogatási eljárásra vonatkozóan, ezért nem releváns.

VII. BELGIUM ÁLTAL ÁTADOTT KIEGÉSZÍTŐ INFORMÁCIÓK

- (146) Az igazságszolgáltatási szervek által lefoglalt dokumentumok visszaszerzését követően Belgium egy sor információt és dokumentumot adott át a Bizottságnak az ezen eljárás megindításához vezető ügyletekkel kapcsolatban.
- (147) Ami az olaszországi ügyfeleknek történő értékesítéseket illeti, Belgium olyan dokumentumokat adott át, amelyek alapján odaítélhették a CTVA 39a. cikke szerinti mentességet. A szóban forgó dokumentumok különösen az Umicore által kiállított számlákat, a szállítási számlákat, és a szállításhoz kapcsolódó különböző dokumentumokat foglaltak magukban.
- (148) Ami a svájci ügyfeleknek történő értékesítéseket illeti, Belgium egy sor olyan dokumentumot is átadott, amelyek az áru közvetlenül Olaszországba történő szállítását igazolták. Belgium szerint a svájci társaságok szerepe a beszerzések és a szállítások tekintetében a pénzügyi támogatásra korlátozódhat.
- (149) Ami az 1997–1998 közötti időszakban teljesített értékesítéseket illeti, Belgium kifejtette, hogy az először az 1995–1996 tekintetében előirányzott korrekciókat a következő évekre nézve is megismételték. Hozzáteszi, hogy az ISI ellenőrei maguk is elég gyorsan lemondtak az erre az időszakra vonatkozó korrekcióról. Ebből a célból Belgium átadta azon belső feljegyzések másolatát is, amelyek igazolják, hogy az érintett ellenőrök ténylegesen lemondtak az előirányzott adómegállapításról.

VIII. A TÁMOGATÁS ÉRTÉKELÉSE

- (150) A Szerződés 107. cikke (1) bekezdésének értelmében „a belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.”
- (151) Egy nemzeti intézkedés állami támogatássá minősítése feltételezi, hogy a következő kumulatív feltételek teljesülnek, azaz: 1) a szóban forgó intézkedés állami forrásból

sokból nyújt előnyt, 2) ez az előny szelektív, és 3) az adott intézkedés torzítja a versenyt vagy azzal fenyeget, és érintheti a tagállamok közötti kereskedelmet.

- (152) Arra is emlékeztetni kell, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a támogatás fogalma nem csak a pozitív szolgáltatásokra terjed ki, mint a szubvenciók, hanem olyan beavatkozásokra is, amelyek különböző formákban könnyítenek a rendszerint a vállalkozás költségvetéséből fedezett terheken; ilyen beavatkozások például az adómentességek és az adókedvezmények ⁽⁴⁷⁾.

VIII.1. Előzetes megjegyzések

- (153) Először is meg kell állapítani, hogy az adófizetőkkel kötött egyezségek a belga adóhatóság által alkalmazott szokásos gyakorlatnak minősülnek, a héa területét illetően pedig ezekről a CTVA 84. cikke kifejezetten is rendelkezik. Ez a határozat egyébként nem is vitatja ezen egyezségek hasznosságát, mivel számos per elkerülését teszik lehetővé.
- (154) Emlékeztetni kell arra, hogy az ilyen tárgyú belga közigazgatási utasítások úgy rendelkeznek, hogy az adóalannyal kötött egyezés általában azt jelenti, hogy mindkét fél engedményeket tesz. Mindazonáltal, a CTVA 84. cikkével összhangban az ilyen egyezségek csak akkor jöhetnek létre, ha nem terjednek ki adómentességre vagy -mérséklésre. Ezen elv alkalmazásában az egyezés tehát nem foglalkozhat a megállapított tényekből eredő adóval, csak a ténykérdésekkel.
- (155) Ezzel összefüggésben a Bizottság úgy véli, hogy a héa-azonosító számmal rendelkező tartozó adóalany és a belga adóhatóság közötti egyezés csak a következő feltételek mellett vezet előnyökhöz:
- ha az adóhatóság által tett engedmények nyilvánvalóan aránytalanok az adóalany által tett engedményekhez képest, tekintettel az ügy körülményeire, és ha úgy tűnik, hogy a hatóság nyilvánvalóan nem alkalmazza ugyanezt a kedvezményes bánásmódot a hasonló helyzetben lévő többi adófizetőre,
 - ha az egyezés jogszerűsége megkérdőjelezhető, például mert a fizetendő adó összegét a CTVA 84. cikkével ellentétesen csökkentették (adómentesség vagy adómérséklés, jogi kérdésben).

- (156) Ebből eredően meg kell vizsgálni, hogy az ISI és az Umicore közötti egyezés megfelel-e a fenti feltételeknek.

⁽⁴⁷⁾ Lásd különösen a Bíróság C-387/92. sz., *Banco Exterior de España* ügyben hozott ítéletét, EBHT 1994. I-877. o., 13. pont; a C-143/99. sz., *Adria Wien Pipeline GmbH* ügyben hozott ítéletét, EBHT 2001. I-8365. o., 38. pont; a C-53/00. sz., *Ferring*-ügyben 2001. november 22-én hozott ítéletét, EBHT 2001., I-9067. o., 15. pont; a C-172/03. sz., *Heiser*-ügyben hozott ítéletét, EBHT 2005., I-1627. o., 36. pont; és a C-182/03. sz. és C-217/03. sz., *Forum 187 ASBL* egyesített ügyekben hozott ítéletét, EBHT 2003., I-6887. o., 86. pont.

VIII.2. Az előny megléte

(157) Először is meg kell bizonyosodni arról, hogy az intézkedés olyan előnyben részesíti-e a kedvezményezettet, amely könnyíti a rendszerint annak költségvetéséből fedezett terheken ⁽⁴⁸⁾. Ebben az esetben ez azt jelenti, hogy el kell dönteni, a vitatott egyezséget jogszerűtlenül vagy az adóhatóság aránytalan engedményei alapján kötötték-e.

VIII.2.1. Az eljárás szabályszerűségéről

(158) Az eljárás megindításáról szóló határozatában a Bizottság úgy vélte, hogy az adóhatóság által követett eljárás eltérhetett a héatartozás megállapítására és eltörlésére alkalmazandó szokásos eljárási rendtől, amennyiben az egyezés nem említi meg a jogalapot, illetve az adóalany beleegyezésének hiányában a hatóságnak a bírság 50 %-os megemlése mellett végrehajtható határozatot kellett volna hoznia.

(159) Amint az már a (39) preambulumbekzdésben is szerepel, a korrekciós kimutatás megküldése a belga hatóságok szokásos gyakorlatának tekinthető a héa területén, amelyet azért alkalmaznak, hogy tiszteletben tartsanak olyan alapvető elveket, mint a védelemhez való jog. Ebből következően az ISI által az Umicore-nak küldött két korrekciós kimutatást ténylegesen az adóhatóság előzetes értesítésének kell tekinteni és nem héakötelezettséget keletkeztető ténynek.

(160) Másfelől, annak lehetősége, hogy egyezséget kössenek az adóalanyokkal, kifejezetten szerepel a belga CTVA-ban, és azt a belga adóhatóságok szokásos gyakorlatának kell tekinteni. Ez utóbbiaknak mindazonáltal tiszteletben kell tartaniuk azt az elvet, hogy az egyezségek nem járhatnak a fizetendő adó alóli mentesítéssel, sem annak csökkentésével. Az ilyen egyezségek általában tehát olyan helyzetekben merülnek fel, amikor az adóhatóság el kívánja kerülni az adóalannyal való pereskedést olyan tények tekintetében, amelyeket nem állapítottak meg egyértelműen.

(161) Másfelől meg kell állapítani, hogy az adóhatóságok nem kötelesek végrehajtható határozatot kiadni akkor, ha nem sikerült megszerezniük az adóalany korrekciós kimutatásban javasolt adóval kapcsolatos egyetértését. Sőt

ezzel ellenkezőleg, ha az adott tények tekintetében kétségek állnak fenn, a hatóságok mindig megpróbálhatnak egyezséget kötni az adóalannyal.

(162) Végül, a jogi szövegek elemzéséből az tűnik ki, hogy semmilyen rendelkezés nem írja elő a belga adóhatóságok számára azt a kötelezettséget, hogy a szóban forgó egyezségekben kifejezetten hivatkozniuk kell a jogalapra.

(163) A Bizottságnak tehát az e határozatban bemutatott jogi háttér alapján meg kell állapítania, hogy az adóhatóság által az Umicore-ral szemben alkalmazott eljárás a hatályos szabályokat és gyakorlatokat követte, és nem tér el a szokásos eljárási rendtől.

(164) Ezt követően az előny tényleges meglétének meghatározása érdekében a szóban forgó ügyeket az előzetes észrevételek figyelembevételével kell elemezni. Az alábbi indokolás két külön időszak elemzésén alapul; az első időszak az 1995. és 1996. évre vonatkozik, amelyeket az adóhatóság korrekciója is érint, a második pedig az 1997. és 1998. évhez kapcsolódik, amelyek tekintetében az adómegállapításról teljes egészében lemondtak.

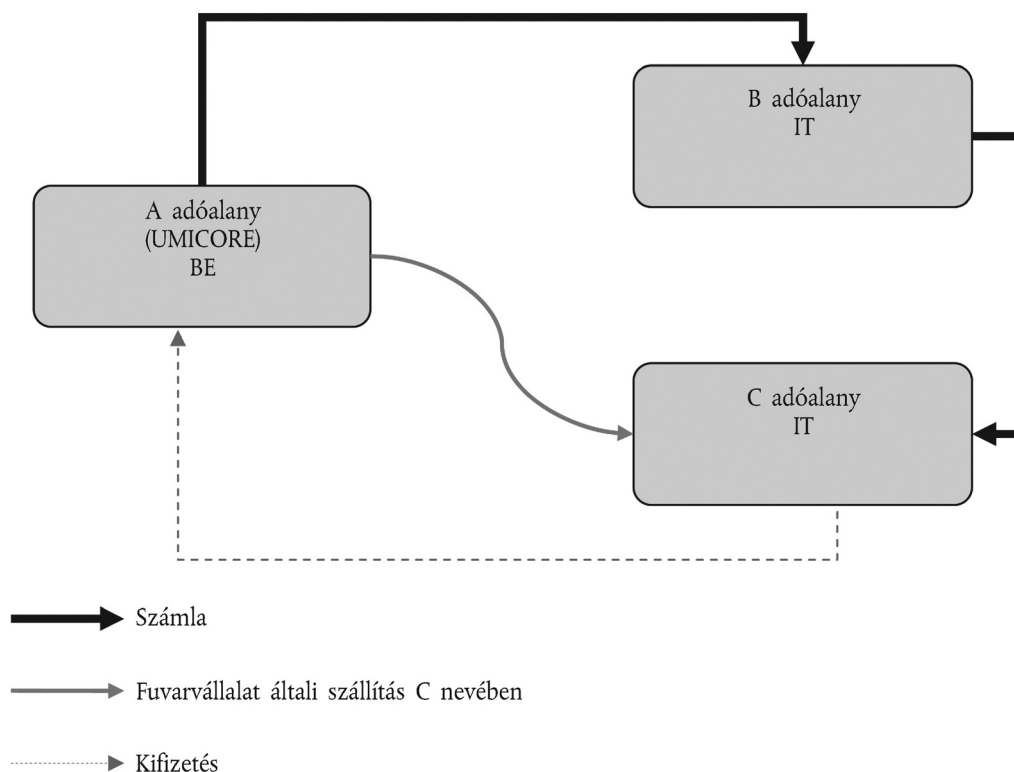
VIII.2.2. 1995–1996. év

(165) Ami az 1995–1996 közötti időszakot illeti, az előny esetleges meglétének meghatározásához három különböző ügyletípust kell megvizsgálni, amelyek az Umicore-nak 1998. november 30-án megküldött korrekciós tervezet tárgyát képezték. Ez az elemzés mindegyik ügyletípust tekintetében törekszik a héa, a bírságok és késedelmi kamatok azon minimális összegének megállapítására, amelyeket a belga hatóságoknak a tények ésszerű értelmezése alapján, túlzott engedmények és a héára vonatkozó szabályok jogszerűtlen alkalmazása nélkül ki kellett volna szabniuk.

1. Termékértékesítés az olaszországi ügyfelek számára

(166) Ezen első esetben az ügyletek tiszta ezüst 1995 februárja és 1996 februárja közötti, telephelyi (ex works) értékesítésére vonatkoztak, és a következő séma szerint zajlottak:

⁽⁴⁸⁾ Lásd a 46. lábjegyzetben idézett 1998. évi közlemény 9. pontját.

(167) Az Umicore az árukat az olaszországi és ebben a tagállamban hea-azonosító számmal rendelkező B társaság⁽⁴⁹⁾ részére számlázta ki. Ez utóbbi társaság továbbszámlázta az árukat a C ügyfél, egy szintén olaszországi, hea-azonosító számmal rendelkező adóalany részére. Az árut C adóalany megrendelése alapján a gyártás helyétől, Belgiumból közvetlenül Olaszországba szállították. Az Umicore által B ügyfelének kiállított számlák nagy részét C adóalany fizette ki.

(168) Az Umicore által B-nek címzett számlákat a CTVA 39a. cikkében előírt mentesség ürügyén állították ki. Az olasz adóhatóságokkal folytatott igazgatási együttműködés keretében beszerzett proforma számlák vizsgálata arra mutat, hogy az áruk címzettje C adóalany volt.

(169) Az 1998. november 30-i korrekciós kimutatásában az ISI eredetileg úgy vélte, hogy a Közösségen belüli termékértékesítés szállítással kapcsolatos mentességi kritériuma nem teljesült, mivel a szállítást egy további ügyfél nevében végezték el (és nem az eladó vagy a vevő, vagy a nevükben eljáró személy, amint azt a CTVA 39a. cikke előírja). Ennek alapján a hatóság tehát megállapította, hogy az Umicore és a B ügyfél közötti ügylet szállítás nélküli termékértékesítésnek minősül, így nem részesülhet a CTVA 39a. cikkének kedvezményében.

(170) A Belgium és az Umicore által a Bizottságnak átadott információk mindazonáltal, azt látszanak igazolni, hogy az Umicore és a B társaság közötti ügylet valódiságát a belga adóhatóságok ésszerűen kérdőjelezheték meg. Megfigyelhető ugyanis, hogy:

- az olasz adóhatóságok által átadott információk annak bizonyítására törekcszenek, hogy a B társaságot csalárd kereskedőnek (avagy „missing tradernek”) lehet tekinteni, amelynek szerepe arra korlátozódott, hogy héával terhelt számlákat állítson ki, majd adókötelezettségének teljesítése, köztük a hea olasz hatóságoknak történő megfizetése nélkül eltűnjön,

- az ugyanezen olasz adóhatóságok által átadott információból az is kiténik, hogy a B társaság egyetlen vezető tisztviselője nem szerepel a bűnügyi nyilvántartásokban,

- a belga adóhatóságok által az olasz adóhatóságoknak 1998. augusztus 26-án, illetve 1999. április 1-jén küldött két tájékoztatás iránti megkeresés is azt mutatja, hogy a belga adóhatóságnak komoly kételyei voltak a B társaság ezen egyezség megkötése előtti létezésével kapcsolatban,

- az Olaszországba irányuló áru fuvarozást C adóalany nevében végezték el,

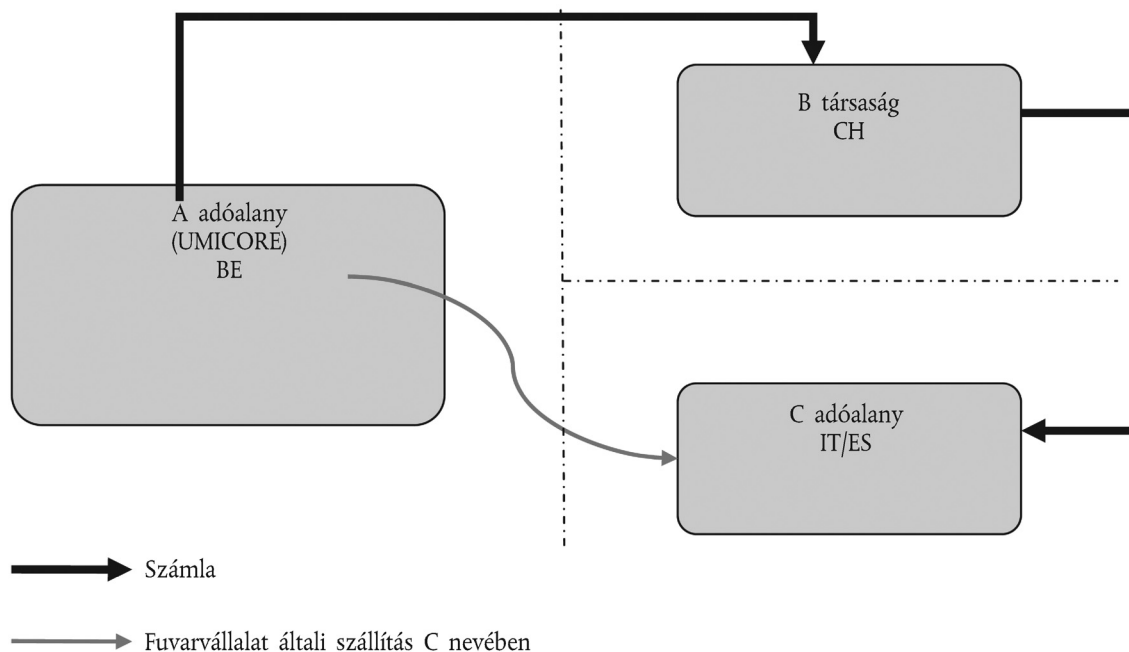
⁽⁴⁹⁾ B valójában két különálló olasz társaságot jelöl.

- az árukat közvetlenül a belgiumi telephelyről szállították egy olasz raktárba, ahol azokat C rendelkezésére bocsátották,
 - az Umicore által a B társaságnak kiállított számlák nagy többségét a C társaság fizette ki,
 - az Umicore felelős tisztségviselőinek jegyzőkönyvbe vett, és a korrekciós kimutatásban kivonatolt formában feltüntetett nyilatkozatai alapján egyébként úgy tűnik, hogy az Umicore és B társaság nem kötöttek keretszerződést,
 - ezzel szemben úgy tűnt, hogy az olasz adóhatóságok soha nem kételkedtek a C társaság tényleges létezésében, és e hatóságok egy vizsgálat keretében teljes mértékben hozzáfértek e társaság elszámolásaihoz.
- (171) Ezek a megállapítások egymástól elkülönítetten valószínűleg nem elegendők az Umicore és a B társaság közötti értékesítés fiktív voltának igazolásához. Mindazonáltal e megállapítások összességükben egyértelműen megkérdőjelezzik az Umicore és a B társaság közötti értékesítés valóságát. A belga adóhatóságok, akik értesültek a B gazdasági szereplő Umicore-ral kötött egyezség, azaz 2000. december 21-e előtti tevékenységének ténylegességével kapcsolatos gyanúról, széles körű értékelési mozgástérrel rendelkeztek az ügyletek tényleges megvalósulását és egy esetleges átminősítést illetően.
- (172) E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a belga Cour de Cassation állandó ítélkezési gyakorlata szerint az adónak a valós tényeken kell alapulnia⁽⁵⁰⁾. A belga adóhatóságnak tehát elvben nem az adóalanynak az esetleges mentességet igazoló beszámolója szerinti látszólagos ügyletek alapján kell adót kiszabnia, hanem a felek valódi szándéka szerinti valódi ügyletek alapján.
- (173) Amennyiben a belga adóhatóságok rendelkezésére álló információkból az következik, hogy az A és B közötti értékesítés fiktív értékesítés, és hogy a valódi értékesítésre (azaz a termék feletti rendelkezési jog átruházására) ténylegesen A és C között került sor, ezek a hatóságok tehát joggal minősítették át az A és B közötti értékesítést A és C közötti értékesítésé, és joggal alkalmazták a héaszabályokat ezen átminősített ügyletre.
- (174) Az a tény, hogy Olaszországban egy csalárd kereskedő közreműködésével csalásra került sor, nem érinti az Umicore mentességhez való jogát, mivel ez utóbbi jóhiszeműségét a belga adóhatóság nem vitatta.
- (175) A fentiekből tehát az következik, hogy a belga hatóságok jogszerűen minősíthették át az érintett ügyleteket az Umicore és a C társaság közötti Közösségen belüli termékértékesítésé, anélkül, hogy ez az átminősítés aránytalan engedményt jelentene a hatóság részéről, vagy a héaszabályok jogszerűtlen alkalmazásához vezetne. Ezen felül az így átminősített ügyletekre is megadhatták a héamentességet, mivel valamennyi mentesítési feltétel fennállt (köztük a vevő által vagy nevében teljesített szállítás is).
- (176) Ezért tehát vizsgálni kell, hogy i.) a belga adóhatóságok joggal szabtak-e ki bírságot a CTVA 70. cikkének (2) bekezdése szerint a számlákon helytelenül feltüntetett adatok miatt, és amennyiben igen; ii.) ezt a bírságot mekkora összegben kellett volna megállapítani; valamint iii.) hogy az Umicore aránytalan engedményekben részesült-e, illetve az adóhatóság helytelenül alkalmazta-e a jogszabályt.
- (177) Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a Közösségen belüli termékértékesítésre vonatkozó számlákon szerepeltetendő adatok pontatlan feltüntetése esetén a 41. sz. kr. a szóban forgó ügyletek után fizetendő adó 100 %-ának megfelelő bírság kiszabását írja elő. Mindazonáltal, amint az a (45) és (46) preambulumbekkezdésben kifejtésre került, a közigazgatási bírság kiszabására az arányosság elvét kell alkalmazni, és a hatóságnak az 1831. március 18-i régeni rendelet 9. cikke értelmében joga van eltérni a bírságok 41. sz. kr.-ben előírt mértékétől.
- (178) Ebben az ügyben nem kizárt, hogy a 100 %-os bírság aránytalan lett volna tekintettel az adóalany jóhiszeműségére, amelyet a hatóság nem vitatott. Az sem kizárt, hogy az Umicore-ral fennálló jogvita keretében a belga adóhatóság a bevételeinek maximalizálására törekedett, ugyanúgy, mint ahogy egy hitelező igyekszik a követelését a legnagyobb mértékben behajtani. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy ez a gyakorlat nem tartozik a Szerződés 107. cikke alá, amennyiben nem jár aránytalan vagy jogszerűtlen engedményekkel a hatóság részéről.
- (179) Figyelembe véve a hatóság rendelkezésére álló értékelési mozgásteret ezzel összefüggésben, ésszerűen feltételezhető, hogy egy egyezség keretében a fizetendő bírság összegét a hatóság 10–50 %-ban állapította volna meg. Egyfelől a 10 %-os kulcs elfogadhatónak tekinthető, hivatkozva a 41. sz. kr. mellékletének G. táblázatában a CTVA 70. cikke (1) bekezdésének megsértése esetére előírt 10 %-ra, illetve hivatkozva az 1998. november 30-i korrekciós kimutatásban említett 10 %-os bírságra. Másfelől, az 50 %-os bírságot lehetne tekinteni az alkalmazható legmagasabb bírságnak, figyelembe véve az

⁽⁵⁰⁾ Erről a kérdéstről lásd a II.2. pontot.

arányosság elvét és az egyezség háttérét. Az 50 %-os kulcs alkalmazását egyébként a belga Cour de Cassation közelmúltbeli ítélezési gyakorlata is megerősíti ⁽⁵¹⁾. Tekintettel arra a tényre, hogy ez utóbbi ítélet egy büntetőügyre vonatkozik, úgy lehet tekinteni, hogy ebben az ügyben, ahol az Umicore részéről nem állapítottak meg család szándékot, az 50 % a felső határ.

- (180) Megállapítható tehát, hogy az ügy körülményeire tekintettel a bírság összegét ésszerűen 33 238 698 BEF (10 % × 332 386 976) és 166 193 488 BEF (50 % × 332 386 976) között lehetett meghatározni.

- (183) 1996 februárja és októbere között az Umicore árukat számlázott ki egy svájci, héa-azonosító számmal egyik tagállamban sem rendelkező B társaságnak ⁽⁵³⁾. A svájci társaság továbbszámlázta az árukat C ügyfél, egy olaszországi, héa-azonosító számmal rendelkező adóalany részére. Az árut a gyártás helyétől, Belgiumból közvetlenül Olaszországba szállították. A Belgium által átadott dokumentumok alapján úgy tűnik, a szállítást C társaság rendelte meg. Máskülönbén úgy tűnik, bizonyos esetekben az áruk árát közvetlenül C fizette meg az Umicore-nak, míg más esetekben a kifizetéseket a B társaság teljesítette. Meg kell jegyezni azt is, hogy C való-

jában az olasz és spanyol hatóságok által fiktívnek tekintett társaságokat jelöl ⁽⁵⁴⁾.

- (184) Az Umicore által a svájci B társaság részére 1996 februárja és októbere között kiállított számlák tiszta ezüst „hobokeni telephelyről” történő értékesítésére vonatkoznak, és a következő megjegyzéseket tartalmazzák: „Kivitel – Héamentesség a törvénykönyv 39. cikke szerint”
- (185) Jóllehet a szóban forgó értékesítéseket az Umicore a CTVA 39. cikke ürügyén héamentesen teljesítette, az ISI által az adóalanytól, valamint a belga vám- és jövedékiadó-hatóságtól szerzett információk arra utalnak, hogy az árukat Olaszországba szállították, kivitelre pedig nem került sor.

⁽⁵¹⁾ Cassation, a fent említett 2009.9.12-i ítéletek. A Cour de Cassation megerősítette, hogy az ügy körülményeire tekintettel a 200 %-os bírság aránytalan volt, és hogy a fellebbviteli bíróság joggal szállította le a bírság összegét 50 %-ra.

⁽⁵³⁾ B valójában két svájci társaságot jelöl.

⁽⁵²⁾ Erről a kérdéstről lásd a II.2. pontot.

⁽⁵⁴⁾ C valójában ugyanazokat a társaságokat jelöli, mint a következő preambulumbekzdésben bemutatott harmadik esetben B.

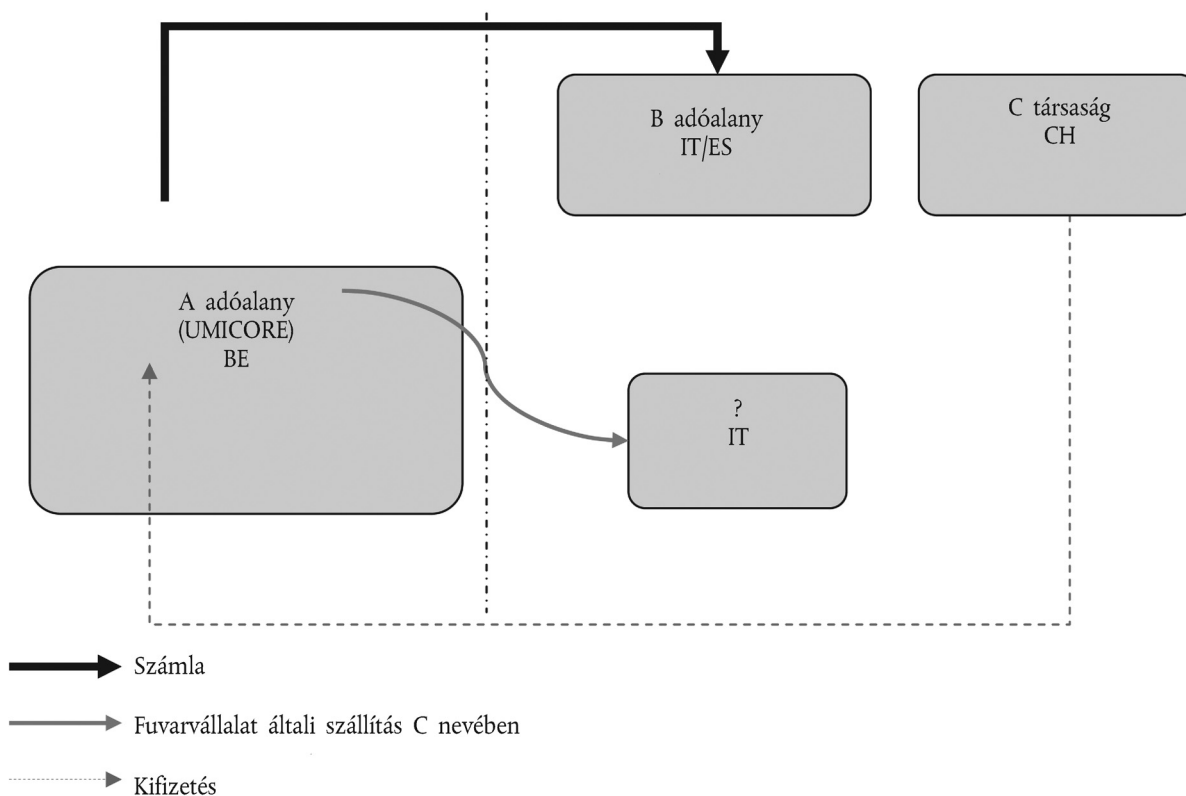
- (186) A kivitel és ennek megfelelően a CTVA 39. cikke szerinti mentességhez való jog hiányában újra felmerül a kérdés, hogy a belga adóhatóságok juthattak-e arra a következtetésre, hogy az Umicore és a svájci társaság közötti ügyletek fiktív ügyletek, hogy a valódi ügyletek az Umicore és a C társaság között jöttek létre, és hogy ez utóbbi ügyletek mentességben részesíthetők a CTVA 39a. cikke alapján.
- (187) Az 1998. november 30-i korrekciós kimutatásában az ISI úgy vélte, hogy a CTVA 39. cikke (kivitel) szerinti mentesség feltételei nem teljesülnek mivel egyetlen olyan dokumentumot sem tudtak felmutatni, amely a kivitel megtörténtét igazolná, így kiviteli nyilatkozatot sem.
- (188) Ennek alapján a hatóság tehát megállapította, hogy az Umicore és a svájci társaságok közötti ügyletek nem mentesíthetők a CTVA 39. cikke alapján, és úgy kell tekinteni, hogy azokra a CTVA 15. cikkének (7) bekezdése szerint Belgiumban került sor, tehát a CTVA 2. cikke szerint a belga héa hatálya alá tartoznak. A hatóság tehát megállapította, hogy az Umicore 312 608 393 BEF-kal⁽⁵⁵⁾ (7 749 359 EUR), továbbá ezen összeg 10 %-ának megfelelő bírsággal tartozik.
- (189) A korrekciós kimutatásokra adott, 2000. március 30-i kiegészítő válaszában az Umicore azt állítja, hogy „most megállapítást nyert, hogy az alkalmazott mechanizmus fiktív jellegű volt, amiről az Umicore kereskedelmi egységének nem lehetett tudomása. A svájci behozatalra soha nem került sor, és ezért fontos hangsúlyozni, hogy ezekben a dokumentumokban, csakúgy, mint a többiben, az olaszországi értékesítés megtörténte soha nem volt kétséges”.
- (190) Egyébként az Umicore által a svájci ügyfeleknek kiállított proforma számlákból kitűnt, hogy az olasz adóalany, azaz az áruk címzettjének nevét kifejezetten feltüntették, és hogy e címzett azonosságát megerősítették a fuvarozó által kiállított fuvarlevelek is.
- (191) A következő okokból nem lehetséges az érintett ügyletek Umicore és C jogalany közötti Közösségen belüli termékértékesítésre történő átminősítése:
- az egyezség megkötésekor a belga hatóság már tudott arról, hogy C az olasz és spanyol adóhatóságok által fiktívnek tekintett társaságoknak felel meg,
 - a svájci társaságok tényleges megléte soha nem volt kétséges, sem a belga, sem az olasz adóhatóságok, sem pedig az Umicore előtt,
 - az Umicore nem tagadhatta, hogy nem volt joga a CTVA 39. cikke szerinti mentességet (kivitelre alkalmazható héamentesség) alkalmazni, ha az áruk kivitele nem történt meg.
- (192) Ebből az következik, hogy az érintett ügyletekre nem lehetett volna héamentességet adni sem a CTVA 39. cikke alapján (mivel nem került sor kivitelre), sem a CTVA 39a. cikke alapján. A szóban forgó ügyleteket ebben az esetben úgy kellett vizsgálni, mint héamentességben nem részesíthető, szállítás nélküli termékértékesítéseket. A CTVA 15. cikkének (2) és (7) bekezdéséből, valamint 2. cikkéből tehát az következik, hogy az Umicore 312 608 393 BEF (7 749 359 EUR) összegű héával tartozott. Ezen felül a CTVA 70. cikkének (1) bekezdése és a 41. sz. kr. 1. cikkének (1) bekezdése értelmében erre az összegre 10 %-os, azaz 31 260 839 BEF összegű bírságot is ki kellett szabni. A Bizottság az ügy egyetlen eleméből sem következtethet arra, hogy e 10 %-os kulcs az arányosság elvének alkalmazásával kapcsolatos problémát vetne fel⁽⁵⁶⁾.
- (193) Az alkalmazandó adójogi szabályoknak megfelelően az adóalany által fizetendő, és az ügyfélre ki nem számlázott további héa összegét a társasági adó adóalapjának meghatározásánál leírhatónak kell tekinteni. A közigazgatási bírság összege szintén leírható a társasági adóból.

3. Termékértékesítés az olaszországi és spanyolországi ügyfelek számára

- (194) 1996 októbere és decembere között az ügyfelekkel kötött vitatott ügyletek szokásos menete a következő volt:

⁽⁵⁵⁾ $1\,488\,611\,396\text{ BEF} \times 21\% = 312\,608\,393\text{ BEF}$

⁽⁵⁶⁾ A 70. cikk (1) bekezdésének alkalmazása esetén a 10 %-os kulcs az adóhatóságok által alkalmazott legalacsonyabb kulcsot jelentené.

(195) Az Umicore az árukat az olaszországi vagy spanyolországi, és ott héa-azonosító számmal rendelkező B társaságok részére számlázta ki. A szóban forgó számlák tiszta ezüst telephelyről történő értékesítésére vonatkoztak, és azokat vagy a CTVA 39. cikkében (kivétel) előírt mentesség, vagy a CTVA 39a. cikkében (Közösen belüli termékértékesítés) előírt mentesség ürügyén állították ki. Az árut a gyártás helyétől, Belgiumból közvetlenül Olaszországba szállították. Az esetek többségében a számlákat a svájci C⁽⁵⁷⁾ társaság fizette ki, amely a jelek szerint a szállítás valódi megrendelője is⁽⁵⁸⁾.

(196) Végül az olasz és spanyol adóhatóságok által a belga adóhatóságnak az egyezség megkötése előtt átadott információk azt igazolják, hogy a B társaságok fiktív társaságok voltak.

(197) Az 1998. november 30-i korrekciós kimutatásban a belga adóhatóság azon a véleményen volt, hogy az értékesítésről szóló számlán helytelenül tüntették fel a vevőket, és hogy az áruk valódi vevői a svájci C társaságok voltak.

(57) C valójában ugyanazokat a svájci társaságokat jelöli, amelyek a második esetben is érintettek voltak.

(58) Az Umicore által kiállított proforma számlákon az áruleírásnál a C társaságot tüntetik fel „tulajdonosként”. Ami a fuvarokmányokat illeti, azokat eredetileg a svájci C társaságnak címezték, és általában megemlítik, hogy az árukat a svájci C társaság nevében olaszországi rendeltetési helyre kell szállítani.

ságok voltak. Mivel nem került sor az Unió területén kívülre irányuló kivételre, a belga hatóság kimutatásában kifejtette, hogy a CTVA 39. cikke nem alkalmazható, és hogy az érintett értékesítéseket a CTVA 15. cikkének (2) és (7) bekezdése, valamint a CTVA 2. cikke szerint át kell minősíteni Belgiumban héaköteles termékértékesítésre. A hatóság tehát megállapította, hogy az Umicore 63 216 555 BEF-kal⁽⁵⁹⁾ (1 567 097,46 EUR), továbbá ezen összeg 10 %-ának megfelelő közigazgatási bírsággal tartozik.

(198) Az ISI-vel folytatott levelezés keretében az Umicore azt állította, hogy a svájci társaságokat a B társaságok bízták meg az áruszállítás megszervezésével, és egyébként ezek ugyanezen társaságok pénzügyi ügynökeiként járnak el.

(199) Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy az ügy egyetlen eleme sem bizonyítja, hogy a svájci társaságok az olasz és a spanyol társaságok megbízott fuvarozóiként jártak volna el. Ezzel szemben a Bizottságnak átadott dokumentumok összessége azt igazolja, hogy az áruk szállítására a svájci társaságok nevében került sor, és hogy ez utóbbiak voltak az érintett áruk tényleges kedvezményezettjei és tulajdonosai.

(59) A kiszámlázott összegek 21 %-a: (29 595 944 + 34 744 972 + 32 355 113 + 73 803 950 + 130 531 237) × 21 % = 63 216 555 BEF

(200) Ebből következően a Bizottság úgy véli, hogy a korrekciós kimutatásban a belga hatóságok joggal minősítették át a vitatott ügyleteket a svájci társaságok számára történő termékértékesítéssé. Az ilyen értékesítések tehát a CTVA 15. cikke (2) és (7) bekezdésének és a CTVA 2. cikkének értelmében héakötelesek Belgiumban, és azokra nem lehet a CTVA 39. cikke vagy 39a. cikke szerinti mentességet alkalmazni.

(201) Ha a hatóságok jogszerűen el is ismerhették volna az olasz és spanyol társaságokkal kötött ügyletek megtörténtét, a CTVA 39a. cikke szerinti mentességet akkor is el kellett volna utasítani, mivel nem került sor az eladó (Umicore) vagy a vevő (B) általi vagy nevében történő szállításra.

(202) Ezért meg kell állapítani, hogy az Umicore hea címén 63 216 555 BEF (1 567 097,46 EUR) összeggel, továbbá a CTVA 70. cikkének (1) bekezdése és a 41. sz. kr. 1. cikkének (1) bekezdése értelmében 6 321 655 BEF közigazgatási bírsággal (a fizetendő hea 10 %-a) tartozott.

(203) A 63 216 555 BEF összeg, továbbá a közigazgatási bírság összege elvben leírható a társasági adóból.

4. Az ügylet összege nem leírható jellegének figyelembevétele

(204) Az arra irányuló gyakorlat, hogy a társasági adóból (annak adóalapjából) elvben leírható közigazgatási bírságot nem leírhatónak tekintik, és ezt követően e bírság összegét úgy csökkentik, hogy ezzel figyelembe vegyék a bírság nem leírható jellegét (kompenzáció vagy nettósítás), nem felel meg sem az e területen elfogadott szabályoknak, sem az ott alkalmazott közigazgatási gyakorlatnak⁽⁶⁰⁾. Ebből következően egy olyan helyzethez viszonyítva kell figyelembe venni az e gyakorlatból eredő előnyöket és hátrányokat, amelyben a hatóság nem alkalmaz ilyen kompenzációt.

(205) Ugyanezt az érvelést lehet alkalmazni azokra a hea-összegekre, amelyek elvben leírhatók a társasági adóból, és amelyek tekintetében ugyanilyen kompenzációt alkalmazhattak.

(206) Az előző preambulumbekendésekben meghatározott összegek közül a következő összegeket kell leírhatónak tekinteni:

$$33\,238\,698 + 312\,608\,393 + 31\,260\,839 + 63\,216\,555 + 6\,321\,655 = 446\,646\,140 \text{ BEF}$$

(207) Ezen összegek nem leírható jellegéből eredően az Umicore-nál keletkező negatív hatás elvben a következő összegre becsülhető:

$$446\,646\,140 \times 40,17\%^{(61)} = 179\,417\,754 \text{ BEF}$$

(208) Mindazonáltal, tekintettel arra a tényre, hogy az Umicore-nál a 2000. év adóköteles jövedelmei tekintetében negatív adóalap keletkezett, az érintett összegek le nem írhatósága valójában nem jelent negatív hatást, csak a következő bevallási időszak vonatkozásában (2001. évi jövedelem), amelynek folyamán az Umicore ténylegesen elszámolta az elhatárolt negatív adóalapjának egészét. Ebből következően a belga hatóság által alkalmazott kompenzáció hatása az volt, hogy elhalasztotta az adó vagy a bírság megfizetését a következő bevallási időszakra.

(209) Másfelől, amennyiben a belga társasági adót elvben az adófizető által a bevallási év során teljesített előlegfizetések útján szedik be a pótlékok elkerülése érdekében⁽⁶²⁾, ésszerűen feltételezhető, hogy kompenzáció hiányában az Umicore arra kényszerült volna, hogy a kérdéses kifizetéseket a 2001. év során teljesítse, ami a gyakorlatban azt jelenti, hogy az Umicore a 179 417 754 BEF-nak megfelelő összeg megfizetésére 6 hónapos haladékot kapott.

(210) A nem leírható jelleg Umicore-nál jelentkező pozitív hatását tehát a következő összeggel lehet kifejezni:

$$179\,417\,754 \text{ BEF} \times 0,8\%^{(63)} \times 6 \text{ hónap} = 8\,612\,052 \text{ BEF}$$

5. Késedelmi kamatok

(211) A fent kiszámított hea-összegek után elvben fizetendő késedelmi kamatot havi 0,8 %-os kulccsal kell kiszámítani 1997. január 21-től⁽⁶⁴⁾ a tényleges kifizetésig, amelyre 2000 decemberében került sor.

$$37,6\%^{(65)} \times (312\,608\,393 + 63\,216\,555) = 141\,310\,180 \text{ BEF}$$

6. Az 1995–1996 közötti időszak tekintetében fizetendő összegek összefoglaló táblázata

(212) Az Umicore által az 1995–1996 közötti időszak tekintetében fizetendő minimális összegeket az alábbi táblázat foglalja össze:

(BEF-ben)

LEÍRÁS	FIZETENDŐ ÖSSZEGEK
1) Az első típusba tartozó ügyletek	
Közigazgatási bírság	33 238 698
2) A második típusba tartozó ügyletek	

⁽⁶⁰⁾ Lásd a II.2. pontot.

⁽⁶¹⁾ Az egyezségkötés időpontjában alkalmazandó társaságiadó-kulcs.

⁽⁶²⁾ Lásd a CIR92 218. cikkét a CIR92 157–168. cikkével összefüggésben.

⁽⁶³⁾ A belga adóhatóság által a késedelmi kamatok kiszámításánál alkalmazott adókulcs.

⁽⁶⁴⁾ A korrekciós kimutatásban az adóhatóság bevett gyakorlata alapján meghatározott nap.

⁽⁶⁵⁾ $(3 \times 12 \text{ hónap}) + 11 \text{ hónap} = 47 \text{ hónap} \times 0,8\% = 37,6\%$

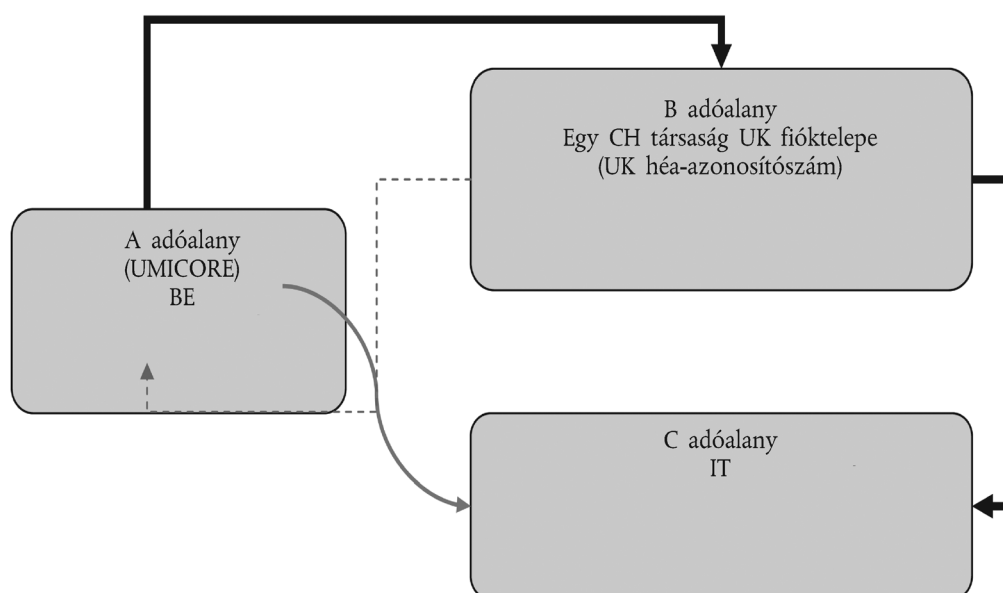
(BEF-ben)

LEÍRÁS	FIZETENDŐ ÖSSZEGEK
Fizetendő héa	312 608 393
Közigazgatási bírság (10 %)	31 260 839
3) A harmadik típusba tartozó ügyletek	
Fizetendő héa	63 216 555
Közigazgatási bírság (10 %)	6 321 655
Részösszeg	446 646 140
4) Késedelmi kamatok	141 310 180
Elvben összesen fizetendő (héa + kamatok)	587 956 320
5) A nem leírható jelleg hatása:	
– a nem leírható jelleg negatív hatása	– 179 417 754
+ a fizetési haladék pozitív hatása	8 612 052
ÖSSZESEN	417 150 618

(213) A fenti számítások alapján figyelembe kell venni, hogy az Umicore által az 1995–1996. év tekintetében fizetendő minimális összeg egy adóhatósággal kötött egyezség keretében 587 956 320 BEF (14 575 056,46 EUR) lehet. Mindazonáltal ezen összegnek az egyezségben szereplő összeggel történő összehasonlítása előtt figyelembe kell venni a nem leírható jelleg hatását, ami ezt a meghatározott összeget 417 150 618 BEF-ra (10 340 893,71 EUR) csökkenti.

VIII.2.3. 1997–1998. év

(214) Ami az 1997–1998 közötti időszakot illeti, az 1999. április 30-i korrekciós kimutatásban szerepeltetett ügyletek a következő séma szerint zajlottak:

→ Számla

→ Fuvarvállalat általi szállítás

→ Kifizetés

- (215) E legutolsó forgatókönyv szerint az Umicore ügyfele egy svájci társaság egyesült királysági héa-azonosító számmal rendelkező, egyesült királysági B fióktelepe volt. A további ügyfél egy olaszországi C adóalany. Az árut a gyártás helyétől, Belgiumból közvetlenül Olaszországba szállították. Az Umicore által kiállított értékesítési számlákat végül B adóalany egyenlítette ki.
- (216) Az 1999. április 30-i korrekciós kimutatásban az adóhatóság azon a véleményen volt, hogy a B adóalanyok nem állt jogában a CTVA 39a. cikkében előírt héamentességet követelni, mivel Olaszországban nem rendelkezett érvényes héa-azonosító számmal. Másodsorban a hatóság úgy vélte, hogy még ha el is lehetne ismerni, hogy B adóalany valódi gazdasági tevékenységet folytat, amelynek következtében héa-azonosító számmal rendelkező adóalanyok minősül, az érintett értékesítéseket háromoldalú, Közösségen belüli ügyletekként kellene vizsgálni. Ebben az esetben az Umicore és a B adóalany közötti első értékesítést úgy kellene értékelni, mint szállítás nélküli belföldi termékértékesítést, amely a belga héa hatálya alá tartozik, és amely tekintetében nincs lehetőség mentesítésre, mivel a szállítást az olasz ügyfelek nevében teljesítették.
- (217) Először is mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy az 1995–1996 közötti időszakokkal ellentétben az ISI ellenőrei később maguk is úgy vélték, hogy a mentesség megtagadására nincs elegendő indok. Ez ugyanis egyértelműen kitért az ellenőrök által az egyezség megkötése előtt és után az igazgatójuknak küldött belső feljegyzésekből.
- (218) Másodszor a Belgium által a 2009. augusztus 6-án kelt levélben a Bizottság számára továbbított dokumentumokból kiolvasható, hogy a szállítást ténylegesen B adóalany nevében teljesítették (és nem egy esetleges további ügyfél nevében). Ezt akár azok az Umicore által az 1999. június 11-én kelt levélben az ISI számára továbbított dokumentummásolatok is megerősíthetik, amelyek bizonyítják, hogy a B adóalany minden egyes értékesítés során faxot küldött az Umicore-nak, hogy tájékoztassa őt a fuvarvállalat azonosító adatairól, a járművezető nevééről és a kamion forgalmi rendszámáról.
- (219) Ezen felül, az a körülmény, miszerint B adóalany nem rendelkezett érvényes héa-azonosító számmal Olaszországban – amint azt a belga hatóság az 1999. április 30-i korrekciós kimutatásban kifejtette – nem releváns, mivel nincs olyan kötelezettség, hogy egy adott adóalanyok abban a tagállamban kell héa-azonosító számmal rendelkeznie, amelybe az árukat feladták. Másfelől meg kell állapítani, hogy a brit adóhatóság, amely a belga adóhatóság megkeresésére tájékoztatást adott az utóbbi hatóságnak, semmilyen szinten nem vonta kétségbe a B adóalany által az Egyesült Királyságban folytatott tevékenységek tényleges meglétét.
- (220) Végül meg kell állapítani, hogy a belga adóhatóság nem vonta kétségbe azt, hogy az áruk tényleg elhagyták Belgium területét, és hogy azokat egy másik tagállamba szállították.

- (221) E megfontolások, úgy tűnik, kellőképpen bizonyítják, hogy az ISI-nek nem volt olyan tény a birtokában, amelynek alapján elutasítható volna az Umicore által alkalmazott héamentességet. Ezért tehát meg kell állapítani, hogy az Umicore nem tartozott sem héapótlékkal, sem bírsággal, sem késedelmi kamattal az 1997–1998 közötti időszak vonatkozásában.

VIII.2.4. A gazdasági előny meglétéről szóló következtetések

- (222) A fenti értékelés alapján figyelembe kell venni, hogy az Umicore által az 1995–1998. év tekintetében fizetendő minimális összeg egy adóhatósággal kötött egyezség keretében 417 150 618 BEF (10 340 893,71 EUR) lehetett.
- (223) Amennyiben ez az összeg kisebb, mint az Umicore által a 2000. december 21-i egyezség alapján kifizetett összeg, nem állapítható meg aránytalan engedmény a belga adóhatóság részéről. Az egyezség egyetlen olyan szempontja, amely eltér a szabályozástól, továbbá az igazgatási gyakorlattól, a kompenzációs mechanizmus, amelynek révén a fizetendő összeget úgy csökkentették, hogy figyelembe vegyék a társasági adó nem leírható jellegét. Mindazonáltal az ebből a gyakorlatból eredő gazdasági hatást a szóban forgó elemzés kellőképpen figyelembe vette.
- (224) A Bizottság ezért úgy véli, hogy a 2000. december 21-i egyezség keretében a belga adóhatóságok nem részesítették gazdasági vagy pénzügyi előnyben az Umicore-t.

IX. KÖVETKEZTETÉS

- (225) A Bizottság megállapítja, hogy a belga adóhatóság és az Umicore által 2000. december 21-én kötött egyezség ez utóbbi társaságot nem juttatta előnyhöz, és ezért a Szerződés 107. cikke (1) bekezdésének értelmében nem minősíthető állami támogatásnak,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 423 millió BEF összegéről szóló, a belga állam és az Umicore S.A. (korábbi Union Minière S.A.) által 2000. december 21-én kötött adóügyi egyezség nem minősül az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikkének (1) bekezdése szerinti támogatásnak.

2. cikk

Ennek a határozatnak a Belga Királyság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2010. május 26-án.

a Bizottság részéről
Joaquín ALMUNIA
alelnök

A BIZOTTSÁG VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA

(2011. május 10.)

Olaszország egyes régióinak hivatalosan brucellózistól (*B. melitensis*) mentesnek nyilvánítása tekintetében a 93/52/EGK határozat II. mellékletének módosításáról, valamint Olaszország, Lengyelország és az Egyesült Királyság egyes régióinak hivatalosan szarvasmarha-tuberkulózistól, -brucellózistól és szarvasmarhák enzootikus leukózisától mentesnek nyilvánítása tekintetében a 2003/467/EK határozat mellékleteinek módosításáról

(az értesítés a C(2011) 3066. számú dokumentummal történt)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2011/277/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a szarvasmarhafélék és a sertések Közösségen belüli kereskedelmét érintő állat-egészségügyi problémákról szóló, 1964. június 26-i 64/432/EGK tanácsi irányelvre⁽¹⁾ és különösen annak A. melléklete I.4. és II.7. pontjára, valamint D. melléklete I.E. pontjára,

tekintettel a juh- és kecskefélék Közösségen belüli kereskedelmére irányadó állat-egészségügyi feltételekről szóló, 1991. január 28-i 91/68/EGK tanácsi irányelvre⁽²⁾ és különösen annak A. melléklete 1. fejezetének II. szakaszára,

mivel:

- (1) A 91/68/EGK irányelv meghatározza a juh- és kecskefélék Unión belüli kereskedelmére irányadó állat-egészségügyi feltételeket. Meghatározza a tagállamok vagy azok régiói hivatalosan brucellózismentessé váló nyilvánításához szükséges feltételeket.
- (2) Az egyes tagállamok vagy régiók brucellózisra (*B. melitensis*) vonatkozó követelményeknek való megfelelése rögzítéséről és hivatalosan brucellózismentes tagállammá, illetve régióvá nyilvánításáról szóló, 1992. december 21-i 93/52/EGK bizottsági határozat⁽³⁾ II. melléklete felsorolja a tagállamok azon régióit, melyeket a 91/68/EGK irányelvnek megfelelően hivatalosan brucellózistól (*B. melitensis*) mentesnek nyilvánítottak.
- (3) Olaszország annak érdekében, hogy Emilia-Romagna és Valle d'Aosta régiókat hivatalosan brucellózistól (*B. melitensis*) mentessé lehessen nyilvánítani, olyan dokumentumokat nyújtott be a Bizottsághoz, amelyek igazolják, hogy az említett régiók megfelelnek a 91/68/EGK irányelvben meghatározott feltételeknek.
- (4) Az Olaszország által benyújtott dokumentumok értékelése alapján Emilia-Romagna és Valle d'Aosta régiókat hivatalosan e betegségtől mentesnek kell nyilvánítani. A 93/52/EGK határozat II. mellékletében az Olaszországra vonatkozó bejegyzést ezért ennek megfelelően módosítani kell.

- (5) A 64/432/EGK irányelv a szarvasmarhák és sertések Unión belüli kereskedelmére vonatkozik. Meghatározza az ahhoz szükséges feltételeket, hogy egy tagállamot vagy annak egy régióját a szarvasmarha-állományokat illetően hivatalosan tuberkulózismentesnek, brucellózismentesnek illetve a szarvasmarhák enzootikus leukózisától mentesnek lehessen nyilvánítani.
- (6) Bár a Brit Korona függősége alatt álló, belső autonómiával rendelkező Man-sziget nem része az Uniónak, különleges, korlátozott kapcsolatban áll az Unióval. Emiatt a Csatorna-szigeteken és a Man-szigeten a mezőgazdasági termékek kereskedelmére alkalmazandó közösségi szabályokról szóló, 1973. március 12-i 706/73/EGK tanácsi rendelet⁽⁴⁾ előírja, hogy a többek között az állat-egészségügyet érintő jogszabályokra vonatkozó szabályok alkalmazása érdekében az Egyesült Királyságot és a Man-szigetet egyetlen tagállamnak kell tekinteni.
- (7) Az egyes tagállamok, vagy a tagállamok egyes régiói szarvasmarha-állományainak hivatalosan tuberkulózismentes, brucellózismentes és szarvasmarhák enzootikus leukózisától mentes státusa megállapításáról szóló, 2003. június 23-i 2003/467/EK bizottsági határozat⁽⁵⁾ mellékletei felsorolják azokat a tagállamokat és azok régióit, amelyek hivatalosan tuberkulózistól, brucellózistól, illetve szarvasmarhák enzootikus leukózisától mentesnek minősülnek.
- (8) Olaszország olyan dokumentumokat nyújtott be a Bizottsághoz, melyek igazolják, hogy Lazio régió Rieti és Viterbo megyei eleget tesznek a hivatalos tuberkulózismentes státus megszerzésére vonatkozó, a 64/432/EGK irányelvben meghatározott feltételeknek.
- (9) Az Olaszország által benyújtott dokumentumok értékelését követően Lazio régió Rieti és Viterbo megyéit Olaszország hivatalosan tuberkulózismentes megyéinek kell nyilvánítani.
- (10) Olaszország és az Egyesült Királyság olyan dokumentumokat is benyújtott a Bizottsághoz, melyek igazolják, hogy Olaszországban Lazio régió Frosinone, Latina és Viterbo megyéi, az Egyesült Királyságban pedig a Man-sziget eleget tesznek a hivatalos brucellózismentes státus megszerzésére vonatkozó, a 64/432/EGK irányelvben meghatározott feltételeknek.

⁽¹⁾ HL 121., 1964.7.29., 1977/64. o.⁽²⁾ HL L 46., 1991.2.19., 19. o.⁽³⁾ HL L 13., 1993.1.21., 14. o.⁽⁴⁾ HL L 68., 1973.3.15., 1. o.⁽⁵⁾ HL L 156., 2003.6.25., 74. o.

- (11) Az Olaszország és az Egyesült Királyság által benyújtott dokumentumok értékelését követően Olaszországban Lazio régió Frosinone, Latina és Viterbo megyéit, az Egyesült Királyságban pedig a Man-szigetet hivatalosan Olaszország, illetve az Egyesült Királyság brucellózismentes régióinak kell nyilvánítani.
- (12) Olaszország, Lengyelország és az Egyesült Királyság olyan dokumentumokat nyújtottak be a Bizottsághoz, melyek igazolják, hogy Olaszországban Lazio régió Viterbo megyéje, Lengyelországban Lubuskie (Lubusi vajdaság), Kujawsko-Pomorskie (Kujávia-pomerániai vajdaság), Mazowieckie (Mazóviai vajdaság), Podlaskie (Podlasiei vajdaság), Warmińsko-Mazurskie (Varmia-mazúriai vajdaság) és Wielkopolskie (Nagy-lengyelországi vajdaság) felsőbb szintű közigazgatási régióin (vajdaságok – voivodships) belül 44 közigazgatási régió (powiaty), az Egyesült Királyságban pedig a Man-sziget eleget tesznek a 64/432/EGK irányelvben meghatározott, vonatkozó feltételeknek, emiatt az említett régiókat hivatalosan Olaszország, Lengyelország, illetve az Egyesült Királyság szarvasmarhák enzootikus leukózisától mentes régióinak kell nyilvánítani.
- (13) Az Olaszország, Lengyelország és az Egyesült Királyság által benyújtott dokumentumok értékelését követően az érintett régiókat hivatalosan Olaszország, Lengyelország, illetve az Egyesült Királyság szarvasmarhák enzootikus leukózisától mentes régióinak kell nyilvánítani.
- (14) Emiatt a 2003/467/EK határozat mellékleteit ennek megfelelően módosítani kell.
- (15) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 93/52/EGK határozat II. melléklete e határozat I. mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

A 2003/467/EK határozat mellékletei e határozat II. mellékletének megfelelően módosulnak.

3. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2011. május 10-én.

a Bizottság részéről

John DALLI

a Bizottság tagja

I. MELLÉKLET

A 93/52/EGK határozat II. mellékletében az Olaszországra vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„Olaszországban:

- Abruzzo régió: Pescara megye,
 - Bolzano megye,
 - Emilia-Romagna régió,
 - Friuli-Venezia Giulia régió,
 - Lazio régió: Latina, Rieti, Róma, Viterbo megyék,
 - Liguria régió: Savona megye,
 - Lombardia régió,
 - Marche régió,
 - Molise régió,
 - Piemonte régió,
 - Szardínia régió,
 - Toszkána régió,
 - Trento megye,
 - Umbria régió,
 - Valle d'Aosta régió,
 - Veneto régió.”
-

II. MELLÉKLET

A 2003/467/EK határozat I., II. és III. melléklete a következőképpen módosul:

1. Az I. melléklet 2. fejezetében az Olaszországra vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„Olaszországban:

- Abruzzo régió: Pescara megye,
- Bolzano megye,
- Emilia-Romagna régió,
- Friuli-Venezia Giulia régió,
- Lazio régió: Rieti, Viterbo megyék,
- Lombardia régió,
- Marche régió: Ascoli Piceno megye,
- Piemonte régió: Novara, Verbania, Vercelli megyék,
- Szardínia régió: Cagliari, Medio-Campidano, Ogliastra, Olbia-Tempio, Oristano megyék,
- Toszkána régió,
- Trento megye,
- Veneto régió.”

2. A II. melléklet 2. fejezetében:

a) az Olaszországra vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„Olaszországban:

- Abruzzo régió: Pescara megye,
- Bolzano megye,
- Emilia-Romagna régió,
- Friuli-Venezia Giulia régió,
- Lazio régió: Frosinone, Latina, Rieti, Viterbo megyék,
- Liguria régió: Imperia, Savona megyék,
- Lombardia régió,
- Marche régió,
- Molise régió: Campobasso megye,
- Piemonte régió,
- Puglia régió: Brindisi megye,
- Szardínia régió,
- Toszkána régió,
- Trento megye,
- Umbria régió,
- Veneto régió.”;

b) az Egyesült Királyságra vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„Az Egyesült Királyságban:

- Nagy-Britannia: Anglia, Skócia, Wales;
- Man-sziget.”

3. A III. mellékletben a 2. fejezet a következőképpen módosul:

a) az Olaszországra vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„Olaszországban:

- Abruzzo régió: Pescara megye,
- Bolzano megye,
- Campania régió: Nápoly megye,
- Emilia-Romagna régió,
- Friuli-Venezia Giulia régió,
- Lazio régió: Frosinone, Rieti, Viterbo megyék,
- Liguria régió: Imperia, Savona megyék,
- Lombardia régió,
- Marche régió,
- Molise régió,
- Piemonte régió,
- Puglia régió: Brindisi megye,
- Szardínia régió,
- Szicília régió: Agrigento, Caltanissetta, Siracusa, Trapani megyék,
- Toszkána régió,
- Trento megye,
- Umbria régió,
- Valle d’Aosta régió,
- Veneto régió.”;

b) a Lengyelországra vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„Lengyelországban:

— Alsó-sziléziai vajdaság

Powiatok:	bolesławiecki, dzierzoniowski, głogowski, górowski, jaworski, jeleniogórski, Jelenia Góra, kamiennogórski, kłodzki, legnicki, Legnica, lubański, lubiński, lwówecki, milicki, oleśnicki, oławski, polkowicki, strzeliński, średzki, świdnicki, trzebnicki, wałbrzyski, Wałbrzych, wołowski, wrocławski, Wrocław, ząbkowicki, zgorzelecki, złotoryjski.
-----------	--

— Lublini vajdaság

Powiatok:	bialski, Biała Podlaska, biłgorajski, chełmski, Chełm, hrubieszowski, janowski, krasnostawski, kraśnicki, lubartowski, lubelski, Lublin, łęczyński, łukowski, opolski, parczewski, puławski, radzyński, rycki, świdnicki, tomaszowski, włodawski, zamojski, Zamość.
-----------	---

— Lubusi vajdaság

Powiatok:	gorzowski, Gorzów Wielkopolski, krośnieńsko-odrzański, międzyrzecki, nowosolski, ślubicki, strzelecko-drezdenecki, sulęciński, świebodziński, Zielona Góra, zielonogórski, żagański, żarski, wschowski.
-----------	---

— Kujávia-pomerániai vajdaság

Powiatok:	aleksandrowski, brodnicki, bydgoski, Bydgoszcz, chełmiński, golubsko-dobrzyński, grudziądzki, inowrocławski, lipnowski, Grudziądz, radziejowski, rypiński, sępoleński, świecki, toruński, Toruń, tucholski, wąbrzeski, Włocławek, włocławski.
-----------	---

— Łódzi vajdaság

Powiatok:	bełchatowski, brzeziński, kutnowski, łaski, łęczycki, łowicki, łódzki, Łódź, opoczyński, pabianicki, pajęczański, piotrkowski, Piotrków Trybunalski, poddębicki, radomszczański, rawski, sieradzki, skierniewicki, Skierniewice, tomaszowski, wieluński, wieruszowski, zduńskowolski, zgierski.
-----------	---

— Kis-lengyelországi vajdaság

Powiatok:	brzeski, bocheński, chrzanowski, dąbrowski, gorlicki, krakowski, Kraków, limanowski, miechowski, myślenicki, nowosądecki, nowotarski, Nowy Sącz, oświęcimski, olkusi, proszowicki, suski, tarnowski, Tarnów, tatrański, wadowicki, wielicki.
-----------	--

— Mazóviai vajdaság

Powiatok:	białobrzeski, ciechanowski, garwoliński, grójecki, gostyniński, grodziski, kozienicki, legionowski, lipski, łosicki, makowski, miński, mławski, nowodworski, ostrołęcki, Ostrołęka, ostrowski, otwocki, piaseczyński, Płock, płocki, płoński, pruszkowski, przasnyski, przysuski, pułtusi, Radom, radomski, Siedlce, siedlecki, sierpecki, sochaczewski, sokołowski, szydlowiecki, Warszawa, warszawski zachodni, węgrowski, wołomiński, wyszkowski, zwolenński, żuromiński, żyrardowski.
-----------	---

— Opolei vajdaság

Powiatok:	brzeski, głubczycki, kędzierzyńsko-kozielski, kluczborski, krapkowicki, namysłowski, nyski, oleski, opolski, Opole, prudnicki, strzelecki.
-----------	--

— Kárpátaljai vajdaság

Powiatok:	bieszczadzki, brzozowski, dębicki, jarosławski, jasielski, kolbuszowski, krośnieński, Krosno, leski, leżajski, lubaczowski, łańcucki, mielecki, niżański, przemyski, Przemyśl, przeworski, ropczycko-sędziszowski, rzeszowski, Rzeszów, sanocki, stalowowolski, strzyżowski, Tarnobrzeg, tarnobzeski.
-----------	---

— Podlasiei vajdaság

Powiatok:	augustowski, białostocki, Białystok, bielski, grajewski, hajnowski, kolneński, łomżyński, Łomża, moniecki, sejneński, siemiatycki, sokólski, suwalski, Suwałki, wysokomazowiecki, zambrowski.
-----------	---

— Pomerániai vajdaság

Powiatok:	Gdańsk, gdański, Gdynia, lęborski, Sopot, wejherowski.
-----------	--

— Sziléziai vajdaság

Powiatok:	będziński, bielski, Bielsko-Biała, bieruńsko-łędziński, Bytom, Chorzów, cieszyński, częstochowski, Częstochowa, Dąbrowa Górnicza, gliwicki, Gliwice, Jastrzębie Zdrój, Jaworzno, Katowice, kłobucki, lubliniecki, mikołowski, Mysłowice, myszkowski, Piekary Śląskie, pszczyński, raciborski, Ruda Śląska, rybnicki, Rybnik, Siemianowice Śląskie, Sosnowiec, Świętochłowice, tarnogórski, Tychy, wodzisławski, Zabrze, zawierciański, Żory, żywiecki.
-----------	--

— Szentkereszt (świętokrzyskie) vajdaság

Powiatok:	buski, jędrzejowski, kazimierski, kielecki, Kielce, konecki, opatowski, ostrowiecki, pińczowski, sandomierski, skarżyski, starachowicki, staszowski, włoszczowski.
-----------	--

— Varmia-mazúriai vajdaság

Powiatok:	Elbląg, elbląski, ełcki, giżycki, gołdapski, kętrzyński, lidzbarski, olecki, piski, szczycieński, węgorzewski.
-----------	--

— Nagy-lengyelországi vajdaság

Powiatok:	jarociński, kaliski, Kalisz, kępiński, kolski, koniński, Konin, krotoszyński, międzychodzki, nowotomyski, ostrowski, ostrzeszowski, pleszewski, ślupecki, średzki, śremski, turecki, wolsztyński, wrzesiński.”;
-----------	---

c) az Egyesült Királyságra vonatkozóan a szöveg a következő bejegyzéssel egészül ki:

„Az Egyesült Királyságban:

— Man-sziget.”

2011-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogszabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU